

అద్భుత సంచలన నవల

మహమహార్షు

(‘స్వాతి’ సీలియల్)

డా॥ క. కీరత్ కుమార్

*He is the Hero of Heros
He is more than a Super Hero*

మహామహార్షి

(స్వతం పపరివారప్రతిక సీరియల్)

డా॥ కె. కిరణ్ కుమార్

ప్రచురణ

శ్రీ వైభవ పత్రికేషన్స్

ఫ్లాట్ నెం. 102, బిహుసాయి అపార్ట్‌మెంట్

ఇం.నెం. 1-9-285/9/1, విధ్వనగర్

హైదరాబాద్-44. ఫోన్ : 27090541

e-mail: srivaibhavapublications@gmail.com

© with writer

MAHAAMAHUDU

(Serialised in *Swati Weekly*)
by

Dr. K. KIRAN KUMAR

Price : Rs. 100/-

First Edition:
August, 2014

Publishers:

SRI VAIBHAVA PUBLICATIONS

102, Divyasai Apartments
1-9-285/9/1, Vidyanagar
Hyderabad - 500 044
Phone : 040-27090541

గమనిక

ఈ నవలలో

పాత్రాలు,

సన్నివేశాలు

అన్ని కల్పితం.

ఎవరిని ఉద్దేశించి

రాయబడినవి కావు.

- రచయిత, పట్టిష్ఠర్

గమనిక

ఈ నవలలో సంభవించిన తప్పులకు, ప్రింటింగ్ లోపాలకు రచయిత, పట్టిష్ఠర్ బాధ్యాలు కారు. కాకపోతే అలాంటివాటిని వూ దృష్టికి తీసుకొన్నే వాటిని మలి ముద్రణలో సరిచేసుకోగలం.

- పట్టిష్ఠర్

మందుమాట

“ఇటీవల ‘స్వాతి’ సపరివారపత్రికలో సంచలనం సృష్టించిన నవల ఇది. ఇప్పటివరకూ రాసిన నవలల్లో అత్యధిక మలుపులు తిప్పిన నవల ఇది.

హై-ఆర్ఎంజ్ పొలిటికల్ ఫ్రిల్స్ రాయడం నాకిష్టం. నా ఇతర నవలల్లోలా ఈ నవలలో కూడా ప్రధాని పొత్ర ప్రముఖంగా కన్నిస్తుంది. ఓ ప్రధానికి, ఆమె మాణి ప్రియుడైన ఓ సైంటిస్ట్‌కు మధ్య జరిగే రసవత్తరమైన పోరాటమే ఈ నవల సారాంశం.

ఈ నవల ప్రతిని చదివి తగు సలహాలు ఇచ్చిన సాయిదేవీయు, శ్రీలాస్యులకు నా కృతజ్ఞతలు. అలాగే ఈ నవల స్ట్రోప్స్‌ని అణువణువూ పరిశీలించి సలహాలు ఇచ్చిన అట్లారి జ్యోతికి నా కృతజ్ఞతలు.

ఈ నవలని సీరియల్గా ‘స్వాతి’ సపరివారపత్రికలో అందంగా ప్రచురించిన ‘స్వాతి’ యాజమాన్యానికి నా కృతజ్ఞతలు.

మీ

కిరణ్ కువార్

మహామహాదు

నాంది

“యురేకా... ఐ గాట్ ఇటీ! నేను సాధించాను”

అతడిలో సంతోషం అవధులు త్రోక్కుతోంది. అతడి మొహమంతా వేయి బల్బుల సూర్యకాంతుల కంటే ఎక్కువగా ప్రకాశిస్తోంది.

చెట్టు పై నుండి ఆపిల్ పండు క్రింద పడ్డప్పుడు న్యాటన్ కూడా అంతగా సంతోషించి ఉండడు. భూఅకర్షణ సిద్ధాంతాన్ని కనుక్కున్న న్యాటన్ కూడా అంతగా ఎగిరి గంతేసి ఎరగడు.

సాధించాను! నేను సాధించాను! ప్రపంచంలో మరో అద్భుతాన్ని నేను ఆవిష్కరించాను. ఇక నుండి పైన్న చరిత్రలో తన పేరు సువర్ణాక్షరాలతో లిఖిస్తారు. ఇది ప్రపంచంలోనే అరుదైన విజయం. ఎన్నో దేశాల ప్రజలు ఎలుగెత్తి చాటుతారు తన ప్రతిభని. రేపట్టుంచి ప్రెస్, మీడియా తన ప్రయోగం గురించి వేయి కళ్ళతో చాటుతారు. వైద్య ప్రపంచానికి సవాలుగా పరిణమించిన మహమ్మారి కాన్సర్కి ప్రివెంటివ్ ఇంజక్షన్ కనుక్కున్నాడు. టి.బి.కి, మశూచికి, పోలియోకి బాల్యంలోనే ప్రివెంటివ్ ఇంజక్షన్ ఇస్తున్నట్లుగా కాన్సర్కు కూడా అలాంటింది తన కనుక్కున్నాడు.

ఆనందం అర్థవమైపోతోంది. అతడి కృషి అభినందిస్తున్నట్లుగా ఆ ప్రయోగ శాలలో చిలకలు, నెమక్కు, ఎలుకలు అతడి వేపు చూస్తున్నాయి.

కాని కాన్సర్కు మందు కనిపెట్టానన్న ఆనందంతో తేలియాడుతన్న అతడికి ఆ క్షణంలో తేలియదు రాబోతున్న ప్రమాదం.

కథాప్రారంభం

“ప్రాఫేసర్జీ! ఇది నేను సాధించాను...” అంటూ అతడు మొత్తం విషయాన్ని వివరించాడు.

“వెల్డన్ మైడియర్ బాయ్. యూ ఆర్ గ్రేబ్...” అతడి భుజాన్ని తడుతూ కదిలింది ప్రాఫేసర్ కంరం.

“దీనినే నా పిపోచ్.డి. థిసిస్గా నేను సబ్మిట్ చేస్తాను...”

“అలాగే మైడియర్ బాయ్! ప్రపంచంలోనే అరుదైన ఆవిష్కరణల్లో ఇది ఒకటిగా చెలామణి అవుతుంది.”

“థాంక్స్ ప్రాఫేసర్ జీ!”

“ఖయామ్ వెరీ ప్రోడ్ అఫ్ యూ బాయ్! నీకు దేశవ్యాప్తంగా పేరు ప్రభ్యాతులు, పభ్లిసిటీ వస్తాయి”.

“సార్...! చిన్నప్పట్టుంచి ఒక ఆశయం కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఆ సుందర స్వప్పం నిజమయ్యే క్షణం వచ్చింది. థాంక్స్ సార్”.

“శభావ్! నీ వల్ల గైర్ నాకు కూడా పేరు వస్తుంది. నీవు నాకు కొడుకు లాంటివాడివి. కొడుకు పైకి వస్తే తండ్రి ఎంతో సంతోషిస్తాడు...”

అనందం ముప్పురికొనగా ప్రాఫేసర్కి చేతులెత్తి దండం పెట్టాడు.

“సార్! చిన్నప్పాడే తండ్రి చనిపోయిన నాకు ఈ మాట చెప్పి పన్నీటీజల్లు కురిపించారు. థాంక్స్ సార్, థాంక్స్....”

“నో మెన్స్ న్ ఫ్లీచ్! నా శిఘ్యడికి పేరు వస్తే నాకు వచ్చినట్లే కదా! ఇదే ఆవిష్కరణని నీ పిపోచ్డి థిసిస్గా సబ్మిట్ చేధ్యం. దాంతో నీకు అటూ డాక్టరేట్, ఇటూ పేరు, ప్రభ్యాతులు వస్తాయి.”

“అలాగే సార్! మీరు ఎలా చెపితే అలా చేధ్యం...” అనందం హృదయాన్ని తాకగా ప్రాఫేసర్కి మరోసారి దండం పెట్టాడు. “ఎక్కడో పల్లెటూరులో ఉండే నన్ను ఈ యూనివర్సిటీకి తీసుకొని నన్ను ఇంతవాడిని చేశారు. మీ బుఱం ఎప్పటికీ తీర్చుకోలేను సార్...”

“ఇందులో రుణాల ప్రస్తుతి ఎందుకులే! ఇంకా నాలుగు నెలల్లో నీ పిపోచ్.డి. థిసిస్ని సబ్మిట్ చేస్తే, ఆ పై నెలలో వైవా పెట్టే ఏర్పాటు చేస్తారు...”

“థాంక్స్ సార్” కళ్ళులో నీరు చిప్పిల్లాయి అతడికి.

ప్రాఫేసర్ అతడిని దగ్గరకు తీసుకొని భుజం మీద చేయి వేసి ఓదార్చాడు.

2

జీవితం చిత్రమైనది. అది మనిషి జీవితాన్ని అనేక మలుపులు తిప్పుతుంది.

పుడుతూనే తండ్రిని పొగొట్టుకున్నాడు ఆర్య. అతడు కడుపులో ఉండగానే తండ్రిని ఓ యాక్సిడెంట్ కబళించేసింది. దాంతో పుట్టెడు దుఃఖంతోనే తల్లి అతడిని కన్నది.

ఆర్యకు ముందు ఓ అమ్మాయి పుట్టింది. అయితే దురదృష్టకరమైన విషయం ఏమిటంటే - ఆ అమ్మాయి పుట్టుగుడ్దిది. ఆ షాక్ లో నుండి అతడి తల్లిదండ్రులు చాలాకాలం తేరుకోలేకపోయారు.

తమ దురదృష్టానికి చింతిస్తూ రోజులు తరబడి ఆలోచిస్తూందేవారు. అలాంటి సమయంలో... ఓ రోజు అన్యమనస్తుంగా కూతురు గురించే ఆలోచిస్తున్న తండ్రిని రోడ్డు మీద ఓ లారీ గుద్దేసింది.

అసలు దిగులు మీదున్న తల్లి ఆ వార్త వినగానే షాక్ తగిలినట్లయింది. అప్పటికే ఆమె గర్జవతి. భర్త తాలూకు మృతి వార్త ఆమెని దాడాపు పిచ్చిదానిని చేసింది. అలాంటి స్థితిలోనే ఆర్య పుట్టుడామెకు.

తండ్రి చనిపోవడం, ఉన్న తల్లి మానసిక పరిస్థితి బాగోలేకపోవడం వల్లే ‘ఆర్య’ని ఆక్కే సాకింది. కళ్ళు లేకపోయినా తన స్వర్ఘతో ఆ పసివాడిని సాకింది. అతడికి ఆకలి పసిగట్టి, తడుముకుంటూ స్టో దగ్గరకు వెళ్లి పాలు వేడి చేసి పట్టేది. అతడు ఏడిస్తే తన లాలిపాటలతో ఓదార్చేది. ఉదయం లేస్తూనే ఆర్య ఆలన పాలన మొత్తం ఆమె చూసుకునేది. ఇంత చేస్తే ఆమె వయసు ఆరేళ్ళు.

భగవంతుడు కొందరికి అన్నీ ఇస్తాడు. కొందరికి ఏదొక అవకరం ఇస్తాడు. అయితే ఆ అవకరానికి తోడు ఇంకో కోణంలో అద్భుత తెలివితేటలు సైతం ఇస్తాడు. అలా ఆ అమ్మాయికి కళ్ళు లేకపోయినా పూర్తి విచక్షణాజ్ఞానాన్ని ఇచ్చాడు. దాంతో ఆ అమ్మాయి తన ఇంటి పరిస్థితులను పూర్తిగా ఆకలింపు చేసుకొని తదనుగుణంగా వ్యవహారించేది.

అడుగుల చప్పుడుని బట్టి ఎవరొచ్చింది ఆమెకు తెలిసిపోతుంది. గాలిని బట్టి అది ఏ కాలమో తెలుస్తుంది. స్వర్ఘని బట్టి వస్తువు మంచి చెడ్డలు నిర్ణయిస్తుంది.

అలా ఆ అమ్మాయి తనకు కళ్ళు లేకపోయినా పూర్తి అవగాహనతో తమ్ముడిని తానే త్వరించి సాకేది.

అదృష్టపుష్టశాత్తూ అతడి తండ్రి సర్పీసులో పోయాడు కాబట్టి పెస్సన్ వస్తుంది. ఆ డబ్బుతో కుటుంబాన్ని ఎలాగోలా నెట్టుకొచ్చేది. ఆ అమ్మాయిలో మరో అదృష్ట లక్షణం - ఇరుగూ పొరుగుతో చక్కబి సంబంధాలు మెయిన్సెట్టియిన్ చేయడం. వృద్ధులను, అత్తా, మామ అంటూ, తన వయసు కంటే కొంచెం పెద్ద వారిని అక్కా అన్నా అంటూ ఆప్యాయంగా పలకరించేది. ఆ అమ్మాయికి కళ్ళు లేవు కాబట్టి వారు సైతం ఆమె పట్లా చక్కబి ఆప్యాయతతో ఉండేవారు.

కాలం ఎప్పుడూ ఒకలా ఉండడు. మార్పు సహజం. ఆర్య సైతం పెద్దవాడు అవసాగాడు. అప్పటివరకూ అక్క చేతిలో అనురాగం, ఆప్యాయతలు చవి చూసిన అతడికి ఇంట్లో పరిస్థితులు క్రమక్రమంగా అర్థమవసాగాయి.

తండ్రి తాను పుట్టుకముందే చనిపోవడం, తల్లి భౌతికంగా ఉన్నా మానసికంగా లేనట్టే ఉండడం అతడిని పొక్కకు గురిచేశాయి. అక్క లేకపోతే తాను ఎప్పుడో రోడ్డున పడేవాడన్న సత్యం అతడిని దిగ్రాంతికి లోను చేసింది.

ఆ పొక్కలో నుండి అతడి మెదడు పొదరసంలా ఎదగసాగింది. ఎప్పుడైతే కుటుంబ పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేవో, మనిషి పతనమవుతాడు లేదా మరింతగా పదును సంతరించుకుంటాడు.

ఆర్య విషయంలో ఆ రెండోదే జరిగింది. తాను కష్టపడి తన కుటుంబాన్ని ఎలాగైనా పైకి తేవాలన్న కాంక్ష అతడిలో ప్రబలంగా పాతుకుంది. ఆ పట్టుదలలోనే అతడు ఒక్కొక్కలను ఘస్తుగా వచ్చేవాడు. ఒక్కొక్కలనుని దాటుకుంటూ ఉండగా అతడి పట్టుదల మరింతగా పెరగసాగింది. తాను కష్టపడాలి. ఈ ప్రపంచంలో ఓ చిన్న సంతోషం కూడా చిగురించుకోలేని అక్క, అమ్మల కోసం తాను ఎదగాలి. ఎదిగి వారిని ఆనందపెట్టాలని దృఢంగా నిశ్చయించుకున్నాడు.

అతడు పదవ తరగతిలో ఉండగానే అప్పటివరకూ మానసికంగా సరిగా లేని తల్లి కాన్సర్తో చనిపోయింది. ఉన్న ఇధరిలో ఒకరు పోవడం అతడిని పొక్కకి గురిచేసింది. తల్లి పోవడం, ఉన్న అక్కకు చూపులేకపోవడం అతడిని నిశ్చేష్టతలోకి దింపింది.

అదిగో ఆ స్థితిలోనే తిరిగి అక్క అతడిలో దైర్యాన్ని నూరిపోసింది. ఇది సృష్టికర్త రాజ్యమని, ఒకోసారి ఆ సృష్టికర్త ఎలా ఆడితే అలా బొమ్మల్లా తాము ఆడాలని,

అలాంటి పరిస్థితుల్లోనే మరింత ధైర్యం తెచ్చుకొని జీవితంలో ముందుకు సాగాలని ఆమె అతడికి ప్రోత్సాహం ఇచ్చింది. ఈ ప్రపంచంలో అతడికి ఎవరున్నా, లేకపోయినా తానున్నానని, ఓ ప్రబలశక్తిలా అతడు ఎదగాలని ఆమె అనుక్షణం ధైర్యాన్ని నూరిపోసింది.

ఆ అనునయ వాక్యాలు - ఆర్యలో తిరిగి కొద్దికొద్దిగా జీవితం పట్లా ఆశను, ఉత్సాహాన్ని నింపాయి. ఆ ఆశ, ఉత్సాహం అతడిలో నిష్పే పట్టుదలగా మారి టెన్టుక్కాన్లో జిల్లా ప్రథముడిగా నిలిపాయి.

అక్కడ నుండి ఒక్కు మెట్టు ఎక్కుసాగాడు. ఐటి ఎంట్రెన్స్‌లో ఇండియాలోనే టూప్పుర్యాంకును పొందటం, భర్గిపూర్స్‌లోని ఐపటీలో చేరి గోల్డ్‌మెడల్ సంపాదించడం, ఆ వెంటనే యుజిసి నేపనల్ ట్యూలెంట్ టెస్ట్ రాయడం, అందులో మెరిట్ స్కూలర్సిప్స్‌ని సాధించడం చకచకా జరిగిపోయ్యాయి.

ఆ మెరిట్ స్కూలర్సిప్స్ అధారంగా దేశంలో రకరకాల ప్రతిష్టాత్మకమైన యునివర్సిటీలకు, సైన్స్ సెంటర్లకు అప్పటి చేశాడు. దేశంలో దాదాపు అన్ని యునివర్సిటీలు, సైన్స్ ఇన్సిట్యూట్లు అతడిని తమ రీసెర్చ్ స్కూలర్స్‌గా తీసుకోవడానికి అంగీకరించాయి. దాంతో తన ప్రతిభకు తగిన ఇన్సిట్యూట్ ఏదా అనే అన్వేషించాడు.

ఆ అనేపణలో కన్చించింది కపిలవర్ధ సైన్స్ ఇన్సిట్యూట్. దేశంలో యుజిసి పరిష్కన్ పొందిన ప్రతిష్టాత్మకమైన యునివర్సిటీ అది. ఆ సైన్స్ ఇన్సిట్యూట్కు దేశవిదేశాల్లో ఎల్లెడలా విశేష పేరూ, ప్రఖ్యాతులు ఉన్నాయి. అందులో రీసెర్చ్ చేయాలని ప్రతి ఒక్కరూ ఉన్నిట్టురుపోతారు.

అందుకు రెండు కారణాలు ఉన్నాయి. అందులో పిహాచ.డి. చేసిన వారిని లక్ష్మీలాది రూపాయలు ఇచ్చి తమ సంస్థల్లో చేర్చుకోవడానికి అనేక రీసెర్చ్ కంపెనీలు పోటీపడడం ఒకటి కాగా, ఆ కపిలవర్ధ యునివర్సిటీ ఛైర్యున్ ధనరాజ్ స్వయం దేశ ప్రధానికి అన్నయ్య కావడం మరో కారణం. అలాంటి సైన్స్ సెంటర్లో ఆర్యకు తేలికగానే ప్రవేశం దొరికింది. టెన్టు నుండి ఎంఎస్స్ దాకా అన్నింటా తొంబై శాతం మార్పులు సంపాదించిన అతడిని తమ రీసెర్చ్ స్కూలర్స్గా స్వీకరించడానికి ఆ సైన్స్ సెంటర్ సంసిద్ధత తెలియజేసింది. అతడిని ఇంటర్వ్యూ చేసిన బోర్డు ఆఫ్ డైరెక్టర్లు సైతం అతడి నాలెడ్జీకి అచ్చేరువోందారు. తాము అడిగిన ప్రశ్నలకు చకచకా సమాధానాలు చెప్పడమే కాకుండా ఆ సందేహాలలో ఇంకా ఎంత వరకూ రీసెర్చ్

పరిధిని విస్తరించవచ్చే కూడా వివరించాడు. ఆ సమయంలో ఇంటర్వ్యూ చేసిన వారికి అర్థమైంది తమ ముందు ఉన్న వ్యక్తి మామూలు వ్యక్తి కాదని, ఓ విజ్ఞానగని. నిజానికి తాము అతడిని ఎన్నుకోవడం ముఖ్యం కాదని, అతడు ఆ ఇనిస్టిట్యూట్‌ని ఎన్నుకోవడం తమ అదృష్టమని వారికి అర్థమైంది. త్వరలోనే దేశానికి ఓ మాటిక్యం లాంటి సైంటిస్ట్ దొరకబోతున్నాడని వారికి అర్థమైంది.

అనుకున్నట్లుగానే ఆ ఇనిస్టిట్యూట్‌లో చేరుతూనే ఆర్య సంచలనం సృష్టించాడు. చేరుతూనే ప్రతిప్రాత్మకమైన విదేశీ మ్యాగజైనస్కు ఆర్టికల్స్ రాశాడు. వాటిని ప్రచురించిన విదేశీ మ్యాగజైనలకు అభినందన పరంపరలు వెల్లువలా వచ్చిపడ్డాయి. అలాంటి గొప్ప ఆర్టికల్ రాశిన అతడి పరిజ్ఞానానికి అనేకమంది అభినందించారు. మొత్తం మీద ఆ ఇనిస్టిట్యూట్‌లో అతడౌక అపూర్వవ్యక్తిగా, అరాధించే మనిషిగా పేరు పొందాడు.

ఆ ఆరాధించే వ్యక్తుల్లో ఒకరు సమీర.

సమీర ఎవరో కాదు. ఆ ఇనిస్టిట్యూట్ ఛైర్సన్ ధన్‌రాజు కూతురు.

మేనేజ్‌మెంట్‌లో పోట్‌గ్రాడ్యూయ్‌ఎస్ చేసిన ఆమె తన తండ్రి ఇనిస్టిట్యూట్‌లో చేదోడు వాదోడుగా ఉంటుండేది. సరిగ్గా అప్పుడే ఆమె ఆర్యతో పరిచయం కలిగింది.

ఇతర రీసెర్చ్ స్కూలర్లు కాకుండా ఇరవై నాలుగు గంటలూ రీసెర్చ్ మీద దృష్టిని నిలిపిన అతడి గురించి ఆమె మొదట్లో పెద్దగా పట్టించుకోలేదు.

కాని వారిద్దరి జీవితాలను పెనవేసుకునే సంఘటన ఆ రోజు జరిగింది.

ఆ రోజు....

ఎప్పటిలా బయోకెమిస్ట్రీ లాబ్‌లో సూపర్‌వైజ్ చేస్తోంది సమీర. అందమైన శారీర్లో అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న ఆమెను గుటక తిప్పకుండా చూస్తున్నారు కొంతమంది రీసెర్చ్ స్కూలర్లు.

హడావిడిగా అటూ ఇటూ తిరిగేస్తున్న ఆమె చీర వెనుక భాగం స్వేచ్ఛగా విహరిస్తోంది. అదే సమయంలో సెల్ఫోన్ ప్రోగడంతో ఆమె దృష్టి బ్యాగ్‌లో ఉన్న సెల్ఫోన్‌ని అందుకోవడం కోసం క్రిందికి వంగింది. ల్యాబ్‌లో ఓ పక్కన టబ్‌లో పోసిన భయంకరమైన యాసిడ్ ఆమె కొంగుని ఎలా అంటుకోవాలా అన్నట్లుగా ఆకలిగా చూస్తూ బుసలు కొడుతోంది.

ఒక్క క్షణం. ఆమె కొంగు అందులో పడేదే.

కాని ఏదో ఎక్కువరిమెంట్ వని మీద అటుగా వచ్చిన ఆర్య ఆ దృశ్యాన్ని చూడడం, ఆమె కొంగుని పట్టి ముందుకు లాగడం, ఆ విసురుకు ఆమె అతడి మీద వేగంగా పడటం, అతడు ఏదో దురుద్దేశంతో తన పైటలాగాడని ఆమె భ్రమపడడం, మరుక్షణం ఆమె చేతివేళ్ళు అతడి చెంపమీద కసిగా నాట్యమాడటం చకచకా జరిగిపోయాయ్యాయ్.

జరిగిన సంఘటనకు నిశ్చేష్ప్లడెనట్లుగా చెంప మీద చేయి ఉంచుకొని అలాగే నిల్చుండిపోయాడు ఆర్య.

మరో పదిసెకండ్ల తర్వాత జరిగిన విషయం తెలుసుకున్న ఆమె అతడికి సారీ చెప్పింది.... పశ్చాత్తాపంతో.

అది ప్రారంభం... ఆమెకు ఆర్య ఇంకో కోణంలో కన్నించాడు. అతడి మీద ప్రేమ ఉదయించిందా సంఘటనతో.

ఆ ప్రేమ కాస్తా అభిమానంగా, ఆ అభినయం కాస్తా ఆరాధనగా పరిణామం చెందాయ్. ఆ ప్రేమ ఎంత దూరం పోయిందంటే, అనితర సాధ్యమైన అతడి మేధస్సుకి తోడుగా తన జీవితాన్ని ముడివెయ్యాలని నిర్ణయించుకునేంత దూరం పోయింది. ఓ రోజు తన మనస్సులో చోటుచేసుకున్న నిర్ణయాన్ని అతడి దగ్గర స్పష్టంగా వెలిబుచ్చింది సమీర.

అప్పటివరకూ ప్రేమ, పెళ్ళిలాంటి పదాలకు దూరంగా ఉన్న ఆర్య ఆ మాటలు విని దిగ్ర్మాంతికి లోనయ్యాడు. రకరకాల ఆలోచనలు అతడిని చుట్టుముడుతుంటే షాక్టలోనే ఉండిపోయాడు.

తన బాస్ కూతురు ఆమె. ఆమెతో పెట్టుకుంటే తన జీవితం ఎటువెళ్తుందో? ఆమె గాప్పింటి పిల్ల. తాను కష్టాల కౌలిమిలో ఇరుక్కున్న వ్యక్తి. పుడుతూనే బంగారు స్వాన్తో పుట్టిందామె. అక్క అనురాగం తప్ప మరి దేనికి నోచుకోని దొర్చాగ్న్యాడు తాను. అలాంటి తనకు, బంగారు పువ్వులాంటి ఆమెతో... ఈ విషయం బాస్కు తెలిస్తే తన జీవితాన్ని కాలరానే ప్రమాదం ఉంది.

అందుకే తన ప్రతిఘటనని అతడు ఒకే ఒక పడంతో తెలియజేశాడు.

“నో”

ఆమె దిగ్రాంతితో అలాగే నిల్చుండిపోయింది. అదేమిటో తను కోరి వలచి వస్తే, నో అంటాదేమిచీ? తాను కాలేజీ బ్యాచీ. అలాంటి తనని నిరాకరించడం...ఓహ్ ఇటీజ్ హోరిబుల్.

మరో రోజు గడవకుండానే ఆమెకు అర్థం అయింది. ఆమెకు అతడు ‘నో’ అని ఎందుకన్నాడో. అర్థమైన మరుక్కణం ఆమె పెదవుల పైన చిరునవ్వు మొలకెత్తింది.

ఆ మర్ఱాడు అతడిని పార్చులో కలుసుకోవడానికి రమ్మని కబురు పంపింది. అతడు దడదడలాడే గుండెలతో వెళ్ళాడు.

తన తండ్రిని తాను ఒప్పిస్తానని, తన ప్రేమకు తండ్రి అనుమతి తీసుకునే అతడిని వరిస్తానని ఎంతో సేపూ అతడిని కన్నీస్తే చేసింది.

అతడు ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు. ఆమె నార్త్ ఇండియన్, తాను సాత్ ఇండియన్. ఆమె మిన్ ఇండియా లెవల్లో అందగత్తే. తాను సైతం అందగాడే కావచ్చు. కాని ఆమెకు, తనకు అంతస్తులో చాలా తేడా ఉంది. అయినప్పటికీ పేదవాడినైన తనని వలచి వస్తోంది.

ఓ పదినిముషాల తర్వాత అతడి కంరం కదిలింది.

“చిన్నపుట్టునుంచి ఒక ఆశయం కోసం పాటుపడుతున్నాను. ఆ ఆశయంలో పూర్తయ్యేదాకా ప్రేమ, పెళ్ళి లాంటివాటికి దూరంగా ఉండాలన్నదే నా ధ్యేయం.”

ఆ అభ్యంతరానికి ప్రతిగా సమాధానం ఆమె నోటి నుండి వెలువడింది.

“మీ ఆశయం పూర్తయ్యాకనే మనం పెళ్ళి చేసుకుందాం. సరేనా?”

తిరిగి దిగ్రాంతికి లోసయ్యాడు ఆర్య. తాను ఎటు వెళితే ఈమె అటుగా కడులుతుందేమిటి? తనంటే చాలా లోతుగా ప్రేమను పెంచుకున్నట్టుంది.

అయినా ఆమె అపురూప సౌందర్యరాశి. వినయం, సౌశీల్యం కలబోసుకున్న యువతి. పేరుకు భాన్ కూతురైనా ఎప్పుడూ ఎవరి మీద ఆధిపత్యం చూపలేదు. అందరిలో తేలికగా కలిసిపోతుంది. ఆమెను తిరస్కరించడానికి కారణం కన్పించ లేదతడికి.

“మరి మన పెళ్ళికి మీ నాన్నగారు ఒప్పుకుంటారా?” తుపాకు గుండెలా తాకిందామెకు అతడి ప్రత్యు.

“నాన్నగారికి నేనంటే ప్రేమ. చిన్నపుట్టునుంచి అమ్మ పోయిన నన్ను తానే అల్లారు ముడ్డగా పెంచారు. నా పెళ్ళి నా యిష్టం అని తానే ఎన్నోసార్లు చెప్పారు”.

ఆమె మాటలు అతడిని తిరిగి ఆలోచనలో పడిపోయింది.

అప్పుడు కదిలిందతడి కంరం ఇక గత్యంతరం లేనట్లుగా -

“మరోసారి ఆలోచించుకో సమీరా” అని.

ఆ మాటతో ఆమె మొహంలో ఆనందం మెరుపులా మెరిసింది. అతడి దగ్గర నుండి అంతగా అభ్యంతరం లేదన్న ఊహ ఆమె శరీరంలో అణువణువూ ఉద్ధిగ్నతను నింపేసింది.

ఆ ఉద్ధిగ్నతను అణుచుకునే ప్రయత్నం కూడా చేయలేదామె. అతడి దగ్గరకు జరిగి అతడి చేతిని తన పెదాలతో ముద్దు కలిపింది.

ఆ తర్వాత సంఘటనలు వేగంగా జరిగిపోయాయి.

నార్త్ - సౌత్ ఇండియన్ల కలయికలా వారు తమ భావాలను ఒకరినొకరు పంచుకున్నారు. ఆమె మహమృద్జ రఫీ పాటల విషాదం అతడికి విన్నిస్తే, అతడు ఆమెకు జేసుదాస్ పాటలు వినిపించేవాడు. ఆమె రవీంద్రనాథ్ ‘గీతాంజలి’ని అతడి ముందు ఆలపిస్తే, అతడు కూచిపూడి, భరతసాట్యం విశిష్టతని వివరించేవాడు.

ఇద్దరూ సాయంకాలం కాగానే ఆ కపిలవర్ధ యూనివర్సిటీలో ఒకరి చేయి ఒకరు పట్టుకొని తిరిగేవారు. పై నుండి చెట్లు పూలు రాలేవి వారి మీద.

దూరంగా సముద్రం, ఆ సముద్రం దిగువ నుండి చంద్రుడు అప్పుడప్పుడే పైకి రావడం, ఆ దృశ్యాలను చూస్తూ ఇద్దరూ పరవశించిపోవడం జరిగేవి. అతడు ఓ పొద దగ్గర ఆమె ఒడిలో తలపెట్టుకు కూర్చోవడం, ఆమె తన హింది పాటలతో అతడిని రంజింపచేయడం, దూరంగా ఉన్న చెట్ల మీద పక్కల కిలకిలరావాలు విన్నించడం చకచకా జరిగిపోయ్యాయి.

అతడు తన చేసే ప్రయోగాలు, కొత్తగా కనిపెట్టబోయే ఆవిష్కరణల గురించి వివరించేవాడు. అది ఫిజిక్ కాని, కెమిస్ట్రీ కాని, ఆభిరికి కంప్యూటర్గానీ అతడికి అపరిమితమైన పరిజ్ఞానం ఉండని ఆమెకు అర్థమైంది. అంతేకాదు, మేనేజ్మెంట్లో ఆమె పీటర్ ప్రక్కన్ దగ్గర నుండి ఆధునిక మేనేజ్మెంట్ గురూల దాకా అనర్థంగా ఉపస్థిసించేది. దాంతో ఆమె ఒక గొప్ప అడ్డినిస్ట్రైటర్గా అన్నించేది అతడికి.

అలా రాత్రి తొమ్మిదింటిదాకా ఇద్దరూ కలిసి ఆ దీపంతా తిరిగేవారు.

అలా కాలం గడుస్తుండగా.... ఆమెకు అమెరికాలోని స్టోన్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో

పిహాచ్.డి. చేయదానికి అడ్డిపున్ దొరికింది. చాలా అరుదైన అవకాశం అది. తప్పకుండా వెళ్లమని తండ్రి ఉత్సాహపరిచాడు. ఆర్య కూడా ఆమెని వెళ్లడానికి ప్రోత్సాహపరిచాడు. తన రీసెర్చ్ ముగించడానికి ఇంకొంత కాలం పడుతుంది కాబట్టి ఈ లోగా ఆమె అమెరికా వెళ్లి పిహాచ్.డి. పూర్తి చేసుకోవచ్చని, ఆ తర్వాత తామిద్దరు కలిసి జీవితాన్ని పంచుకోవచ్చని నచ్చచెప్పాడు.

దాంతో సమీర అతడిని విడవలేక విడవలేక బయలుదేరి వెళ్లింది.

ఆమె వెళ్లాడ ఆర్య తన రీసెర్చ్ మీద పూర్తి దృష్టిని కేంద్రీకరించడం, క్రమక్రమంగా అతడి ప్రయోగాలు ఫలించడం, దాంతో అతడు కాస్పర్కి వాక్స్ న్ కనిపెట్టడం చకచకా జరిగిపొయ్యాయి.

ఆర్య జీవితాన్ని మలుపు తిరిగే సంఘటన ఆ రోజు జరిగింది.

అతడి ప్రోఫెసర్కు బెస్ట్ రీసెర్చ్ గైడ్ అవార్డ్ వచ్చింది. ఆ సందర్భంగా అంతా పార్ట్ ఇవ్వమని ప్రోఫెసర్ని బలవంతం చేశారు. దాంతో ఫలానా రోజు కపిలవర్ధ దీవిలో పార్ట్ ని అరెంజ్ చేస్తున్నానని ప్రకటించారు ప్రోఫెసర్.

సరిగ్గా అదే సమయంలో తన అక్కని చూడటానికి పూరికి వెళ్లాడు ఆర్య. అక్కడ అక్కని రోటీన్ చెకవ్కోసం ఎల్.వి. ప్రసాద్ హస్పిటల్కి తీసుకెళ్లాడు. వాళ్లు అమెని చూసి ఆమెకు కళ్లు వచ్చే అవకాశం ఉండని, అందుకోసం న్యూఫిల్లీలోని జహంగీర్ హస్పిటల్లోని ఐ స్పేషలిష్ట్ అభిప్రాయం తీసుకోమని చెప్పారు. దాంతో జరిగిందంతా ప్రోఫెసర్కు ఫోన్‌చేసి చెప్పాడు ఆర్య. అక్కని తీసుకొని రమ్మని, కావాలంటే కపిలవర్ధ యూనివర్సిటీలో గెస్ట్‌హాస్పిటల్లో ఒక దానిలో ఉండవచ్చని చెప్పాడు ప్రోఫెసర్.

దాంతో అక్కని తీసుకొని కపిలవర్ధ యూనివర్సిటీకి వచ్చాడు ఆర్య. తన ప్రోఫెసర్కి అక్కని పరిచయం చేశాడు.

ఆమెని చూస్తూనే అంతా స్థంభించిపోయారు. చాలా అద్భుతంగా ఉంది. గుడ్డి అమ్మాయి అంటే ఏదో అనుకున్నాడు కాని ఇంత అందంగా ఉంటుందని ప్రోఫెసర్, మిగతా విద్యార్థులు అసలు అనుకోలేదు.

అక్క తమ్ముడూ కలిసి ప్రోఫెసర్ అరెంజ్ చేసిన గెస్ట్‌హాస్పిటల్లో ఉండసాగారు. ఈలోగా ప్రోఫెసర్ అరెంజ్ చేసిన పార్ట్ రోజు వచ్చింది.

ఆ రోజు పార్టీకి దేశంలో పేరుపొందిన ఎంపీలు, నలుగురు మంత్రులు, విద్యార్థులు, ఇతర గెస్టులు రంగ రంగ వైభవంగా విచ్చేశారు. ప్రాఫెసర్ ధన్‌రాజ్ ప్రధాని స్వంత అన్న కావడంతో దాదాపు పిల్చిన వారంతా వచ్చేశారు. పార్టీ ఘనంగా జరిగింది. ఆర్య సైతం అక్కని గెస్ట్‌హాస్‌లో ఉంచి పార్టీలో పాల్గొన్నాడు. ఆ పార్టీలో ఆర్య అందరికి పేట్లు అందించడం లాంటివి చేశాడు.

స్వదేశీ, విదేశీ వంటకాలతో, నార్త్-సార్ట్ ఇండియన్ రుచులతో ఏరుత్యై పారుతూ మద్యంతో పార్టీ చాలాగొప్పగా జరిగింది. ప్రాఫెసర్ని అంత అభినందించారు.

పార్టీ ముగిసింది. ఆర్య తన గెస్ట్‌హాస్‌కు బయలుదేరాడు. పార్టీ విశేషాలన్నీ అక్కకు చెప్పాలన్న ఆత్మతతో తలుపు కొట్టాడు. కానీ ఎవరూ తలుపు తీయలేదు.

“ఏమయ్యింది అక్కకు?” అనుకుంటూ మరోసారి కొడదామని తలుపుమీద గట్టిగా చేయి వేశాడు. లోపల గడియ పెట్టలేదేమో తలుపులు మెల్లగా తెరుచుకున్నాయి.

లోపల అక్క గిలగిలకొట్టుకుంటోంది. చావు బ్రతుకుల్లో ఉంది.

“అక్క” ఆమెను కదువుతూ అన్నాడు. అప్పటికే ఆమె కొనహాపిరిలో ఉంది.

“తమ్ముడూ! నన్ను పాడుచేశారు ఫోరంగా.”

“అక్క...”

“తమ్ముడూ!” ఆయాసం ఆమెలో “నన్ను చరిచినవాడు మినిస్టరట. తమ్ముడూ నేనూ బ్రతకలేను...”

మరుక్కడం ఆమెలో ఊపిరి ఆగిపోయింది. ఆర్య స్థంఖితుడైపోయాడు. ఒక్కగానొక్క అక్క చ....ని....పో....యిం.....ది. ఈ ప్రపంచంలో తనకు మిగులున్న ఒకే ఒక అక్క పోయింది.

అంతే! తన తల గోడకేసుకొని కొట్టుకుంటూ అక్కడే కుప్పకూలిపోయాడు.

జరిగిన విషయం తెలిసిన ప్రాఫెసర్, ఇతర విద్యార్థులు అక్కడికి వచ్చారు. ప్రాఫెసర్ వెంటనే పోలీసుకు ఫోన్ చేశాడు.

పోలీసులు వచ్చి సంఘటన వివరాలను నోటు చేసుకున్నారు. ఇంత జరుగుతున్న ఆర్య స్పృహలో లేదు.

అతడి కళ్ళు శూన్యంలోకి చూస్తున్నాయి.

ఫార్మాలిటీన్ ముగించి పోలీసులు వెళ్లిపోయారు. ఆర్యుని ప్రాఘేసర్, మిగతా విద్యార్థులు ఓదార్పారు.

వారి సహాయంతోనే ఎలాగో అక్క అంత్యక్రియలు జరిపించాడు ఆర్య.

చాలాకాలం దాకా మామూలు మనిషి కాలేదు అతడు. తన అక్కని రేవ్ చేసిందెవరో అంతు పట్టడంలేదు. చాలా సామాన్యాన్ని తను. తానేం చేయలేదా?

అలా రోజుల తరబడి నిర్దిష్టంగా ఆలోచిస్తూ ఉండేవాడు.

అనలే షాక్ మీద ఉన్న ఆర్యకు మరికొద్ది రోజుల్లోనే మరో షాక్ తగిలింది.

అతడు కనిపెట్టిన కాన్సర్ వాక్సిన్ కు అమెరికాలో ఓ సైంటిస్ట్ కనిపెట్టి పేటెంట్ తీసుకున్నాడు.

ఆ వార్త వార్తాపత్రికలలో రాగానే ఆర్య నిశ్చేష్యుడైపోయాడు. మైగాడ్! అదెలా సాధ్యం? నాలుగు నెలల క్రితం తను కనిపెట్టాడు. దానినే పిహాచ.డి థిసిన్ గా సబ్మిట్ చేద్దామనుకున్నాడు. కాని ఈ లోపు ఈ హతాత్మపరిమాణం సంభవించింది.

ఆ విషయమే ప్రాఘేసర్ని అడుగుదామని బయలుదేరిన ఆర్య షాక్ తిన్నాడు.

తన ప్రాఘేసరే ఆ అమెరికా సైంటిస్ట్ కి తన థిసిన్ ని రహస్యంగా అందించాడని తెలిసింది.

మరుక్కణం ఆర్య రక్తం సలసల కాగింది. ఒక ప్రక్క అక్క మరణం, మరో పక్క తన థిసిన్ కాపీ చేసి వేరే దేశం సైంటిస్ట్ కి అమ్మేశాడన్న నిజం ఆర్య తట్టుకోలేక పోయాడు.

అంతే! ఆ ఆగ్రహంతో ప్రాఘేసర్ గొంతు పట్టుకున్నాడు. ప్రాఘేసర్ గిలగిల కొట్టుకోసాగాడు. అయినా ఆర్య వదలలేదు. అతడిని చంపేయ్యాలన్న కసితో గొంతు నులపసాగాడు.

ఇంకొక్క క్కణం! ఆ క్కణంలో ప్రాఘేసర్ ప్రాణం పోయేదే. కాని అటుగా వచ్చిన సెక్కుయారిటీ గార్డులు అది చూసి ఆర్యుని పట్టుకోని లాగారు.

ఆ తర్వాత లాలీలు అతడి మీద స్టైర విహారం చేశాయి. అతడి తలంతా రక్తంతో నిండిపోయింది.

అదే సమయంలో గొంతు విడిపించుకున్న ప్రాఘేసర్ కసిగా చూశాడు ఆర్యుని.

“వీరా నీకు నా కూతురు కావాల్సి వచ్చిందా? నీ బ్రతుకెక్కడ? నా అంతస్తు ఎక్కడా? ఈ దేశపు ప్రధాని సోదరుడిని. అలాంటిది నీవు నా కూతురివే ప్రేమిస్తావా? అందుకే కళ్ళ కట్టి నీ పతనం చూశాను. పోరా.... ఇక్కడ నుండి, మళ్ళీ ఇక్కడకు అడుగుపెట్టడంగాని, నా కూతురు మొఖంగాని చూశావా, నీ శవం సముద్రంలో తేలుతుంది....”

ఆర్యులో నిశ్చేష్టత. కేవలం తన కూతురిని ప్రేమించమన్న కోపంతో తన బ్రతుకుని నాశనం చేశాడా? తన ప్రాజెక్టుని అమెరికన్ సైంటిస్టుకు అమ్మేశాడు. తన పిపోచ్.డి. కాకుండానే తనని మోసం చేస్తాడా?

మరుక్కణం సెక్కూరిటీ గార్డులకు సంజ్ఞ చేశాడు ప్రోఫెసర్.

అంతే! మరోసారి అతడి మీద లారీలు సైర విహారం చేశాడు. ఆ దెబ్బలకు తాళలేక స్పృహ తప్పిపోయాడు ఆర్య.

స్పృహ తప్పిపోయిన అతడి జేబులోని సెల్ఫోన్ తీసుకొని అతడిని రైలుస్టేషన్లో ఎపి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో ఓ బోగిలో పడేసి వెళ్ళారు ఆ సెక్కూరిటీ గార్డులు.

కానేపటికి ఎపి ఎక్స్‌ప్రెస్ బయలుదేరింది ఆంధ్రప్రదేశ్ కేసి. స్పృహలో లేని ఆర్య శరీరం ఆ ట్రైన్‌లో ఆ రాత్రంతా ప్రయాణిస్తునే ఉంది.

3

‘ప్రోఫెసర్ ధన్రాజ్ మీద పగ తీర్చుకోడం ఎలా?’

ఆర్య అంతరంగం ప్రోఫెసర్ మీద కసితో ఉడుకుతోంది.

తనను ఎలా దెబ్బకొట్టడో అదే విధంగా ప్రోఫెసర్ని దెబ్బకొట్టాలి. ఇంతకూ ఇంతా తీర్చుకోవాలి.

ఏ రెక్కలతో అతడి మీద పగ తీర్చుకోవాలో అర్థం కావడం లేదు. ప్రోఫెసర్ అత్యంత అధికారం గలవాడు. అతడు స్వయం ప్రధానికి అన్నే కాకుండా దేశంలోనే అత్యంత ప్రభావితమైన రీసెర్చ్ గైడ్. తన పిపోచ్.డి.ని నాశనం చేశారు. తన అక్క జీవితాన్ని కాలరాశాడు. ఆఖరికి తనను సెక్కూరిటీతో చిత్రపొంసలు పెట్టించాడు. సాఫీగా సాగుతున్న తన బ్రతుకుని వీధి పాలు చేశాడు. తన సెల్ఫోన్ని బలవంతంగా

తీసేసుకున్నాడు. అందులోనే అతడి కూతురు సమీర నెంబరు ఉంది. తాను ఆమెని కొంటాక్క చేయకుండా తన సెల్ఫోన్ తీసేసుకున్నాడు. అలాంచి వాడి మీద ఎలా పగ తీర్చుకోవాలి? మరోసారి అతడి మీదకు వెళ్తే తిరిగి పోలీసులు అరెస్ట్ చేస్తారు. దాంతో తిరిగి తను కటుకటూల లోపలికి వెళ్తాడు. అందువల్ల తనకు ఎలాంచి ప్రయోజనం ఉండదు.

అందువల్ల అతడిని ప్రత్యక్షంగా కాకుండా పరోక్షంగా దెబ్బకొట్టాలి. అతడి జీవితాన్ని కుక్కలు చింపిన విస్తరి చేయాలి. అలా చేయాలంటే తాను అత్యంత ప్రతిభావంతుడిగా చెలామణి కావాలి. కానీ ఎలా? ఏ రెక్కలతో అలా ఎదగాలి? ప్రతీకారం ఎలా తీర్చుకోవాలి?

రోజులు తరబడి ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు అతడు. క్షణాలు నిమిషాలుగా, ఆ నిముషాలు గంటలు, ఆ గంటలు రోజులుగా పరిణామం చెందుతున్నాయ్.

అయినా అతడి సమస్యకు పరిష్కారం లభించడం లేదు. నరాలు చిట్టేలా, రక్తనాళాలు బ్రద్దలయ్యేలా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. అయినా సమస్యకు పరిష్కారం లభించడం లేదు.

రోజుల తరబడి అన్నపాశీయాలు మరచిపోయాడు. స్నానాదికార్యక్రమాలు అసలే గుర్తుండడం లేదు. అతడి గడ్డం పెరిగి తైల సంస్కరం లేకుండా పోయింది. అతడి మస్తిష్కంలో ఒక ఒక వాక్యం నిరంతరం కదలాడుతోంది.

“హొఫెసర్ మీద పగ తీర్చుకోవడం ఎలా?”

ఎన్నో రోజులు అలా గమ్యం లేకుండా తిరుగుతూనే ఉన్నాడు. అతడి బట్టలు సైతం మురికిపట్టి వేలాడసాగాయ్. చెప్పులు లేకుండా తిరగడం వల్ల కాళ్ళు వాచిపోయాయి. అయినా అతడు అవేం పట్టించుకునే మూడోలో లేదు.

చివరకు నిరాశనిస్సుహాతో ఒకరోజు ఆబిడ్స్ ఫుట్సోల్ట్‌మైన తిరుగుతుండగా అతడి సమస్యకు పరిష్కారం దొరికింది.

ఆ రోజు...

ఎప్పటిలా నిరాశగా, నిస్సుహగా పుట్టపాత్ మీద నడుస్తున్నాడు అతడు.

ఆ రోజు ఆదివారం కావడం వల్ల దుకాణాలు మూసివేయబడ్డాయ్. పాత పుస్తకాల షాపువాళ్ళు ఫుట్పపాత్ మీద పుస్తకాలు పెట్టుకొని అమ్ముకుంటున్నారు.

ఎప్పటిలా శూన్యంలోకి చూస్తా నడుస్తున్నాడు. మరుక్కణం కాళ్ళకు ఏదో అడ్డం పడ్డట్టుగా నిలదొక్కుకోబోయి క్రింద పడ్డాడు అతడు.

ఆ పడటం పడటం పుట్టపాత్మల మీద పాత పుస్తకాల మధ్య పడ్డాడు.

“బాజో హతావో...” అంటూ విసుక్కున్నాడు పాత పుస్తకాలమై వ్యక్తి.

అతడికి లేవదానికి ఓపిక కూడా లేదు. సర్వశక్తులూ కూడదీసుకుంటూ లేవబోయాడు. అతికష్టం మీద శరీరం పైకి లేస్తుండగా చేతికి అంటుకున్న పుస్తకం మీద పడింది అతడి దృష్టి.

ఆ పుస్తకాన్ని మొదట్లో అతడు పట్టించుకోలేదు. ఆ తర్వాత క్రమక్రమంగా అతడి కళ్ళు దాని మీదే ప్రసరింపబడ్డాయ్.

ఆ పుస్తకం పేరు -

“ప్రపంచ ప్రభూతి గాంచిన సైంటీస్టులు - వారి అవిష్కరణల వెనకాల కష్టాలు”

నెమ్ముదిగా లేచిన అతడు ఆ పుస్తకాన్ని చేతిలో తీసుకున్నాడు. దాని మీద వెల చూశాడు. వెంటనే జేబులో చేయి పెట్టాడు. అద్భుతం. ఫ్యాంట్యు జేబులో శిథిలావస్థలో ఉన్న వంద రూపాయల నోటు దొరికింది. దానిని తీసుకొని ఆ పుస్తకాన్ని కొన్నాడు అతడు.

ఆ పుస్తకమే అతడి జీవితాన్ని మార్చివేసింది. అసాధ్యమైన అతడి పగని తీర్చుకోవడానికి సుసాధ్యం చేసింది. ఘలితంగా ప్రపంచంలోని కనివినీ ఎరగని అద్భుత ప్రయోగానికి దారితీసింది. ప్రపంచ చరిత్రలో ఇప్పటివరకూ సంభవించిన అద్భుతానికి నాంది పలికింది.

కొన్ని కొన్ని పుస్తకాలు వ్యక్తుల జీవితాలనే ప్రభావితం చేస్తాయ్. కొన్ని కొన్ని గ్రంథాలు మొత్తం సమాజం రూపరేఖలనే మార్చివేసి నూతన సమాజాన్ని పునర్విర్మిస్తాయ్.

అదే జరిగింది అతడి విషయంలో.

ఆ పుస్తకంలో వివిధ సైంటీస్టులు తాము కనిపెట్టిన వస్తువుల ముందు పడ్డ కష్టాలు హృదయవిదారంగా వివరింపబడ్డాయ్. అవే అతడిని కదిలించాయ్. అవే అతడిని పగతీర్చుకోవడానికి నాంది పలికాయ్. అవే ప్రపంచంలో ఆధునిక అవిష్కరణలో ఓ అద్భుతానికి దారి తీశాయి.

అతడి కళ్లు ఆ పుస్తకంలో విమానం కనిపెట్టిన రైట్ బ్రదర్స్ చరిత్ర మీద పడ్డాయ్.

హక్కిలా ఎగిరే విమానాన్ని కనిపెట్టాలని రైట్ బ్రదర్స్ ప్రయత్నాలు చేశారు. ఎంతోమంది హేతున చేశారు. కొందరు బహిరంగంగా తిట్టారు. కానీ రైట్ బ్రదర్స్ మటుకు నిరాశపడలేదు. రోజుల తరబడి ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉన్నారు.

వాళ్లు తయారుచేసిన విమానం కొంత ఎత్తు ఎగిరి పడిపోయేది. తుదకు ఎంతోమంది ఇంజనీర్లను నియమించారు. అంతా చేతుల్తేశారు తమ వల్ల కాదంటూ. అయినా రైట్ బ్రదర్స్ పట్టుదలను కోల్పేలేదు.

తుదకు వారి స్వప్తం సౌకార్యమై విమానం గాలికి ఎగిరింది. ఈ రోజు ఎంతోమంది కేవలం గంటలోనే వేల కిలోమీటర్లు ప్రయాణిస్తున్నారంటే అది నాడు రైట్ బ్రదర్స్ కనిపెట్టిన నాటి ఆవిష్కరణ ప్రభావం అని చెప్పక తప్పదు. నేడు దేశవిదేశాలకు ప్రయాణమైపోతున్న ప్రతి వ్యక్తి ఒక్కసారైనా ఆ రైట్ బ్రదర్స్ కు ధన్యవాదాలు చెప్పక తప్పదు.

.... అతడి దృష్టి ఈసారి మేడమ్ క్యారీ మీద పడింది. నోబుల్ ప్రైజ్ ని రెండుసార్లు గెలుచుకున్న గొప్ప సైంటిస్ట్ ఆమె.

ఆమెకు చిన్నప్పుడు కనీసం తినడానికి తిండి కూడా లేదు. ఆమె ఇంటికి తలుపులు లేవు. గాలి రాదు. కరెంటు లేదు. గ్యాస్ లేదు. తనకు దొరికిన చాలా తక్కువ ఆహారాన్ని తిని ఆకలికి తాళలేక స్ఫూర్హ తప్పిపోయేది కన్నిసార్లు. అలాంటి ఆమె ఎల్లాగైనా ఈ ప్రపంచంలో నెంబర్ వన్ సైంటిస్ట్‌గా ఎదగాలనుకుంది.

తుదకు రేడియం కనిపెట్టి సైన్స్ రూపురేఖలనే మార్చిపేసింది. అంతలేని ఆత్మవిశ్వాసంతో కృషి చేసి నోబుల్ ప్రైజ్ ని సంపాదించింది. చీకలి గదిలో తిండిలేక స్ఫూర్హ తప్పిపోయిన ఓ బాలిక... నేడు చరిత్ర సువర్ణాకూరాలతో లిఖించబడ్డ గొప్ప సైంటిస్ట్.

ఈ కథ అంతటితో అయిపోలేదు. తన భర్తతో తిరిగి ప్రయోగాలు చేసి మరోసారి నోబుల్ ప్రయుషని గెలుచుకుంది. అయితే ఆ ప్రయోగం తాలూకూ రేడియం దుష్పలితాలకు తనను తానే అర్ధించుకోవాల్సి వచ్చింది. ఆ రేడియం తాలూకు ప్రభావం వల్ల ఆమె చనిపోయింది. తాను కనిపెట్టిన ఆవిష్కరణ తననే కబళించేసింది.

.... అతడి కళ్ళమ్మట రెండు నీటిచుక్కలు నిండుకున్నాయి. కళ్ళ ఈసారి సైంటిస్ట్ ఎడిషన్ మీద పడ్డాయ్.

పదివేలసార్లు తన ప్రయోగం విఫలమైనా విసుగు చెందక తిరిగి తన ప్రయత్నాన్ని కొనసాగించి ఎట్టకేలకు ప్రపంచానికే వెలుగు (ఎలక్ట్రిసిటీ) ప్రసాదించిన గొప్ప సైంటిస్ట్ ధామన్ అల్ప ఎడిషన్. నేడు చకచకా కదులుతున్న ఛ్యాకరీ మెఖిన్లు, రైట్లు, విమానాలు, హోస్పిటల్ ఆయన ఒకప్పుడు కనిపెట్టిన విద్యుత్థకీ చలువే!

ఒకసారి ఆయన ప్రయోగశాల మొత్తం ధ్వంసమైపోయింది. ఇంకొకరయితే ఆ దెబ్బకు కకావికలమైపోయేవారే! కాని ఆయన మటుకు అలా కాలేదు. మైపెచ్చ ఆ ప్రయోగం ఎలా చేయకూడదో మరోసారి తెలిసిందంటూ తిరిగి ఆ ప్రయోగాన్ని మొదట్టుంచి మొదలుపెట్టాడు. అదీ స్పిరిట్ అంటే!

.... అతడు చేతులు కదిలి మరో పేజిని తిప్పాయి.

హెట్రీఫోర్టీ! అతడు బలీయమైన కోరికతో అమెరికా స్వరూపాన్నే మార్చాడు. అతడు దేశ ప్రజలందరిని 'కదిలే గదికి నిదర్శనమైన కారులో కూర్చుండబెట్టి తన బలీయమైన కోరికని నిజం చేసుకున్నాడు.

అంతేనా... ప్రపంచ చరిత్రలో ఇంకెండరో సైంటిస్ట్లు ఉన్నారు. సమాజం ధిక్కరించినా, తోటివారు వెక్కిరించినా వెరువక తమ ప్రయోగాలు దీక్కగా, ఓ తపస్సులా మానవాళికి ఉపయోగపడేటట్లుగా చేస్తున్నవారు ఉన్నారు.

"ఇంపాసిబులీ! వైర్ లేకుండా శబ్దం రావడమా?" హేళన చేశారు మిత్రులు. సంభవమేనని నిరూపించాడు మార్కోని వైర్లెన్ కనిపెట్టి.

"భూమి గుండ్రంగా వుండి తన చుట్టూ తాను తిరగటమా? వాడికి పిచ్చెక్కింది, కొట్టండి, తన్నుండి." అన్నారు విమర్శకులు. తుదకు భూమి గుండ్రంగానే ఉంటుందని నిరూపించాడు గలీలియా.

... అవన్నీ చదివిన అతడికి ఒక్కసారిగా ఏదో కొత్త శక్తి వచ్చినట్లయింది. ఏదో చెయ్యాలన్న తపన మొదలయ్యింది.

ఈ ప్రపంచంలో ఒక మనిషి మీద పగ తీర్చుకోవాలంటే కేవలం బలవంతుడై ఉండాల్సిన అవసరం లేదు. దానికి డబ్బు, అధికారం, మందీ మార్పుల్యమే అవసరం లేదు. ఎలాగైనా పగ తీర్చుకోవచ్చు.

సైన్సు, టెక్నాలజీని రెండు రకాలుగానూ ఉపయోగించుకోవచ్చు. అటు లోక కళ్యాణానికి, ఇటు వినాశనానికి ఉపయోగించవచ్చు. ఉదాహరణకు దైనమైట్‌ని కనిపెట్టిన అల్ట్రాస్‌నోబుల్ దానిని కొండలు పగలగొట్టి దారులు ఏర్పాటు చేయవచ్చని నిరూపించాడు. అదే సమయంలో దాని మానవ విధ్వంసానికి ఉపయోగించవచ్చునని నిరూపించాడు. అలాగే అటంబాంబుని అటు అణువిద్యుత్ కోసం ఇటు మానవజాతిని సమూలంగా నిర్మాలించడానికి ఉపయోగించవచ్చు.

అలాంటి సైన్సు, టెక్నాలజీల సాయంతో తాను సైతం ఏదోక కొత్తది కనిపెట్టి దాని సహాయంతో ప్రొఫెసర్‌ని నాశనం చేయడానికి ఉపయోగిస్తే?

ఆ ఊహా అతడి మస్తిష్కంగా కదలాడిన మరుక్కణం అతడి ముఖంలో మెరువు ప్రత్యక్షమయ్యాంది. తన పగ తీర్చుకోవడానికి కావాల్సిన ఆయుధం దొరికినట్లయింది.

ఒక్కసారిగా ఆ వూహా వస్తే చాలు, తెలివితేటలతో దానిని ఎలాగైనా అభివృద్ధి చేయగలడు. ఆ తర్వాత తన జీవితం వీధిపాలు చేసిన ఈ దగాకోరులను కుక్కని కొట్టినట్లు కొట్టగలడు.

ఆ వూహా మెదడులో మెరిసిన మరుక్కణం అతడిలో ఉత్సాహం పెల్లుబికింది. తాను ఏదోకటి కనిపెట్టి వారి అంతం చూడాలన్న తపన అతడిలో కదలాడింది.

ఆ వూహా అతడిలో కదలాడిన మరుక్కణం ఓ ప్రశ్న మొలకెత్తింది.

“ఏమి కనిపెట్టాలి?”

అవను! తాను ఏది కనిపెట్టాలి? తాను కనిపెట్టేది ఈ ప్రపంచంలో అద్భుతం, అరుదైనది, అనితర సాధ్యమైనది కావాలి. దాంతో పాటు అవతల వారి మీద దారుణంగా పగ తీర్చుకునేది కావాలి. అవతల ప్రొఫెసర్ చేసే ఆకృత్యాలు, రాసలీలలు ప్రత్యక్షంగా రికార్డు చేసే పరికరం ఒకటి కనిపెట్టాలి. ఎలా? అందుకు ఏం చెయ్యాలి? తన అలోచన నిజం కావాలంటే ఏం చెయ్యాలి?

ఆ క్కణం నుండి మొదలయ్యాంది అన్యేషణ... శోధన... పరిశోధన...! ఏది కనిపెడితే ఆ దుష్టుల అంతం జరుగుతుంది? ఏ అద్భుతం కనిపెడితే ఆ దుర్మార్గుల అట కట్టవుతుంది?

అంతే! ఆ క్కణం నుండి అతడి మెదడులో అలోచనలు మొదలయ్యాయి. రక్తనాళాలు బ్రద్దలయ్యలా నరాలు చిట్టేలా అలోచించసాగాడు. ఆ ఉద్రిక్తతలోనే

క్షణాలు నిమిషాలుగా, నిముషాలు గంటలుగా, గంటలు రోజులుగా, రోజులు నెలలుగా పరిణామం చెందసాగాయ్.

సరిగా నాలుగు నెలల తర్వాత ఓ అద్భుతం మెరిసినట్లుగా, ఓ అపూర్వం ఉద్ధవించినట్లుగా, ఓ అరుదైన స్ఫ్ట్టి ప్రాణం పోసుకున్నట్లుగా వెలువడింది. అతడి మెదడులో ఆ ఐడియా.

ఈ శతాబ్దపు అద్భుతాలలో ఇంటర్నేట్ ఒకటి. ఇంటర్నేట్ ఆవిర్భావంతో ప్రపంచమే ఓ గ్లోబల్ పల్లెగా మారిపోయింది. వేల కిలోమీటర్లు దూరంలో వున్న వారికి క్షణకాలంలో లేఖలను రాశుకునే ఇ-మెయిల్ దగ్గర నుండి, ప్రపంచంలో ఏ విషయం మీదన్నా తెలుసుకునే సెర్చి ఇంజన్ల దాకా విస్తరించిపోయింది. అంతేనా, చాటింగ్ పేరుతో ప్రపంచంలో ఎవరితోనైనా, ఎంతమందితోనైనా అదే సమయంలో సంభాషించడమే కాదు, వెబ్కెమెరాల ద్వారా అవతల వారిని చూస్తూ యోగక్షేమాలు తెలుసుకోవచ్చు. కావాల్సిన ట్రైన్సు, బస్సుకు, పుణ్యక్షేత్రాలలో కాటేజీలకు ముందుగా టిక్కెట్లు బుక్ చేసుకోవడమే కాక మనకు కావాల్సిన వస్తువుని కొనుగోలు చేయవచ్చు.

అలాంటి అద్భుత గని ఇంటర్నేట్ని మించింది కనిపెట్టాలి.

ఇంటర్నేట్ కేవలం ఇతర కంప్యూటర్లోని సమాచారాన్ని మన కంప్యూటర్లోకి తీసుకుంటుంది. కాని విజన్నెట్ ఎన్నో వేల కిలోమీటర్లు గాలిని చీల్చుకుంటూ, గోడలను చేధించుకుంటూ ప్రయాణించి అక్కడ దృశ్యాలను ఓ లైవ్ టీవీలా మనముందు ప్రదర్శింపజేస్తోంది. ఎక్కడో దూరంగా ఉండి ఓ నెంబర్కి సెల్ఫోన్లో నొక్కితే సమాచారం గోడలను దాటి ఇంట్లోకి వస్తున్నప్పుడు విజన్నెట్ ద్వారా కన్నించని కాంతిపుంజం లోపలికి పంపించి మొత్తం దృశ్యాలను లైవ్గా కన్నింపజేయడంలో తప్పేముంది? ఎక్కరే, వైరల్స్ సాధనలు, టెలిస్ట్రోఫ్ల కలయికతో విజన్నెట్ని కనిపెట్టవచ్చు.

అలాంటి అద్భుత పరికరాన్ని తాను కనిపెట్టాలి. కనిపెట్టి ప్రపంచంలో జరిగే చీకటి మోసాలు, ఆకృత్యాలు బయటపెట్టాలి. ముఖ్యంగా కపిలవర్ధ యూనివర్సిటీ ప్రాఫెసర్ చేసే ఆకృత్యాలు బయటి ప్రపంచానికి వెలుగులోకి తీసుకురావాలి.

కేవలం వస్తువులను కాక ఎక్కడో దూరతీరాల్లో ఉన్న ఇళ్ళల్లో ఉన్న మనములు, వస్తువులు మనకు కనిపించే పరికరం ఒకటి ఉంటే ఎలా ఉంటుంది? అద్భుతాలు జరుగుతాయి.

పూర్వకాలంలో ‘మాయాదర్శణం’ అనే పరికరంలో ఒకనాటి వింతలు, భూమ్యీద జరిగే విశేషాలు దేవతలు తిలకించేవారు. అలాంటి పరికరం నేడు తను కనిపెడితే ప్రపంచం తనకు జేజేలు కొడుతుంది. ఎక్కడో దూరతీరాల్లో జరిగే దృశ్యాలను తాను కంప్యూటర్లో చూసేటట్లుగా ఏర్పాటు చేసుకుంటే... ఓహో... ఇటీజే వండర్పుర్ ఎక్స్పీరియన్స్!

ఆ వూహ అతడిలో కదిలిన వెంటనే అతడిలో ఎక్స్యాట్మెంట్ అఱువణువూ ఆక్రమించుకుంది. అయితే అంతటి అపూర్వమైన వస్తువుని తాను కనిపెట్టగలడా? అనటు తనకు అంత సామర్థ్యం ఉండా?

ఆ క్షణం నుండి అతడి కనురెపు మూయకుండా కష్టపడసాగాడు. ఆకలి దప్పులు సైతం మర్చిపోయాడు. ఫిజిక్స్, ఐటి, నెట్ తదితర సబ్జెక్చల్స్ ఆకళింపు చేసుకోసాగాడు. నెట్ ఎలా పనిచేసుందో, ఐ.పి. అడ్రసుని బట్టి ఎలా కంప్యూటర్కు డేటా చేరుతుందో క్షణంగా పరిశీలించాడు.

సహజంగా తెలివైనవాడు, దానికి తోడు విపరీతమైన హోర్డ్ వర్క్ చేయగలడు. అంతే కాకుండా దారుణమైన పగ, ప్రతీకారంతో దహించుకుపోతున్నాడు. దాంతో అతడి పట్టుదల రెట్టింపయింది.

ఆ పగ, పట్టుదలలోనే క్షణాలు నిమిషాలుగా, నిముషాలుగా గంటలుగా, గంటలు రోజుల్లో పరిణామం చెందసాగాయి.

సరిగ్గా ఆరు నెలలు గడిచేసరికి అతడి ప్రయత్నం కొద్ది కొద్దిగా సఫలమవ సాగింది. మరో రెండు నెలల్లో అతడి ప్రయోగం ఫలితాలు ఇష్టసాగింది. ఇంకో నెలలోనే అతడి కల సాకారమయ్యాంది. ప్రపంచ చరిత్రలోనే అత్యధ్యత ప్రయోగానికి నాంది పలికింది. మానవజాతి చరిత్రలోనే కనివినీ ఎరగని అద్భుతం జరగబోతోంది.

అతడి అంతరంగం ఆనందంతో ఉప్పుంగిపోతోంది. తన ప్రయోగం సక్షేప అయిందన్న ఆనందంతో అంతరంగం ఎగిరెగిరిపడుతోంది.

తన ప్రయోగాన్ని అమలు చేయడానికి అతడు ముందుగా ఓ అడ్రసుని ఎన్నుకొని కంప్యూటర్ మీద టైప్ చెయ్యాలి. అందుకోసం ఎవరి అడ్రసు టైప్ చెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తూ ఎదురుగా టీఫీ కేసి చూశాడు.

టీవీలో ప్రముఖ నటి మానికరాణి సినిమా వస్తోంది. భారతీయ సినీ రంగంలోనే మకుటం లేని రాణి ఆమె. ఇప్పుడు ఆమె ఏం చేస్తుంది?

మరుక్కణం అతడి చేయి కీబోర్డు మీద కంప్యూటర్ మీద టైప్ చేశాయి.

మానికరాణి - 74, రాజీవ్ స్టీట్, ముంబాయి-4

ఆ తర్వాత తన కంప్యూటర్ ని తన దగ్గరున్న వండర్ మిషన్ ని ఓ యువన్సిబి పరికరం ద్వారా కలిపాడు. ఆ తర్వాత గూగుల్ మ్యాప్లో ఆ అడ్రస్ ని అనుసంధా నించాడు.

అప్పుడు... వండర్ మిషన్ లో నుండి కాంతిపుంజాలు గూగుల్ మ్యాప్ ద్వారా సూచించిన ఆ అడ్రస్ కేసి మెరుపువేగంతో ప్రయాణించసాగాయి. కేబుల్ వైర్ ద్వారా ఆ కాంతిపుంజాలు లోపలికి వెళ్ళి అక్కడ దృశ్యాలను సినిమా తీస్తున్నట్లుగా రికార్డు చేయసాగాయి.

మరో క్కణం కాకముందే అతడి కంప్యూటర్ లో దృశ్యాలు కనిపించసాగాయి.

ప్రముఖ సినీతార మానికరాణి బెద్దరూమ్ లో విస్త్రీ సివ్ చేస్తోంది. ఆర్థనగ్గంగా ఉన్న ఆమెని కోగలించుకొని ఉన్నాడు అతడు.

అతడు ఇవతల వేపు తిరిగేసరికి అతడి మొభం స్పెష్టంగా కనిపించింది.

అతడు... రక్కణ శాఖామంత్రి.

“డార్లింగ్!” మానిక దేవి కంతం స్పెష్టంగా వినిపిస్తోంది. “ఇవాళ నాకు మాఫియా డాన్ రంజన్ నుండి బెదిరింపు కాల్ వచ్చింది. అతడి సహచరుడు తీనే సినిమాలో నటించాలట. నాకు ఏమాత్రం భాళీ లేదు. అతడి సినిమాలో నటించకపోతే చంపేస్తానని బెదిరించాడు. ఇక మీరే నన్ను కాపాడాలి...”

“అతడి సంగతి మా పోలీస్ వాళ్ళ ద్వారా నేను చూసుకుంటాను...”

ఆ తర్వాత అక్కడ మూలుగులు, నిట్టూర్పులు, కేరింతలు వినిపించసాగాయి.

అతడు వాటిని చూడడం లేదు. తన ప్రయోగం సక్షేప అయిందన్న ఉచ్చేగం అతడిని నిలువెల్లా ముంచేస్తోంది.

సాధించాడు! తాను ఈ శతాబ్దింలోనే అత్యద్యుత విజయాన్ని సాధించాడు. ప్రపంచంలో కనివినీ ఎరగని విజయాన్ని సాధించాడు. ప్రపంచంలో కనివినీ ఎరగని

ప్రయోగానికి నాంది పలికాడు. ఈ వండర్ మిషన్స్ తాను ప్రపంచంలోనే కనివినీ ఎరగని అడ్యుతాలు సాధించగలడు.

ఆ అలోచనల్లోంచి అకస్మాత్తుగా అతడికి గుర్తొచ్చాడు ప్రోఫెసర్.

మరుక్కణం అతడి దవడ కండరం బిగుసుకుంది. అతడి గొంతులోని రక్తనాళాలు ఉఱ్ఱాయి. ఒక్కసారిగా బిపీ హెచ్చింది.

‘ప్రోఫెసర్! నన్ను నా అక్కను కాలరాసిన నీ జీవితానికి చరమాంకం పలకబోతున్నాను. నన్ను ఎంత హేయంగా నాశనం చేశావో, అంతే హేయంగా నిన్ను ఈ వండర్ మిషన్ సహాయంతో నామరూపాలు లేకుండా చేస్తాను. ఈ ఒక్కరాత్రే నీవు సుఖంగా నిద్రపోయేది. రేపట్టుంచి నీకు కంటినిద్ర సైతం లేకుండా నాశనం చేస్తాను. దేశం దృష్టిలో పెద్ద మనిషిగా చెలామణి అవుతున్న నిన్ను కుక్క కంటే హీనంగా దెబ్బొట్టకపోతే నా పేరు ఆర్య కాదు...”

ప్రజ్ఞరిల్లతున్న ఓ నిప్పు కణికలా ఉన్నాడు అతడు ఆ క్షణాన....

సరిగ్గా అదే సమయంలో అమెరికాలోని స్టాన్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో మేనేజ్మెంట్ క్లాసునుండి బయటకు వచ్చింది సమీరు.

అమెతో పాటు వచ్చిన మిగతా విద్యార్థినులు తమ బాయ్స్‌ఫ్రెండ్ వెంట రాగా వెళ్చిపోయారు.

ఆ యూనివర్సిటీలో పిహాచ్.డి. చేయాలని తండ్రిని ఒప్పించి మరీ వచ్చింది. వచ్చిన నెలరోజులకే హూమ్ సిక్నెన్ మొదలయ్యిందామెలో. దానికి కారణం ఒకబి తండ్రి కాగా, రెండవది ప్రియుడు ఆర్య. ఎప్పుడూ తాను తండ్రిని విధిచి ఉండలేదు. కాని ప్రతిష్టాత్మకమైన యూనివర్సిటీలో రీసెర్చ్ ఫెలోషిప్ రావడంతో తండ్రిని పట్టుపట్టి ఇందులో చేరింది. ఈలోగా ఆర్య పిహాచ్.డి. కూడా అయిపోతుంది. ఇద్దరూ కలిసి జీవితం పంచుకోవచ్చుకున్నారు. కాని ఏమయ్యిందో ఆర్య తనతో టచ్చలో లేదు. ఈ యూనివర్సిటీలో జాయిన్ అయిన నెల రోజుల దాకా ఆర్య తనతో ఫోన్లో టచ్చలో ఉండేవాడు. ఆ తర్వాత అతడి ఫోన్ స్విచ్చాప్ అయిపోయింది. ఆ తర్వాత తండ్రిని అడిగితే అతడు అర్థాంతరంగా పిహాచ్.డి. మానేసి ఎటో వెళ్చిపోయాడని, ఎంత వెతికినా ఆచూకీ దొరకలేదని చెప్పారు. దాంతో తాను డిజప్యూయింట్ అయింది. రోజుల తరబడి ప్రయత్నించినా ఆర్య ఆచూకీ తెలియలేదు.

దాంతో చేసేది లేక మిన్నకుండిపోయేది. కానీ అప్పుడప్పుడు అతడు గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా మనను వికలమైపోయేది. తాను, అతడు కలిసి తిరిగిన వెన్నెల రాత్రిక్షు, పచ్చిక బయట్ట గుర్తొచ్చేది. అతడు, తాను కలిసి చేసుకున్న బాసలు, భవిష్యత్త ప్రణాళికలు జ్ఞాప్తికి వచ్చి మనను భావరుమనేది.

ఎలాగూ ఇంకో మూడు నెలల్లో తన రీసెర్చ్ పూర్తయి ఇండియా వెళ్తుంది. అప్పుడే తాను అతడి అంతర్ధానం గురించి ఎంక్వయిరీ చేయవచ్చు. అనసు అతడెందుకు దూరంగా తప్పుకున్నాడో, తనకెందుకు ఫోన్ చేయలేదో నిలదీసి అడగవచ్చు. ఇలా తనకు తానే సమాధానం చెప్పుకొని ఆమె చదువులో మునిగేది. అతడి జ్ఞాపకాలు తప్పించుకోవదానికి ఆమెకు రీసెర్చ్ ఆయుధంగా పనికి వచ్చింది.

ఇంకో మూడు నెలలు... గడిస్తే చాలు. తాను స్నేచ్ఛజీవి అయిపోతుంది. ఆ తర్వాత ఇండియాలో తాను తండ్రిని కలుసుకుంటుంది. తండ్రిని చూసి చాలా రోజులయ్యాంది. తల్లి లేని తనని అప్పరూపంగా పెంచిన తండ్రిని చూడాలనిపించేది. అయినా మనను నిగ్రహించుకునేది. ఎంత ఇంకో మూడు నెలలు! ఆ తర్వాత తాను ఆయన సమక్షంలో చక్కగా ఉంటుంది. అలా తనకు తానే ఆమె సమాధానం చెప్పుకునేది.

కాని జీవితంలో కనిపినీ ఎరగని సంఘటనలు జరగబోతున్నాయని ఆ క్షణంలో ఆమెకు తెలియదు.

“బాస్టర్ ప్రాఫెసర్ ధన్రాజ్”

అతడి పెదాలు కసితో ఉచ్చరిస్తున్నాయ్ ఆ పదాలను.

తనను, తన జీవితాన్ని కుక్కలు చింపిన విస్తరి చేసిన అతడిని దెబ్బకొట్టాలి. తన కూతురుని ప్రేమించానన్న ఒకే ఒక కారణంతో తన జీవితాన్ని కాలరాసిన ఆ కిరాతకుడి మీద పగ్గిర్చుకోవాలన్న కాంక్ష అతడిలో నెలకొంది. తదనుగుణంగా కంప్యూటర్ మీద అతడి చేతులు వేగంగా కదుల్తున్నాయ్.

విజన్ నెట్ ద్వారా ప్రాఫెసర్ ధన్రాజ్ని ఆర్థికంగా, శారీరకంగా, మానసికంగా దెబ్బకొట్టి దేశ ప్రజల ముందు అతడిని భీ కొట్టించాలి. ఎన్నో రాత్రులు తనను నిద్రపోనీయకుండా టార్పుర్ చేసిన ప్రాఫెసర్ మీద ఇంతకు ఇంతా తీర్చుకోవాలి. అతడికి నిద్ర అనేదే లేకుండా చేయాలి. సమాజంలో అతడిని జీవచ్చవం చేయాలి.

బ్రతుకంటేనే భయం కలిగేలా చేయాలి. అందుకే అతడు తన విజన్ నెట్‌ని ప్రిఫెసర్ ఇంటి మీద ఎక్కుపెట్టడానికి సంసిద్ధుడయ్యాడు.

అతడు కంప్యూటర్‌లో ప్రత్యేకంగా డిజైన్ చేసిన స్క్రీన్‌ని ఓపెన్ చేశాడు. ఆ తర్వాత టైప్ చేశాడు.

ప్రిఫెసర్ ధన్‌రాజు

24, ఘట్ట లైన్,

కపిలవర్ధ యూనివర్సిటీ,

కపిలవర్ధ దీవి.

గోస్ట్-2

మరుక్కణం ఆ విజన్ తరంగాలను గూగుల్ మ్యాప్‌కు అనుసంధానం చేశాడు.

అంతే! విజన్ తరంగాలు గాలిని చీల్చుకుంటూ మెరువువేగంతో వేల కిలోమీటర్లు ప్రయాణించి కపిలవర్ధ నగరంలోని ఆ యూనివర్సిటీ లోపలికి ప్రవేశించాయి. అక్కడ గోదలను చీల్చుకుంటూ ఆగాయి.

ఇప్పుడు ఆ యూనివర్సిటీ బిల్లింగ్ కంప్యూటర్‌లో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అతడి చేయి మాన్ మీద కదిలింది. తదనుగుణంగా ఒకో గదిని ముందుకు లాగి ప్రిఫెసర్ పర్సనల్ రూమ్ దగ్గర ఫోకన్ చేశాడు.

ఇప్పుడు ఆ రూమ్‌లో ప్రతి వ్యక్తి ఆ వస్తువు అంగుళం అంగుళం క్లియర్‌గా కనిపించసాగాయ్.

అది ప్రిఫెసర్ పర్సనల్ రూమ్. ప్రిఫెసర్ వల్ఫ్ కూర్చొని ఉండి ఒక యువతి. ఆపిల్‌పండులా నిగనిగలాడుతూ వన్న ఆమె భుజాలను ప్రిఫెసర్ చేతులు ఆబగా తడుముతున్నాయ్. ఆ యువతి అతడి చర్యలకు పరవశిస్తున్నట్లుగా నటిస్తోంది.

“సార్! నా పిహాచ్.డి. ఎప్పుడు అవుతుంది?”

“త్వరలోనే. నీవు నాకు ఎంత బాగా సహకరిస్తే అంత త్వరగా అవుతుంది” ప్రిఫెసర్ ఆమె గుండెల్లో ముఖం దాచుకున్నాడు.

“ప్లైజ్ సార్! త్వరగా చేయండి నా పిహాచ్.డి. మీరు ఎలా కావాలంటే అలా నన్న వాడుకోండి. కానీ నా డాక్టరేట్ త్వరలో వచ్చేటట్లుగా చూడండి...”

“అంత తొందరెందుకు? ఇప్పటికే నేను నీలాంటివాళ్ళవి దాదాపు యాభై పిహెచ్.డి.లు పూర్తి చేశాను. తెలుసా?”

“వాళ్ళంతా ఇలాగే కోపరేట్ చేసేవారా సార్?”

“ఇంకా బాగా చేసేవారు. అందుకే వాళ్ళ ధీసిన్లు అన్ని నేనే రాయించాను. అన్నట్లు నీకో విషయం తెలుసా? లాష్ట్ ట్రైమ్ తనీయా అనే యూపీ అమృయి వచ్చింది. ఆ అమృయికి ఇంగ్రీషులో లీవ్ లెటర్ రాయడం కూడా రాదు. అయినా ఆ అమృయి ధీసెన్ మొత్తం నేనే రాయించి డాక్టరేట్ ఇప్పించాను తెలుసా?”

“మైగాడ్” అశ్వర్యం ఆమెలో “మరి అంత నాలెడ్డి లేని వారిని మీరెందుకు ఎంకరేజ్ చేస్తున్నారు సార్? రేపు వైవాలో ప్రశ్నలు అడిగితే ఏం జవాబులు చెపుతోంది?”

“వైవాలో అడిగే ప్రొఫెసర్లంతా నా పేరు చెబితే అటోమాటిక్‌గా మార్కులు వేసేస్తారు. అదీ గాక వైవాలో అడిగే ప్రశ్నలు నేనే వారికి ముందుగా పంపిస్తాను. అవే ప్రశ్నలు వారు అడుగుతారు. వాటి జవాబులను నేను ముందుగా నా విద్యార్థుల చేత బట్టి పట్టిస్తాను.”

“రియల్! యూ ఆర్ గ్రేట్ సార్! మీలాంటి ఇన్స్ప్లూయన్స్ ఉన్న గైడ్ దొరకడం నా అదృష్టం. అన్నట్లు నా పిహెచ్.డి.లో ఎన్ని ఛాష్టర్లు రాశారు సార్?”

“అవన్నీ పక్కన బెట్టు! నా దగ్గర శాంపిల్ పిహెచ్.డి.లు పాతిక రెడీగా ఉన్నాయి. ఏదోకటి చుట్టేస్తాను కదా..” ఆమె లిపిస్త్రీక పెదాల మీద పెదాలు ఆనించాయి ప్రొఫెసర్.

ఆమె అతడి మొఖాన్ని దగ్గరకు తీసుకొని గాఢంగా చుంబించింది.

“ఈ వయసులో కూడా మీకు కోరికలు తగ్గలేదు సార్! చాలా హట్టగా ఉన్నారు”

“నీకు తెలుసా?” గర్వంగా కదిలింది ప్రొఫెసర్ కంఠం “మా ఆవిడ పోయిన తర్వాత నేను దాదాపు రెండు వందల మందిని ఇలాగే వాడుకున్నాను. ఇప్పటికే నా పటుత్వం తగ్గలేదని అమృయిలు అనుకుంటుంటారు.”

“నిజం సార్... అబ్బా ఏం అదరగొడుతున్నారు సార్...” పరవశిస్తూ కదిలాయ్ ఆమె పెదాలు” మీ ముందు నా బాయ్యిఫ్రెండ్ కూడా వేష్ట సార్.”

ప్రొఫెసర్ కళ్ళ వింతగా మెరిశాయ్. “సార్! ఆడవాళ్ళని ఇలా వాడుకుంటారు. మరి మగవాళ్ళను ఎలాసార్?”

“వేరీ సింపలీ! వాళ్ళ దగ్గర బాగా డబ్బుంటే పిహెచ్.డి.కి లక్ష తీసుకుంటాను. డబ్బు లేని వారయితే వాళ్ళ గర్జైందునో, ఎవరినో ఒకరిని నా దగ్గర తీసుకొచ్చి నన్ను రంజింపచేస్తారు...”

“అవునా? నా క్లాసుమేట్ ఒకతడు కోటీశ్వరుడు. భ్లాక్‌మునీ చాలా ఉంది. అతడికి పిహెచ్.డి చేసి పెట్టేవారు కావాలన్నారు. మీ దగ్గరకు తీసుకొస్తాను సార్..”

“ఒకే డన్! కాని బాగా డబ్బున్న వాడంటున్నావు కదా! ఐదు లక్షలు ఇష్టమను. అతడు ఇక్కడకు రాకుండానే నేనే మొత్తం చేసి పెడతాను.”

“అలాగే సార్...” కిలకిల నవ్వుతూ ప్రొఫెసర్ చేతిని తన నడుం మీద వేసుకుంది మరింత రెచ్చగొడుతూ “సార్! మీరు ఇన్ని పనులు చేస్తున్నారు కదా! అదే అర్థాత లేని వారికి సాయపడుతున్నారు కదా! మీకేం భయం లేదా?”

“భయమా?” నవ్వాడు ప్రొఫెసర్ యూనివర్సిటీ థిసెన్స్‌లను కొలమానం చేసే పరికరం ఇండియాలోనే లేదు. పిహెచ్.డి. అంటే జస్ట్ గైడ్ ఒకే చేస్తే చాలు, అయిపోతుంది. అంత సింపలీ! పైగా నా జోలికి రావడానికి ఎవరికి గుండెలు లేవు. మా తమ్ముడు ప్రైమ్ మినిస్టర్. అందువల్ల నా జోలికి ఎవరూ వచ్చే అవకాశం లేదు. అందుకే యూజీసీ సైతం నాకు స్వతంత్ర స్వయంప్రతిపత్తిగల ఈ కపిలవర్ధ యూనివర్సిటీకి గుర్తింపు ఇచ్చింది.”

ఆ అమ్మాయి నోరు ఆశ్చర్యంతో పెద్దదైంది. తన ఎదురుగా ఉన్న ప్రొఫెసర్ మామూలు మనిషి కాదని, దేశంలోనే అత్యంత పరపతి ఉన్న వ్యక్తిని ఆమెకు అర్థమైంది. అర్థమైన మరుక్కణం ఆమె రెచ్చిపోయింది అతడిని మరింత కవ్విస్తా.

ఆ తర్వాత అక్కడ జరిగేదంతా స్వేచ్ఛ ప్రతయం. వాత్సాయనుడు సైతం విస్తుపోయేటట్లుగా వారిద్దరు ఒకరినొకరు కవ్వించుకున్నారు. తన్నయత్వంతో ఊగిపోయారు. వారి పెర్వర్షన్కి రెక్కలు వచ్చి ఇష్టం వచ్చినట్లుగా ఆడుకున్నారు.

జరిగిందంతా తన కంప్యూటర్లో చూస్తున్న ఆ దృశ్యాలను రికార్డు చేస్తూ కదిలింది ఆర్య చేయి. ‘ప్రొఫెసర్! ఇష్టాడు నీ గుట్టు కొంతవరకూ రట్టయింది. పిహెచ్.డి. థిసెన్స్‌లను కాపీ చేయిస్తా ఆడపిల్లల జీవితాలతో ఎలా ఆడుకుంటున్నాడో లైవ్ కాస్ట్లా దృశ్యాలు సౌండ్‌తో సహి రికార్డు చేశాను. ఇష్టిపరకూ నాటకంలో మొదటి అంకం పూర్తయ్యింది. ఇంకో రెండు అంకం కోసం తెర తెరిచి పెట్టాను.

నీవు ఎప్పటికి చిక్కుతావో అప్పటిదాకా కంటికి రెప్ప కూడా వేయకుండా ఇలాగే చూస్తాను. దట్టులీ!

తన నాటకంలో రెండవ అంకం కోసం ఎదురుచూసిన ఆర్యకు ఆ సమయం రానే వచ్చింది

కంటికి రెప్పవాల్చుకుండా ప్రాఘేసర్ ఇంటి మీదే విజన్ నెట్ని ఎక్కుపెట్టిన ఆర్యకు ఆ క్షణం వచ్చింది.

ఆ రోజు రాత్రి కపిలవస్తు యూనివర్సిటీ క్యాంపస్‌లో అంతా నిద్రలో ఉన్నారు. ఒకే ఒక్కరు తప్ప. అతడే ప్రాఘేసర్ ధన్‌రాజ్.

సమయం రాత్రి పన్నెండవతోంది. ప్రాఘేసర్ ధన్‌రాజ్ తన పర్మనల్ రూమ్‌లో బెడ్ క్రిందున్న నేలమాళిగపై నున్న చెక్కను తీశాడు. ఆ తర్వాత అందులో ఉన్న లక్షలాది రూపాయలను, బంగారాన్ని బయటికి తీశాడు.

చూస్తున్న ఆర్య అలర్ట్ అయ్యాడు. వెంటనే తన కంప్యూటర్‌లో ఆ దృశ్యాన్ని క్లోజప్‌లో రెండు రెట్లు పెద్దది చేశాడు.

ఆ గదిలో ప్రాఘేసర్ మొత్తం డబ్బుని కుప్పలు కుప్పలుగా పోశాడు. తర్వాత నెమ్ముదిగా లెక్కుపెట్టసాగాడు.

అన్నీ వెయ్యి రూపాయల నోటీ! కనీసం ఆవే వెయ్యి కట్టలపైనే ఉంటాయి. అంటే దాదాపు పది కోట్లు. ఆ తర్వాత బంగారం బిస్కెట్లు. ఒకో బిస్కెట్ కిలోకు పైనే ఉంటుంది. అలాంటివి దాదాపు వంద పైనే ఉన్నాయి. ఇవి కాక వివిధ కంపెనీ పేర్లు, ఫిక్స్‌డిపాజిట్లు. వీటిలో ఎక్కువగా బినామీ పేర్లలో ఉన్నాయి.

మొత్తం మీద అన్నింటి విలువ యాబై కోట్ల పై మాటే.

... చూస్తున్న ఆర్య కనుబోమ్మ ముడివడింది. మైగాడీ! ఇదంతా అక్రమ సంపద! ఇంత సామ్మాని ఇతడు ఎంత సునాయసంగా దాశాడు. దీని మీద ఇన్కంటాక్కి కట్టలేదు. అంతా సల్లడబ్బే! యుజీసీ ఇస్తున్న ఫండ్స్ అంతా కైంకర్యం చేసుంటాడు. అదీగాక పిపోవ్.డి చేయస్తానని డబ్బున్న విద్యార్థుల దగ్గర లక్షలు లక్షలు వసూలు చేశాడు. దీని మీద టాక్స్ కట్టి ఉండడు. అదీగాక ఇది ఆక్రమ సంపాదన.

... ఆ దృశ్యాలను రికార్డు చేస్తూ కదిలింది మౌన్ మీద ఆర్య చేయి. 'దొరికావు ప్రాఫెసర్! నా చేతికి రెడ్ హ్యాండ్స్గా దొరికావు ప్రాఫెసర్! ఈ వివరాలను ఇన్కంబాట్కు వారికి, యూజీసీకి, ప్రెస్కు లీక్ చేస్తే నీ పరువు సగం పోతుంది. కాని నన్ను, నా అక్ష్యును పూర్తిగా పతనం చేసిన నీకి శిక్ష చాలదు. ఇంకా సాక్ష్యాలు సంపాదించి నడిబజారులో నీ బండారం బయటపెట్టకపోతే నేను బ్రతికి ఉపయోగం లేదు. ఇంకాకసారి ఈ విజన్ నెట్సు నీ మీద ఫోకస్ చేస్తాను. ఈసారి ఇంకా పసందైన దృశ్యం లభిస్తుంది. అప్పుడే నీ జీవితానికి చరమాంకం పలుకుతాను దట్టాల్.

ప్రాఫెసర్ని దెబ్బకొట్టడానికి ఆఖరి అంకం కోసం ఎదురు చూడసాగాడు ఆర్య. అప్పటిదాకా ప్రాఫెసర్ జరిపిన రాసలీలలు చిత్రీకరించాడు. ఆ తర్వాత యూజీసీని, పిపోచ్.డి. విద్యార్థుల నుండి సేకరించిన నల్లడబ్బు వివరాలు తెలుసుకున్నాడు. కాని ఈ రెండు చాలవు. ప్రాఫెసర్ పరువు పూర్తిగా తీయాలి. తీసి దేశ ప్రజల ముందు దోషిగా నిలబెట్టాలి. అందుకే ఆఖరి అంకం కోసం చూస్తున్నాడు దీక్షగా కంప్యూటర్ కేసి.

ఆ సమయం సైతం మెరుపువేగంతో రానే వచ్చింది. ప్రాఫెసర్కి ఆ సంవత్సరం ఐటి పేపర్ని సెట్ చేసే అవకాశం వచ్చింది. రూల్స్ ప్రకారం ఐటి పేపర్ని అత్యంత భద్రతాదృష్టితో చేయాలి. చీమైనా దూరని గదిలో, ఎవరికీ తెలియకుండా సెట్ చేసి కంప్యూటర్లో ఉంచి ఐటి ఎంటన్న సెంటర్కి పంపాలి. ఆ పేపర్ని కంప్యూటరే టెక్నికల్గా పరిశీలించి ఒకే చేశాక, దానిని అన్లైన్లో ఉంచుతుంది. దానిని పరీక్ష రోజు విద్యార్థులందరికి రిలీజ్ చేస్తాడు.

అలాంటి అత్యంత కట్టుదిట్టాల మధ్య ప్రాఫెసర్ ఐటి పేపర్ని సెట్ చేస్తున్నాడు. ఒక్కొ ప్రశ్నను జాగ్రత్తగా టైప్ చేస్తున్నాడు. ఆ పేపర్ని చూస్తున్న ఆర్య చేతులు కదుల్లున్నాయ్ దానిని కంప్యూటర్లో రికార్డు చేస్తాడు.

క్షణాలు కదుల్లున్నాయ్. పేపర్ సెట్ చేసిన తర్వాత ప్రాఫెసర్ వళ్ల విరుచుకున్నాడు. ఆ తర్వాత తృప్తిగా బయటకు వచ్చాడు. ఆ పేపర్నే చూస్తున్న ఆర్య మెదడులో చివరి అంకం రూపుదిద్దుకుంది.

మర్మాడు అన్ని టీవీ ఛానళ్లకు రకరకాల సీడీలు అందాయి. టీవీ ఛానళ్లు ముందు వాటిని పట్టించుకోలేదు. కాని ఒకసారి చూశాక అవి ఎంత సంచలనం సృష్టించగలదో అర్థమైంది. వెంటనే వాటిని తెలికాస్ట్ చేశారు.

ఐటీ ఎంట్లన్వీ పేపర్‌ని అమ్ముకున్న ప్రాఫెసర్

ప్రతి సంవత్సరం ఐటీ పేపర్‌ని అత్యంత గోప్యంగా సెట్ చేస్తున్న విషయం తెలిసిందే. ఈసారి ఆ పేపర్‌ని ప్రాఫెసర్ ధన్‌రాజ్‌కి ఇచ్చారు. అయిన ఆ పేపర్‌ని సెట్ చేస్తూ బయటికి లీక్ చేశారు. ఒక్క విద్యార్థి దగ్గర పాతిక లక్ష్లు వసూలు చేస్తూ ఆ పేపర్‌ని వారికి అందించారు. ఒక్క విద్యార్థి దగ్గర పాతిక లక్ష్లు వసూలు చేస్తూ ఆ పేపర్‌ని వారికి అందించారు. ఇదిగో వారు లీక్ చేసిన ఐటీ పేపర్...

అంటూ మొత్తం పేపర్‌ని ఆ టీవీ ఛానల్ ప్రదర్శించింది.

షాక్ మీద షాక్, దాని వెనకాల మరొకటి తగిలినట్లుగా దిగ్రాంతికి లోనయ్యారు అంతా. ఓ మైగాడ్! ఇంత మోసమా! ఐటీ ఎంట్లన్వీ పేపర్‌నే లీక్ చేసుంటాడంటే ఇతడంతో అవినీతిపరుడో, సమాజానికి పట్టిన చీడలాంటివాడోనని గుసగుసలు మొదలయ్యాయి.

ఆ కలకలంలోనే ఆ పేపర్‌ని కొన్న విద్యార్థులు ఏడుపు మొహంతో ప్రాఫెసర్ తమ దగ్గర ఎంతెంత డబ్బు తీసుకున్నారో టీవీ ఛానళ్లలో చెబుతున్నారు.

ఇదలా ఉండగా ఇంకో టీవీ ఛానల్ మరో హాట్‌న్యూస్‌ని ప్రదర్శించింది.

ప్రధాని సోదరుడి భాగోతం

దొంగ పిహాచ్.డి.లతో ప్రధాని అన్న ప్రాఫెసర్ ఇంతకాలంగా ఆడుతున్న నాటకం బట్టబయలైంది. లక్ష్లకు లక్ష్లు డబ్బు తీసుకొని కాపీ పిహాచ్.డి.లు చేసి పడుతున్న వైనం బయటపడింది.

అంటూ దాని క్రిందే ప్రాఫెసర్ అమ్మాయిలతో రాసక్రీడలు జరుపుతున్న దృశ్యాలు వేడివాడిగా ప్రదర్శింపబడుతున్నాయి. తమ పిహాచ్.డి.ల కోసం ఆ అమ్మాయిలు ప్రాఫెసర్కు లొంగిపోయిన దృశ్యాలు సైతం ఒక దాని వెనకాల మరొకటి వెలుపడుతున్నాయి.

మామూలుగా అయితే ఇది చాలా చిన్న వార్త. కాకపోతే ప్రాఫెసర్ స్వయాన ప్రధాని అన్న కావడంతో ఈ వార్త సంచలనం సృష్టించింది.

అదే సమయంలో మరో టీవీ ఛానల్లో మరో సంచలన దృశ్యం ప్రత్యేకమైంది.

యూఅసీని, విద్యార్థులను మోసం చేసి కోట్ల నల్లడబ్బుని కూడగట్టుకున్న ప్రాఫెసర్.

ప్రింఫేసర్ మంచం క్రింది నేలమాళిగలో కోట్ల కోట్ల డబ్బులు దాయబడ్డాయి. ఈ డబ్బంతా ప్రింఫేసర్ ల కోసం యూజీసీ మోసం చేసి కూడగట్టుకున్న ధనం... అంటూ తన బెడ్ మీద ప్రింఫేసర్ డబ్బు లెక్కబెడుతున్న దృశ్యాలను ప్రసారం చేశాయి.

ప్రజలలో దిగ్రాంతి. వారిలోనే కాదు, ప్రధానిలో, మంత్రిమండలిలో, ఎంపీలలో సైతం దిగ్రాంతి. అసమ్మతి సభ్యులైతే అప్పటికప్పుడే దీని మీద సిబిప దర్శావు చేయించాలని పట్టిపట్టాయి. అసలు ఆయన రాసలీలలు, నల్లడబ్బు దాచుకున్న విధానం కనిపిస్తుంటే ఇంకా ప్రత్యేకంగా సిబిప ఎంక్యయిరి కూడా అనవసరమని, ప్రింఫేసర్ని వెంటనే అరెస్ట్ చేయాలని ప్రతిపక్షాలు, మహిళామండలులు ధర్మాలు మొదలుపెట్టాయి.

వాటినన్నించిని చూస్తున్న యూజీసీ ఛైర్మన్లో దిగ్రాంతి. ఆయనలోనే కాదు మానవవసరుల శాఖామంత్రిలో కూడా. ఇప్పుడు తాము చర్య తీసుకోకపోతే తమకు మచ్చని అర్థమైంది. వెంటనే చర్య కోసం పోలీస్, సిబిపలను అభ్యర్థించాడు. ఇందుకు ప్రధాని కార్యాలయం సైతం అభ్యంతరం పెట్టలేదు. దాంతో పోలీస్, సిబిప, ఇన్కంటాన్ని డిపార్ట్‌మెంట్‌లు కదిలాయ్... కపిలవర్ర యూనివర్సిటీకేసి.

సరిగ్గా అదే సమయంలో -

తన గదిలో రకరకాల టీవీ చానళ్ళు ప్రదర్శిస్తున్న దృశ్యాలు చూస్తూ కుప్పకూలిపోయాడు ప్రింఫేసర్.

మైగాడ్! ఎవరు ఈ పని చేసింది? తన యూనివర్సిటీలో అందులో తన పర్సనల్ చాంబర్లో జరిగే దృశ్యాలు ఎలా బయటికి వచ్చాయి? గాలి సైతం జొరబడని, చీమ సైతం చేరే లేని తన పర్సనల్ చాంబర్ దృశ్యాలను ఓ సినిమాలా ఎవరు బయటకు చేరవేసింది? ఎవరు ఈ పనిచేసింది? తనను, తన జీవితాన్ని శిథిలం చేసింది ఎవరు? ఎవరు తన మీద పగ పట్టింది?

సరిగ్గా అదే సమయంలో తన పర్సనల్ ఫోన్ నెంబర్ మ్రోగడంతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు ప్రింఫేసర్.

“హాల్లో ధన్రాజ్” వంకర నవ్వు ఫోన్లో.

“ఎవరు? ఎవరు మీరు?”

“ఆర్య... గుర్తున్నానా? ఒకప్పుడు నీ స్వాదెంట్ని నేను. నా పిహాచ్.డి. కలని నాశనం చేశావు. నా ఆక్క శీలం పోవడానికి నీ యూనివర్సిటీయే కారణం. అనాటి ఆర్యైని”.

“నీవా... ఇన్నాళ్ళు తర్వాత?”

“అవునురా... నీ మీద పగ తీర్చుకోవడానికి ఇన్నాళ్ళు ఓపిక పట్టాల్చి వచ్చింది. నీ కూతురు నన్ను ప్రేమించిందన్న ఒకే ఒక్క కారణం చేత నా కెరీర్ని నాశనం చేశావు. పైగా కళ్ళు లేని అమాయకురాలైన మా అక్క పైతం రేప్ కావడానికి కారణం నీవే... నీవేరా బాస్టర్డ్... అందుకే నిన్ను నాశనం చేయడానికేరా ఇన్నాళ్ళు వేచి ఇప్పుడు అవకాశం దొరికాక టీవీ ఛానళ్ళు ద్వారా నీ బండారం బయటపెట్టాను.”

“ఇది అన్నాయం..”

“విది అన్నాయంరా? నేను నీ కూతురిని ప్రేమిస్తే నీకు ఇష్టం లేకపోతే చెప్పాలి కాని నీ కూతురిని ఫారిన్ పంపించి ఇక్కడ నన్ను, నా కుటుంబాన్ని నాశనం చేయడం అన్నాయమా? పైగా నేను చేసింది కేవలం నీ నిజస్వరూపం బయట పెట్టడమేగా! మామూలుగా అయితే ప్రధాని తమ్ముడైన నీ మీద చర్యలు తీసుకోవడం అసంభవం. అందుకే వీడియో దృశ్యాలతో సహ వీటిని తీసి టీవీ ఛానళ్ళకు ఇచ్చాను...”

“ఇదంతా ఎలా... ఎలా చేశావు? నా రూమ్స్లో కనీసం సిసి కెమోరా కూడా లేదు. గదిలోకి ఎవరూ రాలేదు. ఎలా ఎలా చేశావు?” బేలగా కదిలింది ప్రోఫెసర్ కంరం.

“అదంతా నీకు అనవసరం. ఇప్పుడు నీ మీద ప్రత్యక్ష ప్రసారాలు దేశంలో అన్ని ఛానళ్ళలో ప్రదర్శింపబడుతున్నాయి. ఇప్పుడు ప్రధాని కాదు కదా, ఎవరూ నిన్ను కాపాడలేదు. అంత స్వస్థంగా ఉన్నాయి దృశ్యాలు. దీనితో నీ పరువు మొత్తం పోయింది. ఇక ఈ జీవితమంతా కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడవాల్సిందే! అన్నట్లూ నీ కోసం సిబిపి, పోలీన్, ఐటీ డిపార్ట్మెంట్ బయలుదేరాయి చూసుకో..... ఇక ఈ కుంభకోణాల్లోంచి నిన్ను బయటపడేయడం ఎవరి వల్లా కాదు, ఆఖరికి నిన్ను పుట్టించిన భగవంతుడి వల్ల కూడా కాదు.... బైది బై...” మరుక్కణం ఫోన్ డిస్టాన్షన్ అయింది.

ప్రోఫెసర్ మొఖమంతా చెమట్లు పట్టాయి. పరువు! మొత్తం పోయింది. నిన్ను మొన్సుటి దాకా తాను ఒ లెలుగు వెలిగాడు. ఈ రోజు దేశమంతటా అసహ్యాంచుకునే పరిస్థితి తెచ్చుకున్నాడు. ఇక నుండి ఎగతాళ్ళు, హేళనలు, అవమానాలు మోయాలి.

సిబిఇ మంత్రులను పంపించినట్టే తనను జైలుకు పంపిస్తుంది. ఇంత అనుమానం జరిగాక తాను బ్రతికి ఉండి ఉపయోగం లేదు. పరుపు మొత్తం పొయ్యాక ప్రాణం ఉన్నా లేకపోయినా ఒకటే.

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది అతడికి కూతురు. ఏ కూతురు నుఖం కోసం చేశాడో ఆ కూతురి ప్రియుడే తనని ఈ నరకకూపంలోకి నెట్టాడు. తాను మరణించినా ఘర్యాలేదు. కాని తన కూతురు మటుకు ఆ ఆర్యగాడిని ప్రేమించడానికి వీల్లేదు.

మరుక్కణం ప్రోఫెసర్ కంప్యూటర్లో కూతురుకు ఇ-మెయిల్ టైప్ చేయసాగాడు.

క్షణాలు గదుస్తున్నాయ్ ఆ ఉద్వేగంలోనే.

టైప్ చెయ్యడం ముగిసిన తర్వాత మొఖాన పట్టిన చెమట్లు తుడుచుకుంటూ ఎదురుగా కంప్యూటర్లో కనిపిస్తున్న సిసి కెమెరాకేసి చూశాడు.

ఆ బిల్డింగ్ ఎంట్రన్స్ దగ్గర లోపలికి వస్తూ కనిపించాయ్ సిబిఇ, పోలీస్, పటీ శాఖ తాలూకు వాహనాలు.

‘ఓహో! తనని అరెస్టు చేయడానికి వచ్చేశాయ్’ నిర్లిప్తంగా అనుకుంటూ డ్రాయర్లో నుండి ఓ సీసా తీశాడు.

అది జ్ఞానియా అనే భయంకర విషం. ఒక చుక్క నోట్లో వేసుకుంటే పది క్షణాల్లోనే మనిషి ప్రాణం పోతుంది.

అతడు ఆ విషాన్ని గ్లాసులో వేసుకొని గొంతులో పోసుకున్నాడు. గొంతంతా భగ్గన మండింది.

‘గుడ్డితై సమీరా’ ఆభరిసారిగా కూతురుని తలుచుకున్నాడు. శరీరంలోని ఒక్క భాగంలో ప్రాణం పోతున్న భావన.

మరో రెండు క్షణాల్లో అతడి శరీరంలో ఊపిరి ఆగిపోయింది.

4

ఈ సంఘటన జరిగిన మరో నాలుగు గంటల తర్వాత....

స్వాయంర్కృ ఎయిర్ పోర్ట్స్ లో ఇండియా వెళ్లి ప్లయిటర్లో వడివడిగా ఎక్కింది సమీర.

ఆమె ముఖంలో కన్నీళ్ళు. ఆ కళ్ళ నీళ్ళు మధ్య తండ్రి రూపం గుర్తొస్తోంది.

తల్లి విన్నప్పుడే పోవడం... దాంతో ఆయన మరో పెల్లి చేసుకోకుండా తనని అనుక్కణం సాకడం... తాను తల్లి కోసం ఏడ్చినప్పుడల్లా తానే తల్లి, తండ్రి తనకు బట్టలు వేయడం, సినిమాలకు, షికార్లకు తీసుకెళ్ళడం, రాత్రిపూట తన ప్రక్కనే పడుకోవడం... ఆమెకు గుర్తొచ్చాయి... తాను ఒకరోజు హతాత్తగా నిద్రలేచి చూస్తే తండ్రి లేదు. ఏమయ్యారా అని తాను ఆందోళనగా చూసింది. పక్క గదిలో తల్లి ఫోటో ముందు కూర్చొని ఆయన కన్నీళ్ళు పెట్టుకొని ఏడవడం కన్నించింది. భార్య పోయిందన్న బాధ నుండి తప్పించుకోవడానికి ఆయన రీసెర్చీలో మునిగి తేలడం, ఆ రీసెర్చీలో పైకి రావడం, క్రమంగా రాజ్యసభలో టీవర్ల కోటూలో ఆయనని పార్టీ ఎంపిగా ఎన్నిక చేయడం చకచకా జరిగిపొయ్యాయి.

నిజానికి తనకు రాజకీయాలంటే పడవు. రాజకీయాలలో వున్న బాబాయ్ (ప్రథాని) పరిస్థితి చూస్తే పగవాడికి కూడా ఆ పదవి వద్దన్న అభిప్రాయం కలిగింది. అటూ ఇంట్లో వారితో గడపడానికి సమయం లేకపోవడం, పోనీ పార్టీ కోసం కష్టపడితే ఒక్కరికి కృతజ్ఞత లేకపోవడం, ఏదో ఒకటి కావాలన్న స్వార్థంతో ప్రతివారూ ఆశించడం... ఇంత చేస్తే ఆభరికి ప్రజలకు సైతం ప్రథాని అన్నా, పార్టీ అన్నా చక్కబీ అభిప్రాయం లేకపోవడం, వీటికి తోడు పెరురిస్తులు, మాఫియా మురాలు ఎప్పుడూ దాడి చేస్తాయా అన్న భయంతో నిరంతరం భ్లాక్క్క్యాట్ కమెండోస్ నీడలా ఉండడం... వావ్ ఇటీజ్ రియల్ హోరిబుల్!

అందుకే తండ్రి రాజ్యసభకు నామినేట్ అయినప్పుడు తనకు ఇష్టం లేకపోయినా ఆయన ఆ పదవిలో ఉండి తల్లిని కొద్దిగానైనా మరచిపోతారేమానన్న ఆశతో తాను మిన్నకుండిపోయింది. అదే చివరకు ఆయన మరణానికి దారితీసినట్లయ్యాంది.

“ఎనీథింగ్ యూ వాంట్ మిన్?” ఎయిర్ పోశాస్టెన్ ప్రత్యుతో ఈ లోకానికి వచ్చిందామె. వద్దన్నట్లుగా తల అడ్డంగా వ్యాపిందామె. ఎయిర్ పోశాస్టెన్ వింతగా చూసింది. ఘ్యయట్ బయలుదేరి పదిహేను గంటలు గడిచాయి. ఇంకో రెండు గంటల్లో న్యాధిల్లి వస్తోంది. ఈ అమ్మాయి ఇప్పటివరకూ వచ్చి మంచినీళ్ళు కూడా ముట్టుకోలేదు. పోనీ తను పర్సనల్గా ఏదైనా తెచ్చుకొని తిన్నదా అంటే అది లేదు. ఘ్యయట్ ఎక్కిన దగ్గరనుండి కళ్ళమ్మట నీళ్ళతో కనిపిస్తోంది.

చేసేది లేక ఎయిర్ పోశాస్టెన్ అక్కడ నుండి కదిలి వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడు సమీర తన ఎయిర్ బ్యాగ్లో నుండి ఒక లెటర్ తీసింది. అది తండ్రి తనకు ఇ-మెయిల్

ద్వారా పంపిన ఆభరి ఉత్తరం. దానిని తను కంప్యూటర్లో ప్రైంట్ తీసుకుంది. అప్పటికే ఆ ఉత్తరాన్ని తాను ఎన్నోసార్లు చదివింది. అయినా తండ్రి జ్ఞాపకాలు ఆ ఉత్తరంలో తిరిగి పదిలపరిచినట్లయింది.

ఆమె చేతులు కదిలి ఆ లెటర్ ప్రైంట్ని ఓపెన్ చేశాయి.

డియర్ సమీరా,

ఎన్నో ఆశలతో, ఆశయాలతో నేను రాజ్యసభకు ఎన్నికెన విషయం నీకు తెలుసు. రాజకీయాలలో అడుగుపెట్టి నిస్యార్థంగా ప్రజలకు సేవ చేయాలనుకున్నాను. కాని నేనంటే పడని కొన్ని శక్తులు నా మీద పగపట్టి నన్ను అధోగతికి తీసుకొచ్చాయి.

దీని అంతటికి కారణం ఎవరో తెలుసా? నీవు కోరి వలచిన ఆర్థ!

అతడే నా మీద పగపట్టి ఈ పంతం సాధించాడు. మీ ఇద్దరి ప్రేమకు నేనేనాడు అడ్డుపడలేదు. పైగా అంగీకారం తెలిపాను. అతడి అంతస్తులో, ఆస్థలో, పోశాదాలో మనతో సరిపోకపోయినా నీవు ఇష్టపడ్డావు అన్న ఒకే ఒక సత్యంతో నేను ఇష్టపడ్డాను.

కాని అతడేం చేశాడో తెలుసా? తన అక్కని ఎవరో రేప్ చేశాడన్న కోపంతో నన్ను పతనం చేశాడు. తన అక్కని ఆ రోజు గస్ట్ హాస్టలో ఎవరో ఏదో చేస్తే దానికి నన్ను బాధ్యదిని చేసి నా మీద దారుణంగా పగ తీర్చుకోవడానికి కంకణం కట్టుకున్నాడు. కాబోయే మామగారన్న కనీస గౌరవం లేకుండా నన్ను నడిబజార్లో నిలబెట్టి అవమానించాడు. దేశ ప్రజల ముందు నన్ను దోషిగా చేశాడు. పార్టీ ముందు, ప్రధాని ముందు నన్ను ఫోరంగా అవమానించాడు.

నేను ఎవరో అమ్మాయితో ఉన్నట్లుగా ట్రైక్ ఫోలోలు తీసి వాటిని పత్రికలకు, టీవీ ఛానళ్ళకు లీక్ చేశాడు. అంతేకాదు, నేను భ్లాక్‌మనీ పోగేసుకున్నట్లుగా లేని ఆధారాలు సృష్టించాడు.

అలా నన్ను ఆర్థికంగా, మానసికంగా, శారీరకంగా ఎంతో వేదనకు గురిచేశాడు. నా పరువూ ప్రతిష్టలు పూర్తిగా నేలపొలు చేశాడు. ఇక నేను బ్రతకడం వ్యధా అనిపించాడు. ఇక నాకేం మిగిలింది ఈ ప్రపంచంలో? అందుకే నేను తనువు చాలిస్తున్నాను.

నాకు నేనే ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నాను.

పయాం సారీ నిన్ను వంటరిదానిని చేసి వెళ్లున్నందుకు. పరువు మొత్తం పోయిన నేను ఇంకా బ్రతికి ఉపయోగం లేదు.

తల్లి! నేను అనహోయుడిని, వృద్ధుడిని. ఆర్యని నేను ఎదురోలేక తనువు చాలిస్తున్నాను. అశక్తుడయిన ఈ తండ్రిగా ఓటమి అంగీకరిస్తా ఈ లోకం నుండి సెలవు తీసుకుంటున్నాడు. మళ్ళీ జన్మంటూ ఉంటే నన్ను ఇంతగా పరాభవించిన అతడి అంతూ తేలుస్తాను.

అమ్మా సమీరా! నాది ఒకటే కోరిక! ఆ ఆర్యలాంటి క్రిమినల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటే నీ బతుకు కూడా వీధి పాలు చేస్తాడు. అతడిది క్రిమినల్ బ్రైయిన్. అతడి అణువణువూ విషం. అతడు ఈ సమాజం మీద, ప్రజల మీద పగబెట్టిన సైకోపాత్. అలాంటి వాడిని నీవు పెళ్ళిచేసుకోవద్దు. చేసుకుంటే నీ బతుకుల సైతం చింపేసిన విస్తరి అవుతుంది.

కాబట్టి నేను చనిపోయేముందు నిన్ను ఒకే ఒక కోరిక కోరుతున్నాను. అది నేను ఎలాగూ పగతీర్చుకోలేకపోయాను. కనీసం నీవన్నా అతడి మీద పగతీర్చుకో. అలాంటి క్రిమినల్ ఈ సమాజంలో ఉంటే మొత్తం వ్యవస్థంతా విషమైపోతుంది. అందుకే నీకు వీలైతే అతడి మీద పగ తీర్చుకో. మన కుటుంబాన్ని అధోగతికి తీసుకెళ్ళిన అతడి మీద ప్రతీకారం తీర్చుకున్న రోజే పై లోకాన ఉన్న నా ఆత్మ శాంతిస్తుందని గుర్తుంచుకో.

అంత వరకూ సెలవ్ తల్లి! మళ్ళీ జన్మంటూ ఉంటే నీ కడుపులోనే పుట్టాలని నా కోరిక.

గుడ్డబై శాశ్వతంగా....

నీ తండ్రి.

ఉత్తరం చదివిన ఆమె కళ్లంట తిరిగి నీళ్ళు తిరిగాయ్. ఆ కన్నీళ్ళు మధ్యలోనే ఆమె ముక్కుపుటాలు అదిరాయ్ కోపంతో. ప్రతిగా గొంతులోని రక్తనాళాలు ఉబ్బాయి. పిడికిళ్ళు బిగిశాయ్ పట్టుదలగా.

‘వస్తున్నాను నాన్నా! నీ మరణానికి కారకులైన వారిని ఏమాత్రం వదలను. వారిని వెతికి వెతికి పగతీర్చుకుంటాను. నన్ను ఏకాకి చేసిన ఆర్యను ఏమాత్రం ఉపేక్షించను. ఇంతకు ఇంత తీర్చుకుంటాను. నీ సంవత్సరికం లోపలే అతడిని

ఉరికంబం ఎక్కిస్తాను. ఇది నేను ఓ తనయగా మీకిచ్చే కానుక నాన్నా...” ప్రతిజ్ఞ చేసుకుందామె మనసులో.

విమానం న్యాథిలీలోని ఇందిరాగాంధీ ఇంటర్వెషనల్ ఎయిర్పోర్ట్‌ని సమీపిస్తోంది. ఆమె కన్నిళ్ళ తుడుచుకొని సీటుకున్న బెల్లుని బిగించుకుంది.

విమానం ఒక్క జర్క్‌తో రన్‌వే మీదకు దిగింది. ఆ తర్వాత జెట్‌స్పీడ్‌తో రన్‌వే మీద పరిగెత్తి ఎయిర్పోర్ట్ దగ్గర ఆగింది. ప్రయాణికులు ఒక్కొక్కరూ దిగుతున్నారు చేతుల్లోని హ్యాండ్‌బ్యాగ్‌తో.

భారంగా తన బ్యాగ్‌ని చేతిలోకి తీసుకుంది ఆమె. ఆమె కళ్ళు జ్యోతుల్లా మండుతున్నాయ్.

లాంజ్‌లోకి రాగానే ఒక్కసారిగా రిపోర్టర్ల కెమెరాలు ఆమెకేసి ఫ్లోష్‌లు తఱు కృఘున్నాయ్. ఆమె వాటినేం పట్టించుకునే మూడ్‌లో లేదు.

తన బాబాయ్ అయిన ప్రధాని అరెంజ్ చేసిన కారు కోసం కళ్ళు వెతికాయ్. సరిగ్గా అప్పుడు... త్రివర్ష పతాకం ఉన్న ఓ అధికార వాహనం వచ్చి ఆమె ముందు నిలబడింది. సెక్యూరిటీ గార్డులు వాచ్ చేస్తుండగా ఆమె కారు కదిలింది.

కార్లో కూర్చొన్న సెక్యూరిటీ ఆఫీసర్ ఆమెకేసి తిరిగాడు.

“మేడమ్! నాన్నగారి మృతకాయాన్ని ప్రస్తుతం ప్రధాని ఇంట్లో ఉంచారు. మిమ్మల్ని అక్కడికే తీసుకొని రమ్మని ప్రధాని ఆజ్ఞాపించారు”.

ఆమె నిర్మిషంగా తల వూపింది. కారు వేగంగా కదులుతోంది.

ఆమెకు ఒక్కసారిగా బాబాయ్ గుర్తొచ్చారు. దేశ ప్రధాని అయిన బాబాయ్‌తో తనకు ఎప్పుడూ పెద్దగా చనువు లేదు. తనకు రాజకీయాలు, పార్టీలు అంటే పడవని ఆయనకు తెలుసు. ఎన్నోసార్లు ఆయన పార్టీలకు, ఫంక్షన్లకు ఆహ్వానించినా తాను సున్నితంగా తిరస్కరించేది. ప్రధాని, రాజకీయాలంపేనే బందిభానా అన్న తన అభిప్రాయం వారికి తెలుసు. అందుకే ఎక్కువగా బలవంతంగా చేసేవారు కాదు. వారు ఎన్నోసార్లు చెప్పారు తనకు ఏ కార్బోరేషన్ పదవి కావాలన్నా, ఏ పని కావాలన్నా చేస్తామని. అయినా తాను ఎప్పుడూ ఏది కావాలనుకోలేదు. తనకసలు అలాంటివి ఇష్టం లేక మేనేజ్‌మెంట్ కోర్సుని ఎన్నుకుంది.

ఆమె ఆలోచనల్ని సర్వున కోస్తూ కారు ప్రధాని ఇంటి ముందు ఆగింది. ఒక్క ఉదుటున లోపలికి నడిచిందామె. తండ్రి పార్థివ దేహాన్ని హాల్లోనే ఉంచారు. ఒక్క ఉదుటున తండ్రి పార్థివదేహాన్ని కొగలించుకుంది.

ఆమె కళ్ళలోంచి ఒక్కో నీటి బిందువు జలజల రాలసాగింది.

ఎన్నో సంవత్సరాలు తనతో కష్టసుఖాలు వంచుకున్న తండ్రి... తల్లి పోయినప్పటిన్నంచి అనుక్కణం అన్నే తానై చూసుకున్న తండ్రి.... తన మాట కాదనలేక తనని స్టేట్స్ పంపి పిహెచ్.డి. చదివించిన తండ్రి.... ఇప్పుడు మరణం శయ్య మీద ఉన్నాడు. ఆకాశంలోంచి ఓ దేవుడు నిర్దయగా కొట్టినట్టుగా పడున్నాడు.

ఆమె చూపులు శూన్యంగా మాస్తూండిపోయాయ్ అలాగే.

చనిపోయిన ఆయనకు అంత్యక్రియలు జరిగిపోయాయ్.

నెల రోజులు గడుస్తున్నా ఆమె వాస్తవ ప్రపంచంలోకి రాలేదు. ఏదో లోటు... భావురుమంటే మనస్సు... మనస్సునిందా శూన్యం. బతుకంతా నిస్సారంగా అనిపిస్తుంది.

తిండి వంటబట్టుడు. నిద్రపట్టుడు. మనస్సుంతా ఏదో విషాదంలో ఉన్నట్టుగా భారంగా ఉంటుంది.

అందరి తండ్రులు వేరు! తన తండ్రి వేరు! తను స్వాల్లో, కాలేజీల్లో జరిగిన ప్రతి సంఘటనని ఆయనతోనే చర్చించేది. తన ప్రైంట్స్, లెక్కరర స్వభావాలు వారి ప్రవర్తనా విధానం అన్నే తాను ఆయనకే చెప్పుకునేది. ఆయన కేవలం తండ్రే కాదు. ఒక స్నేహితుడు, శ్రేయోభిలాషి, గైడ్. తనకే చిన్న దెబ్బ తగిలిన ఆయన మనస్సు విలవిలలాడేది. ఆ దెబ్బ మానేదాకా అన్నపానీయాలు మరిచి అలాగే కూర్చుండి పోయేవారు. అలాంటి తండ్రి నేడు పైలోకానికిగిసి తనని వంటరిదానిని చేశాడు. దురదృష్టకరమైన విషయమేమిటంటే - తాను ప్రాణానికి ప్రాణంలా ప్రేమించిన ప్రియుడే - తండ్రి మరణానికి బాధ్యదయాడు. ఇక తాను ఈ బాధ ఎవరితో చెప్పుకోవాలి? ఇప్పుడు తన బాబాయ్ తనకు దిక్కు? ఆయనతో మాత్రం ఏమని చెప్పుకుంటుంది? తన ప్రియుడే తండ్రి మరణానికి కారకుడని చేపే, లోకం నవ్వుకోదా? అలాంటి వాడిని ఎలా ప్రేమించావు అని చాటుగా నవ్వుకోరా? ఎలాంటి విషయ పరిస్థితుల్లో ఇరుక్కుండి తాను. ఏది ఏమైనా ప్రస్తుతం తనకు ఏకైక దిక్కు బాబాయ్! రాజకీయాలు, పదవన్న పడని తనకు ఇప్పుడే ఆయనే దిక్కు

పదకొండవ రోజు తండ్రి దినం పూర్తయ్యక బాబాయ్ ఆమెని పిలిచాడు.

“అమ్మా! తలని తలంపుగా తమ్ముడు పోయాడు. అయిన రాజ్యస్థ సీటు ఖాళీగా ఉంది.న అయిన స్థానంలో నీ పేరు రికమెండ్ చేద్దామనుకుంటున్నాను. నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?”

ఆమె ఏం మాట్లాడలేదు. మొదటి నుండి తనకు రాజకీయాలు, పార్టీలంటే ఇష్టం లేదు.

ఆమె ఏం చెబుతుందా అని ఆయిన అలాగే చూస్తున్నాడు.

“నాకు ఇష్టం లేదు బాబాయ్! ఈ రాజకీయాల్లోకి ఒకసారి వెళ్తే తిరిగి బయటకు రావడం కష్టం. అధికార దాహం నాకు లేదు. కాబట్టి ఈ పదవికి వేరే వారిని రికమెండ్ చేయడం ఉత్తమం.”

ప్రధాని షాక్ తినలేదు. ఇలాంటి సమాధానం వస్తుందని ఆయినకు తెలుసు. అందుకే కదిలింది ఆయిన కంరం.

“అమ్మా! బ్రతకడానికి ప్రతి ఒక్కరూ ఏదో ఒకటి చేయాలి కదా! ఎక్కడో ఏదో జాబ్ చేసేకంటే ప్రజాసేవ చేయడం ఉత్తమం కదా! పైగా నీవు యంచివీ చేశావు. మేనేజెమెంట్లో అన్ని డిపార్ట్మెంట్ల వారిని సంఘటితం చేయడం ఎలాగో తెలుసు. అలాంటి వ్యాహాలనే ఈ రాజకీయాల్లో అమలు చేయవచ్చు కదా”

తన బాబాయ్ టాపిక్స్ ని ఎటువైపు నుండి ఎటు తీసుకొచ్చాడో అర్థమైంది. ఆమె ఆలోచనల్లో పదటం చూసి ప్రధాన కంరం కదిలింది.

“అమ్మా! నాకిర్ధరు మగపిల్లలు. ఆడపిల్లలు లేరు. బ్రతికి ఉన్నప్పుడు మీ నాన్న అంటుండేవాడు రాజకీయాల్లోకి తన కూతురిని తీసుకురావాలని. కాని నీకు ఇష్టం లేదని ఊరుకున్నానని అనేవాడు”.

ఆమె అప్రతిభురాలైంది. తండ్రి ఆ మాటలు తనతో చాలాసార్లు అన్నారు కాని తాను విముఖత చూపించేసరికి వదిలేశారు.

ఆమె మెత్తపదటం చూసి ప్రధాని కంరం కదిలింది.

“అమ్మా! అందరికీ చాకచక్కంగా వ్యవహారించడం రాదు. అదృష్టవశాత్తు నీకు ఆ కళ పుట్టుకతోనే వచ్చింది. పది మందిని కలుపుకునేవారు రాజకీయాల్లో చక్కగా రాణిస్తారు. ఒక్కసారి అలోచించు. ఏదో పైవేట్ కంపెనీలో మేనేజెమెంట్

ఉద్యోగం సంపాదించేకంటే రాజకీయాల్లో వుంటే అధికార దర్శం, పలుకుబడి ఉంటాయి. వీటితో ఎవరిని కావాలంటే వారిని మనం వంచుకోగలం”.

సరిగ్గా.... ఆ ఆఖరి మాటలంటున్నప్పుడు ఆమె మెదడులో ఒక విద్యాఘూతం తగిలినట్లుగా ‘ఆర్య’ గుర్తొచ్చాడు. అవను! అతడు తన శత్రువు. తన కుటుంబ పరువుని తీసి, తండ్రిని ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి కారకుడయ్యాడు. అతడిని ఎదుర్కొపాలంటే తనకు ఎంతో కొంత అధికారం తన చేతిలో ఉండాలి. అప్పుడే తను ఇంతకు ఇంత తీర్చుకోగలదు.

అప్పుడు కదిలాయ్ ఆమె పెదాలు సైలెన్సర్ బిగించిన రివాల్వర్లోంచి వచ్చిన బుల్లెట్లలా.

“నాకు ఇష్టమే బాబాయ్! మీరు చెప్పినట్టే నేను ఎం.పి. కాదల్చుకున్నాను”.

ఆ తర్వాత సంఘటనలు చాలా వేగంగా జరిగిపోయాయి.

ప్రధాని ఆమె పేరును రికమెండ్ చేయడం, ఆమె ఎంపీగా పదవీ స్వీకారం కూడా చేయడం ఒకదాని తర్వాత మబరొకటి జరిగిపోయ్యాయి.

ఎంపీ అయినా ఆమెలో పూర్తిగా విచార భయాలు తౌలికిపోలేదు. ఇంకా తండ్రి తాలూకు జ్ఞాపకాలు ఆమెను ముల్లులా గుచ్ఛకుంటున్నాయి. తల్లి లేని తనని ఆయన చూసుకున్న తీరు ఆమెకు గుర్తొచ్చి మనసు వికలమైపోయింది.

అదలా ఉండగా ప్రధాని, ఆయన కుటుంబ సభ్యులకు మయన్నార్ దేశం నుండి అధికార పర్యాటనకు రమ్మని ఆహ్వానం వచ్చింది.

దాంతో ప్రధాని, ఆయన భార్య, ఇద్దరు కుమారులు దానినే వినోదపర్యాటనగా మార్పుకోవాలనుకున్నారు. వెంటనే బయలుదేరడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకున్నారు. సమీరను కూడా రమ్మని బలవంతం చేశారు. కాని తన తండ్రి అస్తికలు గంగలో కలిపే ఏర్పాట్లలో ఉన్న సమీరకు వారితో వెళ్లడానికి వీలు కాలేదు. దాంతో ఆమెను తమ ఇంట్లో ఉంచి ప్రధాని, ఆయన కుటుంబ సభ్యులు మయన్నార్ టూర్కి బయలుదేరివెళ్చారు.

ఆ వెళ్ళడమే సమీర జీవితంలో ఓ పెద్ద మలుపుకు కారణమయ్యాంది.

మర్మాడు ఉదయం -

దేశమంతటా అట్టుడికిపోయింది. ప్రజలంతా నిశ్చేష్టులైపోయారు.

దానికి కారణం.

భారత ప్రధాని, అతడి కుటుంబ సభ్యులను టెర్రిస్టులు బాంబులతో చంపేశారు.

టీవీ ఛానళ్ళు ఆ వార్తని క్షణక్షణానికి ప్రసారం చేస్తునే వున్నాయ్.

భారత ప్రధాని, కుటుంబ సభ్యుల దారుణహత్య.

మయన్మార్ 20, జూన్ 2013 : మయన్మార్ దేశాన్ని సందర్శించిన భారత ప్రధాని అక్కడ హత్యకు గురయ్యారు. ఆయనతో పాటు ఆయన భార్య, ఇద్దరు కొడుకులూ ఆ బాంబు ఘటనలో మరణించారు.

మయన్మార్ దేశాన్ని సందర్శించాల్సిన ఆ దేశ ప్రధాని కోరిక మేరకు ప్రధాని ఆ దేశానికి బయలుదేరారు. అయితే ఆ దేశంలోనే విషారయాత్ర చేయాలన్న కోరిక మేరకు ఆయా కుటుంబ సభ్యులు మొత్తం ఆయనతో బయలుదేరారు. బయలుదేరిన రెండో రోజు టెర్రిస్టులు ఆయన అధికార వాహనంలో పై నుండి శక్తివంతమైన బాంబులు పెట్టి మట్టిపెట్టారు. దీంతో ప్రధాని కుటుంబం మొత్తం చనిపోయారు.

ఆ కుటుంబంలో మిగిలింది ఆయన తమ్ముడు కుమార్తె సమీర. నిజానికి సమీర తండ్రి రాజ్యసభ ఎంపి. ఆయన కొన్ని రోజుల క్రితమే చనిపోయిన విషయం తెలిసిందే. తండ్రి చనిపోయిన తర్వాత మేనేజ్‌మెంట్‌లో పిపోచ.డి. చేస్తున్న సమీర ఇటీవలే ఇండియా వచ్చారు. తండ్రి పోయిన దుఃఖంలో ఉన్న ఆమెని కూడా మయన్మార్ రమ్మని ప్రధాని, కుటుంబ సభ్యులు అడగ్గా, ఆమె నిరాకరించారు. తను మొదటిట్టుంచి రాజకీయాలుంటే ఇష్టపడని ఆమె సున్నితంగా నిరాకరించారు. నిజానికి ఆమె పేరు కూడా ఆ పర్యాటన లిస్ట్‌లో ఉంది. కాకపోతే ఎంత చెప్పినా వినకపోయేసరికి ప్రధాని, కుటుంబ సభ్యులు ఆమెని తన స్వంత ఇంట్లో ఉంచి బయలుదేరారు. లేకపోతే సమీర కూడా ఆ శక్తివంతమైన బాంబు ఘటనలో మరణించేదే.

మరో ఛానల్ ఇంకో కొత్త కథనంతో ముందుకు వచ్చింది.

దిక్కుతోచని పరిస్థితుల్లో భారత్

భారత ప్రధాని, కుటుంబ సభ్యులు హతమవడంతో ఇప్పుడు దేశానికి ఎవరు ప్రధాని అన్న ప్రశ్న తలెత్తింది. అటు చూస్తే కొడుకులూ చనిపోయారు. పార్టీలో

ప్రస్తుతం సమర్థులెవరూ కనిపించడం లేదు. దేశాన్ని ఇక భారతదేశానికి రాష్ట్రపతి పాలనే దిక్కట్టు అనుమానం కలుగుతోంది.

మరో సంచలన తీవీ ఛానల్ కథనం ఇలా ఉంది.

కాబోయే ప్రధానిని ఎన్నుకోవడానికి మంత్రివర్గం సమావేశం

ప్రస్తుతం ప్రధాని స్థానంలో నూతన ప్రధానిని ఎన్నుకోవడానికి మంత్రివర్గం ఎల్లాండి సమావేశం కానుంది. ఈ సమావేశానికి ఎంపీలంతా హోజరు కావాల్చిందిగా పాట్లే ఆదేశించింది.

... ఫలితంగా దేశమంతటా సంచలనం. ప్రజలలో, పార్టీ సబ్యుల్లో, ఎంపీల్లో ఒకరకమైన ఉత్సంఘను నెలకొంది. పార్టీ సీనియర్ మెంబర్లు, ఎంపీలు, మంత్రులు తమ తమ ప్రయత్నాలు చేసుకోసాగారు. ఎవరికి వారు తమ మద్దతుని కూడగట్టుకో సాగారు. ఇది బంగారు అవకాశమని, ఈ సమయం పోతే మళ్ళీ తిరిగి రాదని యంపీలను మద్దతు కోసం ప్రాకులాడసాగారు. సువిశాల భారతదేశానికి ప్రధాని అయ్యే అవకాశం కోసం వేయి కళ్ళతో చూడసాగారు.

వారు అలా ఎదురు చూస్తుండగానే వారు అనుకున్న సమయం మెరుపువేగంతో వచ్చింది.

5

ప్రాక్ మీద ప్రాక్, దాని వెనుకాల మరొకటి తగిలినట్లుగా పడుంది సమీర!

మొన్నటిదాకా తండ్రి లేదనుకుంది. నేడు బాబాయ్, పిన్నీ సైతం చనిపోయారు. ఇప్పుడు తాను ఎడారిలో ఓ చిన్న మొక్కలాగే అల్లాడిపోతుంది. విధి ఎందుకు తన మీద ఇంతగా వగబట్టింది? వరుసపెట్టి ఒక్కొక్కరిని ఎందుకు దూరంగా పంపించేస్తుంది? అదేమిటో తాను ఎక్కుడ ఉంటే అక్కుడ కష్టాలు ఉంటాయన్నట్లుగా తయారయ్యింది పరిస్థితి. అటు ప్రీయుడు దూరమయ్యాడు. దూరమవడమే కాకుండా పగబట్టి కన్నతండ్రిని దూరం చేశాడు. అంతటితో ఆగిందా? ఇక ఈ ప్రపంచంలోనే తనకు దిక్కు అనుకున్న బాబాయ్, పిన్నీ వీధి పొట్టున బెట్టుకుంది. ఇప్పుడు తాను ఏ ఆశతో జీవితాన్ని గడపాలి? ఏ రెక్కలతో తాను ఈ ప్రపంచంలో ఎదగాలి?

మొన్నటిదాకా సందర్భకులతో కలకలలాడే ప్రధాని భవనం నేడు వెలవెల బోయింది. వచ్చిన బంధువులు సైతం వెళ్లిపోయారు. అధికారం ఉన్నంతసేపే అశ్రిత జనాలూ, బంధువులు, సన్నిహితులు వెంట ఉంటారు. ఇప్పుడు అధికారం పోయింది. మనిషే పోయాక అధికారం ఎలా ఉంటుంది?

నిజానికి తన ప్రధాని బాబాయ్ది అదో తరహ మనస్తత్వం. ఎవరికి సహాయం చేసే వాడు కాదు. ఏదైనా సహాయం చేస్తే ఆ తర్వాత తాను స్వామీలో, కుంభకోణాల్లో ఇరుక్కుపోతానని భయం ఎక్కడో ఉండేది కాబోలు ఎవరికి సహాయం చేసేవాడు కాదు. ముక్కస్తూచిగా పోయేవాడు. ఏది చేసినా తన చేతికి మట్టి అంటకుండా చేయాలనుకునే మనస్తత్వం అతడిది. ప్రజలలో అతడి మీద పాజిటివ్‌గానీ, నెగిటివ్‌గానీ ఉండేది కాదు. ఏదో దేశాన్ని పాలించడానికి ప్రధాని అంటూ ఒకరుండాలి అన్నట్లుగా ఉండేవారు.

నిజానికి ఆయనకు-తన అన్న రాజకీయాల్లో రావడం ఇష్టం లేదు. బంధుప్రీతి వల్ల రాజకీయాల్లో తీసుకొచ్చాడన్న అభిప్రాయం ప్రజలలో రావడం ఆయనకు ఇష్టం లేదు. అయితే రాజ్యసభ సీటుకు విద్యాధికుల్లో ఎవరినో ఒకరిని ఎన్నుకోవాలి కాబట్టి పార్టీ కమాండ మేరకు అయిష్టంగానే అన్న సీటుకు ఒకే చేశాడు. పైగా రాజ్యసభ కాబట్టి తనకు ఎలాంటీ సమస్య ఉండదన్న భరోసా ఏర్పడ్డాకే అన్నని సిఫారసు చేశాడు. ఆయన చనిపోయాక తమ్ముడి కూతురిని ఎంపీ చేశాడు. అంతే! అదీ తప్ప ఆయన బంధువులకు చేసిన సాయమంటూ వేరే లేదు.

దాంతో ఉన్న బంధువులు తక్కువ కావడం, వారికి ప్రధాని మీద ఎక్కువ మమకారం లేకపోవడంతో ఎవరికి వారు తమకేం పట్టనట్లుగా ఉండిపోయారు. దాంతో సమీరకు పెత్తనం తీసుకోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఎవరో ఒకరు ఘూనుకొని చేయకపోతే కర్కుండలు ఆగిపోయే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. మంచైనా, చెడైనా ఆయన తన బాబాయ్. అందుకే ఆమె ముందుకు ఘూనుకొని వేద్రుహస్యాంగులను పిలిపించి కర్కుండలు చేయడానికి సంకల్పించింది. చకచకా తిరుగుతూ అన్ని పనులను ఒంటిచేత్తో చేయాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

కర్కుండలయ్యాక వచ్చిన బంధువులంతా పెట్టే బేడా సర్పుకుని వెళ్లిపోయారు. కొంతమంది అయితే పెద్ద కర్కు దాకా కూడా ఆగలేదు. ఎన్నో పనులున్నట్లుగా హడావిడిగా వెళ్లిపోయారు.

నిజానికి ప్రధాని తల్లిదండ్రులు చిన్నప్పుడే పోయారు. ఆయన ఒకే ఒక అన్న అంతకుముందే చనిపోయాడు. అన్న భార్య చిన్నప్పుడే గతించింది. ఇప్పుడు ప్రధాని, కుటుంబ సభ్యులంతా బాంబు జ్ఞాస్త్రో చనిపోయారు. ఈ నేపథ్యంలో అ ఇల్లు బావురుమంటూ ఉంది. పైగా ఆ ఇంటిని త్వరలోనే భాళీ చేయాల్సి ఉంది. కాబోయే ప్రధాని కోసం మందీమార్ఘులం సిద్ధం చేయాలి కదా! ఇప్పటికే ప్రభుత్వం సెక్కారిటీ మొత్తాన్ని ఉపహారించుకుంది.

సమీర నిస్తేజంగా చూస్తోంది అన్నింటిని. కొంతమంది తెలిసిన వారు, సన్నిహితులు ఆ ఇంట్లో వస్తువులను కన్సీనీయంగా తీసుకెళ్ళిపోయారు. కొంతమంది బీరువాలో ఉన్న ఖరీదైన ఆభరణాలు, నగలు ఎత్తుకుపోయారు. ఎవరిని ఏమీ అనలేని పరిస్థితి. నిజానికి ఆమెకు మొదట్టుంచి ఆభరణాల మీద, ఆస్థి అంతస్తుల మీద మమకారం లేదు. ఏదో ఒక పని చేస్తూ బ్రతకాలన్నది ఆమె సిద్ధాంతం. డబ్బు, పెశాదా, అధికారం శాశ్వతం కాదు! అవి ఎప్పటికైనా పోయేవే అన్నది ఆమె అభిప్రాయం. అందుకే అలాంటి వాటిని గురించి పట్టించుకోవడం లేదు.

ఏటాళ్ళి ఆమెకు బాధ కలిగింది ఒకే ఒక విషయంలో. ఆర్య మీద తాను పగ తీర్చుకోవాలంటే కొద్దిపాటి అధికారం ఉండాలి. అధికారాన్ని దుర్వినియోగం చేయడం తనకు ఇష్టం లేదు. అయినప్పటికీ అతడు చట్టవిరుద్ధంగా, దౌర్జన్యపూరితంగా తండ్రిని వంచించి ఆత్మహత్య చేసుకునేలా చేశాడు. అలాంటి వాడిని దారుంగా దెబ్బకొట్టాలంటే అధికారాన్ని ఉపయోగించుకోవాలనుకుంది. ముల్లును ముల్లుతోనే తీయాలనుకుంది.

కాని ఏం జరిగింది? దురదృష్టం ఎక్కడుంటే అక్కడ తను ఉన్నట్లుగా ఉన్న బాబాయ్ చనిపోయాడు. ఇప్పుడు తను అనాధ. తండ్రి పోయాడు. అధికారం, పెశాదా లేవు. అలాంటప్పుడు ఏ రెక్కలతో తాను ఆర్య మీద పగ తీర్చుకోవాలి? ఎలా పగ తీర్చుకోవాలి.

అన్ని దారులు మూసుకుపోయిన తనకు ప్రస్తుతం గమ్యం ఏమిటి?

మెదడులోని రక్తనాళాలు బ్రద్దలయేలా, నరాలు చిట్టిపోయేలా ఆలోచిస్తోందామె. క్షణాలు కదుల్లున్నాయ్ ఆ ఉద్వేగంలోనే.

తిరిగి ఆలోచనలు ఆమె మెదడుని ఆక్రమించుకుంటున్నాయ్ తేనేతుట్టేలా.

ఇప్పుడు తన ముందున్న దారులు రెండే రెండు.

ఒకటి... ఏమీ చెయ్యలేక ఆర్యను వదిలెయ్యడం.

రెండు.. ఎలాగైనా సాహసించి ఆర్య మీద పగ తీర్చుకోవడం.

ఆర్యను వదిలెయ్యడమంచే తాను పిరికిపంద క్రింద లెక్క! అతడు ఒకప్పుడు తన ప్రియుడు కావచ్చు. కాని ప్రస్తుతం తన శత్రువు.

ఇక రెండవది - ఆర్య మీద పగ తీర్చుకోవడం. ఎలా తీర్చుకోవాలి? అతడిని ఎదురోష్టవడానికి తన ఎం.పీ పౌలాదా సరిపోతుందా? సరిపోదు. అలాంటప్పుడు తాను అతడిని ఏ శక్తులతో ఎదురోగలదు?

తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది ఆమె పరిష్కారం కోసం.

కాని ఎంత ఆలోచించినా ఆమెకు దొరకడం లేదు తగిన పరిష్కారం.

ఆలోచించి ఆలోచించి ఆమె అలాగే నిద్రలోకి జారిపోయింది.

కాని ఆ సమయంలో ఆమెకు తెలియడు మారిన దేశ పరిస్థితులే తన సమస్యకు త్వరలో పరిష్కారం చూపించబోతున్నాయని.

పార్ట్ హెడ్క్వార్టర్స్!

మంత్రివర్గం సమావేశమయ్యింది. పార్ట్ చీఫ్ సిన్హా ఓ వృద్ధుడు. ఆయన ముందు రకరకాల సంతకాలతో కూడిన కాగితాలు ఉన్నాయి. తనకు ఎంతమంది ఎంపీల సపోర్ట్ ఉందో తెలియజేస్తూ మంత్రుల విజ్ఞప్తుల పేపర్లు అవి. పార్ట్ కి తను ఎంత సేవ చేశాం కాబట్టి తదుపరి ప్రధానికి తమకు ఇవ్వాల్సిందిగా అభ్యర్థిస్తూ ఉన్నాయి మరికొన్ని విజ్ఞప్తులు.

సమావేశం ప్రారంభం అయింది వాడివేడిగా.

“అర్థిక మంత్రి సుఖదేవ్ ని ప్రధానిగా చెయ్యాలి” ఒకరిద్దరు అధికార పక్ష సభ్యులు ప్రతిపాదించారు.

ఆర్థికమంత్రి సుఖదేవ్ వైపు చూశారంతా. అతడు అంత చురుకు కాదని, కేవలం గత ప్రధానికి అతడి మీదున్న అభిమానం వల్ల అతడు ఆ పదవిని ఆక్రమించాడని అందరికీ తెలుసు.

“ఖయాం సార్! ఆయన నియామకాన్ని మేము వ్యతిరేకిస్తున్నాం.. అతడికి ప్రధాని పదవికుండాల్సిన అర్పతలు లేవు.” కదిలింది మరో మంత్రి కంరం. అతడికి సపోర్ట్గా మిగతావారు వంత పలికారు. ఆర్థికమంత్రి మొఖం పాలిపోయింది.

“పోనీ పెశామ్ మినిస్టర్ శంకర్దేవని పియంగా చేస్తే?” కదిలింది మరో సభ్యుడి కంఠం. కాని అదీ సరైన ప్రతిపాదన కాదని అందరికీ తెలుసు. ఎందుకంటే శంకర్దేవకి పదిమందిని కలుపుకునే తెలివితేటలు లేవని అందరికీ తెలుసు. “నన్నంటుకోకు” అన్నట్లుగా ఎప్పుడూ తన పని తానే చూసుకుంటాడు. కాని ఇతరుల గురించి పట్టించుకోడు. రాజకీయాలలో పదిమందిని కలుపుకునిపోయేవాడే ప్రధాని పదవికి అర్థుడు అని అందరికీ తెలుసు.

“పోనీ విదేశాంగమంత్రి రణబీర్సింగ్‌ని నియమిద్దామా?” ఒకరిద్దరి పార్టీ సభ్యులు ప్రతిపాదించారు.

రణబీర్ సింగ్ ఆశగా చూశాడు మిగతావారికేసి. కాని అతడి మీద అవినీతి ఆరోపణలు ఎక్కువగా ఉన్నాయని, తద్వారా కోర్టులో అతడి మీద కేసులు నడుస్తున్నాయని చాలామందికి తెలుసు.

“నో.... అవినీతి ఆరోపణలు ఉన్న వారిని ఆ పదవిలో వద్ద...” అరిచాడో సభ్యుడు.

రణబీర్సింగ్ మొఖం నల్లబడింది. రాత్రికి రాత్రే తన పేరు ప్రపోజ్ చెయ్యమని అతడు మిగతా వారికి వంద కోట్లు ఇస్తామని కబురంపాడు. ఇప్పుడు మిగతావారు అడ్డుపడుతున్నారు.

వెంటనే రోషంతో అతడి కంఠం కదిలింది. “అవినీతి ఆరోపణలు ఒక్క నా మీద కాదు, ఇక్కడున్న చాలామంది మీద ఉన్నాయి. కాకపోతే నన్ను కోర్టు అభిశంసించింది. కాబట్టి దానిని మీరు ఎక్కుపెడుతున్నారు”.

అంతా సైలెంట్ అయిపోయారు. నిజమే! పార్టీ యావత్తూ అవినీతి, లంచగొండితనం, ఆళ్తిత పక్కపాతంతో కుళ్చిపోయింది. ఈ నేపథ్యంలో ఒక్కరైనా స్వచ్ఛమైన వారు దొరుకుతారా?

సిబిల ఛార్లీపీట్లో కనీసం డజనుమంది మంత్రులైనా ఉంటారు. అదీ సుప్రీంకోర్టు అభిశంసించింది కాబట్టి సిబిల మొరుపువేగంతో చర్చకు ఉపక్రమించింది. సుప్రీంకోర్టుకు తోడు స్వచ్ఛందవాదులు, స్వాతంత్య సమరపీరులు అవినీతి మీద నిరసన ధ్వనులు వెలియబుచ్చుతున్నారు. నిరాహారదీక్ష చేస్తున్నారు. దాంతో అవినీతి ఆరోపణలు ఉన్నవారిని ఆ పదవిలో నియమిస్తే దేశంలో పెద్ద ఎత్తున దుషారం చేలరేగవచ్చ.

వారలా ఆలోచనల్లో వుండగా మరో మంత్రి కంఠం కదిలింది.

“పోనీ ఇప్పుడున్న ఎంపీలో కొత్తగా ఎవరైనా ఎన్నుకుండామా?”

“ఎలా ఎన్నుకుంటాం? ఎవరైనా ఎన్నుకుందామంటే వారికి అనుభవం లేదు. అదీగాక ఒక ప్రాంతంలోని ఎంపీకి అదే ప్రాంతంలో అసమ్మతి గొడవ ఉండనే ఉంది”.

తిరిగి తర్జున భర్జునలు మొదలయ్యాయి. ఇంకా ఎంతమంది పేర్లో పరిశీలించారు. కొన్నింటిని అధికార పార్టీ సభ్యులే వ్యతిరేకించారు. ఇంకొన్నింటిని ఆ పార్టీని సపోర్ట్ చేస్తున్న ఇతర పార్టీ మంత్రులు నిరాకరించారు.

అప్పటికే మూడు గంటలు గడిచాయ్. నూతన ప్రధాని నియామకం విషయంలో ఎలాంటి నిర్ణయానికి రాలేకపోతున్నారు.

“ఇంత పెద్ద దేశానికి ప్రధానికి తగ్గ అర్థతలు ఉన్నవారే లేరా?” ఆశ్చర్యం పార్టీ చీఫ్‌లో.

“అర్థతలు లేక కాదు. ఒకరికి నచ్చినవారు ఇంకో పార్టీకి నచ్చడం లేదు. అదీగాక ప్రస్తుత మంత్రమండలిలో ఒక్క అవినీతి ఆరోపణ అయినా లేనివారు ఎవరూ లేకపోవడం మరో కారణం...” పార్టీలో మరో వృద్ధుడు గొణిగాడు.

క్షణాలు గడుస్తున్నాయ్... ఆ ఉద్యోగంలోనే. అందరిలో టెస్ట్ ఎక్కువపుతోంది.

బయట ప్రైస్, ఓటీ ఛానల్ వారు వేచి వున్నారు. ఇప్పుడు తాము బయటకు వస్తే చాలు తమ మీద ఆకలిగున్న పులిల్లా మీద పడతారు. వారికి సమాధానం చెప్పాలి. వారే కాదు. దేశం యావత్తూ ఎదురు చూస్తోంది. కాబోయే నూతన ప్రధాని ఎవరాని.

పార్టీ చీఫ్‌లో ఆలోచనలు తిరిగి చుట్టుముట్టాయి.

‘పాత ప్రధానికి సన్నిహితులు సైతం ఎవరూ లేరు. పోనీ అతడికి వారసులు ఎవరైనా ఉన్నారంటే కొడుకులిడ్డరూ ఆ బాంబ్జ్లాస్ట్ లో చనిపోయారు. ఎం.పీ. అయిన ఆయన అన్న అంతకుముందే వ్యక్తిగత కారణాల వల్ల ఆత్మహత్య చేసుకొని చనిపోయారు. పోనీ ఆయన భార్య రూపాదేవి చనిపోయింది. మరి అలాంటప్పుడు...’

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది ఆయనకు ఆకస్మాత్తుగా పాత ప్రధాని అన్నకు ఒక కూతురు ఉందని.

ఆప్పుడు ఆ అమ్మాయి రూపం ఆయన ముందు ప్రత్యక్షమైంది. చక్కబీ అందమైన మొహం... చదువు, సంధ్య ఉన్న ఉన్నత వ్యక్తిత్వం... పైగా ప్రధాని కుటుంబకురాలు. ప్రధాని చనిపోయినప్పుడు ఆమె కుటుంబంలో ఘానుకొని అంత్యక్రియలు జరిపించింది. ఆప్పుడు ఆమె చూపిన తెగువ, తెలివితేటలు, పెద్దల పట్ల వినయ విధేయతలు ఆయనకు బాగా నచ్చాయి. వెంటనే ఆయన కంఠం కదిలింది.

“ప్రధాని పదవికి అర్థులు ఒకే ఒకరున్నారు. ఆమె ప్రధాని అన్న కూతురు సమీర. మొన్న మనం ఆయన అంత్యక్రియలకు వెళ్లినప్పుడు ఒక యువతి అన్నింటా తానూ అయి నిర్వహించిన తీరు మీరు చూశారు. ఆమె సమీర.”

ఆప్పుడు పడింది సమీర రూపం వారి మనోఫలకం మీద. అవును! అందం, తెలివితేటలు ఉన్న యువతి ఆమె. ఆ రెండింటితో పాటు చెట్టంత తండ్రిని, బాబాయ్యని కూడా పోగొట్టుకొని ఆ దుఃఖాన్ని దిగమింగి ఎంతో సంయునంతో అంత్యక్రియలు జరిపించింది. ప్రధానికి ఎవరు లేరు కాబట్టి ఆ పరిస్థితుల్లో ఆమె ఓ దిక్కుగా నిలబడి అన్ని కర్మకాండలు జరిపించింది. నిజంగా చెప్పాలంటే ఆమెలో నాయకత్వానికి కావల్సిన అర్థతలు ఉన్నాయి.

“అవును! ఆమె ఓ అద్భుత యువతి. నేను చూశాను. ఆమెని ప్రధాని పదవికి నేనూ రికమెండ్ చేస్తున్నాయి” ఎక్కుయిట్టమెంట్స్ కదిలింది మరో సభ్యుడు కంఠం.

“నేను సైతం ఒప్పుకుంటున్నాను. పైగా ఆమె ప్రధానికి స్వయం బంధువు కాబట్టి చూసేవారికి సమంజసంగా కూడా ఉంటుంది.” మరో సభ్యుడి అభిప్రాయం అది.

“కానీ” కదిలింది అధికార పార్టీకి సపోర్ట్ చేస్తున్న పార్టీ యొక్క మంత్రి కంఠం. “ఆమెకు ఇప్పటి దాకా ఎలాంటి అనుభవం లేదు. అలాంటప్పుడు ఆమెని ఆ పదవికి అర్థత ఎలా ఉంటుంది?”

“చక్కగా ఉంది” కదిలింది పార్టీ చీప్ కంఠం. “ఆ అమ్మాయి తండ్రి ఓ ఎంపీ అని విషయం తెలిసిందే! ఆ అమ్మాయి తండ్రి ఎంపీగా ఉన్నప్పుడు ఆ అమ్మాయి తండ్రికి చేదోదు వాదోడుగా ఉండేది. ఆ అనుభవం చాలదా?”

అంతా ఇంకా పాక్టలోనే ఉన్నారు. ప్రధాని పదవికి పోయి పోయి ఓ కొత్త అమ్మాయిని ఎన్నిక చేయడమా? అనులు ఇంతవరకూ ఉపహారమని ట్యూష్ట్ అది. తమకే

కాదు మొత్తం దేశ ప్రజలకూ, ఎంపీలకు, ఎమ్మెల్యేలకూ కూడా అది పొకింగ్ న్యాస్! కేవలం భారతదేశానికి కాదు, ప్రపంచానికి సైతం ఇది ఊహింపని సంఘటనే!

“కానీ” కదిలిందో మంత్రి కంఠం. “ఆమె ఈ పదవికి ఒప్పుకుంటుందా? రాజకీయాలు, పదవి అంటేనే పడని ఆమె ఈ ప్రధాని పదవికి ఒప్పుకుంటుందా?”

అదీ పాయింటేన్నట్లుగా అంత పార్టీ చీఫ్ కేసి చూశారు.

“ఆ విషయం నాకు వదిలెయ్యండి. నేను చూసుకుంటాను. మీకేం అభ్యంతరం లేదు కదా?”

అంతా స్తంభితులైపోయారు. పార్టీ చీఫ్ ఎటువైపునుండి పోయి ఎటు నరుక్కుంటూ వచ్చాడో వారికి అర్థమైంది. ప్రస్తుతం చేసేదేం లేదు.

“మేము రెడీ” అధికార పక్ష పార్టీ సభ్యులు కంఠాలు కదిలాయ్.

“మేము రెడీ” వంత పలికాయి మద్దతు పార్టీ మంత్రులు. ఎందుకంటే అంతకంటే ఎవరికైనా వేరే గత్యంతరం లేదు.

పార్టీ చీఫ్ మొఖం విజయం సాధించినవాడిలా వెలిగింది.

“సో... నేటి నుండి మన సూతన ప్రధాని మిస్ సమీర...”

మెరుపువేగంతో చప్పట్లు మారుప్రోగార్మ్ అక్కడ.

ఆ తర్వాత అంతా సమీరని ప్రధానిగా నియమిస్తూ తీర్మానం చేశారు.

“నో...” చెవులు గింగురెత్తెలా కదిలింది. సమీర కంఠం “ఈ ప్రధాని పదవి నాకు ఇష్టం లేదు. అసలు నా అనుమతి లేకుండా నన్ను ఎలా నియమించారు మీరు?”

“నా మాట వినండి.” రిక్వెస్ట్‌గా అడిగాడు పార్టీ చీఫ్.

“వినను...” శివమెత్తిన సివంగిలా అరిచింది. సమీర “నాకు రాజకీయాలు, అధికారం అంటే పడదని మీకు తెలుసు. దేశంలో ఇంతమంది ఉండగా నేను దొరికానా మీకు?”

బయట టీవీ ఛానళ్ళు, రిపోర్టులు, పార్టీ సభ్యులు లోపలికి రావడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. పోలీసులు బారికేడ్లు కట్టి వారిని నియంత్రిస్తున్నారు.

“అమ్మా సమీరా! నేను చెప్పేది వినమ్మా! ప్రథాని పదవంతే నూటికో, కోటికో ఒకరిని వరిస్తుంది. అలాంటి నీకు...”

“కావచ్చు. కాని ఆ పదవి నాకు వద్ద” ఆవేశంగా కదిలింది సమీర కంఠం “చిన్నపుట్టుంచి సీతాకోక చిలుకలా నాకు స్వేచ్ఛగా, ఆనందంగా తిరగాలని ఉంది. అందుకే ఎమ్సెట్ లాంటి రుద్దుడు చదువులకు దూరంగా, స్వేచ్ఛగా మేనేజ్మెంట్ కోర్పుని తీసుకున్నాను. ఇదంతా ఎందుకు చేశాను? ఈ రోటీన్ అనే బందిభానా నుండి దూరంగా వెళ్ళడానికే”.

“కాని సమీరా... పార్టీలో ప్రథాని మీ బాబాయ్ కావడం వల్ల మీకు ఈ పదవి..”

“గోటు హెల్చ విత్ రిలేషన్స్! అదే నాకు శాపంలా పరిణమించింది. అందరికీ అది వరమేమా కాని అదో యమకూపంలా అనిపిస్తుంది. అనుక్కణం జెడ్ సెక్యూరిటీస్ బందిభానా. ... ఒక్క క్షణం స్వేచ్ఛలేదు. ఎక్కడికెళ్ళినా సెక్యూరిటీ వేయి కళ్ళతో వాచ్ చేస్తుంటుంది. మనం బయటికి వెళ్ళినా, ఇంటికి వెళ్ళినా, ఆఖరికి అన్నం తింటున్నా సెక్యూరిటీ ఎప్పుడూ కాపలా కాస్తుంటుంది. ఆఖరికి బాతీరూమ్ కెళ్ళిన వారు బయటే ఉంటారు. దీనికంటే తీహోరు ఔల్లెలు నయం. తోటి ఔల్లెదులతో స్వేచ్ఛగా ఉంటారు. అయినా నాకర్ధం కాదు. దేశంలో ఎంతోమంది ఆ పదవి కోసం ఎదురుచూస్తుండగా, నాలాంటి వారి జోలికే మీరు వస్తారేమిటి? ఇప్పుడే చెప్పేస్తాను ప్రైస్కు, టీవీ చానళ్ళుకు నా అనుమతి లేకుండా ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నారని, ప్రథాని పదవిని నేను నిరాకరిస్తున్నానని”

“అది కాదమ్మా” పార్టీ చీఫ్ కంఠం కదిలింది అనునయంగా “సరైన ఆభ్యర్థి దొరకలేదు కాబట్టే అంత మీ అభ్యర్థికి ఒటు వేశారు. మీ స్థానంలో ఎవరిని ఎన్నుకున్న దేశం ముక్కలు చెక్కలయ్యే పరిస్థితి కనిపిస్తుందమ్మా! అందుకే గత్యంతరం లేని పరిస్థితుల్లో నిన్ను ఎన్నుకోక తప్పలేదమ్మా”.

సమీరలో ఉద్దేగం కొద్దిగా తగ్గింది. ఆలోచనలు మొదలయ్యాయి. అసలు తాను ప్రథాని కావడానికి బాబాయ్ కారణం? ఖర్చు కాలి ఏ ముహూర్తాన ఆయన రాజకీయాల్లో అడుగుపెట్టాడో అది కాస్తా తన గొంతుకు చుట్టుకుంది.

ఆమె అలా మెత్తపదవంతో పార్టీ చీఫ్ కంఠం కదిలింది.

“అమ్మా! సమీరా! ఒక్కసారి నేను చెప్పేది వినమ్మా! ఎలాగూ నాస్తుగారు, బాబాయ్ చనిపోయారు. నీకంటూ ఎవరూ లేరు. వంటరితనం నిన్ను తినేస్తుంది. ఈ నేపథ్యంలో ఏదొక వ్యాపకం కావాలి కదా! అది ఓ ఉద్యోగం కావచ్చు, స్వయం ఉపాధి కావచ్చు. అలాంటప్పుడు ఈ ప్రధాని పదవినే ఓ ఉద్యోగంలానో, ఓ స్వయం ఉపాధిలా అనుకొని ఒప్పుకోవచ్చు కదా?”

సమీర నిస్తేజంగా వింటోంది. తిరిగి ఆయన కంరం కదిలింది.

“చూడమ్మా? ఎందరో కావాలనుకున్న లభించని పదవి ఇది. భగవంతుడి దయవల్ల నీకు లభించింది. అలాంటప్పుడు దేశంలో నూట ఇరవై కోట్లు ప్రజలను జనరంజకంగా పాలించే అవకాశం ఇది భగవంతుడు నీకు ప్రసాదించిన వరం. ఈ నూట ఇరవై కోట్లు ప్రజలను నీ కన్నబిడ్డల్లా పాలించవచ్చు కదా!”

సమీర ఆవేశం పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. అది చూసి ఆయన కంరం మరింత వేగంగా కదిలింది.

“అమ్మా! దేశంలో ఇప్పటికే అవినీతి పోచ్చుస్థాయిలో ఉంది. ఎక్కడ చూసినా కుంభకోణాలు, ఏ పైలు కదిల్చిన అవినీతితో కంపు కొడుతోంది. ప్రజలు ఇలాంటి వాటితో విసిగిపోయి ఉన్నారు. ఈ దేశానికి నీలాంటి యంగ్కిబ్బడ్ కావాలి. నీలాంటి వాళ్ళు... అంటే రాజకీయాలు పడనివాళ్ళు... కావాలి... అలాంటి వారే వేఱి వేఱవులతో ఈ అవినీతి దాస్యశృంఖలాలను తెగనరుకుతారు. నీలాంటి వారే కుంభకోణాల ఊచిలో ఉన్న దేశాన్ని ఒడ్డుకు చేర్చగలరు. ఇదిగో ఒకసారి అటు చూడు...” అంటూ టీవీలో ప్రసారం అవుతున్న వాటికేసి చూపించాడు.

ఉండడానికి గూడు లేక పుట్టపాత్ మీద పడుకున్న పేద జనాలు, పాలు లేక ఏడుస్తున్న పిల్లలు, చూసే దిక్కు లేకుండా పడున్న అనాధలు, వికలాంగులు, వృద్ధులు అక్కడ కనిపిస్తున్నారు.

“అమ్మా! విశాల భారతదేశంలో ఇంతమంది ఆకలితో సకనకలాడుతుంటే, రాజకీయ నాయకులు, ఎంపీలు, మంత్రులు కోట్ల కోట్ల ధనాన్ని కొల్లగొదుతున్నారు. ప్రతి వేలంలోనూ వారే పాడుకొని ప్రజాధనాన్ని లూటీ చేస్తున్నారు. అధికారులకు లంచాలిచ్చి పది తరాల పాటు తమ డబ్బుని పెంచుకుంటున్నారు. వేఱి గొడ్డను తిన్న ఈ రాబందుల్లాంటి వారిని అరికట్టే నాయకుల కోసమే ఈ దేశం ఎదురుచూస్తోంది. అలాంటి వారిని ఎన్నిక చేయాలనే నేను నిన్నటి సమావేశంలో ఇప్పుడు ఉన్నవారూ ఎవరూ పనికి రారని తిరస్కరించాను.

నీలాంచి కొత్తతరం యువకులకు, యువతులకు అవకాశం ఇవ్వాలనే ప్రధాని పదవిని అధిష్టించడానికి కనీస వయస్సు ఇరవై ఐదు సంవత్సరాలని చట్టం ఇంతకు ముందే చేసింది పార్లమెంట్. ఇది నీకు బంగారు అవకాశం!

ఒక్కసారి ఆలోచించు తల్లి! నవ భారత నిర్మాణానికి కంకణం కట్టుకునే నాయకురాలుగా చెలామణి అవుతాయో, పదవి వద్దని మరో అవినీతిపరుడి చేతికి దీనికి అందిస్తావో నీవే ఆలోచించు..."

సమీర హృదయంలో ఎక్కుడో ఓ పొర కదిలినట్లయింది. అవను! ఎవరో ఒకరు ఈ దుర్గంధపు వ్యవస్థని మార్చాలి. లేకపోతే ఈ వ్యవస్థ మరింత మురికి కూపంలోకి జారిపోతోంది. ఆ ఎవరో ఒకరు తానే ఎందుకు కాకూడదు? నిజమే! ప్రతివారు ఈ రొచ్చు రాజకీయాలు నాకెందుకునుకుంటే ఈ దేశం ఏమయిపోతోంది? ఈ ప్రజలను ఎవరు రక్షిస్తారు? తనకు ఎలాగూ ఎవరూ లేరు. అలాంటి భవబంధాలేమీ లేనప్పుడు తను ఈ దేశ ప్రజల కోసం పాటు పడితే పోయిందేమీ లేదు. అంతేకాదు, తన పగ తీర్చుకోవాలంటే ఇలాంటి పదవి చేతిలో ఉంటేనే సులభమవుతుంది. తన తండ్రిని ఆత్మహత్య చేసుకునేటట్లుగా ప్రేరిపించిన ఆర్యకు మనశ్యాంతి లేకుండా చేయాలి. అలా చేయాలంటే ఈ పదవిని తాను స్వీకరించాల్సిందే!

మరుక్కణం ఆమె నోటంత బుల్లెట్లా పదాలు దూసుకొచ్చాయ్.

“ఈ ప్రధాని పదవిని చేపట్టడానికి నేను అంగీకరిస్తున్నాను..."

మొదలైంది సంచలనం. ఫలితంగా దేశమంతటా కలకలం మొదలైంది. స్వాతంత్యం వచ్చిన తర్వాత కనివినీ ఎరగని స్థాయిలో ఈ విధంగా పార్టీతో సంబంధం లేని ఓ డైనమిక్ లేడీ ప్రధాని అవారోతోంది.

“మాతన ప్రధాని సమీర”

టీవీలు ఆ వార్తని క్షణక్షణానికి పైకార్డులు మీద ప్రదర్శిస్తూనే ఉన్నాయ్. దేశం యావత్తూ పొక్కకు లోనయ్యాంది. ప్రజలు సైతం ఆశ్చర్యాలకు లోనయ్యారు. దేశమంతటా టీవీల ముందే గుమిగూడారు.

‘భారతదేశ అందాల ప్రధాని సమీర’ అంటూనే ఆమె ఫోటోలు ఫ్లాష్ చేశాయి టీవీ చానళ్ళు. గుండ్రటి అందమైన మొహం, రాజసం ఉట్టిపడే దర్శం, హందాగా ఉండే ఆమెని గురించి పదే పదే టీవీ చానళ్ళు ఊదరగొట్టేస్తున్నాయ్.

ప్రజలు, రాజకీయ నాయకులు, అధికార వర్గాల్లో సంచలనం, కలకలం. నిన్నటివరకూ ఆమె ఎవరో అనామకురాలు! నేడు ప్రథాని. తన బాబాయ్ చని పోవడంతో వారసురాలిగా ఆమెకు ప్రథాని పదవి దక్కింది. అతి చిన్న వయసులో ప్రథాని అయిన క్రైడిట్ ఆమెకు లభించింది. రాజకీయాలలో హేమాహేమీల్లాంటి ఉద్దండ పండితులుండగా పదవి ఆమెకే దొరికింది.

ఇంకొన్ని టీవీ చానళ్ళుయితే మరింత ముందుకు వెళ్ళి సమీర కంటే గొప్ప ప్రథాని దేశానికి ఎవరూ లేరు అంటూ కథనాలు ప్రసరించాయి. చదువుకు చదువు, అందానికి అందం, తెలివితేటలకు తెలివితేటలు, క్లిప్పపరిస్థితులలో చకచక నిర్మయాలు తీసుకునే ఆమె దైవమిజాన్ని కొనియాడుతూ మాజీ ప్రథాని అంత్యక్రియాలలో ఆమె చాకచక్కాన్ని ప్రశంసిస్తూ పోటోలు ప్రసరింపజేశాయి.

ఫలితంగా దేశంలో యువకుల్లో ఆమెకేసి ఆరాధన భావం పెరిగింది. యువతులలో ఆమె పట్ల జెలసీ మొదలయ్యాంది. రాత్రికి రాత్రే వార్తల్లో ఎక్కిన ఆమెకేసి సంభ్రమంగా చూస్తూండిపోయారు మహిళలు. ఇల్లు అలకగానే పండుగ కాదు కదా, ముందుంది ముసళ్ల పండగ అన్నట్లుగా మెలీకలు విరుచుకున్నారు తోటి రాజకీయ నేతలు.

మొత్తం మీద దేశ, విదేశాలలో సమీర సంచలనానికి మారుపేరుగా నిలిచింది.

అంతా అలా చూస్తూండగానే సమీర పదవీ స్వీకారం చేయాల్సిన రోజు వచ్చేసింది.

“భారతదేశం నా మాతృభూమి. ఈ దేశం సర్వసౌభ్యం కోసం, ఆభివృద్ధి కోసం నేను నిరంతరం పాటుపడతాను...”

విశాలమైన రాష్ట్రపతి భవనంలో భారత అధ్యక్షుడి కంఠం గంభీరంగా ధ్వనిస్తోంది. ప్రథానిగా ప్రమాణస్వీకారం చేస్తున్న ఆమె పెదాలు కదులుతున్నాయి ఆ మాటలను అనుకరిస్తూ. రంగ రంగ వైభవంగా జరుగుతున్న ఆ వేడుకమీద రెపోర్టర్ల కలాలు వేగంగా కదుల్లున్నాయి. టీవీ కెమెరాలు ఆమె మీద ప్లాట్ఫోరమ్లు కురిపిస్తూనే ఉన్నాయి నిరంతరంగా.

ప్రపంచంలోనే అతి చిన్న వయసులో దేశప్రథాని బాధ్యతలను చేపట్టిన ఆమెకేసి అబ్బిరంగా చూస్తున్నారు ఎంపీలు.

ఆమె నిల్చున్న తీరు ఓ పట్టపు రాణి టీవిగా నిలబడినట్లుంది. ఆకాశంలో నుండి ఇంధధనస్న అనే వారథి ద్వారా భూమీదకు అడుగుపెట్టిన అప్పరసలా ఉందామె.

ఆమె ముఖంమీద కెమెరా ఫ్లాష్లు విరామం లేకండా మెరుస్తున్నాయి. టీవీ కెమెరాలు ఆమెను రకరకాలు చిత్రీకరిస్తున్నాయి.

గులాబీరంగు చీర ఆమె అందాన్ని ఇనుమడింపజేస్తోంది. మెడలో ఒకే ఒక సన్మచీ బంగారు గొలుసు మెరుస్తోంది. ఎంతసేపైనా చూడాలన్నించే అందమైన మోముతో, రాజసం ఉట్టిపడే దర్శంతో టీవిగా, హండాగా ఉంది.

ప్రమాణస్వీకారం ముగియడంతో అంతా బిలబిలమంటూ బయటికి నడిచారు.

చుట్టూ భ్లాక్క్ కాట్ కమాండోస్ గుమిగూడగా ఆమె రాజభవన్ మెట్లు దిగింది. ఆభరి మెట్లు దిగుతుండగా సైనిక కవాతు మొదలయ్యాంది.

ఆమె సైనిక వందనం స్వీకరించింది చిరునవ్వుతో. ఆ తర్వాత ఆమె తిరిగి రాప్పుపతితో సమావేశమైంది.

ఆమె తన కొత్త మంత్రి మండలి జాబితాను ఆయనకు సమర్పించింది. ఆ లిస్ట్స్ నీ చూస్తూనే ఆయన భృకుటి కొఢిగా ముడిపడింది. అయితే అనుభవజ్ఞుడు కావడంతో తమాయించుకొని ఒక్కొక్కరి పేర్లు పిలవసాగాడు.

ఆ లిస్ట్లో పునుహారిలో నలభై శాతం కొత్తవారే. అవినీతి చరిత్ర లేని వారిని ఆమె ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొంది. కేవలం ఎంపీలనే కాదు సమాజానికి సేవలందిస్తున్న వారు, స్వచ్ఛంద సంస్థల ద్వారా సేవలను అందిస్తున్న నిస్సార్థ పరులను, ఐయ్యెయస్లు, ఐషటీలలో మెరిట్ వచ్చిన వారిని ఆమె ఎన్నుకొని మంత్రులుగా, సహాయక మంత్రులుగా నియమించింది.

ఆ లిస్ట్ చూస్తున్న ఎంపీల మొహాలు వెలవెలబోయాయి. కొందరి మొహాలు కందగడ్డల్లా మారిపోయాయి. ఇంకొందరు విసురుగా లేచి అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయారు.

పదవీ స్వీకారం తంతు పూర్తయ్యాక ఆమె ప్రెస్ హోలుకు బయలుదేరింది. ప్రధాని అయ్యాక ప్రెస్ను కలుసుకోవడం ఆనవాయితీ.

ప్రెస్ హోల్లో అడుగుపెట్టగానే ఆమె మొహం మీద కెమెరా ఫ్లాష్లు వదరల్లా

కురిశాయ్. ఆమెలో ఏమాత్రం జంకు, బెదురు కనిపించడం లేదు. పూర్తి ఆత్మ విశ్వాసంతో మొహం వెలిగిపోతోంది.

ఆమె వేదిక మీదకు రాగానే అంతా లేచి నిలబడ్డారు గౌరవ సూచకంగా. ఆమె వెనుకాల ఇద్దరు అంగరక్షకులు నిలబడి ఎదురుగా ఉన్నవారిని ఎక్కురే కళ్ళతో చూస్తున్నారు.

ఆమె కూర్చోగానే అంతా తమ తమ సీట్లలో ఆసీనులయ్యారు. ఇక అక్కడ నుండి ప్రశ్నలు వరదల్లా ఆమె మీదకు దూసుకురాసాగాయి. అన్ని ఛానళ్ళ వారు తమ మైక్లులను ఆమె ముందు ఉంచారు వినడం కోసం.

“వెల్కమ్ మైడియర్ యంగ్ ప్రైమ్ మినిస్టర్! భారత ప్రధానిగా ఎన్నికెన సందర్భంలో మీరెలా ఫీల్ అవుతున్నారు?”

మెరుపువేగంతో దూసుకొచ్చింది సమాధానం ఆమె నోటి వెంట.

“ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశానికి చిన్న వయసులో ప్రధాని అవడం నా అధ్యప్తంగా భావిస్తున్నాను...”

“మీకు ఈ పదవి అనుభవం రీత్యా కాకుండా ఆయాచితంగా లభించిందని అనుకుంటున్నారు చాలామంది. మీ సమాధానం?”

ఆమె ముఖంలో చిరునవ్వు ఏ మాత్రం తగ్గలేదు.

“పూర్వం కాశీముజిలీ కథల్లో తమ తర్వాత రాజుని ఎన్నుకోవడానికి ఏనుగు తొండంతో పూలదండ పట్టుకొని బయలుదేరి తనకు నచ్చినవారిపై దండ వేసేది. అతడే రాజుగా చెలామణి అయ్యేవారు. కాని నేడు అందుకు భిన్నంగా పరిస్థితి ఏమీ లేదు. చరిత్రలో చాలామంది ప్రధానులు అనుభవం రీత్యా, పాలనరీత్యా కాకుండా ఆకస్మాత్తుగా ప్రధాని అయినవారే. మరి వాళ్ళంతా చక్కటి ప్రధానులుగా పేరు గాంచలేదా? దేశాన్ని ముందుకు తీసుకుపోలేదా?”

“కాని వారంతా ప్రధాని కాకముందు ఎన్నో సంవత్సరాలు పొర్తీకి సేవ చేయడమే కాక మంత్రిగా కూడా పరిపాలనా బాధ్యతలు చేపట్టారు కదా! మీ విషయంలో అలా కాదు కదా! మీరు ఎలాంటి అనుభవం లేకుండా నేరుగా నియమితులయ్యారు కదా?”

“ఏదైనా కొత్త వారికి అవకాశం ఇస్తేనే కదా అనుభవం వచ్చేది. ఇదే ప్రశ్నను

ఆరు నెలల తర్వాత ప్రధానిగా నేను విఫలమైతే మీరు అడగవచ్చు. ఒకవేళ నేను విఫలమైతే రాజీనామా చేస్తాను..."

ఏ మాత్రం తడబడకుండా జవాబు ఇస్తున్న ఆమెను సంభ్రమంగా చూస్తున్నారు. కెమెరా ఫ్లాష్లు నిరంతరంగా వెలుగుతున్నాయి ఆమె మీద.

"మీ తండ్రి గారి మీద అవినీతి ఆరోపణలు ఉన్నాయి. దానికి మీ సమాధానం?"

"అవి ఎవరో గట్టనివారు పుట్టించిన పుకార్లు. అయినా నా సచ్చిలతను నిరూపించుకోవడానికి ఆయన ఆస్తిపాస్తులను జాతీయం చేస్తున్నాను. ఐమీన్ దేశ ప్రయోజనాలకే ధారపోస్తున్నాను. అందులో ఒక్కపైసా కూడా నేను ముట్టుకోవడం లేదు".

విభ్రమం జర్చలిస్టులలో. ప్రశ్నకు జవాబు ఎంత ధీటుగా తిప్పి కొట్టింది?

తిరిగి మరో ప్రశ్న సూటిగా దూసుకొచ్చిందామేమీదకు.

"భారత నూతన ప్రధానిగా మీరు చేపట్టానుకునే ఆశయం ఏమిటి?"

మెరుపువేగంతో కదిలిందామె కంరం.

"అవినీతి రహిత సమాజాన్ని నెలకొల్పడం. ప్రస్తుతం ఎక్కడ చూసినా అవినీతి రాజ్యమేలుతోంది. దాంతో రాజకీయవేత్తలు, పారిశ్రామికవేత్తలు, పెట్టుబడిదారులు మరింత సంపద వంతులవుతున్నారు. పేదవారు ఇంకా పేదవారు అవుతున్నారు. ఈ జాధ్యం పోవాలి".

"ఆ అవినీతిని ఎలా రూపుమాపాలనుకుంటున్నారు?"

"అవినీతికి పాల్పడ్డవారి ఆస్తిని జాతీయం చేయడం ద్వారా. అంతేకాదు ఇక నుండి ప్రభుత్వానికి సంబంధించిన అన్ని టెండర్లు ఇంటర్నెట్లో ఉంచుతాం. అందులోనే కౌటేషన్లు కోరుతాం. ఎవరు తక్కువ ధరకు, నాణ్యమైన సరుకు లేదా సేవలు అందిస్తారు వారికి ఆ టెండర్ దక్కుతుంది. ఒకసారి ఆ ప్రాజెక్టు చేపట్టాక కనీసం 20 సంవత్సరాలు అది మన్నికగా ఉంటుందో, లేదో పరీక్ష కోసం కార్బోరేటలు, కాంట్రాక్టర్లు ఆస్తులు ప్రభుత్వ తాకట్టులో ఉంటాయి. కాలపరీక్షలు అవి నాణ్యమైనవని తేలితే వారి ఆస్తులు వారికి తిరిగి ఇవ్వబడతాయి. అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా అవినీతి నిరోధక శాఖ ఒకదానిని కొత్తగా ఏర్పాటు చేసి, దానిని సిబిటకు అనుబంధంగా

ఉంచుతున్నాం. ఈ శాఖకు ఓ అధివతి, అతడి క్రింద రాష్ట్రాల వారీగా అధివతులు, సిబ్బంది ఉంటారు. ఇవి కేవలం కొన్ని చర్యలు మాత్రమే”.

“మీరు ఎన్నుకున్న మంత్రుల్లో చాలామంది కొత్తవారు కదా! వారు ఎంపిలు కాదు కదా! మరి భవిష్యత్తులో వారి పరిస్థితి ఏమిటి?”

“వారిని ఏదొక నియోజకవర్గం నుండి ఆరు నెలల్లోపు నిలబెడతాం. ఈ అరునెలల్లో వారు తీసుకున్న చర్యల వల్ల ఆయా నియోజకవర్గాల్లో గెలుస్తారో లేదో ఏరి చర్యలు నచ్చకపోతే ప్రజలే తిరస్కరిస్తారు. అలా తిరస్కరించిన వారి స్థానాల్లో కొత్త వారిని నియమిస్తాం”.

“చాలా సాహసాపేతమైన చర్యలు తీసుకుంటున్నారు. అందువల్ల మీరు ఈ పదవిలో ఎక్కువకాలం ఉండగలననుకుంటున్నారా?”

“నా డృష్టిలో” మెరుపువేగంతో కదిలిందామె కంతం” ఏలున్నంత తక్కువ కాలంలో వేగవంతమైన సంస్కరణలు ప్రవేశపెట్టి మార్పు తేవాలనుకుంటున్నాను. అంతే కాని రేపు పదవి ఉంటుందో, లేదో అన్న చింత అనవసరం. పదవి తీసుకుంటే సమర్థవంతంగా, పరిపూర్ణంగా, చిత్తశుద్ధిగా చేయాలని నా కోరిక. అంతేకాని భయపడుతూ పదవి ఎక్కడ ఊడిపోతుందో, ఏ టెర్రిట్స్ లేదా నక్షలైట్ కాల్బోస్టాడోనన్న భయంతో కాదు.”

“అన్నట్లు నక్షలైట్లను, టెర్రిట్స్లను ఎలా డీల్ చేద్దామనుకుంటున్నారు?”

“ముందుగా మన కోర్పు చట్టాలు మార్చాలి. ఒక టెర్రిట్స్ దొరికితే విచారణ పేరున నెలలు, సంవత్సరాలు గడవకుండా అప్పటికప్పుడే సాక్ష్యధారాలను చుట్టి అతన్ని శిక్షించాలి. అరబ్ దేశాలలో ఒక వ్యక్తి నేరం చేస్తే అప్పటికప్పుడే కాలో, చేయే తీసేస్తారు. అలాంటి బలమైన చట్టం పార్లమెంట్ ద్వారా ప్రవేశపెట్టాలను కుంటున్నాం.”

కొందరు వ్యక్తులు ఎందుకంత గొప్పవారిగా పరిగణింపబడతారో అప్పుడు అర్థమయ్యాండా విలేఖరులకు. సన్నగా, సుతారంగా, పుత్రుడి బొమ్మలా స్వచ్ఛంగా మెరిసిపోతున్న ఆమెకేసి టీవీ కెమోరాలు వేగంగా కదలుతున్నాయి.

ఆఖరి ప్రశ్న ‘ప్రైమ్ ఆఫ్ ఇండియా’ జర్నలిస్ట్ నుండి వెలువడింది.

“ప్రజాప్రతినిధులకు మీరిచ్చే నిర్వచనం ఏమిటి?”

సర్వన దూసుకొచ్చిందామె నోట్లంచి సమాధానం.

“భగవంతుడు అన్ని చోట్లు వుండలేదు కాబట్టి తన తరపున ప్రజల సమస్యల్ని తీర్చుడానికి సృష్టించిన సముదాయమే ప్రతినిధులు”.

అబ్బురపడిపోయారు ఆ సమాధానానికి. కరతాళ ధ్వనులు మిన్నంటాయి.

ఆ కరతాళ ధ్వనులు మధ్యే ప్రైస్ కాస్టరెన్స్ ముగిసింది. అంతా లేచారు. చుట్టూ బ్యాక్ట్క్యాట్ కమాండోస్ చుట్టుముట్టగా ఆమె కదిలింది.

ఆమె కోసం బయట కారు దగ్గరున్న మరో సెక్యూరిటీ ఆఫీసర్ వినయంగా డోర్ తెరిచాడు. ఆమె హుందాగా ఎక్కి కూర్చుంది.

మరుక్కణం ఆ కారు ముందు మూడు కార్లు, వెనకాల మరో రెండు కార్లు బ్యాక్ట్క్యాట్ కమాండోస్ అనుసరిస్తుండగా ఆమె కారు కదిలింది.

ఆమె వెళ్లాక విలేఖర్లు మాట్లాడుకుంటూ కారిదార్ వైపు కదిలారు.

“ఆమె నిజంగా ఓ అద్భుతం. అన్ని సమైక్యాలలో ఇంత అధారిటీని నేను ఇంతవరకూ ఏ ప్రధానిలోనూ చూడలేదు”.

“ఆమె మేనేజ్మెంట్లో డాక్టర్స్ కదా! అందుకే అన్ని విషయాలపై అంతే ఇంతో పరిజ్ఞానం ఉంది!”

“ఏది ఏమైనా ఇప్పటివరకూ ఆమెంత దైనమిక్ ప్రధానిని తారసపడలేదు. ఆమె తప్పకుండా భారతీయ చరిత్రలో రికార్డును సృష్టిస్తుంది. ఆమె సమక్కణలో భారతదేశం సుఖిక్షమైన దేశంగా మారిపోతుంది. అందులో సందేహం లేదు.”

పార్శ్వమెంట్!

ఆమె తన సీట్లో ఆసీనురాలై ఉంది. స్పీకర్ అంతా వచ్చారా అన్నట్లుగా ఎదురుగా చూశారు.

సగం పైగా సీట్లు భాళీగా ఉన్నాయి.

బక్కొక్కరూ నెమ్మిదిగా, పీతల్లా దిగుతున్నారు. కొందరి సీట్లోనే అప్పుడే కునుకుపాట్లు పడుతున్నారు. ఇంకొందరు చెవులకు ఇయర్షోన్ తగిలించుకొని పాటలు వింటున్నారు. ఇంకొందరు సెల్ఫోన్ తీసి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

ఆమెకు కంపరంగా ఉంది. ప్రజాప్రతినిధుల సభలో చాలామంది బాధ్యతాయుతంగా ప్రవర్తించడం లేదు. చేపల మార్కెట్లా కలకలంగా ఉంది. ప్రతిపక్షాల సంగతి అలా ఉంచినా, తమ పార్టీ సభ్యుల్లోనే క్రమశిక్షణ కనిపించడం లేదు.

పదకొండు అయింది. స్పీకర్ అనుమతి తీసుకొని ఆమె లేచింది మాట్లాడడానికి.

“డియర్ మెంబర్! కొన్ని లక్షల మంది ప్రతినిధులుగా మనం ఇక్కడ సమావేశమయ్యాం. కాని ఏమాత్రం బాధ్యతాయుతంగా ప్రవర్తించడం లేదు. మీ స్వంత ఇంట్లో, వ్యాపారాలలో ప్రవర్తించడం వేరు. ఇక్కడ ప్రవర్తించే విధానం వేరు. ఇక్కడ మనం లక్షలమంది సమస్యలకు, బాధలకు, సంతోషాలకు ప్రతినిధులం. మనం తీసుకునే నిర్ణయాలు కొన్ని కోట్లమందిని ప్రభావితం చేస్తాయి. అలాంటప్పుడు మనం బాధ్యతాయుతంగా ప్రవర్తించాల్సిన అవసరం ఉంది. అంతేకాని సభలో లేకీగా ప్రవర్తించడం సమయాన్ని వృథా వేయడం లాంటి పనులకై కాదు”.

ఓ క్షణం ఆగి తిరిగి కదిలిందామె కంఠం.

“ఇప్పుడు సభాపతి అనుమతి తీసుకొని కొన్ని వర్యలు ఇక నుండి తీసుకోదలిచాను.

ప్రతి ఎంపీ శాసనసభకు తప్పకుండా హోజరవ్వాలి. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ లేటుగా రాకూడదు. వచ్చిన తర్వాత తిండి, తిప్పలంటూ సమయం వృథా చేయకూడదు. శాసనసభలోకి సెల్ఫోన్లు బంద్. ఈ విషయాలన్నింటినీ స్పీకర్ అనుమతి తీసుకొని నేను ప్రకటిస్తున్నాను.”

మరుక్షణం కొంతమంది సభ్యులు చప్పట్లు కొట్టారు. మరికొంతమంది పెదవి విరిచారు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో లోపలికి వచ్చారు ఇద్దరు ఎంపీలు.

ఆమె ముఖం కోపంతో ఎరుపెక్కింది. వెంటనే వారిని చూస్తూ కదిలింది ఆమె కంఠం.

“సభ ప్రారంభమై ఇప్పటికే రెండు గంటలు కావస్తోంది. ఎందుకు లేటుగా వచ్చారో తెలుసుకోవచ్చా?”

అందరి మొహాలు వారికేసి తిరిగాయి. ఆ ఎంపీలు బిత్తరపోయారు. ఇప్పటిదాకా తమను అలా అడిగినవారే లేరు.

“ఆరోగ్యం బాగోలేదు. బిపీ, సుగర్ ఎక్కువయ్యాయి”

అది అబ్బదుమని అందరికీ తెలుసు. వాళ్ళు ఎప్పుడూ లేట్‌గా వస్తారని అందరికీ తెలుసు.

అంతా ఉద్యోగంగా ఆమెకేసే చూస్తున్నారు.

“ఆరోగ్యం బాగోకపోతే...” తడుముకోకుండా కదిలిందామె కంఠం. “మీ పదవులకు రాజీనామా చేయండి. మీ స్థానాల్లో ఆరోగ్యం బాగున్నవారు ప్రజాసేవ చేస్తారు.”

షాక్ తగిలినట్లుగా అలాగే నిల్చుండిపోయారా ఎంపీలు. ఇప్పటివరకూ ఏ ప్రధాని తమని అలా నిలదీయలేదు. వారి మొభలు జేవురించుకుపోయాయి.

“నీవెవరు రిజైన్ చెయ్యమని చెప్పడానికి..”

“పార్టీ అధినేతగా ఎలాంటి నిర్ణయమైనా తీసుకునే అధికారం నాకుంది. సభకు లేటు వచ్చిన మీరు - మీ రాష్ట్రంలోని సెక్రెటియటర్లో సరైన టైమ్ కు రావడం లేదని పందమందిని ఎందుకు సస్పెండ చేశారు?”

అదిరిపోయారా ఎంపీలు. తమ చరిత్ర మొత్తం ఆమె కంప్యూటర్లో నిక్షిప్తంగా ఉండని వారికి అప్పుడు అర్థమైంది. తిరిగి కదిలిందామె కంఠం.

“ఉద్యోగులకు ఆదర్శంగా ఉండలేని మీరు వారిపైన చర్య తీసుకునే హక్కు ఉందా?”

ఆ ఎంపీల రక్తం సలసలకాగింది.

“నరే నీ సంగతి చూస్తాను. రాజకీయాల్లో ఇరవై సంవత్సరాల చరిత్ర మాకుంది. అలాంచిది ఊరూ పేరూ లేని నీవు మమ్మల్ని బెదిరిస్తావా? అసలు నీకు దమ్ముంపే మా నియోజకవర్గంలో మాతో పోటీ చేసి ఎంపీగా గెలువు”

అంతా దిగ్రాంతిగా చూస్తున్నారామెవేవే. ఈ గౌడవ ఎటు పోయి ఎటు వెళ్తుందో వారికి అర్థం కావడం లేదు.

వారంతా అలా డీప్ షాక్ లో ఉండగానే కదిలిందామె కంఠం.

“నరే మీ ఛాలెంజ్ని నేను అంగీకరిస్తున్నాను. ఎలాగూ నేను రాజ్యసభ సభ్యరాలిని. అది ప్రత్యక్ష ఎన్నిక కాదు. కాబట్టి లోక్సభకు ఎన్నిక కావాలనుకుంటున్నాను. ఆ అవకాశం మీ ఛాలెంజ్ రూపంలో వచ్చింది. నేను ప్రజల చేత ప్రత్యక్షంగా

ఎన్నిక కావడానికి మీ నియోజకవర్గంలో లోకసభకు పోటీ చేస్తున్నాను. అందులో గెలుస్తే రాజ్యసభ సీటుకు రాజీనామా చేస్తాను. సరేనా?”

పిచ్చెక్కిపోయింది వారికి. వెంటనే రోషంతో ఆ ఎంపీలో ఒకరు తమ పదవికి అప్పబికప్పడే రాజీనామా చేశారు.

ఆ తర్వాత నెల రోజుల్లోనే ఆ నియోజకవర్గంలో ఎన్నికలు జరిగాయి.

భారతీయ రాజకీయ చరిత్రలోనే ఎన్నడూ లేసంత మెజారిటీతో ఆమె ఆ నియోజకవర్గం నుండి ఎంపీగా గెలిచింది. ఆమెతోపాటు పోటీ చేసిన అసమ్మతి ఎంపీకి కనీసం డిపాజిట్ కూడా దక్కలేదు.

6

ఆర్య మనసు ఆ రోజు అసంతృప్తిగా ఉంది. ప్రపంచంలోని వంటరితనం అతడి మనసుని నిలువునా కోసేస్తోంది.

ఒక ఆశయం కోసం బ్రతుకుతున్న అతడిని అశాంతి అప్పుడప్పుడూ తినేస్తోంది. ఎవరి కోసం బ్రతకాలన్న నిరాశ అతడిని నిలువెల్లా దహించి వేస్తోంది.

మనిషికి 'రేపు' అన్న ఆశ లేకపోతే బ్రతుకు నిస్సిరంగా అన్నిస్తోంది. అతడికి ఎలాంటి ఆశలేదు. ఒక్క పగ తప్ప. పగ అనేది 'ఆశ' కాదు. ఒక ధ్యేయం మాత్రమే అందుకే అతడిలో నిరాశ, చీరకులు పడగ విప్పుకొని కనిపిస్తున్నాయి.

కంప్యూటర్ ముందు కూర్చున్న అతడి మెదడు గజిబిజిగా ఉంది. నిద్ర వస్తున్నట్లుగా మైకం కమ్యూస్టోంది. దాంతో నీరసంగా టేబుల్ మీద అలాగే తల పెట్టుకున్నాడు. అతడి చేయి విసురుగా కీబోర్డు మీద పడింది. విసురుకు చేయి కొన్ని అక్షరాలు, నెంబర్ మీద పడింది. ఫలితంగా ఆ అక్షరాలు, నెంబర్లు ఒక క్రమబద్ధమైన లైన్‌గా మారిపోయాయి. మరుక్కణం కాంతి తరంగాలు ఆ అడ్డసుకేసి వేగంగా ప్రయాణించసాగాయి.

ఆకస్మాత్తుగా జరిగిన ఈ సంఘటన అతడిలోని సిక్క సెన్స్ మేలుకొలిపింది. వాటిని అపుదామని ఎస్సేప్ బటన్ ప్రెస్ చేయడానికి ప్రయత్నించాడు.

కాని ఈలోపే..... ఓ అద్భుతం జరిగినట్లుగా, ఓ అరుదైన వింత

సంభవించినట్లుగా కంప్యూటర్లో దృశ్యాలు కనిపించసాగాయి. అతడు అలాగే కళ్ళప్పగించి చూస్తాండిపోయాడు.

కంప్యూటర్ స్ట్రీన్ మీద ఓ అందమైన అమ్మాయి కనిపిస్తోంది. ఆకస్మాత్తుగా ప్రేస్ చేయబడ్డ అక్షరాలు ఓ ఆక్షతిగా మరి ఆ అమ్మాయి ఇంటిని గమ్యస్తానంగా చూపించాయి.

తన జీవితంలో ఎంతోమంది అమ్మాయిల్ని చూశాడు కాని అంత సహజ అందాన్ని మటుకు చూడలేదు.

ఈ కాలం అమ్మాయిల్లోని గడుసుతనం అమోలో కనిపించడం లేదు. కల్పణ తెలియని అమ్మాయిగా కనిపిస్తోంది.

జీవితంలో బ్యాటీక్లినిక్ జోలికి వెళ్ళలేదన్నంత నిర్మలంగా ఉండామె మొఖం.

పర్షాల లాంటి చిన్న ఇల్లు. ఎక్కడా వస్తువులక్కడ నీటగా, పొందిగ్గా కనిపిస్తున్నాయి. ఓ ఇంటికి మూలంగా ఓ మొక్క లోపలికి తొంగిచూస్తోంది. ఇవతల వేప మాండీల్లో రకరకాల గులాబీ పూల చెట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

తలస్టానం చేసిన ఒత్తుయిన జుట్టు, పైకి దువ్విన ఫాలభాగం మీద తొలి పొద్దులాంటి ఎర్రటి తిలకంతో, ప్రపంచ కావ్యాల్లోని లాలితాయ్యన్నంతా ప్రోవి చేసి పొదిగినట్లు కళ్ళు, దానిమ్మ పూవులాంటి పెదాలతో అద్భుతంగా ఉండా అమ్మాయి.

మొత్తం మీద ఆ చిన్న ఇంట్లో ఆమె అపురూప సౌందర్యరాశిలా భాసిస్తోంది.

ఆ సహజ సౌందర్యం ఎదుటివారి మతిని పోగొట్టేలాగా ఉంది. నిత్య వీణాబిపాణి శారదని చూస్తా బ్రిహ్మ పట్టుదలతో తీర్చిదిద్దిన బొమ్మలా ఉంది.

ఒక్కసారిగా అతడికి సమీర గుర్తాచ్చింది. వేగంగా ఎగిసిపడే జలపాతంలా ఉంటుంది సమీర. నెమ్మదిగా ప్రవహించే సెలయేరులా కనిపిస్తోంది ఈ అమ్మాయి.

అతడి కళ్ళు అక్కడ ఉన్న నోటు పుస్తకం పైనున్న పేరుని వెతికాయి.

“దాక్కాయణీ”

అన్న అక్షరాలు అందంగా కనిపించాయి.

ఒహో! కాశీర్ నుండి కన్యాకుమారి దాకా ఏ అమ్మాయిలో కనిపించని ఈ అందం పేరు దాక్కాయణీ? బాగుంది పేరు. పైగా తెలుగు అమ్మాయి.

చాలామంది అమ్మాయిలు ఒకే కోణంలో బాగుంటారు. పక్క నుండి బాగుంటే

ఎదురుగా బాగోరు. ఈ రెండు వైపులా బాగుంటే వెనక వైపు నుండి బాగోరు. కాని ఈ అమ్మాయి ఎటువైపు నుండి చూసినా మనోహరంగా కనిపిస్తోంది. అలా అన్ని వైపుల నుండి అద్భుతంగా కనిపించేవారు చాలా తక్కువ. అలాంటి అరుదైన అందాన్ని స్వీధించేనం చేసుకోవడం ఆ అమ్మాయి అదృష్టం.

ఆ అమ్మాయిలో కనిపించే మరో గొప్పతనం ఎంత సేపైనా చూడాలనిపించడం. చాలామంది అమ్మాయిలు చూడడానికి అందంగా ఉంటారు. కాని కాసేపూ చేసిన తర్వాత ఏదొక అవకరం బయటపడుతుంది. పరీక్షగా చూస్తే ఎక్కడో ఓ లోపం కనిపిస్తుంది. పైగా కాసేపూ చూస్తే బోర్ కొడుతుంది. కాని ఈ అమ్మాయిని ఎంతనేపు చూసినా తనవి తీరదు. దానికి తోడు సహజమైన అందం కావడంతో ఇంకా ఇంకా చూడాలనిపిస్తోంది.

అతడా అలోకిక స్థితిలో ఉండగానే ఆ అమ్మాయి కదిలింది. ఘలితంగా ఆమె గాజులు, కాళ్ళ మువ్వులు మనోహరంగా శబ్దం చేశాయి. ఆ శబ్దానికి అతడు ఈ లోకంలోకి వచ్చి స్థ్రీన్ మీద దృష్టిని నిలిపాడు.

ఆ అమ్మాయి ద్రాయింగ్ వేస్తోంది. కాన్యాన్ మీద ఆమె చేతులు కదులుతున్నాయి. రాధాకృష్ణుల బొమ్మ అపురూపంతో చిత్రికరిస్తోంది. ఆ చిత్రికరణలోనే పాట హామ్ చేస్తోంది.

ఆకులో ఆకునై కొమ్ములో కొమ్మునై

జచటనే ఎట్లులైనా ఆగిపోనా

అతడికి ముచ్చబేసింది. ఈ కాలం అమ్మాయిలు సమయం దొరికితే మొబైల్ లేదా కంప్యూటర్ తెరిచి చాటింగో, ఫేస్‌బుక్‌క్షేత్రం చేస్తారు. కాని ఈ అమ్మాయి లలితకళలను ఎన్నుకుంది. దానిని ఓ హాథీగా మార్చుకుంది.

అతడలూ ఆలోచిస్తుండగా ఆమె చేతిలో ఆ బొమ్మ పూర్తి రూపం సంతరించుకుంది. అతడు ఆ చిత్రాన్ని చూసి అప్రతిభుదయ్యాడు.

మైగాడ్! ఎంత అద్భుతంగా ఉంది! దేశంలో పేరు పొందిన ఆర్టిస్టులు సైతం వేయలేనంత అద్భుతంగా చిత్రికరించింది. ఇవాళ, రేపు చేతిలో కొంత కళ ఉంటే దానిని వ్యాపారమయంగా ఎలా మార్చుకుండామా అని ఆలోచించేవారు. కాని ఈ అమ్మాయిలో అలాంటి భావనే కనిపించడం లేదు.

పేరుకు రెండు గదులే! కాని ఆ రెండు గదులనే కళాత్మకంగా మార్చుకుంది. ఆ రెండు గదుల్లోనే విజన్ నెట్‌లోని కాంతి తరంగాలు లోపలికి ప్రవేశించే అక్కడ దృశ్యాలను ఫోటోలు తీస్తోంది.

ఇవాళా, రేపూ ఒక గంట ఇంట్లో కూర్చోమంటే బోర్గా ఫీలయ్య అమ్మాయిలున్న ఈ రోజుల్లో, ఈ అమ్మాయి కళాత్మకంగా ఎంత చక్కగా తనను తను తీర్చిదిద్దుకుంది.

... పెయింటింగ్ పూర్తి చేసిన ఆ అమ్మాయి దానిని ఓ ప్రక్కన ఉంచింది. తర్వాత కాన్వాన్ స్టోండ్ని దింపి, ఎక్కడ వస్తువులను అక్కడ పొందిగ్గా సర్దింది.

ఆ తర్వాత తలుపులు వేసింది తన డ్రెస్ మార్చుకోవడానికి.

ఆర్యలో సభ్యత మేలుకుంది. క్షణం కూడా ఆలస్యం కాకుండా తన విజన్ నెట్ని ఆఫ్ చేసేశాడు. ఎంత దొంగతనంగానైనా ఆడవారు ద్రస్సు మార్చుకుంటుంటే చూసే కుసంస్మారం అతడిలో లేదు. అందుకే వెంటనే తన వండర్ మిషన్ని మూసేశాడు.

మరో ఐదు గంటలు గడిచాయి.

కంప్యూటర్లో కన్వించిన ఆ అమ్మాయిని మర్చిపోలేకపోతున్నాడు ఆర్య. ఎంత కంట్లోలు చేసుకుండామన్నా మనసు ఆమె వేపే తిరుగుతోంది.

ఇక ఆగలేక కంప్యూటర్లో తిరిగి ఆమె అడ్రసు టైప్ చేశాడు ఆర్య. మరుక్షణం కంప్యూటర్ స్ట్రీన్లో ఆ అమ్మాయి కన్వించింది.

“తరలి రాదా తానే వసంతం

తన దరికి రాని వనాలకోసం”

సిరివెన్నెల సీతారామశాస్త్రి విరచించిన ఆ పాటకు తగ్గట్లుగా ఆమె పెదాలు కదులుతున్నాయి.

భావుకత్వానికి మారు ప్రేమ దాక్కాయణి. ఈ కాలపు అమ్మాయిలకు విరుద్ధం ఆమె. కంప్యూటర్, ఇంటర్నెట్, సెల్ఫోన్లకు ఆమడ దూరం. ఆ కాలనీ మొత్తంలో సెల్ఫోన్ లేనిది ఆమె ఒక్కరికే. ఆఖరికి ఆమె ఇంట్లో పనిచేసే అమ్మాయికి సైతం పదివేలు ఖరీదు చేసే సెల్ఫోన్ ఉంది. కాని దాక్కాయణికి మటుకు సెల్ఫోన్ లేదు. కాకపోతే ఆమె ఇంట్లో బిఎస్‌ఎన్‌ఎల్ వారి పాతకాలపు ఫోన్ మాత్రం ఉంది. అందులో పదిరోజులకొక కాల్ వస్తే గొప్ప. ఆమె ఫ్రైండ్సుందరికి ఛాటింగ్ దగ్గర నుండి ఇంటర్నెట్ దాకా రకరకాల అలవాట్లు ఉన్నాయి. ఆమెకు ఆ వాసన పడదు. ఆసలు ఛాటింగ్ అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవలన్న ఆసక్తి కూడా లేదు.

బ్యాటీక్లీనిక్‌కి అమె ఆమదదూరం. అమె ప్రక్కింట్లో ఉండే బామ్మగారు సైతం ఫేషియల్, డ్రిడ్జింగ్‌కు బ్యాటీక్లీనిక్‌లకు తరచూ వెళ్లండేది. కాని దాక్కాయణీకి ఫేషియల్‌కి అర్థం తెలియదు. డ్రిడ్జింగ్‌లో ఏమి చేస్తారో తెలియదు. అనలు తెలుసుకోవాలన్న ఆశ కూడా లేదు.

ఆ మాటకొస్తే అమె ఇంట్లో టీవీ కూడా లేదు. ఓ పాతకాలం రేడియో మాత్రం ఉంది. అందులో ప్రభుత్వం నిర్వహించే వివిధ భారతి మాత్రం వస్తుంది. ఆ పాటలు అప్పుడప్పుడు వింటుంది.

మరి ఆధునిక అమ్మాయిల్లా ఆ దాక్కాయణీకి టైంపాన్ ఎలా అన్న ప్రశ్న ఉందయిస్తుంది. అసరా అమ్మాయికి టైమ్‌పాన్ గొడవే లేదు. ఎప్పుడూ చూసిన ముగ్గులు వేస్తూ కూనిరాగాలు తీస్తుంటుంది. రామాయణం, భగవద్గీత పట్టుకుంటుంది. లేదా వేదాలు పరిస్తుంటుంది. నిజానికి ఆ అమ్మాయికి ఇంట్లో పనే సరిపోతుంది. కాస్తా తీరిక దొరికితే ఇల్లు సర్దుతూ, తన లంగాలు, ఓణీలు కుట్టుకుంటూ ఉంటుంది.

అమె తండ్రి రామశర్మ ఓ ప్రభుత్వాఫీసులో గుమాస్తా. ఆయన భావాలే కూతురికి వచ్చాయి. రామశర్మ భార్య చాలాకాలం క్రితమే ఏదో జబ్బు చేసి పోయింది. అప్పట్టుంచి రామశర్మకి కూతురే దిక్కు. ఈ కాలంలో ఆధునిక పరికరాలన్నీ చెడుపు చేసేవే అని ఆయన అభిప్రాయం. ఆ పరికరాల నుండి వెలువడే రేడియేషన్ వల్ల మనిషి మెదడు, శరీరం శుష్టించిపోతుందని ఆయన అభిప్రాయం.

తండ్రి భావాలనే దాక్కాయణీ తూచా పుణికి పుచ్చుకుంది. పేరుకు పాత భావాలే ఉన్న దాక్కాయణీ అద్భుత అందగత్తె. పాతకాలం సినిమాలో బి.సరోజాదేవిలా పెద్దకళ్ళతో, కొటేరుముక్కుతో యాణ్ణివ్వగా ఉంటుంది.

కొంతమందిని చూస్తే ఎలాంటి భావం ఏర్పడదు. సాదాసేదాగా ఉంటారు. ఇంకొంతమంది అందంగా ఉంటారు కాని చూసిన గంట తర్వాత ఏమీ లేదనిపిస్తుంది. కానీ దాక్కాయణీని చూసిన ప్రతివారికి ఆ అమ్మాయికి దగ్గరెత్తే బాగుండునన్నిస్తోంది. ఆ అమ్మాయిని ఒకసారి చూసిన తర్వాత మళ్ళీ చూడకపోతే బ్రతకలేమనిపిస్తోంది. అలాంటి అరుదైన దగ్గరతనం ఆ అమ్మాయిలో ఉంది.

ఆమెని చూడగానే పెద్దవారికి ఇలాంటి కూతురు ఒకటుంటే ఎంత బాగుంటుందో అనిపిస్తుంది. అదే వయసులో ఉన్న మగవారికైతే ఆమెలాంటి భార్య ఉంటే ఈ జీవితానికి ఇంకేమీ వద్దనిపిస్తోంది.

అలాంటి దాక్కాయణీకి ఆ రోజు ఉదయం నుండి కుడికన్న అదురుతోంది. అదే ఆమెకు కొఢిగా చికాకుగా ఉంది. ఇవాళ ఏమీ జరగబోతుందోనన్న అదుర్దా ఆమెను వెంటాడుతోంది.

ఆ అదుర్దాలోనే మధ్యాహ్నం మూడు గంటలు గడిచింది. ‘అమ్మయ్యా! ఇవాళ సగం రోజు గడిచింది. మిగతా సగం కూడా గడిస్తే ఏ గొడవ ఉండదు’ అని గుండె మీద చేయి వేసుకొని అటు తిరిగిన మరుక్కణం వినిపించింది.

టప్పేమన్న తలుపు శబ్దం.

ఆమె కుడికన్న మరోసారి కొట్టుకుంది. ప్రతిగా మరోసారి తలుపు టప్పేమన్న శబ్దం వినిపించింది.

‘ఎవరు? ఎవరొచ్చారు ఈ వేళ?’ గుండెల్లో అదుర్దా మొఖం మీద ప్రస్తుటమవు తుండగా తలుపు దగ్గరకు వెళ్లి గడియ తీసింది.

ఎదురుగా ఇద్దరు వ్యక్తులు నిలబడున్నారు. ఒకడు మొరటుగా ఇన్నష్ట్రీ చేసుకొని ఉన్నాడు. రెండోవాడు ఏవో కాగితాలు చేతిలో పట్టుకొని ఉన్నాడు.

ఆమెని చూస్తూనే మొరటుగా ఉన్నవాడి కళ్ళు ఆశ్చర్యంగా, తన్నయంగా చూశాయి. నిజానికీ ఇంత అందమైన అమ్మాయి ఎప్పుడూ చూడలేనట్లుగా చూస్తుండి పోయారు.

“ఎవరు - మీరు?” ఆమె ప్రత్యుతో ఒక్కసారిగా ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు.

“మేము డైనమిక్ క్రెడిట్ కార్డు కంపెనీ వారం....”

“క్రెడిట్ కార్డు వారా... అంటే...” ఆశ్చర్యం ఆమెలో.

అతడికి పిచ్చేక్కింది. క్రెడిట్ కార్డు అంటే తెలియదా? అలాంటివారు ఈ కాలంలో ఇంకా ఉన్నారా? ఈమె వాలకం చూస్తుంటే జోక్ చేస్తున్నట్లు కనిపించడం లేదు.

ఇక తప్పదన్నట్లుగా కదిలిందతడి కంరం.

“మీ నాన్న సహాయాయి అప్పు తీసుకున్నాడు. వాటి మీద మీ నాన్న గ్యారంటీ సంతకం చేశాడు. అప్పు తీసుకున్నవాడు ఎగ్గిట్టాడు. మీ నాన్న కోసం వెతుకుతూ ఇంటికి వచ్చాం...”

“మైగాడీ! వారెవరో అప్పు తీసుకుంటే దానికి మా నాన్నేం చేస్తారు?”

“మరి గ్యారంటీ సంతకం పెట్టాడుగా?”

“అవును! ఇప్పుడు గుర్తొచ్చింది. ఆ సహాయాయి రావుగారి అమ్మాయి పెళ్ళి ఖర్చుల కోసం డబ్బు కావాలని వచ్చాడు. తన దగ్గరేం డబ్బు లేదని నాన్న చెప్పారు. దాంతో మా నాన్న ప్రభుత్వోద్యోగి కాబట్టి సంతకం పెడితే అప్పు ఇస్తారని వాళ్ళ అఫీసువారు చెప్పారట. డబ్బు లేకపోతే తన కూతురు పెళ్ళి ఆగిపోతుందని వాళ్ళు కాళ్ళా వేళ్లా పడితే గత్యంతరం లేక కరిగి నాన్న సంతకం పెట్టారు. దానికి ఇదా ఘలితం?”

“అదంతా మాకు తెల్పుదు... ముందు పైనలు కట్టండి. మీ నాన్న గ్యారంటీ ఇచ్చిన యాఛై వేలు మూడు సంవత్సరాలలో వడ్డి మీద వడ్డి పెరిగి ఐదు లక్షలు అయ్యాయి. అందుకే కంపేసీవారు ఈ ద్వార్చీని మాలాంటి రికరింగ్ ఏజంట్లకు అప్పజిప్పింది...”

“అదంతా మాకు తెలియదు. అయినా యాఛై వేలు అసలు ఐదు లక్షలు ఎక్కడైనా అవుతుందా? అసలు మేము కట్టం....”

“కట్టకపోతే ఇంట్లో సామానులు బయట పడేస్తాం. అదీ గాక బజారులో నానా అల్లరి చేస్తాం... ఆఖరికి పోలీసులు కూడా ఏం చేయలేరు..”

ఆమె భయవిహ్వలగా చూసింది. వీళ్ళేవరో రౌడీల్లా ఉన్నారు. డబ్బు కట్టకపోతే నిజంగానే నానా అల్లరి చేసేటట్లున్నారు. సమయానికి నాన్న కూడా లేరు. వేరే ఊరికి వెళ్ళాడు.

ఆమె బయటకు చూసింది ఎవరైనా తనకు సహాయపడతారేమోనని. బయట రెండు జీపుల్లో ఆ రౌడీగారి మనుషులే ఉన్నారు. వారికి భయపడి చుట్టూప్రక్కల వారు ప్రక్కకు తప్పుకున్నారు.

“నాన్న ఉన్నప్పుడు రండి..”

“ఇప్పటికే నాలుగుసార్లు మీ నాన్న అఫీసుకు వెళ్ళాం.... మీ నాన్న వచ్చే వారం, వచ్చే వారం అంటూ ఇప్పటికే నాలుగుసార్లు తిప్పారు. ఇవాళ అటో, ఇటో తేలిపోవాలి” అందమైన ఆమె శరీరం వంక ఆకలిగా చూస్తూ నాలిక చప్పరించాడు.

ఆమె ఒకడుగు వెనక్కి వేసింది. అతడు ఒకడుగు ముందుకేశాడు.

“వియ్! ఆగు అక్కడే! ఇంట్లోకి వస్తున్నవేమిటి? మర్యాదగా ఉండదు”

“ఏం చేస్తావే నువ్వు?” ఆమె వెంటే నడుస్తా కదిలాడు.

ఆమెలో భయం నరనరాన పాకిపోయింది. చెమటతో ఒళ్ళంతా తడిసి పోయింది. మైగాడీ! ఈ పశువు ఇంట్లోకి వస్తున్నాడు. తననేం చేస్తాడో?

అతడు ముందుకు వస్తునే ఉన్నాడు. అదే సమయంలో అతడి అసిస్టెంట్లు కూడా జీవ్ దిగి ఇంట్లో అడుగుపెట్టారు.

అతడు ఆమె వంటి మీద చేయి వేయబోయాడు. ఆమె లోపలికి పరిగెత్తింది. లోపల తలుపు లాక్ చేసుకుండామని ప్రయత్నించింది. కాని అతడు కాలు తలుపుకు అడ్డం పెట్టాడు.

“దేవుడా! రక్షించు నన్ను ఈ పశువు నుండి” ఆమె భయంతోనే ప్రార్థిస్తోంది.

అతడి చేయి ఆమె మైట మీద పడబోయింది. ఆమె తప్పుకుంటూ ఆఖరిసారి భగవంతుడిని ప్రార్థించింది.

అలనాడు నిండునభలో ద్రౌపది తన మానసంరక్షణకు శ్రీకృష్ణుడిని ప్రార్థించినట్టే ఆమె భగవంతుడిని వేడుకొంది.

ఆమె ప్రార్థనకు ఎవరూ రాలేదు కాని ఎదురుగా వున్న రోడి సెల్ ప్రోగింది. అతడు ఆగాడు. ఆమెను అనుమానాస్పదంగా చూస్తూ సెల్ ఎత్తాడు. ఆ తొందరలో స్నీకర్ బటన్ నొక్కాడు. అందులో నుండి మాటలు దూసుకొచ్చాయి.

“ఒరే శంకర్! ఆ అమ్మాయిని వదిలెయ్యా”

“ఎవడ్చా నీవు?”

“అదంతా నీకెందుకు! ముందా అమ్మాయిని వదిలెయ్యా”

“ఏంది బే! నా సెల్ నెంబరు తెలుసుకొని నాటకాలు ఆడుతున్నావు... దీని గొడవ నీకెందుకురా”

“కాస్త సంస్కారయుతమైన భాష ఉపయోగించు.... అదే మీ అమ్మను, నీ చెల్లినో నేను అది, ఇది, దాని అంటే ఎలా ఉంటుంది?”

“అరె బాడ్కోవ్... దమ్ముంటే నా దగ్గరకు రారా నీ సంగతి తేలుస్తా... నిన్ను ఖైమా కొట్టి హుస్సేన్సాగర్లో పడయ్యకపోతే నా పేరు శంకర్ కాదురా...”

“మర్యాద... మర్యాద... నాగరిక ప్రపంచం హర్షించదు”

“పో! బో! ఆ పోరిని అంటే నీకెందుకురా నీలుగుడు”

“అరె ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి? మర్యాద.... మర్యాద అని. ముందు భాషని సంస్కరించుకో...”

ఈ గొడవేం అర్థం కాని దాక్కాయణి వింతగా చూస్తోంది.

మరో క్షణం కూడా కాకముందే శంకర్ చేతిలో కత్తి ప్రత్యుక్కమైంది. అతడి చేతిలో కత్తి కనిపించగానే అనుచరుల చేతుల్లో సైతం తళతళలాడే కత్తులు మెరుపు వేగంతో కనిపించాయ్.

అదే సమయంలో సెల్ఫోన్లో అవతల నుండి మాటలు విన్నించాయ్.

“శభావ్ శంకర్! కత్తి బాగా తీశావు. అంత వేగంగా కత్తి తీయడమంటే మాటలు కాదు. సినిమాలో హీరో రజనీకాంత్ కూడా అంత వేగంగా తీయలేదు. అది సరే కానీ ఆ కత్తిని ఇక్కడ ఉపయోగించకు. నీ గ్యాంగ్ పోరాటాల్లో ఉపయోగించు...”

శంకర్ అనుమానంగా చుట్టూ చూశాడు. ఎక్కడైనా కెమెరాలు ఉన్నాయేమోనని. అలాంటివేమీ కనుచూపు మేరలో కనిపించలేదు. మరి వాడికి తాను కత్తి తీసిన విషయం ఎలా తెలిసింది? అసలు ఇక్కడ విషయాలన్నీ ఓ సినిమా రీలులా వాడు ఎలా చెప్పగలుగుతున్నాడు? సర్దే! వాడి సంగతి తర్వాత, ముందు దీని సంగతి చూద్దాం. పిట్ట ఘైప్పగా, వాటంలా, కుదురుగా ఉంది.

మరుక్షణం ఆ కత్తిని తిరిగి లోపల పెట్టేశాడు. అన్న కాస్తా లోపల పెట్టేసరికి అనుచరులు సైతం ఆ ఆయుధాలను తమ జేబుల్లోకి సర్దేసుకున్నారు.

ఆ తర్వాత ఆమె వైపు కదలబోయాడు శేఖర్. అప్పుడు సెల్ఫోన్లోంచి తిరిగి పదాలు మెరుపువేగంతో దూసుకొచ్చాయ్.

“బరే బచ్చా! ఎన్నిసార్లు చెప్పాలిరా ఆ అమ్మాయిని వదిలెయ్యమని? అసలు నీవు ఓ మనిషికి పుట్టిన వాడివైతే జన్మిసార్లు చెప్పించుకోవే...”

“వీం కూశావురా వెధవా! ఇది నీ ప్రియురాలా? ఇప్పుడు నీ ప్రియురాలినేం చేస్తానో చూడరా” అంటూ శంకర్ వేగంగా దాక్కాయణి మైట మీద చేయి బోయాడు.

అప్పుడు సెల్ఫోన్లోంచి స్టీరియో ఫోనిక్ సొండ్తో శబ్దాలు వెలువడ్డాయి. ఆ శబ్దానికి ఒక్క క్షణం శంకర్ ఆగిపోయాడు.

“పైనల్ వార్ట్‌మోబిల్ ఇస్తున్నాను. ఆ అమ్మాయినేం చేయకు. చేశావా నీ కుక్క బ్రతుకు బయట పెడతాను...”

“ఏం చేస్తావురా బేవకూఫ్...” అరిచాడు శంకర్.

“ముందు నీ సెల్ఫోన్కు చిన్నపాటి ప్రాజెక్టర్ ఉంది కదా! దానిని అక్కడున్న గోడ మీదకు ఒక్కసారి ప్రసరింజచేయ్...”

శంకర్ అనుమానంగా సెల్లోని ప్రాజెక్టర్ అక్కడే ఉన్న గోడ మీదకు ప్రసరింపజేశాడు. అప్పుడు ఆ ప్రాజెక్టర్ నుండి గోడ మీద రకరకాల దృశ్యాలు కనిపించాయ్.

“శంకర్! ఇది నీవు ఘలానా బందీలో షాపులు పగలగొడుతున్న దృశ్యం... ఇది నీవు ఓ షట్టర్లోంచి చొరబడి ఓ అమ్మాయిని రేవ్ చేస్తున్న దృశ్యం. ఇది నీ మాట వినని కాంట్రాక్టర్ని చంపుతున్న దృశ్యం... ఇవి చాలా, ఇంకేమైనా కావాలా?”

శంకర్ నిశ్చేష్ప్లైపోయాడు.

తిరిగి సెల్లో పదాలు వినిపించసాగాయ్.

“ఒరే శంకర్! ఇప్పుడు నీ సెల్ఫోన్ స్మికర్ ఆఫ్ చేసి, సెల్ని నీ చెవుల దగ్గర పెట్టుకో. ఇంకా చక్కటి వార్తలు వినిపిస్తాను.”

శంకర్ అనుమానంగా స్మికర్ ఆఫేసి, సెల్ని చెవి దగ్గర పెట్టుకున్నాడు.

“శంకర్! ఇంకా నా దగ్గర మంచి మంచి దృశ్యాలున్నాయి. అవి నాగిక ప్రపంచం చూడకూడనివి, హర్షింపలేనివి. అందులో నీ చెల్లి పెళ్ళి కాకమందే ఎవరితో ఉందో, నీ కూతురు ఏ హస్పిటల్లో అబార్స్ చేయించుకుందో లాంటి దృశ్యాలు ఉన్నాయి. అవి బయట ప్రపంచానికి తెలియకూడదు కదా! అందుకే స్మికర్ ఆఫ్ చేయమని చెప్పాను...”

శంకర్ వళ్ళంతా చెమట్లు పట్టాయ్. హాయ్ మినిస్టర్ ముందు కూడా రఫ్గా నిలబడి ఉండే అతడు పూర్తిగా నీరసబడిపోయాడు.

“చెప్పండి... నేనేం చేయాలి?”

“గుడ్! ఈ పరిజ్ఞానం ముందే ఉంటే బాగుండేది. అనవసరంగా ఇంతవరకూ

తెచ్చుకొని అందరికీ నీ చరిత్రని కొంత సినిమా చూపించావు. ఘర్యాలేదులే! అది పహ్లీక పో! నీ ప్రైవేట్ పో ఎవరికీ చూపించలేదు కదా! ఇప్పటికైనా మించిపోయిందేమీ లేదు..”

“చెప్పండి సార్! నేనేం చెయ్యాలి?”

“ఇంకెప్పుడూ ఆ అమ్మాయి జోలికి వెళ్ళకూడదు”

“బట్టున్నా! ఈ అమ్మాయి పవిత్ర దేవత. పొరబాటున కూడా ఈ పవిత్ర దేవతని కన్నెత్తి చూడను...”

“అంతేకాదు! ఇంకెవరు ఈ ఏరియాలో అమె జోలికి వెళ్ళకుండా చూడాలి.”

“అన్నా! ఈ పవిత్ర దేవత ఇంటి ముందు కుక్క కాపలా కాస్తాను. ఎవడైనా ఈ దేవతని కన్నెత్తి చూస్తే వారి రెండు కళ్ళు పెకిలించి నీకు గిఫ్ట్‌గా పంపిస్తాను”.

“అంతొద్దులే!” స్వరం రెట్టిస్తూ కదలింది అవతలి కంరం. “ఇంకెప్పుడూ ఈ జీవితంలో సమాజం హర్షించని పనులు చేయనని మాట ఇవ్వ చాలు”

“నీ మీద ఒట్టున్నా! అన్నట్లు సెల్సోని నా ఫోటోలు...”

“నాగరిక పౌరుడిగా నీ బాధ్యతలు నీవు సక్రమంగా నిర్వహిస్తున్నంతనేపు ఇవి బయటికి రావు. చీకట్లోనే ఉంటాయి. ఎప్పుడైనా సమాజానికి హని కలిగించే పనులు చేస్తే అప్పుడు ఇవి గోడలకెక్కుతాయి. టీవీలో పేపర్లో కనిపిస్తాయి. ఇంటర్వెట్ వెబ్సైట్లలో అందరినీ పలకరిస్తాయి జాగ్రత్త...”

ఫోన్ డిస్కనెక్టుయింది.

దాక్కాయిచికి అయ్యామయంగా ఉంది. తన వంటి మీద చేయి వేయబోయిన ఇతగాడికి ఏదో ఫోన్ రావడమేమిటి? ఆ ఫోన్లో తనని వదిలెయ్యమని ఎవరో పోచ్చరించడమేమిటి? అంత పెద్ద రౌడి ఆ దెబ్బకు తనని వదిలేసి వంగీ వంగీ దండాలు పెట్టడమేమిటి? ఇంతకూ ఆ యువకుడు ఎవరు? తనకు, అతడికి సంబంధం లేదు. అలాంటిది అతడు తనకు సహాయం చేయడమేమిటి? ఇదంతా కలయా? వైపువ మాయనా? అమె అలా ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది.

కాని ఆ మర్మాడు మరో సంచలన సంఘటన జరగబోతుందని అమెకు ఆ క్షణంలో తెలియదు.

దిగ్రి ఎగ్గామినేపన్ హలీ!

దాక్కాయణి పరీక్ష హల్లో తన హర్షటికెట్ నెంబర్ని వెతికి కూర్చుంది.

ఆమెకు కుడివేపు ఎవరో యువకుడు కూర్చున్నాడు. మాటిమాటికి ఆ యువకుడు దాక్కాయణికేసి చూస్తున్నాడు. దాక్కాయణి దృష్టి అతడి మీద లేదు. రాబోయే ప్రశ్నపత్రం మీదే ఉంది.

బెల్ కొట్టారు. ఇన్విజిలేటర్ ప్రశ్నపత్రం ఇచ్చింది. దానిని చూస్తూనే ఆ యువకుడి మొఖం నల్లబడింది. దాక్కాయణి మొఖం వికసించింది. వెంటనే పెన్ తీసి గబగబా రాయసాగింది.

ఆ యువకుడు దిక్కులు తోచక అటూ ఇటూ చూస్తున్నాడు. దాక్కాయణి కేసి చూస్తున్నాడు కాని ఆమె నుండి రెస్పాన్స్ రావడం లేదు.

దాంతో గాడిదలా సకిలించాడు. దాక్కాయణి విచిత్రంగా చూసింది అతడి వేపు.

“నాకేం రాదు! కొంచెం చూపిస్తావా?” అడిగాడు.

దాక్కాయణికీ మండిపోయింది. తనని డిస్టర్బ్ చేసింది కాక ఏకవచనంతో మాట్లాడుతాడా? తానెవరో? అతడెవరో? అతడు తన కాలేజీ కాదు, పరీక్ష హల్లో ప్రక్కప్రక్కనే ఒకే కాలేజీ వారిని కూర్చుబెట్టరు. వేరు వేరు కాలేజీల వారిని కూర్చేబెడతారు.

అందుకే అతడిని లెక్క చేయకుండా తన పేపర్ తాను రాసుకోసాగింది.

ఆ యువకుడి మొఖం నల్లబడింది మరోసారి. కసిగా పళ్ళు నూరాడు. ఇన్విజిలేటర్ని మేనేజ్ చేద్దామని ప్రయత్నించాడు. కాని ఆ ఇన్విజిలేటర్కు ఆ సబ్జెక్టు రాదని అర్థమైంది.

సమయం గడుస్తూనే ఉంది ఆ ఉద్రిక్తతలోనే.

ఆ యువకుడు తిరిగి దాక్కాయణిని కన్స్టస్ చేయడానికి ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాడు. ‘హలో’ అని నెమ్మిదిగా పిలిచాడు. ఆమె వినిపించుకోలేదు. దాంతో దగ్గాడు. కళ్ళలో శబ్దం చేశాడు. తల చేత్తో బాధగా రుద్ధకున్నాడు. కర్మిఫ్ తీసుకొని మొఖం తుడుచుకున్నాడు. అయినా దాక్కాయణి నుండి వీసమెత్తు కూడా చలనం రాలేదు. దాంతో తనకు తోచిందేదో రాయసాగాడు.

పరీక్ష సమయం ముగిసినట్లుగా బెల్ కొట్టారు. ఇన్విజిలేటర్ అందరి దగ్గర పేపర్లు కల్పెట్ చేసుకుంది.

దాక్షాయణి సంతృప్తికరంగా కదిలింది బయటికి. ఆ యువకుడు పళ్ళు నూరుకుంటూ ఆమె వెంటే కదిలాడు.

గేటు బయటకు వచ్చింది దాక్షాయణి. అతడు కూడా ఆమె వెంట నడిచాడు. గేటు బయట ఒక పోలీసు జీవు సిద్ధంగా ఉంది.

దాక్షాయణి రోడ్స్ క్రాస్ చేయబోయింది. అప్పుడు పిలిచాడు అతడు.

“వీయ్” అంటూ.

దాక్షాయణి అగింది. వెనక్కి చూసింది. పరీక్ష హల్లో తన పక్కనే సీటు వేయబడ్డ యువకుడు.

“వీయ్! నేను అడిగితే నాకు ఏం చూపించవా? అసలు ఏమనుకుంటున్నావు నీవు?”

దాక్షాయణి విస్తుపోయింది. తర్వాత తేరుకుంటూ కదిలిందామె కంఠం.

“అసలు నేనెందుకు చూపించాలి? అలా చూపించటం తప్పని మీకు తెలియదా?”

“మహా పతివ్రత బయలుదేరింది. నేను ఎవరో తెలుసా? పోలీస్ మినిస్టర్ కొడుకుని. ఇప్పటిదాకా నేను టెన్ట్ క్లాసులో ఇన్విజిలేటర్లకు డబ్బులు ఇచ్చి పాసయ్యాను. ఇంటర్వైడియటర్లో ఎగ్జామ్ సెంటర్ వాళ్ళే నాకు ఆస్పర్సు చూపించారు. కాని ఈ దరిద్రపు సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ ఎగ్జామ్ సెంటర్ నాకు పడిద్దనుకోలేదు. ఈ సెంటర్ మహా స్ట్రీట్. కాబట్టే నా వల్ల కాలేదు. ఇవాళ పేపరు సంస్కృతం కాబట్టి ఎలాగో రాశాను. ప్యాన్ మార్కులు వస్తాయి. కాని రేపటి సబ్జెక్టు పేపర్ నాకు అసలు రాదు. ఇవాళ నాకు నీవు కోపరేట్ చేయకపోయినా నో ప్రాభ్యాం! కాని రేపటి పేపర్లో నీవు నాకు కోపరేట్ చేయాలి. లేదా...”

దాక్షాయణికి కోపం వచ్చింది. ముక్కుపుటాలు అదిరాయి. దాంతో ఆమె ముక్కుపుడక మరింత ప్రస్నాటంగా అందం పెరిగింది.

“అసలు నేనెందుకు నీకు చూపించాలి? నేను చూపించను...”

“నేను ఎవరో తెలుసా నీకు? పోలీస్ మినిస్టర్ కొడుకుని.”

“ఏం మాట్లాడుతున్నారు మీరు? మీరు పోయి మినిస్టర్ కొడుకయితే నాకేమిటి? ఇంకా ఎవరో అయితే నాకేమిటి? నా పరీక్ష నేను రాస్తాను. ఇంకాకరి గురించి ఆలోచించాల్సిన అవసరం నాకు లేదు”.

“ఇదిగో గొపు పతిప్రతలాగా ఫోజులు కొట్టకు. నీ మొఖాన ఎంత డబ్బు కావాలన్నా పడేస్తాను. ఎందుకంటే నేను ఎలాగైనా డిగ్రీ ప్యాసవ్వాలని మా అమ్మ హెచ్చరించింది.”

“అయితే కష్టపడి పాసవ్వ. అంతేకాని ఇలాంటి కాపీ అక్రమ పద్ధతులు..”

“ఏంటే బాగా నీలుగుతున్నావు? మా నాన్న పోయి మినిస్టర్! ఈ రాష్ట్రానికే హోం మినిస్టర్! ఈ రాష్ట్రం మెత్తం నా చేతిలో ఉంది. నేను చెప్పినట్లుగా జరగకపోతే నిన్న ఏం చేస్తానో నాకే తెలియదు...”

దాక్కాయణికి కోపం వచ్చింది.

“చూడండి! బాధ్యతాయుతమైన పోయి మినిస్టర్ అబ్బాయి కాబట్టి ఇలాంటి మాటలు మాట్లాడకూడదు. ఈ రాత్రయినా సరిగ్గా చదివి...”

“నోర్చుయ్య! ఎక్కువ నసపెట్టకు! రేపు నాకు పరీక్షలో చూపించకపోతే నీ మొఖాన యాసిడ్ పోయిస్తాను. అందమైన నీ మొఖం కురుపీగా మార్చేస్తాను. ఈ స్టేట్లో నన్ను ఎదిరించే మొనగాడే లేదు. ఆలోచించుకో... బై” అంటూ పోలీస్ వ్యాసు ఎక్కి వెళ్లిపోయాడు.

దాక్కాయణి స్థాఱవులా నిలబడిపోయింది. వళ్ళంతా నిస్సత్తువగా, తలంతా భారంగా అనిపిస్తోంది.

ఎలాగోలా ఇంటికొచ్చి పడింది ఆమె. వచ్చిన దగ్గర నుండి ఆమె మొఖం అంత స్వేచ్ఛాంతో తడిచిపోయింది. మనసంతా వికారంగా అనిపిస్తోంది. రేపటి పరీక్షకు చదవాలనిపించలేదు.

అలాగే మంచం మీద భారంగా పడుకొని తల రుద్దుకుంటూ కూర్చొంది.

ఆ స్థితిలోనే సాయంకాలం ఆరు గంటల దాకా ఉంది. తలుపు చప్పుడైతే నిస్సత్తువగా లేచి నిలబడింది. వళ్ళంతా తూలిపోతున్నట్లుగా ఉంది. ఎలాగో తమాయించుకొని తలుపు తీసింది.

ఆమె తండ్రి లోపలికి వచ్చాడు. లోపలికి వెళ్లి కాళ్ళు కడుక్కుని వచ్చాడాయన.

“వీరా! ఇవ్వాళ ఎగ్గామ్ ఎలా రాశావురా?” బ్రేమగా అడిగాడు.

“బాగానే రాశాను” ముక్కసరిగా చెప్పింది. ఆయన ఆశ్చర్యంగా చూశాడు కూతురు వేషు. ఎప్పుడూ యాఛివ్వగా ఉండే కూతురు నీరసంగా ఉండేమిటి? ఏం జరిగింది?

“టీ తీసుకొస్తాను నాన్న” అంటూ లోపలికి వెళ్లింది.

ఆయన బట్టలు మార్చుకొని వచ్చాడు.

దాక్కాయణి టీ తీసుకొచ్చి ఆయనకు ఇచ్చి తిరిగి లోపలికి వెళ్లిపోయింది. ఆయన భృకుటి ముడివడింది.

‘ఏం జరిగింది?’ ప్రశ్న ఆయనలో.

వెంటనే ఆయన కూడా లోపలికి వెళ్ళాడు. దాక్కాయణి మంచం మీద కూర్చొని తల చేత్తో పట్టుకొని ఉంది.

“ఏమయిందిరా?” ఆమె భుజం మీద చేయి వేస్తూ అడిగాడు.

“నాన్న” ఒక్కసారిగా బరణ్ణ అయిందామె. ఆ తర్వాత ఆ రోజు కాలేజీలో జరిగిన విషయం చెప్పుకు వచ్చింది.

“రేపు నాకు పరీక్ష రాయాలని లేదు నాన్నా! తనకు చూపించకపోతే ఆ పౌమ్ మినిస్టర్ కొడుకు నన్ను పోలీన్ కేన్స్‌లో ఇరికిస్తానన్నాడు. నాకు అలాంటి పనులు చేత కావు. పోనీ మనసు చంపుకొని చూపిస్తే ఇన్విజిలేటర్ నన్ను పట్టుకొని డిబార్ చేస్తాడని మరొకవైపు భయం... ఈ రెండింటి మధ్య రేపటి పరీక్ష రాయలేదు నాన్న”.

ఆయన సైతం స్తంభితుడైపోయాడు. కూతురు చెప్పింది అన్ని విధాలా సమంజసంగానే అన్నించింది. మరి రేపటి పరీక్ష సంగతి?

ఆ ఆలోచనల మధ్యలోనే దాక్కాయణి కంఠం కదిలింది.

“అందుకే రేపటి పరీక్షకు ఏం చదవలేదు నాన్నా! నాకు రేపు పరీక్ష రాయాలని లేదు నాన్న”

ఆయన వెంటనే కూతురు భుజం మీద చేయి వేసి “అలాగేరా! నీకెలా ఇష్టం అయితే అలాగే చెయ్... జీవితం కంటే పరీక్ష ముఖ్యం కాదు. ఆ పౌమ్ మినిస్టర్ కొడుకుని వాళ్ళ తండ్రి అచ్చోసిన అంబోతులా రోడ్డు మీద పడేశాడు. దాంతో వీడు

దేశం మీద పడి రెచ్చిపోతున్నాడు.... అలాంటి నికృష్టుడి కోసం మన జీవితాన్ని పాడుచేసుకోకూడదు. పరీక్షదేముంది? రేపు కాకపోతే మళ్ళీ సెప్పెంబర్లో రాసుకోవచ్చు..."

ఆయన మాటలు దాక్కాయణికి కొద్దిగా స్వాంతన కూర్చుయి. అయినప్పటికీ రేపటి పరీక్ష రాయలేకపోతున్నానన్న బాధ ఆమె నరనరాన కాల్చేస్తున్నట్టుంది. ఆ పరీక్ష రాయకపోతే తాను యూనివరిటీ ఫస్ట్ వచ్చే అవకాశం లేదు. గోల్డ్ మెడల్ రాదు. అయినా ఈ దరిద్రపు పోర్చు మినిస్టర్ కొడుకు నా ప్రాణానికి ఎలా దాపరించాడో? అతగాడు పడక పడక నా సెంటర్లోనే పడాలా? పడితే పడ్డాడు కాని ఏకంగా నా హాల్ట్‌నే పడాలా? పడితే పడ్డాడు కాని ఏకంగా నా పక్కస్తోనే తగలబడాలా? ఇ... తన దురదృష్టం ఇలా తగలడాలా...

అమెలా తిట్టుకుంటుండగా తండ్రి లేచాడు.

“అమ్మా! నేను పక్కింటి భాస్కరరావు దగ్గరకు వెళ్ళి అద్దె ఇచ్చి వస్తాను...”

“అలాగే నాన్నా! ఇప్పుడే వస్తారు కదా”

“లేదమ్మా! భాస్కరరావు సంగతి నీకు తెలుసు కదా! పట్టుకుంటే వదలడు. అరగంటైనా కబుర్లు చెప్పి పంపుతాడు.”

“సరే నాన్నా.”

ఆయన అటు వెళ్ళగానే తిరిగి తలపేసుకుంది దాక్కాయణి.

అమె తల పగిలిపోతోంది. తన జీవితంలో పరిస్థితులు తనకు ఎందుకిలా ఎదురు తిరుగుతున్నాయో అర్థం కావడం లేదు. ఎన్నో ఆశలతో పరీక్ష రాయాలనుకుంది. ఇప్పుడు ఇలాంటి వాడి వల్ల పరీక్షనే పోగొట్టుకోవాల్సిన అవసరం వచ్చింది.

అమె ఆలోచనల మధ్యలో ‘ధ్రింగ్, ధ్రింగ్ మంటూ మ్రోగింది ఫోన్.

అమె పట్టించుకోలేదు. ఫోన్ పదే పదే మ్రోగటంతో విసుగ్గా రిసీవర్ తీసింది.

“ఫోయ్ దాక్కాయణి! ఎలా ఉన్నారు?” ఫోన్లో ఓ యువకుడి కంఠం నుండి పదాలు తీసుకొచ్చాయ్.

“మీరు... మీరు” అమె కన్సప్యూజ్ అయింది.

“నేను నీ శ్రేయోభిలాపిని. రేపటి ఎగ్గామ్క బాగా ప్రిపేర్ అవుతున్నావా?”

ఆమెకు తిరిగి దుఃఖం వచ్చింది. ఆ దుఃఖంలోనే కదిలిందామె కంతం.

“ఎవరు మీరు? ఏం కావాలి మీకు?”

“నీ శ్రేయోభిలాషిని చెప్పాను కదా! మొన్న క్రెడిట్ కార్డ్ కంపెనీ వాడు వచ్చినప్పుడు వాడి స్పీకర్ నుండి నా వాయిస్ విన్యాస్ కదా! గుర్తుపట్టలేదా?”

అప్పుడు ఆమెకు లీలగా స్ఫురించింది అవును అదే గొంతు! ఆ గొంతే ఆ రోజు తనని వాడి బారి నుండి రక్షించింది. మళ్ళీ ఆ గొంతు తనని సూటిగా పలకరిస్తోంది. అప్పటి నుండి ఎన్నోసార్లు అనుకుంది ఎవరు అతడు, తనని ఎందుకు రక్షించాడోనని.

“చెప్పు దాక్కాయణి! ఇవాళ ఎగ్గామ్ బాగా రాశావా? రేపు ఎగ్గామ్కు బాగా ప్రిపేర్ అవుతున్నావా?”

దాక్కాయణికి దుఃఖం వచ్చింది. నిజానికి ప్రొడ్యూసర్ జరిగిన పరీక్ష తాలూకు పోక్ నుండి ఆమె దుఃఖంలోనే ఉంది. తన కష్టం ఎవరికైనా చెప్పాకోవాలనిపించింది. పైగా అవతల మనిషి తన శ్రేయోభిలాషి అంటున్నాడు.

వెంటనే ఆమె కంతం కదిలింది ఆ దుఃఖసాగరం మధ్యనే.

“రేపు ఎగ్గామ్ రాయడంలేదు”

ఆమె వెక్కిత్తు అవతల వ్యక్తిని కదిలించాయ్.

“ఏమయ్యాంది దాక్కాయణి! ప్లీజ్ జరిగిందేమిటో చెప్పు”

అప్పుడు బరస్తే అయిందామె. హోంమినిస్టర్ కొడుకు తనని చూపించమని అడగడం, తాను పట్టించుకోకపోవడం, ఘలితంగా రేపటి ఎగ్గామ్లో తనకు చూపించక పోతే తన మీద యాసిడ్ పోస్తాననడం, తనని పోలీస్ కేసులో ఇరికిస్తానని బెదిరించడం... అన్నీ చెప్పేసింది.

అవతల నుండి నిశ్చబ్దం.. కొద్దిసేపు. ఆ తర్వాత ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లుగా అవతల వ్యక్తి కంతం కదిలింది.

“రేపు ఎగ్గామ్కు మీరు వెళ్తున్నారు. అక్కడ హోమ్ మినిస్టర్ కొడుకు బెడద మీకు ఉండడు”.

“పైగాడ్! అదెలా సంభవం? ఆ హోమ్ మినిస్టర్ని ఎదిరించే స్థాయి మీకు ఉందా?”

“అదలా ఉంచు! రేపు ఎగ్గామ్కు మీరు వెళ్తున్నారు. దట్టాల్”

“నేను వెళ్లేను. అనలు ఇప్పటిదాకా నేనేం చదవలేదు కూడా”

“దాక్కాయణి” కదిలింది అవతల గొంతు “బక్కసారి చదివితే గుర్తుంచుకోవడం మీకు దేవుడు ఇచ్చిన వరం. రేపటి ఎగ్గామ్ పాతాలస్తీ మీరు ఈ సంవత్సరం ఇంతకుముందే చదివి ఉండవచ్చు. ఎటోచ్చి మీరు చేయాల్సిందల్లా రివిజన్ మాత్రమే...”

దాక్కాయణి ఆశ్చర్యపోయింది. తన ఫోటోగ్రాఫిక్ మెమరీ గురించి అతడికి ఎలా తెలుసు? ఏది ఏమైనా రేపు ఆ హోమ్ మినిస్టర్ గాడి బెడిద వల్ల తాను పరీక్ష రాయదు, అంతే!

“నో... నేను పరీక్ష రాయను. వాడు నన్ను పోలీస్ కేసులో ఇరికిస్తాడు.”

“దాక్కాయణి! ఈ క్రేయోభిలాషి ఆ హోమ్ మినిస్టర్ కంటే గొప్పవాడు. రేపటి ఎగ్గామ్ మామూలుగానే రాయి...”

“వాడు నా మీద యాసిడ్ పోస్తే?”

అప్పుడు వచ్చాయి మెరుపువేగంతో పదాలు రిసీవర్లో నుండి.

“ఆ హోమ్ మినిస్టర్ కొడుకు రేపు పరీక్షకే రాడు. సరేనా?”

ప్టాక్ తగిలినట్లుగా దిగ్రాంతి ఆమెలో. మైగాడ్! ఈ క్రేయోభిలాషి అంత శక్తివంతుడా? అనలు అతడు తనకు ఎందుకు సాయం చేయాలనుకుంటున్నాడు?

ఆమెలా ఆలోచనల్లో ఉండగానే అతడి కంరం నుండి పదాలు రిసీవర్లోంచి మెరుపువేగంతో దూసుకొచ్చాయ్.

“అనవసర విషయాల గురించి ఎక్కువ ఆలోచించకు. నా మీద నమ్మకం ఉంచి రేపు పరీక్షకు వెళ్లు. అనవసరంగా ఒక విద్యాసంవత్సరం వ్యథా చేసుకోకు. ఇలాంటి దృష్టిలు, నీచులు ఎక్కడైనా ఉంటారు. వారి సంగతి నాకు వదిలిపెట్టు. నేను చూసుకుంటాను...”

“అదెలా సంభవం...?” దాక్కాయణి కంరం కదలబోయింది కాని అవతల నుండి అతడి కంరం కదిలింది వేగంగా.

“నా మీద మీకు నమ్మకం ఉంటే రేపు పరీక్షకు వెళ్లు. అక్కడ ఎలాంటి సంఘటనా జరగదు. నన్ను నమ్ము పీజ్స్...”

దాక్కాయణీ కదిలిపోయింది. ఎవరితను? ప్రతిసారి తనకెందుకు సహాయం చేస్తున్నాడు? అతడికేమైనా అతీతశక్తులు ఉన్నాయా?

“ఎక్కువ ఆలోచించకు దాక్కాయణీ! రేపటి ఎగ్గామ్ చదువుకో! బైది బై! ఆల్ ది బెస్ట్ ఫర్ టుమారో ఎగ్గామ్...” అంటూ రిసీవర్ ల్యిక్ మంది.

దాక్కాయణీలో ఉద్రిక్తత. రేపటి ఎగ్గామ్కు తను వెళ్లాలా? లేదా?

మరో పదినిముషాల తర్వాత ఆమె కదిలింది మర్మాడు జరగబోయే ఎగ్గామ్ తాలూకు ట్రైక్స్ బుక్ కోసం వెతుకుతూ.

ఆ మర్మాడు-

బిక్కుబిక్కుమంటూ ఎగ్గామ్ సెంటర్కి బయలుదేరి వెళ్లింది.

ఎంట్రెన్జులో హాలుటికెట్ చూపించి అదిరిపడే గుండెలతో లోపలికి నడిచింది.

ఎగ్గామ్ హాల్లో తన సీట్లో కూర్చుంటూ ఓరగా పక్కకు చూసింది. అతడు రాలేదు.

బెల్ అయింది. పరీక్ష పేపర్ ఇచ్చారు. ఆమె పేపర్ చూసింది. అన్ని తెలిసిన ప్రశ్నలే!

ఆమె టైమ్ చూసుకుంది. పరీక్ష ప్రారంభమై ఇరవై నిముషాలు గడిచాయ్. అతడు ఎప్పుడైనా రావచ్చు. ప్రారంభమైన అర్థగంట వరకూ అభ్యర్థులు లోపలకు రావచ్చు.

‘భగవంతుడా! అతడు రాకూడడు’ అంటూ మనసులో అనుకుంది. అనుకొని తన జవాబులు తాను రాయసాగింది.

అర్థగంట గడిచినట్లుగా మొదటి బెల్ వినిపించింది. ఆమె అమృయ్ అనుకుంది. ఆమెలో టెస్సున్ పూర్తిగా తగ్గిపోయాయి. ఎప్పుడైతే టెస్సున్ తగ్గిపోయిందో ఆమె కలం మెరుపు వేగంతో కదిలింది. ఒక్కొ జవాబుని అధిగమిస్తా కాలం కడులుతోంది.

ఆ పరీక్ష మధ్యలో నిన్న తనకు ఫోన్ చేసిన వ్యక్తి కంఠం గుర్తొచ్చింది.

“రేపు మౌమ్ మినిస్టర్ కొడుకు పరీక్ష రాయడు”

అప్పుడు అనుకుందామె తనలో తాను.

“ధాంక్షీ మిత్రమా! నన్ను ఈ మృగాల బారి నిండి తప్పించినందుకు”.

ఎగ్గామ్ పూర్తయినట్లుగా బెల్ కొట్టారు. దాక్కాయణి తృప్తిగా పేపర్ని ఎగ్గామినర్కు ఇచ్చింది. ఆ తర్వాత రోడ్డు మీదకు వడివడిగా వచ్చింది.

ఆక్కడ ఫోలీస్ వ్యాసు గానీ, పెశామ్ మినిస్టర్ కొడుకుగాని లేదు.

గుండెలనిండా గాలి పీల్చుకుంటూ బస్టాండ్కు నడిచి బస్సు ఎక్కింది. ఆమె మనస్సు ఆనందంగా ఉంది. ఎంతో కష్టం వచ్చిందనుకుంది. తాను అసలు పరీక్ష రాయదనుకుంది. కానీ ఆకాశంలో నీలిమబ్బులు కరిగిపోయినట్లుగా ఒక్క దెబ్బతో తన కష్టాలన్నీ అతడు చలువల్లా మాయమయ్యాయి.

బస్సు ఆగటంతో ఆమె వడివడిగా దిగింది. తాళం తీసుకొని ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టింది.

ఆమె దృష్టి తర్వాత పరీక్ష మీద లేదు. నిన్న తనకు ఫోన్ చేసిన వ్యక్తి మీదే ఉంది.

ఎవరితడు? ప్రతిసారి కష్టం వచ్చినప్పుడల్లా భగవంతుడిలా కాపాడుతున్నాడు. అసలు అతడికి తన కష్టం ఎలా తెలుస్తుంది? సరిగ్గా కష్టం వచ్చినప్పుడే అభయమాస్తం అందిస్తున్నాడు? అతడికేమైనా అతీంద్రియ శక్తులు ఉన్నాయా? మరి అతడికి తన గురించి ప్రతిసారి ఎలా తెలుస్తుంది? ప్రపంచంలో కొన్ని వేలమంది అభాగ్యులున్నారు. వారందరిని పట్టించుకొని అతడు తన మీద దృష్టిని ఎలా ఎక్కుపెడుతున్నాడు? ఇప్పుడు అతను ఫోన్ చేస్తే బాగుండు. అతడికి ధన్యవాదాలు చెప్పవచ్చు.

అలా మాటిమాటికి ఆమె ఫోన్ కేసే చూడసాగింది. కానీ ఆ ల్యాండ్ లైన్ ఫోన్ మోగడం లేదు. ఆమె ఫోన్ రిసీవర్ సరిగ్గా పెట్టి ఉందో లేదోనని చెక్ చేసింది. అంతా సవ్యంగానే ఉంది. అయినా ఫోన్ ప్రోగడం లేదు.

ఆమెలో ఉవ్వెత్తున నిరాశ మొదలెత్తింది. తన ఇరవై రెండు సంవత్సరాలలో ఆమెకు ఆ రకమైనా భావాలు రావడం అదే మొదటిసారి. ఏ అబ్బాయిని చూసిన చలించేది కాదు మనసు. కానీ ఆ ఫోన్ వాయస్ మటుకు ఆమెను మెస్సురెజింగ్కు గురి చేస్తోంది.

క్షణాలు నిముపాలుగా, నిముపాలు గంటలుగా మారిపోతున్నాయి. సాయంత్రం ఐదు గంటలైంది. అయినా ఫోన్ రాలేదు.

ఆ రోజే కాదు, అమె ఎగ్గామ్ ఉన్నన్నాళ్ళు అతడి దగ్గర నుండి ఫోన్ రాలేదు.

అఖరి ఎగ్గామ్ రాశాక -

నిరాశగా ఇంటికి వచ్చిందామె. ఆ రోజుతో పరీక్షలు అయిపోయాయి. రేపట్టుంచి ఖాళీ. కాలేజీ అయిపోయింది. ఇక పూర్తి సమయం ఇంట్లోనే ఉండాలి.

ఆమె బట్టలు మార్చుకొని అన్నం ముందు పెట్టుకుంది. ప్లైట్లో అన్నం మీద ఆమె చేతులు కడులుతున్నాయి. కాని నోట్లోకి మాత్రం వెళ్ళడం లేదు. అన్యమనస్థంగా ఉంది. సరిగ్గా అప్పుడు -

ధ్రింగ్ ధ్రింగ్ మంటూ మోగింది ఫోన్. ఆమె చెంగున దూకి ఫోన్ని అందుకుంది.

“హాల్లో...” అవతల నుండి అతడి కంరం.

ఆమె హృదయం మానస సరోవరంలో విహరించినట్లయింది.

“హాల్లో...” అంటూ కదిలాయ్ పెదాలు.

“ఎగ్గామ్సు బాగా రాశారా?” అతడి కంరంలో ఆర్.

“బాగా రాశాను... మీ దయవల్ల”

“ఇందులో నా దయేం ఉంది. మీ ప్రతిభ తప్ప...”

“అదెం కాదు...” బుంగమూతి పెట్టి అందామె” ఇన్నాళ్ళూ ఫోన్ చేయలేదెం?”

“ఎగ్గామ్సు కదా డిష్ట్రిబ్యూ చేయకూడదని”

“కాని నా మనసెంతో ఎదురుచూసిందో తెలుసా?” పైకి అనలేదామె. మనసులో అనుకుందామె. మీరు ఫోన్ చేయకపోతే మనసంతా అదోలా ఉంది.

అవతల నుండి అతడి కంరం గాభరాగా.

“హాల్లో... హాల్లో” అంటూ

“హాల్లో...”

“ఏమిటి మాట్లాడకుండా మౌనంగా ఉండిపోయారు?”

“అభ్యే ఏం లేదు!” ఆమెలో మొహమాటం. అతడు ఫోన్ చేయనంత సేపూ ఫోన్ చేస్తే బాగుండనిన్నిస్తోంది. ఫోన్ చేస్తే గాభరాగా అనిపిస్తోంది.

మొగవాళ్ళతో మాట్లాడడం ఆమెకు చిన్నప్పట్టుంచి అలవాటు లేదు. కాని అతడితో మాట్లాడుతుంటే ట్రై తాలూకు సహజసిగ్గు ముంచుకొస్తోంది.

“ఏమిటి ఉన్నట్లుండి ఆలోచనల్లోకి వెళ్ళపోతుంటారు? అన్నట్లు మీ ముక్కు తిమ్మన ఏమంటున్నాడు?”

‘ముక్కు తిమ్మనా? ఆయన ప్రసక్తి ఇప్పుడెందుకు వచ్చిందబ్బా’ అని ఆలోచిస్తుండగా అతడి కంరం కదిలింది.

“తెలుగు పరీక్షలో ఆ సుందరి ఏడుపుకు గొంతు బొంగురుపోయిందని రాశారు. అది తప్పు. ఆమె ఏడుస్తూంటే కళ్ళలోని కాటుక అంతా చెదిరి ముక్కుప్పుడక మీద అంటుకొని అపర కాళికాదేవిలా ఉందని కవి వర్ణించారు కదా!”

దాడ్చాయణి దిగ్రాంతికి లోనయ్యింది. అవును! తెలుగు పరీక్షలో తాను ఇతడి గురించే ఆలోచిస్తు ఉంది. ఆ తర్వాత ఇంటికొచ్చాక గుర్తొచ్చింది. తాను చేసిన తప్పు అది సరే, తాను ఎగ్గామ్మలో తప్పు రాసిన విషయం తనకు తప్ప మానవ మాత్రుడికి తెలిసే అవకాశం ఉంది.

‘మైగాదీ! ఇతడు మామూలు మనిషి కాదు. తానేం రాసిందీ తెలుసుకున్నాడు. తెలుసుకుంటే తెలుసుకున్నాడు కాని తాను రాసింది తప్పు అని తెలుసుకున్నాడంటే అతడికి తెలుగు ప్రబంధాలతో అంతో ఇంతో ప్రావీణ్యం ఉందన్న మాట. వామ్మా! ఇతడితో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుంటూ కదిలిందామె కంరం.

“అసలు ఎవరు మీరు? ఈ రాష్ట్రంలో ముఖ్యమంత్రి కంటే హౌమ్ మినిస్టర్ చాలా పవర్సుల్. అలాంటి వాడిని కూడా పరీక్ష రాయసీయకుండా చేశారంటే మీరు అంతకంటే శక్తివంతులై ఉండాలి. ఎవరు మీరు, చెప్పండి?”

“నేనూ నీలాంటి మామూలు వ్యక్తినే. కాకపోతే కాస్త సిక్కసెన్స్ కలవాడిని. అంతేకాని నాకు ఎలాంటి శక్తులూ లేవు”

ఆమెకు వెుదటిసారిగా భయం వేసింది. తాను మాట్లాడుతున్నది మానవాతీతశక్తులున్నా వ్యక్తితోనేమానని. లేకపోతే ప్రతి విషయాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్లుగా చూసినట్లు ఎలా చెబుతున్నాడు?

అందుకే ఓ నిశ్చయానికి వచ్చినట్లుగా కదిలిందామె కంరం.

“మర్యాదగా చెప్పండి. మీరు ఎందుకు నా జోలికి వస్తున్నారు? ప్రతిసారీ నన్నే ఎలా రక్షిస్తున్నారు? నేనేం చేస్తున్న మీకు ఎలా తెలుస్తుంది?”

“చెప్పానుగా! నేను మామూలు వ్యక్తినేనని”

“అదే వద్దున్నాను. మీతో ఇలా వంకర బింకరగా మాట్లాడితే నాకు అసలు మీతో మాట్లాడాలని ఉండదు. బై....” ఫోన్ పెట్టేయబోయింది రోపంగా.

“ఆగు దాక్కాయణీ! ఇన్నాళ్ళూ ఫోన్ ఎప్పుడొస్తుదా అని పుస్తకాలు పట్టుకొని ఇదే గదిలో కూర్చొని ఎదురుచూశావు. ఇప్పుడు నా మాటలు వినకుండా ఫోన్ పెట్టేస్తావా?”

ఆమె స్తంభితురాలైపోయింది. మైగాడ్! ఇన్నాళ్ళూ పరీక్ష మధ్య రోజుల్లో పుస్తకం చదువుతూ మధ్య మధ్యలో ఫోన్ తాను ఎదురుచూసిన విషయం కూడా అతడికి తెలిసింది. అంటే తన ప్రతి కదలిక, మాట అతడికి తెలిసిపోతోంది. అంటే ఎక్కడో ఏదో జరుగుతున్నాయనీ సినిమాలా మాస్తూనే ఉన్నాడు. కొంపతీసి ఇతడు కలియుగ కల్పి కాదు కదా!

ఆమె మొఖం స్వేదంతో తడిసిపోయింది. తానేదో పద్మవ్యాహంలో చిక్కుకున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది. ఏదో తెలియని ఆగాధంలో పడుతున్నట్లుగా అన్నిస్తోంది. ఎంత అడిగినా అతడు నిజం చెప్పడు. ఇక ఫోన్ చేతిలో పట్టుకొని ఉపయోగం లేదు.

అంతే మరుక్కణం ఆమె కోపంగా తన చేతిలోని ఫోన్ రిసీవర్ మీద పెద్ద శబ్దంతో పెట్టేసింది.

ఇక అతడిని జీవితంలో కలవకూడదు. అలాంటి మాయావితో తనకు సన్నిహితం పనికిరాదు. అలాంటి వ్యక్తితో తాను ఎప్పటికైనా ప్రమాదంలో పడుతుంది. అందుకే అతడితో ఈ రోజు నుండి అన్ని సంబంధాలు కట్ చేసుకోవాలి.

ఆ నీర్జయం తీసుకున్న తర్వాత ఆమె మనసు కొద్దిగా కుదుట పడింది. కాని అదంత తేలిక కాదని, త్వరలో మరింత పెద్ద ఆగాధంలో చిక్కుకోపోతున్న తనని అతడే తిరిగి కాపాడుతాడని ఆ క్కణంలో ఆమెకు తెలియదు.

రతన్లాలీ!

రియల్ ఎస్టేట్ కింగ్! స్టోక్ మార్కెట్లో పేర్లను రిగ్రింగ్ చేసి ఎలా పెంచుతారో అలా రియల్ ఎస్టేట్ని ఆకాశానికి తీసుకెళ్ళగలిగే సమర్థుడు. స్టోక్ మార్కెట్ కింగ్గా హర్షద్ మెహతాని ఎలా పేర్కొంటారో, అలా రియల్ ఎస్టేట్ కింగ్గా రతన్లాలీ పేరు చెప్పుకుంటారు.

రతన్లాలీ!

ఎలాంటి బంజరుభూమినైనా రాత్రికి రాత్రే బంగారుగనిగా మార్చే సమర్థుడు. రాత్రికి రాత్రే భూమి ధరలను రిగ్రింగ్ చేస్తాడు. అతడు ఎక్కడ భూమి కొంటే అక్కడ రేట్లకు రెక్కలు వస్తాయని తెలిసి మిగతా వారు ఆ చుట్టుపక్కలా కొంటాడు. అలా కొనగలిగే వాళ్ళలో రాజకీయ నాయకులు, సినీతారలు, పారిశ్రామిక వేతలు ఉంటారు.

ఎన్నో ప్రతికలు అతడిని రియల్ ఎస్టేట్ మాఫియా కింగ్గా వర్ణించినా అతడిని అరెస్ట్ చేయడానికి ఏ ప్రభుత్వమూ పూనుకోలేదు. దీనికి కారణం... అతడు తను కొనబోయే భూముల వివరాలను రాజకీయ నాయకులకు కూడా చెప్పి కొనిపిస్తాడు. అవి ఆకాశంలో విహరిస్తాయి. అలా తమకు ప్రయోజనం చేకూర్చే వాడి మీద ఈగ కూడా వాలకుండా జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాయి రాజకీయ గద్దలు.

అతడు భూములను పెంచే పద్ధతులు కూడా అనూహ్వారీతిలో ఉంటాయి. అతడు భూములను కొని ఆ విషయం రోడ్డు శాఖకు లోపాయికారిగా తెలియజేస్తాడు. వాళ్ల రాత్రికి రాత్రే ముడుపులు అందుకొని ఎటో వెళ్లున్న బైపాస్ రోడ్డుని కాస్తా అతడు కొన్న పొలాల వేపు మళ్ళిస్తారు. దాంతో అక్కడ ఏదో జరుగుతుందన్న భావంతో రేట్లు తారాస్థాయినందుకుంటాయి.

అదీ లేకపోతే ప్రభుత్వం అక్కడ ఏదో పరిశ్రమలను తేనున్నదన్న పుకారు పుట్టిస్తాడు. అందుకు తగ్గట్టే కొంతమంది ప్రభుత్వాధికారులు పైళ్లు పట్టుకొని జీపు ఎక్కి వస్తారు. కానేపు సర్వే చేసినట్లు నటించి వెళ్లిపోతారు. ఆ విషయం ఆ నోటా ఈ నోటా పాకి భూమి రేట్లు తారాస్థాయినందుకుంటాయి. ఈ లోగా సమయం

చూసుకొని అతడు, అతడి దన్ను వున్న రాజకీయ నాయకులు ఆ భూమిని పోచ్చురేట్లలో వేరేవారికి అమ్మేస్తారు.

ఇలాంటివేపీ లీలు కాకపోతే అతడు స్థలాలు కొన్న చోట ఏ దేవుడి విగ్రహాలో బయటపడతాయి. అంతే అక్కడ ఫలానా దేవుడి గుడి రాసున్నదన్న వార్త వస్తుంది. వెంటనే అతడి మనుషులు ఓ చిన్నగుడి కళ్ళేస్తారు. ఆ వూరి చుట్టూ నాలుగైదు పోపులు, బందోబస్తు ఏర్పాటు చేస్తాడు. దాంతో అక్కడ హడావిడి మొదలై భూమి రేట్లు ఒక్కసారిగా ముందుకు దూకుతాయి.

రతన్లాల్ ఎవరికీ భయపడడు. దానికి కారణం అతడికి ముంబాయి మాఘియాతో సంబంధాలు ఉండటమే. ఆ ముంబాయి మాఘియాకి దుబాయ్లో ఉన్న బాస్తతో కనెక్షన్ ఉంటుంది. రతన్లాల్కి దైరెక్టగా దుబాయ్కింగ్తోనే మాటల్డాడే సామర్థ్యం ఉంది. రతన్లాల్ ఒక సైగ చేస్తే చాలు ఆ రాజకీయ నాయకుడి తల తెగిపడుతుంది. ఎప్పుడు వస్తారో తెలియదు, ఎలా వస్తారో తెలియదు ముంబాయ్ మాఘియా బాంబుల్తో ఫలానా వ్యక్తిని చంపేసి కామ్గా వెళ్తుంటారు. అందుకే అతడి జోలికి వెళ్ళడానికి ఏ రాజకీయ నాయకుడూ సాహసించరు. ఫలానా వ్యక్తులను చంపిన వారిని త్వరలోనే పట్టుకుంటామని పోలీస్ కమీషనర్, ఐజీలు కన్వినెంట్గా స్టేట్మెంట్లు ఇస్తుంటారు. ఆ తర్వాత వాటి వూసే ఉండడు.

అతడి తల మీద పదికోట్లు ప్రైజ్ మనీ ఉంది. అతడిని పట్టిచ్చిన లేదా చంపిన వారికి పదికోట్లు ఇస్తామని సిబిప ఎప్పుడో ప్రకటించింది. అయినా అతడిని ఇప్పటిదాకా పట్టుకున్నవారు లేరు. దానికి కారణం అతడెప్పుడూ బయటకు రాడు. తెర వెనకాల ఉండి తమ మనుషులకు వ్యవహారాలు నడిపిస్తాడు. నిజానికి అతడెక్కడుంటాడో అనుచరులకే సరిగ్గా తెలియదు. అంతా పోన్లోనే ఆజ్ఞలు జారీచేస్తుంటాడు. అంత పక్కందీగా ఉంటాడు. కాబట్టే అతడి ఆచూకీ తెలియదు.

అలా రారాజుగా వెలుగొందుతున్న రతన్లాల్కు ఓ బంగారు అవకాశం వచ్చింది. ఓ ప్రముఖ సాఫ్ట్వేర్ కంపెనీ తనకు వంద ఎకరాలు కావాలని రతన్లాల్ని అడిగింది. దాంతో రతన్లాల్ భూమిని చౌకగా సేకరించడం మొదలుపెట్టాడు. అతడికి మొత్తం తొంబై తొమ్మిది ఎకరాలు చౌకగా లభించాయి. ఆ తొంబై తొమ్మిది ఎకరాలు మధ్యలో ఒక ఎకరం భూమి ఉంది. అంతే ఆ ఎకరానికి ఒకవైపు నలబై తొమ్మిది ఎకరాలు, మరో వైపు యాభై ఎకరాలు ఉంది. మధ్యలో ఉన్న ఆ ఎకరాన్ని

కొందామని చూశాడు. దానిని ఆ ఓనర్ అమృదానికి ఇష్టపడలేదు. రెట్లింపు డబ్బుస్తామన్న ఒప్పుకోలేదు. దాంతో చేసేది లేక రతన్లాల్కి కబురంపారు అనిసైట్టింట్లు.

దాంతో రతన్లాల్ రంగంలోకి దిగాడు. ఆ ఓనర్ పేరును రిజిస్ట్రెం ఆఫీసులో చూశాడు.

‘దాక్షాయణీ’ అని కనిపించింది. ఓన్! ఇంత చేసి ఆ స్థలం ఓ అమృయిదా అనుకుంటూ అడ్స్ తీసుకొని బయలుదేరాడు.

నిజానికి ఆ స్థలం దాక్షాయణీ బామ్మకు చెందింది. ఆవిడకు పుట్టించి పసుపు కుంకుమగా వచ్చింది. దానిని తన మనుమరాలికి కాసుకగా ఇస్తూ, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అమృకూడదని వెంకటేశ్వరస్వామి మీద ఒట్టేసుకుని మరీ మరణించింది. అలా ఆ స్థలం దాక్షాయణికి సంక్రమించింది.

అలాంటి దాక్షాయణీని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు రతన్లాల్.

ఎప్పుడూ బయటకు రాని రతన్లాల్ తనే స్వయంగా బయటకు వచ్చాడంటే కారణం.... దాక్షాయణీ. ఆ అమృయి చాలా సాధారణ అమృయిని, ఆమె వెనకాల ఎలాంటి బ్యాక్ట్రోండ్ లేదని అనిసైట్టింట్లు తెలపడంతో అతడే స్వయంగా బయలుదేరాడు.

కాని... ఆ అమృయి వెనకాల ఓ అజ్ఞాతశక్తి ఉందని, ఆ శక్తి వల్లే ఆ అమృయి ఇంతకాలం క్లేమంగా ఉందని అతడికి తెలియదు. తెలియదు కాబట్టే అతడే స్వయంగా బయలుదేరాడు.

అతడికి కాదు, దాక్షాయణీకి తెలియదు తన వెనకాలున్న అజ్ఞాతశక్తి బలమెంతో.

సరిగ్గా ఆదే సమయంలో -

తన కంప్యూటర్ ముందు అలసి సొలసి ఉన్నాడు ఆర్య. అతడికి కాస్త రిలీఫ్ కావాలనిపిస్తోంది. అందుకే దాక్షాయణీ అడ్సు టైప్ చేశాడు. మరుక్కణం దాక్షాయణీ ఇంట్లో జరుగుతున్న ఇమేజెస్ కంప్యూటర్లో ప్రత్యక్షం అయ్యాయి.

దాక్షాయణీ వీణ వాయిస్తోంది. అపర సరస్వతీదేవి వీణ వాయిస్తున్న ఆమెను చూసి ముచ్చబేసింది ఆర్యకు. ఈ పిల్ల ఎప్పుడూ చూసినా అసలు వంటరితనం ఫీలవదేమిటి? కాస్త సమయం దొరికితే చాలు బోర్, బోర్ అంటుంటారు. ఈ కాలపు పిల్లలు. అలాంచిది ఈ పిల్ల ఆ నాలుగు గదుల్లోనే ఎంత కళాత్మకంగా జీవిస్తుందో! ఉదయం లేచి యోగా, ప్రాణాయామం, ధ్యానం, మొత్తం మూడు గంటలు చేస్తుంది. ఆ తర్వాత మెరుపువేగంతో గాన్ స్ట్రెలోని మూడు బర్నర్లోనూ గిన్నెలు పెట్టి ఒకే ఒక గంటలో వంట ముగించేస్తుంది. స్నానం అయ్యాక ఒక గంట పూజ చేస్తుంది. ఆ తర్వాత పాటలు పాడుతోంది లేదా వీణ వాయిస్తుంది. ఇంట్లో టీవీ లేదు. కంప్యూటర్ అసలే లేదు. ఇక సెల్ఫోన్ మొఫం చూసిందో, లేదో తెలియదు. అయినా ప్రతిక్షణం జీవితాన్ని అర్థవంతం చేసుకుంటుంది. ఈ కాలపు అమృయిలకు భిన్నంగా బాయిప్రంణ్ణి, సినిమాలు, పికార్లు ఉండవు. తాను చేసే ప్రతి పనిలోనూ ఆనందాన్ని పొందటం ఎలాగో ఆమెకు తెలుసు.

ఆమెకే మైమరుపుతో చూస్తున్నాడు ఆర్య. వీణ వాయిస్తున్న ఆమె తలుపు చప్పుడవడంతో వీణని ఆపింది. నెమ్ముదిగా వీణని పక్కకు తీసిపెట్టి తలుపు తీయడానికి లేచింది.

ఆర్య ఆమెనే చూస్తున్నాడు.

తలుపు తీసిన మరుక్షణం దాక్షాయణీ ఒక్క క్షణం వణికింది. ఒక మేఘం ఉరిమింది.

“ఎవరు మీరు?”

“దాక్షాయణీ నీవే కదా” లోపలికి కదులుతూ అన్నాడు రత్నలార్.

“అవును నేనే..” ప్రశ్నార్థకంగా కదిలింది” అదేమిటి అనుమతి లేకుండా లోపలికి వస్తున్నారు?”

“నా పేరు రత్నలార్...” అతడు చెబుతుండగా బయట పిడుగు పడ్డ శబ్దం.

“అయితే...”

“గంగాపురంలో నీకాక ఎకరం ఉంది కదా! అది నాకు కావాలి...”

“నో... అది నేను అమ్మను, మా నాయనమ్మ ఎవరికీ అమ్మవద్దని ఒట్టు వేసుకొని....”

రతన్లాల్కి నవ్వచ్చింది. ఇంత చాదస్తపు అమృతుతో డీల్ చాలా తేలికగా ముగించవచ్చు.

“బట్టు గిట్టు పక్కకు పెట్టు. అది నాకు కావాలి. నీకు రెట్టింపు రేటు ఇస్తాను.”

“మీరు పది రెట్టు ఇచ్చినా నేను అమృతు...” స్థిరంగా కదిలింది దాక్కాయణి కంరం.

రతన్లాల్ ఒక్క క్షణం షాక్ తిన్నాడు. పిట్ట తాను అనుకున్నంత తేలిక రకం కాదు! సామదాన దండోపాయాలు ఉపయోగించి పరిస్థితి తెచ్చుకోవాలి.

“చూడు నా పేరు రతన్లాల్! నా పేరు చెబితే ఇండియాలో ఒక్క మాఫియా వాడు కూడా కదలడు. ఒక్క పోలీస్ కూడా రాడు. మినిస్టర్లు కూడా పక్క తడిపేసుకుంటారు తెలుసా? మర్యాదగా ఆ ఎకరం నాకు అమ్మేసేయ్...”

“మీరు ఎంత పెద్దవారైతే నాకేమిటి? ఇంతకుముందు కూడా ఇద్దరు, ముగ్గరు మీ మనుషులే అనుకుంటా అడిగారు దానిని అమృతుని. నా ఆస్థి నా ఇష్టం. నేను ఎవరికి అమృతును.”

“ఒహో! అలాగా! నీకు ప్రాణాల మీద తీపి ఉంటే దానిని ఇచ్చేయ్. లేదా నీ అడ్డసు కాస్తా గల్లంతవుతుంది”

“చెప్పానుగా...” దాక్కాయణికి ఏడుపు వచ్చేసింది” నేను దేవుడి మీద ఒట్టేసు...”

“చాదస్తపు కబుర్లు ఆపు...” రతన్లాల్ విసుక్కున్నాడు. “ఆ ఎకరం నాకు కావాలి అంతే”

“నేను అమృతును...” అంతే నిక్కచ్చిగా కదిలిందామె కంరం.

మరుక్కణం రతన్లాల్ చేతిలో కత్తి మెరిసింది. అంత లాఘవంగా కత్తి ఎలా తీశాడో దాక్కాయణికి అర్థం కాలేదు.

“చూడు! ఈ కత్తి నీ వంట్లో పొడిచాననుకో! నీ రక్తం బుసబుస పొంగుతోంది. ఆ రక్తంతో సూపు తాగితే ఎలా ఉంటుందో తెలుసా?”

తన ముందున్న వ్యక్తి ఎంత దుర్మార్గుడో అర్థమైంది ఆమెకు. వెంటనే ఒక అడుగు వెనకేసింది.

“చూడు నేను నీకు మూడు రోజులు టైమిస్తున్నాను. శుక్రవారం సాయంత్రాలం 6 గంటలకు సరిగ్గా వస్తాను. అప్పటిదాకా ఆలోచించుకో! ఇండియాలోనే అత్యంత శక్తివంతుడితో గొడవ తెచ్చుకొని నీ జీవితాన్ని గల్లంతు చేసుకుంటావో, లేదా ఆ ఎకరం నాకు అమ్మేసి నీకు ఎంత డబ్బు కావాలో తీసుకుంటావో తేల్చుకో. నీవు పోలీస్, కోర్టు, మినిస్టర్స్ ఎవరికి దగ్గరకు పోయినా నా వెంట్లుక కూడా పీకలేరు. ఈ డీల్ వెనకాల ఉన్నది నేను కూడా కాదు. దుబాయ్లో మాఫియా సాప్రాజ్యానికి అధిష్టాన మా బాస్ అహ్వాన్ షరీఫ్. అతడి గురించి నీవు వినే ఉంటావు. అక్కడ నుండే ఇండియాలో ఎవరినైనా నిమిషంలో లేపేస్తాడు. కాబట్టి మాఫియాతో పెట్టుకోవాలని ఎవరూ అనుకోరు. నీవు చూస్తే పెళ్ళి, గిళ్ళి లేకుండా చక్కగా, కుదురుగా ఉన్నావు. అనవసరంగా నూరేళ్ళ జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోకు. వస్తాను. బై.. బై...”

రతన్లాల్ వేగంగా బయటికి కదిలాడు. దాక్కాయణీ వళ్ళంతా చెమట్లు పట్టేశాయ్.

‘మైగాడ్! తన పొలం మీదే కన్ను పడింది. ఇప్పుడేం చేయాలి తను? పైగా నాస్తుగారు ఇంట్లో లేరు. ఆఫీసు క్యాంపు మీద వారం రోజులు దాకా రారు. దానిని తాను అమ్ముకపోతే తనను ఏదోకటి చేసేటట్లున్నారు. పోనీ వాడికి భయపడి ఇచ్చేద్దామా అనుకుంచే శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి మీద మరీ ఒట్టేసి దానిని ఎవరికి అమృనని బామృకు మాట ఇచ్చేసింది. అదేమిటో ఒక కష్టం పోతే మరో కష్టం వెంటాడుతుంది. అలా పైకి అనేసింది ఆమె.

సరిగ్గా అప్పుడు గుర్తొచ్చాడు. ‘అతడు’ ఆమెకు. అవును! ఒకప్పుడు క్రెడిట్ కార్డు వాడి బారి నుండి తనను రక్కించాడు ‘అతడు’. ఆ తర్వాత పెలామ్ మినిస్టర్ కొడుకు బారి నుండి తనను కాపాడాడు. అతడి మీద కోపంతో ఆ రోజు తనే పోన్ పెట్టేసింది. అయినా అతడు మాత్రం ఏం చెయ్యగలడు? ఈ రతన్లాల్ దేశంలోనే అత్యంత శక్తివంతమైన మాఫియా లీడర్. ఇతగాడి బాస్ దుబాయ్లో ఉంటాడట. అంతపెద్ద ఇంటర్వెషనల్ బాస్ని ‘అతడు’ ఏం చేయగలడు? ఎవరూ ఏం చేయలేరు. అయినా అతడు ఈ మధ్య తనతో ‘టచ్ లో లేదు. అవును! తనే అతడిని విసుక్కుంది. తన వివరాలు చెప్పలేదని పోన్ పెట్టేసింది. పాపం! హర్షయి ఉంటాడు. ఆ రోజు నుండి పోన్ చేయడం మానేశాడు.

అలా అనుకుంటూ ఆమె దృష్టి తిరిగి పోన్ కేసి కదిలింది.

తన కష్టం ఎవరికి చెప్పుకోవాలో అర్థం కాలేదు. పోలీస్‌కి చెబితే వెంటనే ఆ విషయం రత్నలాల్‌కు వెళ్లిపోయింది. ప్రైస్‌కు చెబితే రత్నలాల్ తన మీద కత్తి దూస్తాడు. ఇంకా ఎవరికి చెప్పుకోవాలి?

అప్పుడే గుర్తొచ్చిందామెకు జయల్తి. ఆమె సైకాలజీ పోస్ట్‌గ్రాడ్యూయేసన్ చేస్తుంది. సైకాలజీలో తనంతట దిట్ట ఇంకొకరు లేరని జయల్తి నమ్మకం. ఆమె తనకు మిగిలిన ఫ్రైండ్. ఆమెని సలవో అడిగితే సరి. ఆమేదో తన సమస్యని పరిష్కరిస్తుందని కాదు. కేవలం తన సమస్యకు ఇలా చేయ్, అలా చేయ్ అని కనీసం సలవో ఇస్తుందన్న ఆశ.

వెంటనే జయల్తి ఇంటికి బయలుదేరింది.

“జయల్తి! నాకొక సమస్య వచ్చింది”

“చెప్పు. చిట్టికెలో పరిష్కరిస్తాను” సిగ్గుండ్చ్రొయిడ్ పుస్తకాన్ని మూనేస్తూ ఉత్సాహంగా అంది జయల్తి. తన సలవో కోసం ఓ స్నేహితురాలు అలా క్లయింట్‌గా రావడం ఆమెకు గర్వంగా ఉంది.

అప్పుడు కదిలిందామె కంరం. రత్నలాల్ తన ఇంటికి రావడం, పొలం అమ్ముమని బెదిరించడం చెప్పింది, అంతేకాదు, అంతకుముందు సమస్య వచ్చినప్పుడు ‘అతడు’ ఫోన్ చేయడం, తనను క్రిడిట్ కార్డ్ వారి బారి నిండి కాపాడడం, ఆ తర్వాత తనను పేఖామ్ మినిస్టర్ బారి నిండి కాపడడం అన్నీ వివరంగా చెప్పింది.

అంతా చెప్పుక “ఆ రోజు నుండి ‘అతడు’ ఏమయ్యాడో తెలియదు. నేను ఫోన్ పెట్టేశాక అసలు అతడి నుండి ఫోన్ రాలేదు. పైగా నేను పరీక్షలో ఎక్కడ తప్పు రాశానో కూడా పట్టేశాడు. నా ఇంట్లో, పరీక్ష హోల్లో జరుగుతున్న విషయాలు అతడికి ఎలా తెలుస్తున్నాయో అర్థం కాలేదు. అలాంటి ‘అతడు’ ఇంత పెద్ద కష్టం వచ్చాక కూడా ఫోన్ చేయలేదు. అంతా మాయగా ఉంది” అని అంది.

అంతే! జయల్తికి ఉత్సాహమొచ్చింది. ఆమె సమస్య ఏమిటో తనకు అర్థం అయినట్లుగా కేరింతలు కొట్టింది.

ఆ తర్వాత కదిలింది జయల్తి కంరం ఉత్సాహంగా.

“అసలు నీకు ఫోన్‌లో మాట్లాడే ‘అతడే’ లేదు. అదంతా నీ భ్రమ. నీకు కష్టం వచ్చినప్పుడు ఘలానా ‘అతడు’ వచ్చి రక్కిస్తే అన్న భావం బలంగా ఉందేది. అందుకే

నీ వూహల్లో నుండి అతడు ఓ హీరోగా ఉద్ధవించాడు తప్ప నిజానికి ‘అతడు’ లేదు. అతడే నిజంగా వుంటే నీకు ఎందుకు కనిపించాడు? నీ కళ్ళముందుకు ఎందుకు రాడు?

కాబట్టి ‘అతడు’ అనేవాదే లేదు. నీ అభిద్రతా భావం నుండి ఊడిపడిన పదమే ‘అతడు’. నిజానికి ఆ రోజు క్రెడిట్కార్డ్ వారికి ఫోన్ చేసింది ఎవరో ఆకతాయి వ్యక్తి అయ్యింటాడు. ఆ తర్వాత పరీక్షలో పౌర్ణమ్య మినిస్టర్ కొడుకు పరీక్ష రాయకపోవడానికి కారణం ఆ రోజు పౌర్ణమ్య మినిస్టర్ కొడుక్కి ఆరోగ్యం బాగుండి ఉండదు. అంతే తప్ప అందుకు నీ వూహల్లోని ‘హీరో’ కారణం కాదు. అందువల్ల అలాంటి వ్యక్తి లేనపుడు ఎవరో వస్తాడు, ఏదో చేస్తాడనుకోవడం భ్రమ”.

దాక్కాయణి నిర్ఘాంతపోయింది. నిజంగా ‘అతడు’ అనేదే భ్రమా? ‘అతడు’ ఉనికి లేదా? ఆమెకు జయల్శీ లాజిక్ వింటుంటే మతిపోయినట్లుంది. ఆ స్థితిలో ఉండగా జయల్శీ కంరం కదిలింది.

“దాక్కాయణి! ఒక పని చేద్దాం. నీ పరీక్ష రోజు పౌర్ణమ్య మినిస్టర్ కొడుకు ఎందుకు పరీక్ష రాయలేదో ఆ ఆఫీసులో పనిచేస్తున్న గూర్చాని కనుక్కుందాం. ఆ గూర్చా మా నాన్నకు ఫ్రైండ్” అంటూ మరుక్కణం ఒక ఫోన్ నెంబర్ వెతికి చేసింది.

మరో నిమిషం తర్వాత అవతల గూర్చా లైనులోకి వచ్చాడు.

“నేను జయల్శీని అంకుల్చి బాగున్నారా? ఏం లేదు మన పౌర్ణమ్య మినిస్టర్గారి అబ్బాయి ఆఖరి పరీక్ష ఎందుకు రాయలేదో చెప్పగలరా?”

మరో క్కణం కూడా కాకముందే గూర్చా కంరం జయల్శీ ఫోనులోని స్పీకరులోంచి వినిపించింది.

“అదా! ఆ రోజు అబ్బాయిగారికి వాంతులు, విరోచనాలు పట్టుకున్నాయి. దాంతో హోస్పిటల్లో ఉంచి సెలైన్ ఎక్కించారు. అందుకే పరీక్ష రాయలేకపోయాడు...”

దాక్కాయణికి తలగిర్చున తిరుగుతున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది. మైగాడ్! నిజమా? పౌర్ణమ్య మినిస్టర్కొడుకుని ‘అతడు’ అవలేదా? అలాగే క్రెడిట్ కార్డ్ కంపెనీది కూడా మోసమా?

ఆమె జయల్శీ దగ్గర సెలవు తీసుకొని గబగబా క్రెడిట్ కార్డ్ కంపెనీ అడుసు వెతుక్కుని వెళ్లింది. తన తండ్రి పేరు చెప్పి, ఆ రోజు ఎంత బాలన్న ఉందో అకౌంట్

ఓపెన్ చెయ్యమని అడిగింది. ఆ ఎగ్గిక్కుయ్యటివ్ కంప్యూటర్లో ఆమె తండ్రి గ్యారంటీ ఇచ్చిన పేరు టైప్ చేశాడు.

మరుక్కణం కూడా కాకమందే ఆ అకోంట్ కంప్యూటర్లో కనిపించింది. ఒక్క పైసా కూడా బాలన్న లేదు.

“ఎవరు చెల్లించారు?” దిగ్గాంతిగా కదిలిందామె కంరం.

ఆ ఎగ్గిక్కుయ్యటివ్ మొత్తం బ్యాంకు రసీదులు బయటకు తీశాడు.

“ఇదిగో మీ తండ్రి రామశర్మగారే ఆభిరి రోజున మొత్తం డబ్బు చెల్లించారు” అంటూ కాగితం చేతికి ఇచ్చాడు.

నిజమే! అది తన తండ్రి హ్యోండ్ రైటింగ్! మొత్తం డబ్బు చెల్లించిన రసీదే! ఆమె తల గిర్ధన తిరుగుతున్నట్టనిపిస్తోంది.

‘మైగాడ్! అదంతా నిజంగా మోసమా? అదంతా జయలీ చెప్పినట్లు తన వూహోగానమా? తన తలలో ఏ కేంద్రమైనా వక్కంగా పని చేస్తుందా? తాను అంత వూహల్లో తేలిపోయిందా? నో... తాను అలా కలల్లో తేలిపోయే రకం కాదు. ‘అతడు’ అనేది వూహ అనుకునేంత భ్రమల్లో తేలిపోయేది కాదు. కానీ పరిస్థితులన్నీ ‘అతడు’ నిజం కాదని తెలుపుతున్నాయి.

ఆమెకు తల పగిలిపోతుననట్లన్నిస్తుంది. తూలిపడబోయి పక్కనే ఉన్న టేబుల్సి సపోర్ట్స్ గా పట్టుకుంది.

ఎలాగో నిలదొక్కుకుని బయటకు వచ్చింది. నో! ఎక్కుడో ఏదో జరుగుతోంది? ‘అతడు’ అనేది ఊహో? తన మదిలో వెలిసిన రూపమా? నిజం కాదా?

అప్పుడు అకస్మాత్తుగా గుర్తొచ్చింది. ఆమెకు తాను పరీక్షలో తప్ప రాసిన జవాబు. అవును! ఆ జవాబు తప్ప రాసినట్లు తనకు తప్ప వేరే వారు కనిపెట్టే అవకాపమే లేదు. అలాంటిది అతడు కనిపెట్టాడంటే ‘అతడు’ అనేది నిజం. వూహ కానే కాదు.

మరుక్కణం ఆమె శరీరంలోకి కొత్త వూహిరి వచ్చినట్లయింది. వెంటనే వడివడిగా ఇల్లు చేరుకుంది. ఆమె తండ్రి రామశర్మ ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. ఆమెని చూసి “ఎక్కడికి వెళ్ళపుమ్మా?” అని ప్రేమగా అడిగాడు.

“ఫ్రైండ్ ఇంటికి నాన్న”

“అలిసిపోయినట్లున్నావు. అన్నం తినమ్మా”

“అలాగే! అన్నట్లు నాన్న ఆ రోజు మీరు క్రెడిట్ కార్డ్ కంపెనీకి చెల్లింపులు చేశారా?”

“అవునమ్మా! ఎవరో చేసిన మోసానికి ఆ కంపెనీ వారు ఎందుకు నష్టపోవాలి అంటూ నాకొచ్చిన ఎరియర్స్ తాలూకు డబ్బుతో కట్టేశాను...”

దాక్కాయణిని తిరిగి అయ్యామయం ఆవరించింది. అదేమీ గమనించకుండా అమె తండ్రి చెప్పుకుపోయాడు.

“అయితే ఆ క్రెడిట్కార్డ్ కంపెనీ ఏజంట్ కలిసి అసలు పేమెంట్ అవసరం లేదన్నాడు. అలా చెల్లింపులు చేస్తే తనకు మూడుతున్నదని చెప్పాడు. నా చెల్లింపుకు ఎవరిదో వత్తాసు ఎందుకని చెల్లించాను. కాని మరుసటి రోజే ఆ ఏజంట్ వచ్చి నా డబ్బు నాకిచ్చేశాడు. నేనూ తీసుకోనని చెబితే నా కాళ్ళ వేళ్ళ పడ్డాడు. నేను తీసుకోకపోతే తన బ్రతుకు రచ్చకెక్కుతుందని, తనని నడిబజార్లోకి లాగి మరీ కొడతాడని ఏదేదో మాట్లాడాడు. నేనెంత చెప్పినా వినకుండా ఇంటికి వచ్చి, ‘దాక్కాయణి పవిత్ర దేవత లాంటిది. నా చెల్లిలాంటిది. నేను మీ కొడుకులాంటివాడిని’ అని ఏదేదో చెప్పి డబ్బు పేబుల్ మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. నాకు విచిత్రమనిపించింది.

దాక్కాయణి మెదడులో ఒక్కొక్క పొర విడిపోతున్నట్లనిపిస్తోంది. సో! ‘అతడు’ అన్నది నిజమే! భ్రమ కాదు తన వూహ కాదు. ఆ క్రెడిట్కార్డ్ కంపెనీ ఏజంట్ తన ఇంటికి వచ్చి బెదిరించాడు అతడు చివరకు తన తండ్రికి డబ్బుని తిరిగి ఇచ్చేశాడు. పైగా పరీక్ష హల్లో తను ముక్కు తిమ్మున గురించి తప్పు రాసిన విషయం వేరే వారికి తెలిసి అవకాశమే లేదు. అతడికి తప్ప.

అతడు నిజంగానే ఉన్నాడు. కాకపోతే గత కొద్దిరోజుల నుండి అతడు తనతో టచ్చలో లేదు. అంతే!

మరుక్కణం ఆమెలో ఉత్సాహం ఉరకలెత్తింది. ‘అతడు’ నిజంగా వున్నాడన్న వూహ ఆమెలో ఉత్సాహాన్ని ద్విగుణీకృతం చేసింది.

కాని అతడు తనకు కనిపించడం లేదు. అజ్ఞాతంగా ఉన్నాడు. కనీసం తాను అతడికి కనిపిస్తే చాలు. రాబోయే శుక్రవారం రతన్లార్ సమస్య నుండి తనని బయటపడేది అతడే.

క్షణాలు గడుస్తున్నాయి ఆ ఉద్దికతలోనే.

ఆమె మాటిమాలీకి ఫోన్ వేవే చూడసాగింది. అతడు ఒక్కసారి ఫోన్ చేస్తే బాగుండు. అయినా ఇంత పెద్ద సమస్యను అతడేం డీల్ చేయగలడు? అంత పెద్ద మాఫియాను ఎదుర్కొప్పడానికి అతడి శక్తి సామర్థ్యాలు సరిపోతాయా?

ఆమె మరోసారి ఫోన్కేసి చూసింది. మిత్రమా! నా మీద కోపం వచ్చిందా? స్నేహితుల మధ్య కోపతాపాలు మామూలే కదా! ఒక్కసారి....

ఆమెలూ అనుకుంటుండగానే అప్పుడు వ్రోగింది ఫోన్ రింగ్ రింగ్మంటూ.

బక్కదుటన లేచి పరిగెత్తిందామె. ఆ వేగానికి కాళ్ళకున్న వెండిపట్టాలు, చేతులకున్న బంగారు గాజులు మనోహరంగా శబ్దం చేశాయి.

“హలో...” అందామె పరవశంగా.

“హలో బాగున్నారా?”

“ఇంతకాలం ఫోన్ చేయలేదేం?” బుంగమూత్రి పెట్టిందామె.

“నా మీద కోపం వచ్చి ఫోన్ పెట్టేశారు కదా ఆ రోజు....”

“అయితే మటుకు ఇంతకాలం పాటు ఫోన్ చేయకుండా ఏడిపిస్తారా?” ఆ మాటలన్నాక ఆమె నాలుక కరుచుకుంది ఎందుకన్నానా అంటూ.

“ఇక నుండి చేస్తా కదా! ఇంతకూ ఏం కష్టం వచ్చిందో అమృయిగారికి?”

ఆమెకు ఒక్కసారిగా దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది. వెంటనే మాఫియా డాన్ తన పొలం మీద కన్నేసిన విధానం, అతడు ఇంటికి వచ్చి బెదిరించడం, రేపటిదాకా టైమ్ ఇచ్చానని పోచ్చరించి వెళ్ళడం.... మొత్తం చెప్పేసింది.

చాలాసేపటిదాకా అతడేం మాట్లాడలేదు.

దాక్కాయణిలో ఉద్వేగం. అదేమిటి అతడెందుకు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాడు.

“హలో...” కదిలాయ్ ఆమె పెదాలు.

“హలో...”

“ఏమిటి సైలెన్స్ అయిపోయారు?”

“ఆలోచిస్తున్నాను. నీ కష్టం గురించే... ఆ మాఫియాని ఎలా ఎదుర్కొప్పాలో?”

దాక్కాయణికి కోపం వచ్చేసింది “అయినా అంత పెద్ద మాఫియా వాడిని మీరు ఎలా ఎదుర్కొంటారే! మీ శక్తి చాలడు. పైగా వాడు ఇంటర్వెషన్ల డాన్

అహ్వాద్ షరీఫ్ మనిషి ఇండియాలోనే కాదు, ప్రపంచంలో సైతం వాడిని ఎదిరించేవాడు లేదట. మీరేం చెయ్యగలరు? మీ సామర్థ్యం ఎంత?”

మరుక్కణం ఆర్య నోట వెంట కదిలాయ్ పదాలు.

“అయితే ఇంకేం ఆ పొలం వాడికి ఇచ్చేయ్యండి”

“అమ్మా” గుండెల మీద చేతులేసుకొని అంది “శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి మీద ఒట్టేశాను కడా! పాపం తగలదూ”

“పోనీ ఉంచేసుకో....”

“ఉంచేసుకుంటే ఈ మాఫియావాడు చంపుతాడు. ఇస్తే దేవుడు శపిస్తాడు. ఈ రెండింటి మధ్య నా పరిస్థితి శ్లేష్మంలో పడ్డ ఈగలూ తయారయ్యాంది”

“కానేపు వాడి టాపిక్ వదిలేసి వీణ వాయించుకో...”

దాక్కాయణీకి కోపం వచ్చేసింది “అసలే టెస్సున్తో చస్తుంటే తీరిగ్గా వీణ వాయించుకోవాలా? అవునులే సమయ మీది కాదు కాబట్టి ఎన్ని కబుర్లయినా చెబుతారు”.

ఆమెకు ఒక్కసారిగా దుఃఖం వచ్చేసింది. కళ్ళమృట నీరు తిరిగాయి. బేలగా ఏడుస్తున్న ఆమెను చూసి కదిలింది ఆర్య కంఠం.

“అ కలకంర కన్నీళ్ళు జలజల.... అవును! ఇది రాసిన నంది తిమ్మన? లేక ముక్కు తిమ్మనా?”

ఆమె బరణ్ అయింది ఒక్కసారిగా.

“ఏం తమాషాగా ఉందా? ఓ ప్రక్కన నా సమస్యతో నేను సతమతమవుతుంటే మీకు నా కన్నీళ్ళు నంది తిమ్మన లేదా ముక్కుతిమ్మనలా అంటూ ఎగతాళి చేస్తారా? అవునులే మీ జీవితం వడ్డించిన విస్తరి కాబట్టే అలా దూరం నుండి చూసి నవ్వుతున్నారు”

ఒక్కసారిగా ఆర్య శరీరంలో ఐస్టగడ్డ కట్టిన ఫీలింగ్. పొరబడ్డావు దాక్కాయణి! నేను ఏదో ఇక్కడ చాలా ఆనందంగా ఉన్నాననుకున్నావు. పగ, ప్రతీకారంతో ఒంటరిగా, నా అనేవారు లేకుండా, క్షణమైనా విశ్రాంతి తీసుకోకుండా, ఎన్నో రాత్రులు ఆహారం, నిద్ర లేక అలమచిస్తున్నాను. నా బతుకు పగవాడికి కూడా రాకూడదు. ఈ దుర్ఘాల పరిస్థితుల్లో నిన్ను చూస్తుంటే ఏదో రిలీఫ్ అనిపిస్తోంది. అంతే!

పైకి అనలేదు ఆర్య. తనలో తానే అనుకున్నాడు.

అతడు నిశ్చబ్దంగా ఉండేసరికి దాక్షాయణికి మరింత కోపం వచ్చేసింది. విసురుగా ఫోన్ పెట్టేయ్యబోయింది.

“దాక్షాయణి ఆగండి! రేపు మీకేం కాదు. మీ పొలం మీ దగ్గరే ఉంటుంది. మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి”.

“అంటే మాఫియాడాన్ మా ఇంటికే రాదా?”

“వస్తాడో, రాడో తర్వాత విషయం. నేను ఇంకా ప్లాన్ చేయలేదు. ఏది ఏమైనా రేపు ఈ సమస్య నుండి బయటపడేనే బాధ్యత నాది. సరేనా?”

“నిజమా? థాంక్స్! కాని అందుకే మీ శక్తిసామర్థ్యాలు సరిపోకపోతే...”

“దాక్షాయణి! పదే పదే శక్తిసామర్థ్యాలు, బలం లాంటి పెద్ద పెద్ద మాటలు వదిలెయ్యండి. అవన్నీ నేను చూసుకుంటాను. మీరు నిశ్చింతగా నిద్రపోండి...”

మరుక్కణం ఫోన్ పెట్టేసినట్లుగా అవతల వేపు రిసీవర్ క్లిక్మంది.

దాక్షాయణి స్థాఱవైంది. అతడికి కొద్దిగా కోపం వచ్చిందని అర్థం అయింది. క్షమాపణ చెబుదామన్నా అతడి ఫోన్ నెంబర్ లేదు, అతడి ఆచూకీ తెలియదు.

చేసేది లేక అలాగే ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది.

రాత్రి ఏడవుతుంది.

దాక్షాయణికి టెన్సన్‌గా ఉంది. ఆ మాఫియావాడు వచ్చే సమయం అయింది. వాడు వస్తాడా? రాదా? ఒకవేళ వస్తే తాను పొలం ఇచ్చేయ్యాలా? లేదా? అయినా ‘అతడు’ చూసుకుంటానన్నాడు కదా! అసలు అంత పెద్ద మాఫియావాడిని ‘అతడు’ ఎలా చూసుకుంటాడు? అతడేమైనా జేమ్స్‌బాండ్ జీరో జీరో సెవనా?

అప్పుడు ప్రోగింది ఫోన్ ఆ ఉద్రిక్తతలో ఆమె చేతులు వణికుతున్నాయ్. ఎలాగో ఫోన్ చేతిలోకి తీసుకోండి.

“హల్లో” ఉద్యేగం ఆమె కంఠంలో.

“హోయ్” అతడి కంరం.

“అదేమిటి ఇప్పుడు ఫోన్ చేశారు? ఆ మాఫియా వాడు వచ్చే సమయం అయింది”

“ఫర్యాలేదు! వాడింకా రాలేదు కదా”

“అంటే.. వాడు ఇప్పుడు వస్తాడా?”

“వస్తాడు...”

“మైగాడ్” ఆమెకు ఏదుపు ఒకబేస్ తక్కువ. “నిజం చెప్పండి! వాడు నిజంగా వస్తాడా?”

“తప్పకుండా వస్తాడు. మీ పొలం వల్ల వాడికి పది కోట్లు మిగుల్లాయి”

“అంటే నా పొలం వాడికి ఇవ్వాల్సిందేనా? మీరేం చెయ్యలేకపోయారా?” ఏదుపు తన్నకొస్తోంది ఆమెకు.

“పొలం కాగితాలు లాకర్లో ఉన్నాయని చెప్పండి. వాడేమైనా అడ్వ్యూన్ ఇస్తే తీసుకోండి....”

“మీకేమైనా పిచ్చా?” అరిచిందామె” అడ్వ్యూన్ తీసుకుంటే వాడు రేపు వచ్చి నన్న లాకర్లో ఆ దాక్కుమెంట్ ఎక్కడుండా అని ఎత్తుకెళ్ళి మరీ చంపుతాడు. అయినా నా పరిస్థితి మీకు ఆటగా ఉండా?”

“ఆటా లేదు, పాటా లేదు. ముందు నేను చెప్పినట్లు చెయి. అన్నట్లు నీకు ఓ ఇంగ్లీషు క్రిల్చింగ్ సినిమా చూడాలని ఉండా?”

“మీకేమైనా మతి చెడిందా? అసలే నా వళ్ళంతా టెన్సన్స్‌తో వణికి చస్తుంటే ఇంగ్లీషు క్రిల్చింగ్ సినిమా చూస్తావా అని అడుగుతారా?”

“సినిమా అంటే సినిమా కాదు. మీ కళ్ళముందే ఇంగ్లీషు జేమ్స్ బాండ్ దృశ్యాలు చూపిస్తాను. చూసి తరిస్తావా?” అతడు ఇంకా ఏదో అంటుండగా తలుపు కొట్టిన శబ్దం అయింది.

“మైగాడ్! వాడొచ్చాడు..” అదిరిపడే గుండెలతో ఫోన్ పెట్టేసి వణికే శరీరంతో తలుపు తీసింది.

ఎదురుగా రతన్లాల్ క్రూరంగా నవ్వుతూ ఉన్నాడు.

ఆమోలో ఒక్కసారిగా కుప్పకూలిన ఫీలింగ్. శరీరంలోని నరాలన్నీ కుంచించుకుపోయిన భావన.

“ఏం పిల్లా! పొలం అమ్ముతున్నావా? లేదా?”

“అదీ... అదీ...”

మరో సెకండ్ కాకముందు అతడి చేతిలో రివాల్వర్ ప్రత్యక్షమైంది.

అది చూసిన దాక్కాయణి నోట్లో తడారిపోయింది.

“అమ్ముతాను... కాని దాక్కమెంట్ బ్యాంక్ లాకర్లో ఉంది”.

“ఎప్పుడు తెస్తావ్?”

“రే...రే.. రేపు”

“సర్టీ! ఇప్పుడు ఆ పొలం అమ్ముతున్నట్లుగా అడ్వైన్ తీసుకో... దాక్కమెంట్ రేపు ఇద్దవు కానీ...”

“అడ్వైన్ ఎందుకు?... ఒకేసారి రేపు తీసు...” వంట్లో వఱకు వల్ల నోట్లో మాట రావడం లేదు.

“సర్టీ! ముందు అగ్రిమెంట్ మీద సంతకం చేయ్” పిస్తల్ని ఎడమ చేత్తో మార్చుకుంటూ అగ్రిమెంట్ని ముందుకు తోశాడు.

దాక్కాయణికేం చేయాలో తోచలేదు. ఆమెలా దిగ్రాంతిలో ఉండగా రత్నలాల్ పిస్తల్ని ఆమె కణితకు ఆనించాడు.

“సంతకం పెట్టు ముందు...”

దాక్కాయణికి పిచ్చుక్కింది. ఏదైతే అదే అవుతుందని గబగబ సంతకం పెట్టింది.

“గుడి! ఓ రెండు రోజుల్లో రిజిస్ట్రేషన్కు అన్ని ఏర్పాట్లు చేయిస్తాను. రెడీగా ఉండు..” అంటూ అగ్రిమెంట్ కాగితం జేబులో దోపుకుంటూ ముందుకు కదిలాడు.

దాక్కాయణికి మతిపోతోంది. వచ్చాడు, సంతకం తీసుకున్నాడు, వెళ్తున్నాడు. తాను మాత్రం బుక్కుయిపోయింది. అంటే ఆ పొలం అతడికి అమ్మాల్చిందేనా?” ఆమెకు ఏడుపు ఒకటే తక్కువ.

వస్తున్న కన్నీలైని అపుకుంటూ ఉండగా అప్పుడు వినిపించింది డైనమైట్ పేలిన శబ్దం.

ప్రతిగా పిస్తళ్ళ శబ్దాలు మారోమోగుతున్నాయి.

ఎం జరుగుతుందో అర్థం కాక కిటికీ దగ్గరకు వెళ్చింది దాక్కాయణి.

రత్నలాల్ కార్ల మీద పై నుండి బుల్లెట్ వర్డుం కురుస్తోంది. రత్నలాల్ అనుచరులు తిరిగి పిస్తళ్ళతో సమాధానం ఇస్తున్నారు.

రతన్లార్ కారు దిగి పరిగెడుతున్నారు. అతడికి దది కడుతూ అనుచరులు చుట్టూ తిరుగుతూ రివాల్యూ పేలుస్తూ కడుల్లున్నారు.

పై నుండి దైనమైట్లు పడిన శబ్దం.

చుట్టూ చీకటి... ప్రతిగా పిస్తుళ్ళ పేలుతున్న శబ్దాలు. వీధి లైట్లు పిస్తుల్తో కాల్చేయడం వల్ల మనుషులెక్కడున్నారో కనిపించడం లేదు. దాంతో రతన్లార్ని త్రేస్ చెయ్యడం కష్టంగా ఉందని తెలుస్తుంది.

ఆమెలా ఉద్దికతగా చూస్తాండగానే ఓ దైనమైట్ వచ్చి కారు మీద పడింది. మరుక్షణం నిప్పులు కక్కడు దైనమైట్ ప్రేలింది. ఆ ప్రేలుడుకు కారు పది అడుగులు పైకి ఎగిరి తునాతునకలైపోయింది. అందులో ఉన్న రతన్లార్ మనుషులు శవాల్లా మాడి మసైపోయారు.

దాక్కాయణిలో షాక్! తన ఇంటి వీధిలోనే జేమ్స్ బాండ సినిమాల్లా జరుగుతున్న యుద్ధ దృశ్యాలు ఆమెను దిగ్రాంతిలోకి నెఱ్చాయి.

అప్పుడు గుర్తొచ్చాయి ‘అతడి’ మాటలు ఆమెకు “నీకు చక్కటి జేమ్స్ బాండ సినిమా చూడాలని ఉందా?” అని. మైగాడ్! అంత అతడు చెప్పినట్టే జరుగుతోంది. ఎవరతడు? పోలీస్ మనిషా? ఈసారి ఆమెలా ఆలోచిస్తుండగా ఈసారి బాంబుల శబ్దం వినిపించింది. రతన్లార్ మనుషులు వెరిగా బాంబులు విసురుతున్నారు. అయితే అవతల సైనికుల్లా ఉన్నవారు లాఘవంగా వాటి బారి నుంచి తప్పించుకుంటూ తిరిగి రైఫిళ్ళతో కాలుస్తున్నారు.

మొత్తం మీద రతన్లార్ మనుషుల మీద అటాక్ జరుగుతుందని తెలుస్తుంది. అయితే ఆ అటాక్ చేసింది ప్రత్యర్థులో, పోలీసులో అర్థం కావడం లేదు.

ఆమెలా ఉద్వేగంలో చూస్తుండగానే మరో దైనమైట్ వచ్చి ఇంకో కారు మీద పడింది. సరిగ్గా అది కార్బో పెట్రోలుట్యూంకు మీద పడింది కాబోయే పెద్ద ఎత్తున ప్రేలింది. మెరుపు వేగంతో మంటలు ఆకాశంలో ఎగుబ్రాకాయి. ఆ ప్రేలుడుకు రతన్లార్ అనుచరుల శరీరాలు ఆకాశంలో పట్టిలు కొట్టి క్రిందపడ్డాయి.

ఇక మిగిలింది రతన్లార్, అతడి సలుగురు అనుచరులు. దాంతో చుట్టూ అనుచరులు దడికట్టగా చేతిలో ఏకే47తో రతన్లార్ బిల్డింగ్పైకి పేలుస్తూ అక్కడ నుండి పారిపోవడానికి ముందుకు కదలసాగాడు. అనుచరులు వేయికళ్ళతో కాపలాకాస్తూ అతడిని బయటికి తీసుకెళ్ళడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

సరిగ్గ అప్పుడు...

పడిందో డైనమైట్ మెరుపువేగంతో రతన్లాల్ బృందం దగ్గర. తమ దగ్గర పడిందేమిటో అర్ధమైన మరుక్షణం వేగంగా పరిగెత్తారు అనుచరులు పక్కకు. అంతే! ఆ డైనమైట్ పెద్ద శబ్దంతో ప్రేలడం, ఆ డైనమైట్ వెలుగులో రతన్లాల్ ఎక్కడున్నాడో అవతలవారికి తెలిసిపోవడం, వెంటనే వై నుండి అతడి శరీరంలో బుల్లెట్లు వచ్చి తూట్లు పొడవడం చకచకా జరిగిపోయాయాయ్.

ఒక్కే బుల్లెట్ ఒక్కే ప్రాణాన్ని తీసుకెళ్తుండగా రతన్లాల్ కుప్పకూలిపోయాడు. కుప్పకూలిన తర్వాత కూడా మరో బుల్లెట్ అతడి నుదురుని బ్రద్దలు కొట్టుకుంటూ లోపలికి ప్రవేశించింది.

అంతే! పుల్రెలోని మెదడు బయటికి రాగా రతన్లాల్ గిలగిలకొట్టుకుంటూ చనిపోయాడు.

అదే క్షణంలో అతడి అనుచరులలో ఒక్కరంటే ఒక్కరు కూడా మిగలకుండా బుల్లెట్లు తాకిడికి హతమైపోయారు.

జరిగిందంతా ఓ ఇంగ్రీషు సినిమాలా కళ్పప్పగించి చూస్తోంది దాక్కాయణి.

ఆపరేషన్ ముగిసినట్లుగా అక్కడ లైట్లు వెలిగాయ్. జనులంతా రోడ్డు మీదకు వచ్చారు. పోలీసులు, న్యూన్ పేపర్ విలేఖరులు, టీవీ ఛానళ్చువారు ఆ దృశ్యాలను వీడియో తీసుకుంటున్నారు.

జరిగిందేమిటంటే మిలటరీ ఇంటలిజెన్స్ ఆ ఆపరేషన్ నిర్వహించింది. మామూలు పోలీసులు వల్ల కాదు కాబట్టే ఆ ఆపరేషన్‌ని మిలటరీ ఇంటలిజెన్స్ విజయవంతగా ముగించింది. అయితే ఎవరికీ దాక్కాయణి మీద అనుమానం రాలేదు అందుకే ఆమె మీద ఎవరి దృష్టి పడలేదు.

అంతా అయ్యేసరికి మరో రెండు గంటలు పట్టాయి. ఆ తర్వాత ఆ వీధిలో మామూలుగానే సందడి మొదలైంది.

జరిగిందంతా విభ్రాంతిగా కిటికీలోంచి చూస్తున్న దాక్కాయణి ఫోన్ మోగడంతో ఈ లోకంలోకి వచ్చింది.

“హుల్లో”

“హుల్లో! జేమ్స్బాండ్ సినిమా ముగిసిందా? బాగుందా?” కదిలింది అతడి కంరం.

దాక్కాయణిలో దిగ్రాంతి. అనలు ఇక్కడ జరుగుతున్న విషయాలు అతడికి ఎలా తెలుస్తున్నాయి? అన్నీ అతడు అనుకున్నట్టే జరుగుతున్నాయి. కొంపతీసి ఇతడు ఆ ఆపరేషన్ ఇన్చార్జు?

“చెప్పండి! అనలు ఎవరు మీరు? ఆ ఆపరేషన్ని జరిపించింది మీరేనా?”

“కాదు! మిలటరీ ఇంటలిజెన్స్ ఆధ్వర్యంలో జరిగిందా ఆపరేషన్. నేను అందులో లేను. కాకపోతే రతన్లార్ తల మీద పది కోట్ల బహుమతి ఉంది. అతడు బయటకు రాడు. కలుగులోంచి ఎలుక ఎప్పుడు బయటకు వస్తుందా అని మిలటరీ ఇంటలిజెన్స్ ఎదురుచూస్తోంది. అదే సమయంలో రేపు ఘలానా సమయంలో రతన్లార్ ఘలానా వీధికి వస్తున్నాడని సమాచారం రహస్యంగా ఫోన్లో మిలటరీ ఇంటలిజెన్స్ హెడ్కౌఫర్స్కు అందజేశాను. వారు వలవేశారు. పిట్ట దొరికింది. దొరికింది దొరికినట్టే కాల్చేశారు. దాంతో రతన్లార్ పీడ నీకు విరగడ అయినట్లే!”

గుండెల నిండా ఊపిరి పీల్చుకుంది దాక్కాయణి. అమృయ్య! అనవసరంగా తాను పైరానా పడింది. ఆ పొలం ఆ మాఫియా వాడికి వెళ్తుందేమోనని. కాని అతడు పతనమైపోయాడు.

అప్పుడొచ్చిందామెకు ఆ సందేహం.

“మరి నేను సంతకం చేసిన అగ్రిమెంట్ పేపర్ల సంగతి ఏమిటి?”

“వాటిని రతన్లార్ కారులో ఉంచాడు. డైనమైట్ ధాటికి కారు మొత్తం దహనమైపోయింది. దాంతో పాటు నీ అగ్రిమెంట్ కాగితాలూ కాలిపోయాయి. ఇక నీవు నిశ్చింతగా ఉండవచ్చు”.

“భాంక్స్! నా జీవితాన్ని మరోసారి రక్షించారు. మీకు ఏమిచ్చినా బుఱం తీరదు.”

“నీహితులు మధ్య బుఱాల ప్రస్తకి ఎందుకు మిత్రమా”

“ప్రతిసారీ ఆపద వచ్చినప్పుడల్లా ఆ భగవంతుడు నన్ను రక్షిస్తున్నట్లుగా మీరు నన్ను కాపాడుతున్నారు. ఎవరు మీరు? నిజం చెప్పండి. ప్రతి విషయం మీకు ఎలా తెలుస్తుంది? దయచేసి నాకు మీ వివరాలు చెప్పండి.

“నాది రహస్య జీవితం. ఎవరికి చెప్పుకోలేని అజ్ఞాత జీవితం నాది. ఈ విషయం వదిలెయ్యండి...”

“ప్రీజీ! ప్రతిసారీ మీరు ఆ విషయాన్ని దాట వేస్తున్నారు. నిజంగా ఎవరు మీరు? మీ పేరేమిటి? ఏం చేస్తుంటారు? ఈ అజ్ఞాతశక్తులు మీకు ఎలా లభించాయి? ఏమైనా మంత్రశక్తులు ఉన్నాయా? ప్రీజీ... ఈ స్నేహితురాలిని నమ్మండి. నేను ఎవరికీ చెప్పను. ఆ వెంకటేశ్వరస్వామి మీద ఒట్టు...”

ఈక తప్పదన్నట్లుగా అతడి కంఠం కదిలింది.

“నా పేరు ఆర్య... మీరనుకున్నట్లుగా నాకు మంత్రశక్తులు లేవు. అజ్ఞాతశక్తులు లేవు. కేవలం సైన్స్ ఫ్లన్ టెక్నాలజీ సహాయంతో నేను విజన్సెట్స్‌ని కనిపెట్టాను. దానినే వందర్ మిషన్ అంటారు” అంటూ తనని ప్రాఘేసర్ ఎలా మోసం చేసింది, తద్వారా తానెంత డిప్రెషన్‌కు లోనయ్యాంది, ఆ పగతో, కసితో తాను ఎంతో కష్టపడి వందర్ మిషన్‌ని కనిపెట్టింది మొత్తం ప్లాష్టిక్ చెప్పాడు.

దాక్కాయణి నోరెళ్ళబెట్టి వింటోంది. అతడు కొనసాగించాడు.

“ఈ వందర్ మిషన్ ద్వారా మనం ఏదైనా ఇంటి అడ్రెస్ టైప్ చేసి, కీబోర్డు మీద ఎంటర్ ప్రైన్ చేస్తే, కాంతికిరణాలు శాటీలైట్ ద్వారా ప్రయాణిస్తాయి. ఇందుకు గూగుల్ సహాయం తీసుకుంటాయి. తద్వారా ఆ కిరణాలు ఆ ఇంటి గోడల ద్వారా ప్రవేశించి అక్కడున్న దృశ్యాలను సినిమాలా సొండ్ తో సహా తిరిగి మనం కంప్యూటర్‌లోకి చేరవేస్తాయి...”

స్థాఱువైపోయింది దాక్కాయణి. మైగాడ్! సైన్స్, టెక్నాలజీలు ఎంతగా పురోగమించాయి! ఒకప్పుడు దేవతలు మాయాదర్శణంలో వేరొకచోట వింతలు, విడ్చురాలూ కాంచినట్లే ఎక్కడో ఉండి ఇతడు, తను కనిపెట్టిన వందర్ మిషన్ ద్వారా ప్రపంచంలో ఏం జరుగుతున్న తెలుసుకోవచ్చు. రికార్డు చేయవచ్చు. తిరిగి చూసుకోవచ్చు. నిజంగా అధ్యాతమైన ప్రయోగం అది. ఇప్పటివరకూ ప్రపంచంలో కనిపెట్టిన ఆవిష్కరణలు అన్నీ ఈ వందర్ మిషన్ ముందు దిగదిదుపే. సైన్స్, టెక్నాలజీ పుస్తకాలలో ఈ వ్యక్తి పేరు సువర్ణాక్షరాలతో రాయాల్సిన తరుణం వచ్చింది.

“దాక్కాయణి! ఏమిటలా ఆలోచనల్లో ఉండిపోయారు?” అవతల నుండి అతడి కంఠం కదిలింది.

“ఒక లక్ష్మం కోసం పాటుపడుతున్న మీకు నిజంగా చేతులెత్తి నమస్కరిస్తున్నాను...”

అతడు కదిలిపోయాడు.

“ధాంక్యు దాక్కాయణీ! అజ్ఞతంగా ఉన్న నాకు నీ మాటలు శక్తిని ఇస్తున్నాయి. నా చిన్న జీవితంలో నేను కొంతైనా రిలీఫ్ పొందుతున్నానంటే అది నీ వల్లనే సుమా!”

అప్పుడొచ్చింది దాక్కాయణికి ఓ సందేహం. అవును! వండర్ మిషన్ ద్వారా అతడు అన్నింటిని చూస్తున్నాడు. మరి తాను బట్టలు మార్చుకునేటప్పుడు... ఏం... అది గుర్తుకురాగానే ఆమె మొఖం కందగడ్డలా మారిపోయింది. వెంటనే అతడిని అదే అడిగేసింది.

“మరి ఆడవారు బట్టలు మార్చుకునేటప్పుడు మీరు... మీరు... అలాగే చూస్తూ...రా? అది సంస్కారం కాదు కదా”

అతడు పొక్క తిన్నట్లుగా పది క్షణాలు మాట్లాడలేదు. ఆ తర్వాత అతడి గొంతు గాద్దిదమ్మపోయింది.

“దాక్కాయణీ! కళ్ళు లేకపోయినా నా అక్క నాకు సంస్కారం నేర్చించింది. మంచీ, చెడూ అనే విచక్షణాజ్ఞనం నాకు ఉన్నాయి. మీరెప్పుడైనా బట్టలు మార్చేసుకుంటుంటే నేను వెంటనే నా వండర్ మిషన్ని ఆపేస్తాను. అలా చూసే కుసంస్కారం నాకు లేదు. చనిపోయిన మా అక్క మీద ఒట్టేసి చెబుతున్నాను. ఇప్పటివరకూ నేను నా వండర్ మిషన్ ద్వారా ఆడవారిని ఎప్పుడూ అలా చూడలేదు. కేవలం వండర్ మిషన్ లోనే కాదు, మామూలుగా నేనెప్పుడూ నెట్ ద్వారా కానీ, ఇతరత్రాగానీ జీవితంలో ఇంతవరకూ అశ్శలదృశ్యాలు చూడడం గాని, మసాలా సినిమాలు చూడడం కాని చేయలేదు. నేను వండర్ మిషన్ని కనిపెట్టింది కేవలం నా పగ తీర్చుకోవడానికి మాత్రమే. అంతే తప్ప సమాజ విద్రోహానికి, తాత్కాలిక ప్రయోజనాలకి కాదు. మీరు నమ్మినా నమ్మకపోయినా నాకు చదువు, విజ్ఞానం అందించిన ఆ సరస్వతీదేవి మీద ఒట్టేసి మరోసారి చెబుతున్నాను...”

ఆమె కళ్ళమ్ముట నీళ్ళు తిరిగాయి. ఇవాళా, రేపు ఆడది కనిపిస్తే ఆబగా చూసే మగవాళ్ళున్న ఈ సమాజంలో ఆర్యలాంటి వారు ఉండడమే అరుదు. అమ్మ, అక్క చెల్లెళ్ళను తప్ప ఇతరులను కామదృష్టితో చూసే మగవాళ్ళున్న ఈ దేశంలో ఆర్యలాంటి సంస్కారం వున్న వ్యక్తి జన్మించడమే ఓ అపూర్వం.

ఉన్నట్లుండి హిమాలయ శిఖరం గుర్తాచ్చింది ఆమెకు. ఆ శిఖరం ఎంతో ఎత్తుగా, గంభీరంగా, ఆటుపోటులకు అతీతంగా ఉంటుంది. అలాగే ఆర్య కూడా

ఎంతో గంభీరంగా, ఎలాంటి కష్టాలకు లొంగకుండా, అటుపోటులకు అతీతంగా ఎదిగిపోయాడు.

ఎగిసిపడుతున్న భావోద్యేగాలను ఆపుకొని కదిలిందామె కంఠం.

“ఐయాం సారీ! మీ మనస్సుని నొప్పించినందుకు”

“ఇట్టు ఆల్ రైట్! మీకు ఆ సందేహం రావడం సహజమే! బైది బై! నిన్నటి నుండి ఆ రతన్లాల్ విషయంలో నేను చాలా అలిసిపోయాను. మిలటరీ ఇంటలిజన్స్ కు రతన్లాల్ వస్తున్నాడని చెపితే ఓ పట్టణ సమ్మలేదు. నేను ఏదో అనామకడిలా ఫోన్ చేయాల్సి రావడంతో వారు సమ్మలేదు. ఆఖరికి ఆ రతన్లాల్ ఇంటినుండి బయలుదేరిన ఫోటోలు తీసి నెట్ ద్వారా వారి కంప్యూటర్కి చేరవేస్తే నమ్మి వచ్చారు. అలా చాలా శ్రమపడాల్సి వచ్చింది బైదిబై”

“ఐయామ్ సారీ! నా వల్లనే మీకు చాలా కష్టం వచ్చింది”

“అలా ఎందుకు అనుకుంటున్నారు? మిమ్మల్ని కాకపోతే వేరే వారి జోలికి వెళ్ళేవాడు. ఈ దుర్మార్గులను, దుష్టుల పీచమణచడానికి ఎవరో ఒకరు ముందుకు రావాలి. ఈ రతన్లాల్ లాంటి నీచులు ఈ నాగరిక ప్రపంచంలో ఉండడానికి వీల్సేదు. అందుకే తగిన సమాచారం ఇచ్చి అతడిని అంతమొందించాల్సి వచ్చింది. కేవలం ఒక రతన్లాల్ కాదు, ఈ సమాజంలో దుష్టులను, దుర్మార్గులను, అవినీతిపరులను ఏరిపారెయ్యడానికి ఈ వండర్ మిషన్ని ఉపయోగిస్తాను. సమసమాజ స్థాపనకు నా ప్రయోగం ఉపయోగపడితే చాలు.”

విభ్రాంతిగా చూస్తాండిపోయింది దాక్కాయణి. ఎంతమంది ఉంటారు ఈ లోకంలో ఇలా? తాను కనిపెట్టిన పరికరాన్ని పేటెంట్ చేసి కోట్లకు కోట్లు సంపాదించుకునేవారు ఉన్నారు. దాని ఆధారంతో నోబుల్ప్రైజ్స్ ని సాధించేవారు ఉన్నారు. కాని ఇలా అజ్ఞుతంగా, హగే జీవితంగా, ప్రతీకారమే ధ్యేయంగా బ్రతికేవారు ఎంతమంది ఉంటారు? తన హగ, ప్రతీకారాలతో పాటు సమాజంలో కుళ్ళు, కుతంత్రాలతో పాటు అవినీతిని సైతం ఎండగట్టడమే ధ్యేయంగా పెట్టుకున్న ఇతగాడు మానవుడా? దైవాంశ సంభూతుడా?

ఆమెలా ఆలోచనల్లో ఉండగానే అతడి కంఠం ప్రోగింది.

“బై దాక్కాయణి! ఆ రతన్లాల్ గొడవ పోయింది కదా... ఇక నుండి కంటినిండా నిద్రపో! బై”

మరుక్కణం ఫోన్ పెట్టేసినట్లుగా రిసీవర్ లీక్సిమంది.

8

కాలం గడుస్తానే ఉంది.

సమీర ప్రధానిగా పదవి స్వీకరించి నెలరోజులు అవుతోంది.

ఆ నెల రోజుల్లోనే ఆమె చాలా సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టింది. లంచాలకు, అవినీతికి పాల్పడ్డ వారిని డిస్ట్రిక్ట్ చేసి, వారి ఆస్తులను జాతీయం చేసే అధికారం ప్రభుత్వానికి కల్పించింది. దేశంలో పూర్తి మద్యపాన నిషేధం విధించింది. క్లబ్లు, బార్లను నిషేధించింది. అవే సమాజంలో అనైతిక కార్యక్రమాలను ప్రోత్సహిస్తు న్నాయని ఆమె భావన. వాటితో పాటు గుర్తొ పండాలు, జూదం, వ్యాఖ్యాచారాన్ని నిషేధించింది. మతకలహాలు వ్యాపించే వారిని అప్పటికప్పుడు అందరి ముందు శిక్షించే అధికారం పోలీస్ ఎన్సిలకు కట్టబెట్టమని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఆదేశించింది.

అలా ఆమె పాలనలో సమర్థవంతంగా దేశం రెక్కలు విష్పుకొని వేగంగా కడుల్లోంది.

పార్టీ సమావేశం.

అత్యంత రహస్యమైన సమావేశం అది. అక్కడ ప్రధాని, కొంతమంది మంత్రులు, ఎంపీలు మాత్రమే ఉన్నారు. మంత్రులు, ఎంపీలు అభ్యర్థన మేరకు ఆ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు పార్టీ చీఫ్.

సభ్యులందరి మొహాలు వాడిపోయి ఉన్నాయి. రౌండ్ టేబుల్ ముందు కూర్చున్న అందరి వంకా చూశాడు పార్టీ చీఫ్.

“నాకు తెలుసు మీలో ఏర్పడిన అసంతృప్తికి కారణం. ప్రధాని మారిన తర్వాత మీ జీవన పరిమాణంలో వచ్చిన మార్పులే ఈ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేయమని కోరారు సభ్యులు...”

“అవును” కోరస్ గా కదిలాయ్ కొన్ని కంఠాలు.

“మా మీద అవినీతి ఆరోపణలు సిబిప కోర్టులో ఉన్నాయి” ఆవేశంగా కదిలింది ఓ మంత్రి కంఠం “మన పార్టీ కదా అని ప్రధాని మమ్మల్ని కాపాడే ప్రతయుమే చేయడం లేదు”.

ఇంకో సభ్యుడు అందుకున్నాడు.

“అంతెందుకు! నా నియోజకవర్గంలో ఎంపి ఫండ్స్ దుర్యినియోగం అయ్యాయని ప్రతిపక్షం గోల పెడితే విచారణ జరిపించి ఛార్జీషీట్ దాఖలు చేయించింది ప్రైమ్ మినిస్టర్! నా నియోజకవర్గంలో ఫండ్స్ నా ఇష్టం. అన్నింట్లో వేలు పెట్టడం తగదు”

“ఇలా అయితే మన పార్టీకే సఫ్టం” మరో ఎంపి కంరం కదిలింది. “మా బామ్మదీ వ్యభిచార గృహం నడిపిస్తున్నాడని అరెస్ట్ చేశారు పోలీస్. దానిని ఈవిడ దృష్టికి ఎవరో తెస్తే దర్యాపుని ఒకరోజులో పూర్తి చేసి మా బామ్మదీని జైల్లో పడేసింది”.

“అంతేనా” లబోలబోమన్నాడు సభ్యుడు. “మొన్న ఓ ఫ్యాక్షన్సిస్ట్సి మర్డర్ చేశానన్న అభియోగం నాపైన మోపబడితే ఏకంగా పార్టీ నుండే నన్న సస్పెండ్ చేసింది”.

అంతా ప్రధానికేసి చూశారు. ఆమె మొఖం భావరహితంగా ఉంది.

“ఇంతకుముందున్న ప్రధాని అన్నీ చూసేచూడనట్లుగా వెళ్ళేవారు. కానీ ఈ ప్రధాని ప్రతిదాంట్లో వేలు పెడుతోంది. రాజకీయాలన్నాక కొన్నింటిని చూసే చూడనట్లుగా వదిలెయ్యాలి” అన్నాడో సభ్యుడు.

“ఈసారి ఓ మిత్రపక్ష సభ్యుడి కంరం కదిలింది” మా పార్టీ మీ పార్టీకి ఎంతో కాలం నుండి సపోర్ట్ చేస్తోంది. అలాంటి మా పార్టీ మంత్రి మా హైకమాండ్ మాట వినకపోతే అతడిని దింపెయ్యమని చెప్పాం. ఈ ప్రధాని వినడం లేదు. అతడు స్వచ్ఛరితుడని అలాగే మంత్రిగా కొనసాగిస్తోంది...”

పార్టీ హైకమాండ్ చీఫ్ ఆమెకేసి చూశాడు. ఆమె మొఖం అలాగే భావరహితంగా ఉంది.

క్షణాలు కదుల్లున్నాయ్ ఆ ఉద్దిక్తతోనే.

అప్పుడు కదిలిందామె కంరం “అంతా అయిపోయిందా? ఇంకా ఎవరైనా ఉన్నారా వారి అభిప్రాయం చెప్పుడానికి?”

ఎవరు మాట్లాడలేదు. దాంతో ఆమె కంరం అక్కడ వేగంగా కదిలింది.

“ఏ పని చేసినా పరిపూర్వంగా చేయాలన్నదే నా అభిమతం. భగవంతుడి దయవలన తలవని తలంపుగా ఈ పదవి నాకు లభించింది. అలాంటప్పుడు చేసే

పనిని పరిపూర్ణంగా చేయాలన్నదే నా ఉద్దేశం. లేకపోతే పదవి తీసుకోకూడదు. తీసుకుంటే ఎవరికీ తలవంచకూడదు. ఈ రాజకీయాల్లో కుళ్ళని కడిగేసి ప్రజలకు కొద్దిగానైనా నీతి, నిజాయాతీ ఉన్న పరిపాలనని అందజేయాలన్నదే నా అభిమతం”.

నిశ్చబ్దం ఏర్పడిందక్కడ. ఆ నిశ్చబ్దాన్ని బ్రిద్దలు కొడుతూ కదిలిందామె కంఠం.

“వ్యాఖిచారాన్ని నిపేధించిన విషయం తెలిసిందే. అయినా దానిని కొనసాగిం చాడో సభ్యుడు. తెలియక తప్పు చేస్తే క్షమించవచ్చు. కాని తెలిసి తప్పు చేసే వాడిని ఎవరూ క్షమించలేరు. అలాగే ఎంపీ ఫండ్స్ అనేవి మీకిచ్చే జీతభత్యాలు కావు. అవి మీ నియోజకవర్గంలోని ప్రజల అభివృద్ధిని కాంక్షించి ఇచ్చినవి. అలాంటి వాటిని దుర్యానియోగపరచడం తప్పు కాదా? ప్రజల సామ్యని ప్రజల కోసం వెచ్చించక వాటిని స్వప్రయోజనాలకు మళ్ళించడం తప్పు...”

ఆమె మాటలకు అడ్డు వస్తూ కదిలింది ఓ మిత్రపక్షపార్టీ చీఫ్ కంఠం.

“ఇంతకాలం మీ పార్టీని సపోర్ట్ చేస్తున్న మా మంత్రినే జైల్లో పెట్టిస్తారా?”

సార్పున కదిలిందామె కంఠం.

“ఎంతసేపూ మా పార్టీని సపోర్ట్ చేస్తున్నాం చేస్తున్నాం అంటున్నారు. ఎవరి కోసం సపోర్ట్ చేస్తున్నారు మీరు? మీ స్వార్థం కోసం, మీ స్వలాభం కోసం, మీ ఎంపీలకు మంత్రి పదవులు పొందడానికి, ఆ పదవులు ద్వారా అడ్డదారుల్లో కోట్లు వెనకేసుకోవడానికి సపోర్ట్ చేస్తున్నారు. అంతేకాని మమ్మల్ని ఉద్దరించడానికి కాదు...”

ఖంగుతిన్నారా పార్టీ చీఫ్. ఆవేశంగా కదిలిందాయన కంఠం.

“అయితే మీ పార్టీకి మా పార్టీ మద్దతు విరమించుకుంటాం.”

“నిరభ్యంతరంగా విరమించుకోవచ్చు” కత్తి కంటే పదునుగా కదిలిందామె కంఠం. “అలా విరమించుకుంటే మీకే నష్టం. మీ మీద కుంభకోణాలు ఇంకా కొండ చిలువల్లా చిక్కుకుంటాయి. పదవులు పోయాక మీరు ఎందుకూ పనికిరాని వాళ్ళలా ఉంటారు. ఈలోపు ప్రతిపక్షం వారు మీ మీద మరిన్ని ఆయుధాలు సంధిస్తాయి. దాంతో రేపు ఎన్నికల్లో మీ పార్టీకి ఈ మాత్రం సీట్లు వస్తాయని నాకు సమ్మకం లేదు...”

ఓ క్షణం ఆగి తిరిగి కదిలిందామె కంఠం.

“మీ పార్టీ సభ్యులు 30మంది. ఇప్పటికిప్పుడే ఎన్నికలు వస్తే అందులో 20

మందికి డిపాజిట్లు కూడా రావు. కారణం పీకల్లోతు కుంభకోణాల్లో ఇరుక్కుపోవడమే. మిగతా 10 మందికి మా పార్టీ నుండి పదునైన పోటీ ఏర్పడుతుంది. దాంతో మీ పార్టీకి రాబోయే ఎన్నికల్లో రెండు, మూడు సీట్ల కంటే ఎక్కువ వస్తే గొప్ప... ఇలాంటి పరిస్థితి ఏర్పడుతుందని తెలిసే నేను సర్వే చేయించి ఉంచాను.”

స్తంభించిపోయాడా పార్టీ నాయకుడు. ఆమె దగ్గర తన పప్పులు ఉడకవని అతడికి అర్థమైంది. చేసేది లేక హౌసంగా తలవంచుకు కూర్చున్నాడు.

అప్పుడు కదిలిందామె కంరం మెరుపు వేగంతో.

“నాకు తెలుసు మీలో అసంతృప్తికి కారణం. రాజకీయాలంటే మనకు ఎంత లాభం మిగుల్చిందన్నదే మీ ధ్వేయం. అంతే కాని ప్రజలకు ఎంతో కొంత సేవ చేద్దామన్నది మీ ఆశయం కాదు. సరే కోట్లు కోట్లు డబ్బు కూడబెట్టుకుంటారు. దానితో న్యూస్ పేపర్లు, చీఫ్ ఛానల్స్, పరిశ్రమలు, లైసెన్సులు సంపాదిస్తారు. అవి తిరిగి కోట్లు కూడిబెడతాయి. అంటే రాజకీయాలనేవి స్టేట్స్ సింబలే కాని సేవ చేయడానికి కాదు. సరే కోట్లు కోట్లు సంపాదించుకుంటారు. కాని వాటితో మీరు సుఖంగా ఉంటారా? ఊహా! ఎప్పుడూ సిబిఐ, ఇన్కంటాక్స్ ప్రత్యర్థులు దాడి చేస్తారో నన్న భయంతో అలమచిస్తారు. ఆ బెస్ట్ కు బీపీ, సుగర్, హార్ట్ ప్రోబ్లమ్స్ సంప్రాప్తిస్తాయి. కోట్లు సంపాదించినా మీరు ఒక స్టేటు తినలేరు. ఒక మిరపకాయ బజ్జీ తినలేరు. ఆ డబ్బంతా మీ కూతుళ్ళకు, కొడుకులకు ధారపోస్తారు. వారు ఆ డబ్బుల్లో తాగి తందనాలాడతారు. క్లబ్బుల్లో, పోస్ట్స్పుడ్లకు, విస్తులకు, మత్తు పదార్థాలకు అలవాటు పడతారు. కొన్నాళ్ళకు పనీపాటా లేకుండా జీవచ్చవాల్లా తయారవుతారు. ఆ తర్వాత రోగాలతో చనిపోతారు. ఇవన్నీ అధిక డబ్బు ఉండడం వల్ల వచ్చే సమస్యలు. నాకు మీలాగా ఇన్ని సమస్యలు లేవు. రేపు పదవి ఉంటుందో, పోతుందోనన్న భయం లేదు. పదవి పోతే ఎలా బ్రతకాలన్న బెస్ట్ నూ లేదు. ఏదోక కంపెనీలో ఎగ్గికూచివేలాగా పనిచేసి నెగ్గుకు వస్తాను. ఇంకో విషయం - నాకు నా అన్నవాళ్ళు ఎవరూ లేరు. అందువల్ల అవినీతి, బంధుప్రీతి, అధికార దర్శం లాంటి గొడవలు లేకుండా లేవు. పదవిలో ఉన్నన్నాళ్ళు స్వేచ్ఛగా, స్వాతంత్రంగా నిర్ణయాలు తీసుకుంటాను. ప్రజలకు ఎంతో కొంత మంచి చేయాలనుకుంటాను. అలా వీలు కాని పక్కంలో పదవి నుండి స్వేచ్ఛగా తప్పుకుంటాను. అంతే కాని మీలాంటి అవినీతిపరులకు తల వంచి మాత్రం ఈ పదవి నుండి తప్పుకోను”.

అందరిలో నిశ్చేష్టత ఆమె దైర్యానికి.

ఒక సభ్యుడు ఆవేశంగా లేచాడు.

“సరే మేమంతా సమావేశమై ప్రధాని పదవి నుండి నిన్ను తొలగిస్తే?”

“చెప్పానుగా” సర్రున కదలింది “మీలాంటి అవినీతిపరులకు తలదించి ఈ పదవి నుండి తప్పుకోను. ప్రజలకు సేవ చేయలేని పరిస్థితుల్లో మాత్రమే దిగిపోతాను. ఒకవేళ పార్టీలో మెజారిటీ సభ్యులు ఏకమై నన్ను తీసెయ్యాలనుకుంటే వారందరి చరిత్రలు బయటపెట్టి కాని నేను పదవిలో నుండి దిగిపోను. అన్నట్లు నా కంప్యూటర్లో ప్రతి ఒక్కరి జీవిత చరిత్ర నిక్షిప్తమై ఉంది. ఎవరెవరు ఎంతెంత వెనకేశారో, ఎన్ని అవినీతి పనులకు ఒడిగట్టారో అన్ని వివరాలు నా దగ్గర ఉన్నాయి. ముల్లను ముళ్ళతోనే తీయాలంటారు. నా ఉనికికి భంగం కలిగిననాడు ఆవన్నీ న్యాస్ పేపర్లకు, టీవీ చానళ్ళతోపాటు సిబిఐ, ఇన్కంటాస్ డిపార్టమెంట్లకు చేరుకుంటాయి. దట్టాల్.”

అప్పుడు ఆమె ప్రజర్యిల్లతున్న ఓ నిప్పు కణికలా ఉంది. సభ్యులంతా నిర్ఘంతపోయారు. తమ జోలికి రావద్దని ఆమెకు వార్పింగ్ ఇద్దామనుకున్నారు కాని ఆమె తమకు హెచ్చరిక జారీచేసింది. చేసేది లేక అక్కడ నుండి నిప్పుమించారు నీరసంగా.

వారంతా వెళ్లిపోయాక పార్టీ చీఫ్ ఆమెతో అన్నాడు.

“శభావ్ సమీరా! ఈ అవినీతిపరులను బాగా తరిమికొట్టావు. ఇప్పటివరకూ నా హయాంలో ఎంతోమంది ప్రధానులను చూశాను. వాళ్ళ బెదిరించగానే కాళ్ళ బేరానికి వచ్చేవారినే చూశాను. రణతంత్రపు ఎత్తులతో, రాచరికపు తెలివితేటలతో నీలా ధీటుగా సమాధానం చెప్పేవారిని నేను చూడలేదు. ఏది ఏమైనా నా సెలక్షన్ ఉత్తమమైనదేనని నిరూపించావు. శభావ్ సమీరా...”అంటూ అభినందించి వెళ్లిపోయాడాయన.

ఆయన వెళ్లిపోయాక సమీర తన చేతిలోని లాప్టాప్ వేపు చూసింది.

అందులో ప్రతి ఒక్క ఎం.పీ., మంత్రుల చరిత్రలు నిక్షిప్తమై ఉన్నాయి. ఆమె అందుకోసం ఆమె ఓ పదిమంది చురుకైన ఇంటలిజెన్స్ ఆఫీసర్లను నియమించింది. ప్రతి నియోజకవర్గంలోను ఎం.పీ. చరిత్ర దగ్గర నుండి, అతడు లేదా ఆమె చేసిన పనులు, చేస్తున్న పనులు అన్నీ ఆమెకు ఎప్పటికప్పుడు అందజేస్తున్నారు వారు.

వీల్తుతే ఫోర్స్‌లు, వీడియో క్లిప్‌ింగ్ జతచేసి ఆమెకు పంపుతున్నారు. ఆమె ఎప్పుటికప్పుడు వాటిని సమీక్షిస్తోంది. అలా మొత్తం 552 మంది ఎంపీల చరిత్ర ఆమె దగ్గర ఉంది.

వాటిని చూస్తున్న ఆమె దవడ కండరం హతాత్తుగా బిగుసుకుంది. అందరి చరిత్రలు తన దగ్గర ఉన్నాయి. ఒకే ఒక వ్యక్తి చరిత్ర తప్ప. ఆ వ్యక్తి తనకు ఈ ప్రపంచంలోనే బద్దశత్రువు. అతడి అంతం చూడాలి.

ఆ వ్యక్తే... ఆర్య.

తన తండ్రి ఆత్మహత్యకు కారకుడు, తన కుటుంబ పరువు ప్రతిష్ఠను రోడ్డు మీద పడేసిన ఆర్య మీద పగ తీర్చుకోవాలి.

ప్రస్తుతం అతడెక్కడున్నాడో తాను కనిపెట్టాలి. కనిపెట్టి అతడి మీద ఇంతకు ఇంతా తీర్చుకోవాలి. అప్పుడే తాను ప్రధాని గద్దె ఎక్కిన ఆశయం సిద్ధిస్తుంది.

ఆ సమయంలో ఆమె బుసుకొట్టే పాములా ఉంది. కాటేసే ముందు పాము అలాగే బుసుకొడుతుంది.

కానీ ఆ సమయంలో ఆమెకు తెలియదు త్వరలో ఆర్య తనని కలుసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడని, ఘలితంగా రెండు శక్తులూ ఒకదానికొకటి థీకొని దేశం కకావికలమై పోనున్నదని.

ఆ రోజు... ఏదో తెలియని వెలితి ఆర్య గుండెల్లో పెనవేసుకొని బాధిస్తోంది. ఆర్యకు అస్వస్థంగా ఉంది అతడికి.

తన జీవితంలో తనకు తెలియని లోటేదో చోటు చేసుకుంది. తన గుండెల్లో శూన్యం ఏర్పడింది. అవును! తాను ఏకాకి! ఈ ప్రపంచంలో తనకెవరూ లేరు. తానేదో కోల్పోయాడు.

విసురుగా తలరుద్దుకున్నాడు ఆర్య. తనకు ఇప్పుడు ఏదో కావాలి. అమ్మ వడి వెచ్చుదనం, అమ్మ చేతి చల్లదనం తనకు తెలియవు. మమత, అనురాగం, ఆప్యాయత తనకు అపరిచితం. ఈ ప్రపంచంలో తనకు ఎవరూ లేరా?

అప్పుడు గుర్తొచ్చిందతడికి దాక్కాయణి.

వెంటనే కంప్యూటర్లో ఆమె అడ్రసు టైప్ చేశాడు. వెంటనే విజ్ఞనెట్లో ఆమె కనిపించింది.

ఆమెతో మాట్లాడాలన్నించింది. వెంటనే ఆమె నెంబరుకు ఫోన్ చేశాడు.

“హలో...”

“హలో..” ఉత్సాహం దాక్కాయణిలో.

“ఎలా ఉన్నారు?”

“బాగున్నాను. అదేమిటి మీరు చాలా డల్గా వున్నారు?”

“ఏం లేదు. వంటరితనం బాధిస్తోంది. వంటరిగా విసుగ్గా ఉంది.”

దాక్కాయణి విస్తుపోయింది. పాపం! అతడు తనను ఎన్నోసార్లు రక్షించాడు.
ప్రతిగా తాను అతడికేం ఇవ్వలేకపోయింది.

ఓ నిర్ణయానికి వచ్చిన ఆమె కంఠం కదిలింది.

“మీకు నేను ఏమైనా రిలాక్స్ ఇవ్వగలనా?”

“అంటే?” అర్థం కాలేదతడికి.

“నాకు పాటలు పాడటం వచ్చు. ఆ పాటలు మీకేమైనా రిలాక్స్ ని
ఇవ్వగలవేమానని...”

“నిజమా? పాడండి..”

అప్పుడు వినిపించిందతనికి.

శిలలను సైతం కరిగించే గానం! అలసిపోయిన మనస్సుకు సేదతీర్చే
అమృతగానం!

దాక్కాయణి పాడుతోంది.

అతడు నిటారుగా కూర్చున్నాడు. ఏదో లోకం నుండి దిగొచ్చిన ఓ అద్భుతశక్తి
వడిలో సేదతీరుతున్న ఫీలింగ్.

ఆమె పాట ఎంతో అద్భుతంగా ఉంది. హయిగా, తీయగా అతని గుండెలోతుల్ని
స్ఫురిశిస్తోంది. ఓహ్! ఓ అద్భుతాన్ని తనింతవరకూ అనుభవించని అనుభూతిని
కలిగిస్తోంది. ఒక వనదేవత పాటల పెట్టోలో చేరి అద్భుత రాగాలు విన్నిస్తున్న
అనుభూతి.

పాట అయిపోయినా ఆమె ఆపలేదు. మరో పాట అందుకుంది. అలా అర్థగంట
దాకా ఆపకుండా పాడుతూనే ఉంది.

వసంతరాత్రి మల్లెతోటల మీద నుంచి మధురంగా వీచే ఏలిగాలి తుమ్మెదలా పాట అయిపోయిన పది నిమిషాల దాకా అలాగే చూస్తుండిపోయాడు. తన బ్రతుకు తీగపై ప్రజయరాగాన్ని ఆలపించినట్లన్నించింది ఆమె.

అతడిలో అంతర్భదనం మొదలైంది. తనకు ఓ తోడు కావాలి. తన హృదయాన్ని సేదతీర్చే ఓ హస్తం కావాలి. ఓ అమృతపు చల్లటి మాట కావాలి.

ఒక్క క్షణం హతాత్తుగా తన ప్రపంచంలో ఎంత వంటరిగా బ్రతుకుతున్నాడో అర్థమైందతడికి. ఈ ప్రపంచమంతా హయిగా ఉంది. తనకు ద్రోహం చేసిన ప్రియురాలు ప్రధానిగా దేశాన్ని పాలిస్తోంది. ఎటోచ్చి తాను మాత్రం వంటరిగా మిగిలిపోయాడు.

వెంటనే ఫోన్ తీసుకొని దాక్కాయణికి చెప్పాడు.

“నేను ఇప్పుడు మీ ఇంటికి వస్తున్నాను. నాకు మిమ్మల్ని చూడాలని ఉంది”

ఓ ఆనంద తరంగం ఉపైనలా తాకిందామెను

“నిజమా? తప్పకుండా రండి. యూ ఆర్ ఆల్ఫోన్స్ వెలకమ్...”

అతడు ఫోన్ పెట్టేసి కలలో సదుస్తున్నవాడిలా లేచాడు. కారు తాళాలు తీసుకొని క్రిందికి వచ్చాడు.

కారు స్టార్ చేసి ఘణ్ణగేర్లో ఉంచాడు. కారు చెంగున ముందుకు దూకింది. యాక్సిలేటర్ బిలంగా నోక్కాడు. అర్థగంటలో అతడు గమ్మస్థానం చేరుకున్నాడు. అంతకుముందే విజన్సెటలో ఆమె ఇంటిని చూడడం వల్ల రూట్స్ ని గుర్తుపెట్టుకున్నాడు.

ఇంటి ముందు కారు ఆగిన శబ్దానికి దాక్కాయణి బయటికి వచ్చింది. ఆమె వెనకాల తండ్రి వచ్చాడు.

ఓ ఆనంద తరంగం ఉపైనలాగా దాక్కాయణిని కదివేసింది.

గ్రీకువీరుడిలా అందంగా, మగసిరి ఉట్టిపడేలా ఉన్నాడతడు. అతనిని అలాగే చూస్తుండిపోయిందామె. తను ఊహించిన దానికంటే అందంగా ఉన్నాడు. ఓ క్షణం తర్వాత తేరుకొని అంది.

“రండి లోపలికి”

ఆమె తండ్రి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

“నాన్న! ఈయనే నన్ను మూడుసార్లు రక్షించింది”

ఆమె తండ్రి కళ్లు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి.

“రా బాబూ! అలా నిలబడిపోయావేం?”

అతడు హందాగా లోపలికి నడిచాడు.

అతడు కూర్చున్నాక ఆమె తండ్రి కంఠం కదిలింది.

“బాబూ! మా జీవితంలో ఎన్నిసార్లు కష్టాలు వచ్చినా ఆ భగవంతుడిలా నీవు మమ్మల్ని కాపాడావు. ఆ దేవుడి తర్వాత ప్రతిరోజు తలుచుకునేది నిన్నే.”

అతడు చిన్నగా నవ్వాడు. దాక్కాయణి వేపు చూస్తూ కదిలిందతడి కంఠం.

“పాట చాలా బాగా పాడావు. దక్కాయణి! కంగ్రాట్స్”

ఓ ఉద్యోగపు అల ఆమె హృదయాన్ని నిలువెల్లూ ఊపేసింది.

“ధాంక్స్” తనను తాను కంట్రోలు చేసుకుంటూ అందామె.

“అపునూ” కదిలిందతడి కంఠం” సినిమాల్లో, టీవీల్లో ఎందుకు పాడవు నీవు? నీ కంఠం ముందు నెంబర్ వన్ గాయని కూడా దిగవిడువే”.

“పదిమంది కోసం పాదే పాటగా దానిని నాకు కమర్సియలైజ్ చేసుకోవడం ఇష్టం లేదు. ఈ ప్రపంచంలో ప్రతిదీ కమర్సియలైజ్ చేసుకోవాలన్న ఆశ నాకు లేదు. నా పాట నా కోసం ... ఆ తర్వాత నా కాబోయే భర్తా, పిల్లలకు కాస్త ఆఫ్లోదాన్ని ఇస్తే చాలు.”

అప్రతిభుదయ్యాడు అతడు. ఈ రోజుల్లో ఏ కళ్లనా కొద్దిగా వస్తే దాని ద్వారా ప్రపంచంలో ఎంత పైకి ఎగబాకాలా అని చూస్తారు కాని తన కోసం, తనకు ఆఫ్లోదం ఇష్టవడం కోసం లితిత కళలు నేర్చుకునేవారిని చూడడం అరుదు. ఆమె వ్యక్తిత్వానికి అతడికి ముచ్చటేసింది.

అదే మాటని తిరిగి ఆమె తండ్రితో అన్నాడు.

“అరుదైన వ్యక్తిత్వం మీ అమ్మాయిది. ఈమెని చేసుకునేవారెవరో కాని అదృష్ట వంతుడు. జీవితాన్ని ఓ మధుర భావనగా మలిచే తెలివితేటలు ఉన్నాయి. భర్తను ఎలా ఆనందపెట్టాలో తెలిసిన భార్య స్వర్గంతో కంటే ఉన్నతం”.

ఓ సంతోష తరంగం దాక్కాయణిని నిలువెల్లూ ఊపేసింది. రోజుకు ఎన్నిసార్లు గుర్తాచ్చి తనని కలవరపరిచే అతడు తన ఎదురుగా ఉన్నాడు. అతడు తన వ్యక్తిత్వాన్ని అభినందిస్తున్నాడు. ఆమాట కొస్తే తనకంటే అతడి వ్యక్తిత్వమే ఉన్నతమైనది.

ప్రపంచంలోనే అత్యద్ధుత పరికరం చేతిలో ఉండి ఆడవారిని నీచంగా చూసే అవకాశం ఉన్నా అలాంటి వూహొ లేకుండా తాను నమ్మిన సిద్ధాంతం కోసం పాటుపడుతున్నాడు. తన చేతిలోని అయ్యాన్ని కొన్ని కోట్లకు అమ్మే అవకాశం ఉండి, దానిని కేవలం ఒకే ఒక ఆశయమైన పగ తీర్చుకోవడానికి ఉపయోగిస్తున్నాడు. ఇలాంటి వ్యక్తులు చాలా తక్కువగా ఉంటారు.

అతడి మాటతో ఆలోచన తెగింది.

“ఇక వస్తాను దాక్కాయణి”

“అదేమిటా త్వరగా వెళ్లిపోతున్నారు? కాఫీ, టీ, కూల్‌డ్రింక్... ఏదీ కావాలి?”

“కాఫీ, టీ, కూల్‌డ్రింక్ నాకు అలవాటు లేదు దాక్కాయణి! నిన్ను ప్రత్యక్షంగా చూడడానికి వచ్చాను.”

“అయితే ఒక్క నిమిషం” మెరుపువేగంతో మాయమై మరో నిమిషంలో ప్రత్యక్షమైంది.

“ఇది గ్రీన్ టీ. ఒకసారి తాగి చూడండి. మనసు రిఫ్రెంచ్ అవుతుంది”.

అతడు ఒక సిప్ చేశాడు. నిజంగా అద్భుతంగా ఉంది. ఆ అమ్మాయి ఏ పని చేసినా అద్భుతంగా చేస్తుంది.

“ఇక వస్తాను దాక్కాయణి..”

“అన్నట్లు రేపు నాకు పెళ్ళిచూపులు...” తలవంచుకొని అందమే.

ఆ కెరటంలా విరుచుకుపడ్డ నిరాశ రేఖను అణగదొక్కుతూ కదిలిందతడి కంఠం.

“ఈజిట్... కంగ్రాట్స్... అయితే ఈ కాలంలో ఇంకా పెళ్ళిచూపులు ఉంటాయా?”

“సంప్రదాయక కుటుంబంలో పుట్టిన ప్రతి అమ్మాయికి ఇది తప్పదు. నిజానికి అప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవడం నాకూ ఇష్టం లేదు. కాని నాన్నగారికి అతడెవరో గవర్రుమెంట్ ఉద్యోగస్థుడట. బాగా నచ్చాడు. అయిన మనసుని నొప్పించడం ఇష్టం లేక సరేనన్నాను.”

“అలాగా”

“అన్నట్లు నాకో సహాయం చేస్తారా?”

“విమిటిది?”

“పెళ్ళి చూపులకు వచ్చే ఆయన పేరు సుందరావు. నీటిపారుదల శాఖలో సెక్కన్ అఫీసరట. కాస్త మీ వండర్ మిషన్ ద్వారా అతడెలాంటి వారో కొద్దిగా చూడరూ? ఎందుకంటే నాన్నగారు బాగా ఇష్టపడుతున్నారు. అసలు ఆయన ఎలాంటివారో తెలుస్తుంది కదా.... నాకయితే పెద్దగా ఇష్టం లేదు...”

ఆ ఆభరి మాట వినగానే ఆర్య మనసు మానస సరోవరంలో విహరించి నట్టయింది. దాక్కాయణీకి ఆ సంబంధం ఇష్టం లేదు. అది చాలు తనకు.

“అలాగే దాక్కాయణీ... బై”

“మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తారు?” చిరునవ్వుతో కదిలిందామె కంరం.

అందంగా మెరుస్తున్న ఆమె పలువరుసను అలాగే చూస్తా “నీవు నన్ను ఎప్పుడు తలుచుకుంటే అప్పుడు కలుస్తాను. సరేనా?” అన్నాడు.

“అలాగే” నవ్విందామె. ముత్యాలు రాలి పడ్డట్లన్నించాయి.

అతడి బై చెప్పి కారు ముందుకు కదిలించాడు.

కాని ఆ సమయంలో ఓ రెండు కళ్ళు వారిద్దరిని గమనించిన విషయం వారికి తెలియదు.

రంగరంగ వైభవంగా దిగారు పెళ్ళికొడుకువాళ్ళు. ముందుగా వారి కళ్లు ఆ ఇంటిని ఎక్కురే తీశాయి. అవతల వారి ఆర్థిక స్థోమతని అంచనా వేసే ప్రయత్నం అది.

“రండి....రండి” వినయంగా లోపలికి ఆహ్వానించాడు వారిని దాక్కాయణి తండ్రి.

దర్శంగా లోపలికి నడిచారంతా. పెళ్ళికొడుకు, తండ్రి, తల్లితో పాటు పెళ్ళికొడుకు అక్క చెల్లెలు కూడా వచ్చారు.

పెళ్ళి కొడుకు తీవిగా సోఫాలో కూర్చున్నాడు. ప్రభుత్వ ఉద్యోగినన్న అహం అతడి అణువణువూ కనిపిస్తోంది. కాలు మీద కాలు వేసుకొని కూర్చున్నాడు.

పెళ్ళికొడుకు తండ్రి తమ వంశప్రతిష్ఠల గురించి చెబుతున్నాడు.

“మా అమ్మాయిని పాయసంపేట జమిందారి కుటుంబానికి ఇచ్చాం. వారు అమ్మాయిని కాలు క్రింద కూడా పెట్టినీయరు. ఇంటి నిండా నోఖర్లు, పనివారు... వాళ్ళని చూసుకోవడానికి అమ్మాయికి టైమ్ సరిపోదు...”

ఆ అమ్మాయి దర్జంగా మెడలోని ఆరు పేట్ల గొలుసుని సర్వకొని కూర్చుంది. పెళ్ళికొడుకు తండ్రి మళ్ళీ మొదలుపెట్టాడు.

“మా అబ్బాయికి ఎంతోమంది పిల్లలని ఇస్తామని వచ్చారు. ఆఖరికి డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు కూడా వచ్చారు. కానీ నేనే సంప్రదాయ కుటుంబంగల పిల్ల కావాలని మీ సంబంధం చూడడానికి వచ్చాం.”

పెళ్ళి కొడుకు తల్లి అందుకుంది.

“అసలు మా వాడు ఈ కాలంలో పుట్టాల్సినవాడు కాడు. ఒక్క చెడ్డ అలవాటు కూడా లేదు. నేను ఎంత చెబితే అంతే... నేను లేకపోతే టిఫిన్ కూడా చేయడు. అలాగే అర్థాకలితో ఉంటాడు...”

అవిడ వాక్కువాహానికి అడ్డుపెడుతూ ఇద్దరు ముత్తయిదువలు దాక్కాయణిని తీసుకొచ్చారు. అమ్మాయిని చూస్తానే కళ్లు మెరిశాయి పెళ్ళి కొడుకు సుందరావుకు. అలాగే మిడిగుడ్డెస్సుకుని చూస్తున్నాడు. ఈలోగా తండ్రి ఉరిమి చూడడంలో ఆపేశాడు. అమ్మాయి నచ్చిందని వెంటనే చెబితే కట్టుంలో కోత పెడతారని ఆయన భయం.

“అమ్మాయే! వంటావార్పులు వచ్చా?” అడిగింది కాబోయే అత్తగారు.

“మా అమ్మాయికి వంటే కాదండి” అందుకున్నాడు దాక్కాయణి తండ్రి “సంగీతం, పెయింటింగ్... అన్నీ వచ్చు...”

“సంగీతం, పెయింటింగ్లా! అని నాలుక గీసుకోవడానికి కూడా పనికిరావు” ఈసడించింది పెళ్ళికొడుకు చెల్లెలు. ఆ అమ్మాయి ఇంజనీరింగ్ చదువుతుందట. అందుకే అతిశయంగా కూర్చొని ఉంది.

దాక్కాయణి దెబ్బతిన్నట్లుగా చూసింది. తండ్రి కళ్లతోనే ఊరుకోమన్నట్లుగా చూశాడు.

“కట్టుం ఎంతిస్తారు?” అడిగాడు పెళ్ళికొడుకు తండ్రి.

“అమ్మాయి పేరున ఒక ఎకరం ఉంది. అది మార్కెట్లో పది లక్ష్లు ఉంటుంది..”

“బోడి... పది లక్షలా... పైదరాబాదీలో కనీసం వంద గజాల స్థలం కూడా రాదు” ఈసడించుకున్నాడు పెళ్ళికొడుకు తండ్రి.

దాక్కాయణీ తండ్రి నీరుకారిపోయాడు.

“దాంతో పాటు లక్ష రూపాయలు క్యాప్, బంగారం కూడా ఇద్దామను కుంటున్నాను.”

“సర్లే... అలోచిస్తాం...” దర్శంగా అన్నాడు. ఈలోగా పండ్లు, ఘలవోరాలు, స్వీటులు తెచ్చిపెట్టారు. ఆకలిగున్న పులుల్లా వాటి మీదే పడ్డారు. ఎప్పుడూ అలాంటివి చూడలేదన్నట్లుగా గబగబ తినసాగారు.

కానేపయ్యాక మధ్యవర్తి అన్నాడు.

“అమ్మాయి, అబ్బాయి ఏదైనా మాట్లాడుకుంటారేమో చూడండి.”

అబ్బాయి పెద్దగా ఆసక్తి చూపలేదు. కాని దాక్కాయణీ ఆసక్తి చూపేసరికి ఇద్దరినీ వదిలేసి అంతా వేరే గదిలోకి వెళ్ళారు.

దాక్కాయణీ, అతడే మిగిలారు ఆ గదిలో.

“చెప్పండి! పెళ్ళి తర్వాత మీకు జాబ్ చెయ్యాలని ఉండా?” అడిగాడు పెళ్ళికొడుకు.

“లేదు”

“అదేమటి యమ్మె చదివి....”

“నా దృష్టిలో అన్నింటికంటే ఉత్తమమైన పోస్ట్ గృహిణి ఐ మీన్ హాస్కీపర్ భద్ర, పిల్లల్ని చూసుకుంటే ఇల్లు నీటగా ఉంచుకోవాలని నా ఆశ”

“భీ... హాస్కీపరా?” భీత్యారంగా అన్నాడు అతడు.

“ఏం మీ అమ్మ హాస్కీపర్? మీ అక్క గృహిణీ కాదా?”

అతడు గతుక్కుపున్నాడు.

“అది కాదు నా ఉద్దేశం! ఇద్దరం కలిసి జాబ్ చేసుకుంటే....”

“ఎందుకు మీరు తెచ్చే జీతం సరిపోదా? ఆడది బయటా, ఇంటా రెండు చోట్ల కష్టపడాలా?”

“అది కాదు నా ఉద్దేశం. మగవాడొక్కడే కష్టపడి సంపాదించాలంటే కష్టం...”

“కష్టం ఎందుకు? మీ జాబ్లో లంచాలు బాగా వస్తాయి కదా”

“లంచాలా? చ....అలాంటివి నేను తీసుకోను...”

“అవునా” నవ్వింది దాక్కాయణీ” మీరు నిన్న ఆఫీసులో కాంట్రాక్టర్ చెక్కు రెడీ చేయడానికి ఐందలు బల్లక్రింది చేతులు పెట్టి తీసుకున్నారే?”

తన కాళ్ళ క్రింది నేల కదిలినట్లన్నించింది అతడికి. అసలు నిన్న తాను లంచం తీసుకుంది తనకు, ఆ కాంట్రాక్టర్కే తెలుసు. మరి ఈమెకెలా తెలిసింది?

అతడు ఆమె వేపు అనుమానంగా చూశాడు. కొంపతీసి ఈమే ఏదైనా అవినీతి నిరోధకశాఖకు చెందినదా? మరి మూడోకంటివాడికి తెలియని ఆ విషయం ఈమెకెలా తెలిసింది?

“సరే ఆ విషయం పక్కన పెట్టండి. ఆడవారి మీద మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?”

“ఆడవారంటే నా దృష్టిలో పవిత్రమూర్తులు. నిజం చెప్పాలంటే నేను అమ్మను, అక్కాచెల్లెళ్ళను తప్ప ఇప్పటివరకు జీవితంలో ఎవరిని ఆ దృష్టిలో చూడలేదు...”

“అవునా” తన చెతిలో ఫోటోలు బయటికి తీసిందామె. “ఇవిగో నిన్న - మీ కోలీగ్ సత్యవతి పనిలో ఉన్నప్పుడు పైట క్రిందకు జారగానే మీ చూపులు ఎక్కడున్నాయో చూపిస్తున్నాయి. ఇదిగో, మీ ఆఫీసులో లంచ్‌టైమ్లో ఆడవారు బయటకు వెళ్ళగానే మీ మగ కోలిగ్గులతో మీరు “అదా! దాని మొగుడు దుబాయ్లో ఉన్నాడట. పిట్ట వాటంగా, కుదురుగా ఉంది. నన్న ఒక్క రాత్రికి పిలిస్తే దుమ్ము రేపేస్తాను” అని కామెంట్ చేసిన మాటలు...”

అతడు బిక్క చచ్చిపోయాడు. మైగాడ్! ఇది మామూలుది కాదు. అజ్ఞాతశక్తి గల ఆడది. తన జీవితం మొత్తం శోధించింది. తానేం చేసింది అన్ని తెలుసు. తన శరీరం మొత్తం స్వాన్ చేసి ఎక్కురే తీసినట్లుంది. వామో! పెళ్ళి కాకముందే దీనికి ఇన్ని కళలున్నాయి. పెళ్ళయ్యాక ఇంకెన్ని...

అతడి ఆలోచనల్ని సారున కట్ చేస్తూ కదిలిందామె.

“చూడండి! మీరంటే నాకు ఇష్టమని పర్సనల్గా మాట్లాడలేదు. ఇప్పన్నీ మీ అక్కాచెల్లెళ్ళ ముందు మాట్లాడితే సంస్కారమనిపించుకోదు. కాబట్టి ఇలా పర్సనల్గా మాట్లాడాల్సి వచ్చింది. ఇదిగో ఇంకో దృశ్యం చూపిస్తాను. పెళ్ళిచూపులకు వచ్చే ముందు రాత్రి... అంటే నిన్న మీ తల్లిదండ్రులతో మీరు ఏమన్నారో చెప్పనా? “నాన్నా!

రేపు పెళ్ళి చూపులు కదా! దాని కారెక్టర్ కనుక్కున్నారా? అది ఎవడితో తిరుగుతుందో అబార్న్ చేయించుకుందో? అసలే ఈ కాలపు అమ్మాయిలను నమ్మకూడదు” అన్నారు. దానికి నీ తండ్రి “అంతా ఎంక్యుయిరీ చేసి వచ్చాం. అయినా నీ చెడు తిరుగుళ్ల తెలిసినవారు నీకు పిల్లనిష్వకపోతే, ఆఖరికి హాస్కిపర్ సంబంధానికి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. అయినా రేపు పెళ్ళిచూపులు కదా! కాస్త ఈ ఒక్కరోజుకైనా ఆ పేకాట, తాగుడు ఆపేసి బుధిగా ఇంట్లో కూర్చోరా” అన్నాడు. కాబోయే పెళ్ళాన్ని ‘అది’ ఇది అనే మీ సంస్కారం నాకు అర్థమైంది...”

అప్పటికే చెమటల్లు పట్టేశాయి అతడికి. అయినా దాక్కాయణీ ఆపలేదు.

“ఇందాకా మీ చెల్లెలు అన్నదే చిత్రలేఖనం, సంగీతం నాలుక గీసుకోవడానికి కూడా పనికిరావు అని. అసలు ఆ అమ్మాయికు ఇంజనీరింగ్‌లో ఇప్పటికే పది సష్టోష్టులు బ్యాక్లర్గ్ ఉన్నాయి. ఇంకో నాలుగేళ్లు ఎక్కువ చదివినా ఆ ఇంజనీరింగ్ పూర్తవుతుండన్న నమ్మకం లేదు. పైగా రోజూ కాలేజీకి లోకల్ ట్రైన్‌లో ఆ అమ్మాయి అబ్బాయిలతో జరిపే ప్రణయదృశ్యాలు కోకొల్లలు. ఆమెకు వారానికో కొత్త బాయ్యిఫ్రైండ్ కావాలి. అలాంటి అమ్మాయికి చిత్రలేఖనం, సంగీతం లాంటివి ఎందుకు పనికిరాని విద్యలు. అవునా?”

అతడు కనీసం తల కూడా ఎత్తడం లేదు. దాక్కాయణీని సూటిగా చూసే సాహసం చేయడం లేదు. ఈ లోగా దాక్కాయణీ కొనసాగించింది.

“ఐయాం సారీ! మీ సంబంధం నచ్చలేదంటే నాన్నగారు బాధపడతారు. అందుకే మీతో చెబుతున్నాను. మీకు నేను నచ్చలేదని కబురంపండి. అందువల్ల నాకే మిమ్మల్ని చేసుకునే అవసరం ఉండదు” అంటూ లేచింది.

ఆమె లేవడం చూసి లోపలున్న మిగతావారు బయటికి వచ్చారు. పెళ్ళికొడుకు మొహంలో నెత్తురు చుక్కలేదు. పెళ్ళికొడుకు తండ్రి, తల్లి, అక్కడ చెల్లెళ్లకు ఏం జరిగిందో అర్థం కాలేదు.

“ఒకే! అసలు విషయం తర్వాత తెలియజేస్తాం” అని పెళ్ళికొడుకు తండ్రి తన పరివారంతో బయటికి నడిచాడు.

9

ప్రధాని సమీరను కలుసుకోవడానికి ఆర్యచంద్ర చేయని ప్రయత్నం లేదు. ఒకసారి ఏదో బహిరంగసభకు ఆమె వస్తుంటే సెక్కారిటీని దాటి ముందుకు వెళ్లాలని ప్రయత్నించాడు. కాని సెక్కారిటీవారు అతడిని పక్కకు తోసేశారు.

మరోసారి ప్లాట్ సమావేశం ఉన్నప్పుడు అతడు అందులో ‘టీ’ సప్లై చేసే వాడిగా వేషం వేసుకున్నాడు. కాని సెక్కారిటీవారు అతడిని వారించి, ఆ టీని తాము సప్లై చేస్తామని చెప్పి బయటికి పంపించారు.

అంగన్వాడి సెంటర్కు ప్రధాని వస్తున్నారన్న వార్త వినగానే అతడు ఆమె కారు ముందు కనిపించడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. కాని ఆమె ముందు ఆరు కార్బు ఉన్నాయి. అసలామె ఏ కారులో ఉందో అంతు తెలియలేదు.

ఎంతయినా ఆమె ఒకప్పుటి ప్రేయసి. ఆమె తండ్రి చేసిన అన్యాయాన్ని ఆమెకు మనసు విప్పి చెపితే ఆమె కరిగిపోతుందని అతడి ఆశ. ఎంత ప్రధాని అయినా ఒకప్పుటి చెలికాడైన తనని మర్చిపోదని అతడి ఆరాటం. అందుకే ఆమెను కలుసుకొని తన మంచి చెడ్డలు చెప్పుకోవాలని అతడి ఆశ.

నిజానికి ఆమెనుండి ఏదో ఆశించాలని అతడికి లేదు. ఎంత కాదన్నా ఆమె ఒకప్పుడు తన ప్రేయసి. ఎంత పెద్ద పదవిలో ఉన్నా ఆమె తనని ఆదరిస్తుందని అతడి ఆశ.

కాని ఆమెకు తనంటే అసవ్యామని, తన పొడంటేనే గిట్టుదని అతడికి తెలియదు. ఆమె తండ్రి చనిపోతూ తన గురించి ఆమెకు తెలియజేశాడని అతడికి తెలియదు. తెలియదు కాబట్టే అతడు తన ప్రయత్నాలు తాను చేస్తున్నాడు.

అలా ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా అన్ని విఫలమవుతున్నాయి. దాంతో అతడు ఆమెను కలుసుకోవడానికి ఏ దారిలోనైనా వెళ్డానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఆ దారి ఏది అని చాలా రోజులు అతడు రీసెర్చీ చేశాడు. తన దగ్గరన్న విజన్నెట్ని ఉపయోగించి ఆమెని కలుసుకోవడం అతడికి ఇష్టం లేదు. తనని తానుగా ఆమెను కలుసుకోవాలని అతడి కోరిక. నిజానికి తన విజన్నెట్ అంటే వండర్మిషన్ గురించి అప్పుడే ఎవరికీ తెలియడం అతడికి ఇష్టం లేదు.

అప్పుడు కనిపించిందో కన్నించిందోదారి. ఆ దారి ప్రెస్ రిపోర్టర్గా అవతారం ఎత్తడం.

ఆ రోజు ప్రధానితో ప్రెస్ కాస్టరెన్స్ ఉంది. ఆ ప్రెస్ కాస్టరెన్స్కు దేశంలో ప్రముఖ న్యాసపేపర్లు, టీవీ చానల్స్కు ఆహ్వానం వెళుతుంది.

సరిగ్గా ఇదే అవకాశాన్ని తనకు అనువుగా మార్చుకున్నాడు అతడు. దాంతో అతడు కూడా భారత్తుట్టేమ్స్ వీళ్ళీ జర్రులిష్ట్స్గా అవతారం ఎత్తడానికి నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆ పత్రిక జర్రులిష్ట్స్గా అతడు సైతం ప్రెస్ కాస్టరెన్స్లో అడుగుపెడతాడు. అడుగు పెట్టి ఆమెను కన్నులారా చూడవచ్చు.

అయితే అలా జర్రులిష్ట్ కావాలంటే తన విజిటింగ్ కార్డు కావాలి. అందుకే అతడే ఒక నకిలీ విజిటింగ్ కార్డుని తయారుచేసుకున్నాడు. ఆ నకిలీ కార్డు ద్వారా లోపికి అడుగుపెట్టి, ఆమె కళ్ళలో పడవచ్చు. ఒకసారి ఆమె కళ్ళల్లో పడితే చాలు, ఆమె తనని పిలుస్తుంది.

అంతే! ఆ వూహ వచ్చిన మరుక్షణం అతడు తన పాసెపోర్ట్ సైజ్తో గల ప్రెస్ విజిటింగ్ కార్డుని తయారుచేసుకున్నాడు. అందులో కొద్దిపాటి రిస్క్ ఉంది. కానీ తన ప్రియురాలు కోసం ఆ మాత్రం రిస్క్ తీసుకోగల సాహసం తనకు ఉంది.

ఎప్పుడైతే నకిలీ విజిటింగ్ కార్డుని తయారుచేసుకున్నాడో, అతడు ప్రెస్ కాస్టరెన్స్ కోసం ఎదురుచూడసాగాడు.

ఆ ప్రెస్ కాస్టరెన్స్ సమయం సైతం వేగంగా దూసుకువచ్చింది.

ప్రెస్ కాస్టరెన్స్ హోల్.

దేశం ఎదుర్కొంటున్న అనేక సమస్యల్ని పరిష్కార మార్గాల గురించి ఆమె వివరిస్తోంది.

“భారతదేశం సంప్రదాయక దేశం. ఈ దేశంలో... “స్పృచ్ ఇస్తున్న ఆమె కళ్లు అందరికేసి తిరిగాయి.

అప్పుడు... ఓ మూల ఉన్న ఆర్య కనిపించాడు. మరుక్షణం ఆమె కళ్లు ఎరువురంగు సంతరించుకున్నాయి. పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి ఆవేశంతో. ఎలాగో నిగ్రహించుకుంటూ తన ఉపన్యాసాన్ని ముగించింది.

కెమెరా ఫ్లాప్స్‌లు నిరంతరాయంగా అమెకేసి కురుస్తున్నాయి వెలుగులు.

ప్రెన్ కాస్చరెన్స్ అయిపోయింది. జర్నలిస్ట్‌లంతా తమ కిట్టలు సర్దుకొని బయటకు బయలుదేరారు.

ఆర్య ఇంకా ఆక్షాడే ఉన్నారు. ఆమె తన ప్రక్కనే ఉన్న సెక్క్యూరిటీ చీఫ్‌కేసి తిరిగి అతడికి ఏదో చెప్పింది.

మరుక్కణం కదిలాడు సెక్క్యూరిటీ చీఫ్ ఆర్య దగ్గరకు వచ్చాడు వేగంగా.

“యువర్ ఐడెంబిటీ కార్డ్ ప్లైజ్?”

ఆర్య లోపల నుండి తన ఐడి కార్డ్ తీశాడు. చీఫ్ సెక్క్యూరిటీ ఆఫీసర్ దానిని చూశాడు. అటూ ఇటూ తిప్పాడు అనుమానంగా. ఆ తర్వాత ఫోన్ తీసి కొన్ని నెంబర్లు ప్రెన్ చేశాడు.

“హలో! ఈజీట్ భారత్ టైమ్స్?”

“మీ పత్రికలో ఆర్య అనే జర్నలిస్ట్ ఉన్నారా?”

“ప్రధాని ప్రెన్ కాస్చరెన్స్‌కు వచ్చాడే మరి?”

మరుక్కణం సెక్క్యూరిటీ ఆఫీసర్ ఆర్య చొక్కు పట్టుకున్నాడు.

“హలూ ఆర్ యూ?”

“ఆర్య...”

“దొంగ వెధవ... దొంగ ఐడికార్డ్‌తో లోపలికి వస్తావా?” అంటూ అతడిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

అదే సమయంలో ప్రెన్ కాస్చరెన్స్ ముగిసి సమీర ఆక్షాడు నుండి వెళ్లిపోతోంది.

“సమీరా! నేను ఆర్యను.”

సమీర భీతారంగా చూసింది. ఆ తర్వాత ఆగింది.

“అతడిని తగిన విధంగా డీల్ చేయండి” అని ఆక్షాడు నుండి వెళ్లిపోయింది.

అంతే ఆర్య మొహం మీద పడింది లారీ. మరో సెక్క్యూరిటీ గార్డ్ బూట్‌కాలిట్ అతడి కాలు మీద కొట్టాడు. ఎముక విరిగినంత బాధ ఆర్యలో.

“ఏరా! దొంగ సర్టిఫికెట్‌తో ప్రెన్ కాస్చరెన్స్‌కు వస్తావా? ప్రధానిని ఏం చేడ్డామని వచ్చావురా?”

ఆర్యలో షాక్. ఆ షాక్ వారు అలా రఘ్ త్రీట్మెంట్ ఇస్తున్నందుకు కాదు. సమీర తనని తగిన విధంగా డీల్ చేయమని సెక్యూరిటీకి అదేశాలు ఇచ్చినందుకు.

“వీరా ఏం మాట్లాడవు? ఎవడా నీవు టెర్రిస్టువా, అసలు ఇక్కడికెందుకు వచ్చావురా? నీ వెనకాల ఎవరు ఉన్నారూ?” అంటూనే అతడిని పక్కనే ఉన్న గదిలోకి తీసుకున్నారు.

ఆర్య ఇంకా దిగ్రాంతిలోనే ఉన్నారు. చాలాకాలం తర్వాత తన అనురాగ దేవతను కలుసుకోవాలని వస్తే, ఆమె తనని గుర్తుపెట్టునట్లుగా నటించి, చిత్రహింసలు పెట్టుమని తన సిబ్బందికి సూచనలు ఇవ్వడం అతను కలలో కూడా వూహించలేదు. కనీసం తనతో మాట్లాడకపోయినా ఫర్మాలేదు, ఆమెని చూసినట్లు ఉంటుందని వస్తే, ఆమె తనని విషవలయంలో ఇరికిస్తుందని అతడు అనుకోలేదు.

ఈ సంఘటనకి సరిగ్గా గంట తర్వాత -

రెండు పెదాలు చిట్టి, నాలుగు పళ్ళు రాలి, నోరంత ముద్దముద్దగా ఉబుకుతున్న రక్కం, తల పగిలి నేలను తడుపుతూ రక్కం, కుడికన్న పూర్తిగా వాచిపోయి పడి ఉన్నాడు.

నిజానికీ అతడిని ఆ రోజు అసలు వదిలేవారు కాదు. కాని అతడు నిజంగా టెర్రిస్టు కాదని, అతడు ఐటీ చేశాడని, పిహాచ్.డి.ని మధ్యలోనే వదిలేశాడని అతడు చెప్పగానే ఆయా కాలేజీలకు, యూనివర్సిటీకి కాంటాక్ట్ చేసి, అతడు చెప్పింది నిజమేనని నిర్ధారించుకున్నాక వదిలేశారు.

మళ్ళీ పొరబాటున కూడా ప్రధాని ఆఫీసు చుట్టుప్రక్కల కనిపించకూడదని వార్షిక్ ఇచ్చి జీప్సో అతడిని తెచ్చి అతడు చదివిన ఐటీ కాలేజీ ముందు బస్తాని విసిరేసినట్లుగా విసిరేసి వెళ్లిపోయారు.

వర్షం పెద్దదవుతోంది. ఆ వర్షంలో తడుస్తూ వున్న అతడికి ఎదురుగా ఎత్తుగా కాలేజీ బిల్లింగ్ కనిపిస్తోంది.

బంటి మీదున్న రక్కం ఆ వర్షపు చినుకుల్తో కలిసిపోయి భయంకరంగా ఉన్నాడు. అతడి కళ్ళలోకి నీళ్ళు వర్షపు చినుకుల్తో కలిసిపోతున్నాయి. నీరసంతో స్ఫూర్హ తప్పిపోయాడు ఆ రాత్రంతా.

ఉదయం ఎవరో చూసి అతడిని హస్సిటల్లో జాయిన్ చేసి వెళ్లిపోయారు.

ఆ దెబ్బలు తగ్గుముఖం పట్టడానికి రెండు నెలలు పట్టాయి. ఆ రెండు నెలలు అతడిలో చాలా మార్పుని తీసుకొచ్చాయి.

అతడిలో కసి.. అంతలేని కసి. ఈ రాచరిక వ్యవస్థని పునాదులతో పెకలించి పరిపాలనా వ్యవస్థని స్తంభింపజేయాలన్న ప్రతీకారం అతడి నరనరాన బుస బుస పొంగిపోతోంది.

ఆ రాత్రి -

పరిపాలనా వ్యవహారాలు ఫూర్తి చేసుకున్న సమీర రిలాక్షింగ్‌గా కూర్చుంది.

అప్పుడు ప్రోగ్రామ్ ఫోన్. అన్నిస్టేడ్ నెంబర్‌ది. భారత రాష్ట్రపతి, పార్టీ చీఫ్‌లాంటి ఓ పది మంది ప్రముఖుల డగ్గరే ఉంటుండా నెంబర్.

ఆమె కనుబొమ్మలు ముడివడ్డాయి. ఏదో కొత్త నెంబర్‌ది.

అనుమానంగా ఎత్తిందా ఫోన్.

“హలో....” వికటపు నవ్వు.

“హలో... ఎవరూ?”

“గుర్తు పట్టు చూద్దాం” వ్యంగ్యం ఆ కంరంలో.

“ఎవరు మీరు?”

“చెప్పుకో చూద్దాం...” తిరిగి వ్యంగ్యం ఆ కంరంలో.

ఆమెకు ఒక్కసారి చిరాకు వచ్చింది. ఎవరో చెప్పుడు. పైగా తనని ఏకసంబోధనతో మాట్లాడడం.

అంతే! మరుక్కణం ఆమె కంరం కదిలింది ఆగ్రహంగా.

“ఏం పిచ్చి పిచ్చిగా ఉందా? అసలీ నెంబర్ ఎక్కడిది? ఎవరు మీరు?”

కత్తితో కోసినంత పదునుతో ధ్వనించింది అప్పుడు కంరం.

“అర్యా... అర్యచంద్ర”

ఒక్కసారిగా శరీరం తూలిపడ్డట్లయింది. మైగాడ్! అతడు తిరిగి మళ్ళీ రంగంలోకి వచ్చాడు.

“హలో... ఏం షాక్ తిన్నావా?” వ్యంగ్యంగా కదిలిందతడి కంరం” చాలా

కాలం అయింది కదు మనం కలిసి. ఆ రోజు నీ సెక్క్యూరిటీతో కొట్టించిన దెబ్బలు ఇప్పటికీ నా శరీరం మీద మచ్చల్లా మిగులున్నాయి...”

“సిగ్గు లేదు” మెరుపువేగంతో కదిలిందామె కంరం. “ఆ రోజు వాళ్ళు కొట్టిన దెబ్బలు చాల్చేదూ... మళ్ళీ వచ్చావు.”

“దెబ్బలదేం ఉందిలే! మానిపోతాయి. కాని మానసికంగా నీవు కొట్టిన దెబ్బలే నా గుండెల్లో ఇప్పటికీ అగ్నిజ్యాలలు రేకెత్తిస్తున్నాయి...”

“మరెందుకు వచ్చావు? నీ పని నీవు చేసుకోకుండా”

“నీ పని డిస్టర్బ్ చేయడానికి...” పదును ఆర్య కంరంలో.

“ఏం తిక్కుతిక్కగా ఉందా? దేశానికి ప్రధానిని నేను... ఆష్టరాల్ ఓ సామాన్యాడిపి. నీవు నా పనిని అంతరాయం కలిగించడానికి ఇలా వస్తే ఏమాత్రం సహాంచేది లేదు.”

“ఎంత ప్రధాని అయినా నీవు ఒకప్పుడు నా ప్రేమికురాలివే అన్న విషయం మర్చిపోకు”.

“అది గతం! నీలాంటి దుర్మార్గుడిని ప్రేమించినందుకు నేను బాధపడు తున్నాను..”

“ఎందుకు నీ పొజిషన్ పెద్దదైనందుకా, నా పొజిషన్ చిన్నగా అయినందుకా?”

“మా నాన్నని నిర్దాక్షిణ్యంగా దేశ ప్రజల ముందు అవమానించి ఆత్మహాత్య చేసేటట్లుగా చేశావు. అలాంటి నీతో నాకు మాటలేమిటి?”

“నిజం చెప్పాలంటే చిత్తికింది మీ నాన్న బ్రతుకు కాదు. నిన్ను ప్రేమించిన నేరానికి నాభితుకే కాదు, ఒక్కగానొక్క నా అక్క జీవితం సైతం నేలరాలింది.”

“దానికి నేనేం చేస్తాను? స్వయంకృతాపరాథం.”

“న....మీ....రా...” ఆ అరుపుకు ఆమె కర్రథేరి పగిలినంతగా నొప్పి.

“ఎందుకు అలా అరుస్తావు? ఇలాంటి తిక్కవేషాలంటే తిరిగి నిన్న లోపలి వేసి అనలు బ్రతకుండా జీవచ్చవంలా చేసి...”

ఆమె మాటలు పూర్తికాకుండానే అతడి కంరం కదిలింది వేగంగా.

“ఓహో అధికారం చేతిలో ఉందనికదా ఇలా చులకనగా మాట్లాడుతున్నావు. నీ అధికారాన్ని మించినది నేను పొందగలను తలుచుకుంటే...”

“ఆప్టరాలీ! ఓ సాధారణ వ్యక్తిని. నీవేం చేయగలవు నన్ను....” అతిశయం ఆమె కంరంలో.

“ఏదైనా చేయగలను. నేను సైంటిస్ట్‌కి. నేను తలుచుకుంటే ఈ దేశపు పునాదులు కదిలిస్తాను. జాగ్రత్త...”

“ఓహెలా కలకన్నావా? బాగా కను. ఈ ప్రధాని పీరం వెనకాల రాష్ట్రపతి, మంత్రిమండలి, ఎంపీలు, సుప్రీంకోర్టు, ఇంకా లక్ష్మాది సైనికులు ఉన్నారు. ఇలాంటి పటిష్టమైన సింహసనాన్ని లేపడం నీ వల్ల కాదు. నిన్ను పుట్టించిన అబ్బి...”

“ఆపు నీ రణతంత్రపు జిత్తులు. నేను తలుచుకుంటే ఈ సింహసనాన్ని పునాదులతో సహా పెకలిస్తాను. కాని నేను నీలాంటి ప్రతికూల ధోరణులు ఉన్న వాడిని కాను. జీవితం పట్లా, సమాజం పట్లా, చుట్టూ వున్న ప్రజల పట్లా సున్నితమైన భావాలు ఉన్నవాడిని. సమాజం నన్ను ఎంత దెబ్బకొట్టినా నాలో రాక్షసభావాలు ఇంకా రాలేదు. నేను పుట్టిన వాతావరణం, పెంచిన సంస్కారం నాలో ఇంకా మానవతను ఉంచాయి.”

“హీరో డైలాగులు మానేయ్య. నీలాంటి ప్రతివాడు ఇలాగే మాట్లాడతాడు”

“నేను సైంటిస్ట్‌ని. సైంటిస్ట్‌ని ఎప్పుడూ చులకన చేయకు. సైంటిస్ట్‌లు లేకపోతే ఈ ప్రపంచం...”

“చాల్సే శుష్టు ప్రవచనాలు. అసలు విషయంకురా. ఫోన్ ఎందుకు చేశావు? ఇంకోసారి ఫోన్ చేస్తే నీ శవం కూడా యమునానదిలో దొరకదు...”

“ఎంత కండకావరం నీకు. ఆ ఎర్రచీరలో, నల్ల జాకెట్టులో, మెడలో లాకెట్టులో రూపం అద్భుతంగా ఉంది. కాని మనసే కరినం...”

“మైగాడ్” అదిరిపడింది సమీర. తాను వేసుకున్న డ్రెస్, లాకట్ గురించి అతడికెలా తెలుసు?

“అదే కాదు, ఇందాకే జడలో పెట్టుకున్న మల్లెపూలు సైతం మత్తెక్కిస్తున్నాయి.”

అప్పుడు ఎగిరిపడింది సమీర. మైగాడ్! ఈ గదిలో జరుగుతున్న ప్రతిదీ అతడెలా చెబుతున్నాడు?

సరిగ్గా అప్పుడే సమీర పెంపుడుకుక్క వచ్చింది అక్కడ పాక్కుంటూ. సమీర ప్రేమగా ‘కమాన్ జూలీ’ అంది.

“ఒపో కుక్కనీ కూడా పెంచుతున్నావన్న మాట. బాగుంది జూలీ... హాయ్ జూలీ...” గొంతు పెద్దది చేశాడు.

అది ఫోన్‌లో లీలగా వినిపిస్తున్న ‘జూలీ’ అన్న పిలుపు విని అది రిసీవర్ వేపు ఎగరసాగింది.

“చూశావా! నీ కుక్క జూలీ సైతం నా కోసం ఎగబడుతోంది. కుక్కలకు ఉన్న మమకారం మనుషులకు ఉండడం లేదు..”

సమీరకు మతిపోతోంది. అనుమానంగా తన గది చుట్టూ చూసింది ఎక్కుడన్నా సిసి కెమెరా ఉందేమోనని. ఊహా! అలాంటివేమీ లేవు.

“సమీర! కెమెరాల కంటే శక్తివంతమైనది నేను కనిపెట్టిన విజన్‌నెట్. ఐమీన్ వండర్ మిషన్. అందువల్ల నీవేం చేసేది నా కళ్ళ ముందు కనిపిస్తోంది..”

దిగ్ర్యాంతికి లోనయ్యంది సమీర. మైగాడ్! అతడు చెప్పేది నిజమా? అదేందో పురాణాలలో విన్నది మాయాదర్శణం గురించి, దాని ద్వారా ఇతర లోకాలలో మనుషులేం చేస్తారో తెలుసుకోవచ్చని. కానీ ఈ ఆర్య అలాంటి దానిని ఎలా కనిపెట్టగలిగాడు? అదసలు సాధ్యమేనా? అంతా మాయమాటలేనా?

ఆమె మనసులోని భావాలు చదివినట్లుగా కదిలిందతడి కంఠం.

“సైన్స్... టెక్నాలజీ... రెండూ కలిపితే జరిగేది సంచలనమే. అదే నేనిప్పుడు చేసింది”

ఆమెకు మండిపోయింది అతడి అతిశయానికి.

“అయితే ఏమిటి? దాని వల్ల నీవు సాధించేది ఏమిటి?”

“ఎక్కడ బంగారం, పెట్రోలు దొరుకుతాయో తెలుస్తుంది. ఎక్కడ మాఫియా సంచరిస్తుందో తెలుస్తుంది. ఎక్కడ సంఘవిద్రోహకశక్తులు చెలరేగిపోతారో కనిపెట్టవచ్చు). ఎక్కడ ఇన్కంటార్క్ దబ్బు ఎగొట్టి దాచారో కనిపెట్టవచ్చు.”

“దానితోపాటు ఆడవారిని నగ్గంగా, కోరుకున్న విధంగా చూడవచ్చు” వ్యంగ్యంగా కదిలింది ఆమె కంఠం “ఇలా ఎన్నాళ్ళనుండి చేస్తున్నావు?”

“నేనేమీ మీ తండ్రిగారిలా ఒకేసారి రాసక్రీడలు నడిపించలేదులే. అయినా ఆడవారిని అలా నగ్గంగా చూసే సంప్రదాయం నాకు లేదు...”

“అది లేదు. కాని ఇలా బహిరంగంగా చూసే అలవాటు ఉంది..” వ్యంగ్యం ఆమెలో.

“అలా చేసింది నీలాంటి ఒకళ్ళిడ్డరి విషయంలోనే. ఇతరుల విషయంలో నేనెప్పుడూ అలా చేయను. చేయలేదు కూడా! నన్ను కుక్కను కొట్టినట్లుగా మీ సెక్కారిటీ వాళ్ళు కొట్టారే! అందుకే తిరిగి నిన్ను దెబ్బకొట్టడానికి ఇలా చేశాను...”

“దేశ ప్రధానిని నేను...” అతిశయం సమీరలో “నన్ను నీవేం చేయగలవు?”

“ఏం చేయగలనో చూపిస్తాను. నా సైన్స్+టెక్నాలజీ సహాయంతో దేశాన్ని ఎలా గడగడలాడిస్తానో ఇక నుండి చూపిస్తాను. ఈ సామాన్య శారుడు దేశ ప్రధానిని ఎలా వణికిస్తాడో నిరూపిస్తాను. నీ కంప్యూటర్ ఆన్ చేయ. నా దగ్గర నుండి వచ్చిన ఈ మెయిల్ని చదువు. అప్పుడే నా తడాభా నీకు అర్థమవుతుంది. ఖబడ్డార్.”

మరుక్కణం ఫోన్ పెబ్బేసినట్లుగా క్లిక్ మంది.

మర్మాడు ఉదయం - సమీర తన లాప్‌టాప్ కంప్యూటర్ని తెరిచింది. ఇ-మెయిల్లో ఆర్య చెప్పిన లెటర్ కన్నించింది. వెంటనే మాసని దాని మీద క్లిక్ చేసింది.

మిన్ ప్రైమ్ మినిస్టర్,

స్వతంత్ర భారతావనికి నూతన ప్రధానిగా వచ్చిన మీకు నా అభినందనలు. చాలా చిన్నవయసులో అంత పెద్ద అధికారం చేపట్టిన మీకు నా హట్టాఫ్.

ఒకనాడు మీ కపిలవర్ధ యూనివరిటీలో పిహాచ.డి చేస్తున్న మీ తండ్రిగారు మిమ్మల్ని ప్రేమించిన నేరానికి నాకు తీవ్రమైన శిక్ష విధించారు. నా పిహాచ.డి. కలని నాశనం చేశారు. ఎయిష్ట్కు మందు కనిపెడితే దానిని తస్కరించి ఎవరికో అమ్మేశారు. ఆఖరికి ఒక్కగా నొక్క నా అక్క మానభంగానికి గురవడానికి కారణం మీ తండ్రే.

అందుకే ప్రతీన పూని నీ తండ్రిని నాశనం చేశాను. అయిన నా పగ ఇంకా తీరలేదు. నా అక్కని రేప్ చేసిన వాడు మీ మినిస్టర్లలో ఒకరట. కొనపూపిరిలో ఉన్న నా అక్క ఈ ఒక్కమాట చెప్పి ప్రాణం విడిచింది. వాడిని పట్టుకొని ఉరికంబం ఎక్కించాలి. లేదా దేశం మొత్తం సంచలనం సృష్టిస్తాను. నీకు ఊపిరి ఆగకుండా చేస్తాను. నీ కంటికి కునికే లేకుండా చేస్తాను.

నేను కనిపెట్టిన వండర్ మిషన్సో దేశం మొత్తం సంచలనం సృష్టిస్తాను. ఇంతవకూ వండర్ మిషన్ అంటే ఏమిటో తెలుసా? ఎక్కడో దూరాన జరిగే

సంఘటనల్ని యథాతథంగా ఫోటో తీసి మన కంప్యూటర్కి పంపే సాధనం పేరే విజన్ నెట్. దానినే నేను ముడ్చగా వండర్ మిషన్గా పిలుచుకుంటున్నాను.

ఆ వండర్ మిషన్ని మంచి ఉద్దేశాలకు వాడవచ్చు. చెదు ఉద్దేశాలకు వాడవచ్చు. డైనమైట్స్ ని ఎలా మానవ విధ్వంసానికి వాడవచ్చే, అలాగే మానవ సొభాగ్యానికి వాడవచ్చు. ముందుగా నా ఆక్కని మానభంగం చేసిన మినిస్టర్ ని నీ సైనిక పటారంతో పట్టుకో లేదా దేశంలో ఒక్కే రంగాన్ని నాశనం చేసుకుంటూ వస్తాను.

అప్పుడు నీ పదవి, రాజకీయాలు, పరువు, ప్రభ్యాతులు మొత్తం గోవిందా!

ఆ రోజు రాత్రి... మీ తండ్రిగారి పార్టీకి చాలామంది రాజకీయవేత్తలు, మంత్రులు వచ్చారు. అందులో ఒక మంత్రి వెళుతూ, వెళుతూ గస్టహాన్లో ఉన్న ఆక్కని చూసి ఘోరాతిఘోరంగా రేవ్ చేశారు. ఆ మంత్రి ఎవరో నీ సిబిప, రా, మిలటరీ ఇంటిలిజెన్స్‌తో కనిపెట్టి ఉరికంబం ఎక్కించు. లేదా దేశం మొత్తం సంచలనం సృష్టిస్తాను. మీరు, మీ ప్రభుత్వం, సైన్యం ఎంత మంది వచ్చినా నన్ను పట్టుకోలేరు. ఇది ఓ రాచరిక వ్యవస్థకు...ఓ సామాన్యడికి మధ్య జరుగుతున్న ఛాలింజ్.

నీ తండ్రి బండారం బయటపెట్టినట్టే దేశంలో ఒక్కే రంగాన్ని నా వండర్ మిషన్ ద్వారా బయటపెడతాను. బ్యాంకింగ్, సాఫ్ట్‌వేర్, విమాన, సైనిక రంగాలను నరుక్కుంటూ వస్తాను. అలా అన్ని రంగాలను నాశనం చేస్తాను.

నీకు పదవి ఉంది. అధికారం ఉంది. మందీ మార్పులం ఉన్నాయి. సైన్యం ఉన్నాయి. దేశంలో గూడచారి శాఖలైన సిబిప, రా, మిలటరీ, ఐబి, పోలీస్ లాంటి వస్తే నీ చేతిలో ఉన్నాయి. అలాంటి అపరిమితమైన అధికారాలు బలం కలిగి ఉన్న నీవు నా ఆక్కని రేవ్ చేసిన వాడిని తేలికగా పట్టివ్యగలవని అనుకుంటున్నాను.

వీడు సామాన్యడు, ఒక సగటు వ్యక్తి అని నన్ను తక్కువ అంచనా వేయకు. ఆ సగటు వ్యక్తే నేడు సైంటిస్ట్ అయి వండర్ మిషన్ని కనిపెట్టాడు. దానిని ప్రపంచానికి అంకితం చేస్తే నోబుల్ ప్రైజ్ వస్తుంది. దానికి పేటెంట్ తీసుకుంటే కొన్ని వందల కోట్ల ధారపోయడానికి అంతర్జాతీయ వేదికలు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. అయినా నేను దానిని అమ్మను. ఎందుకో తెలుసా? నాకు నీలా కీర్తికండూతి అవసరం లేదు. పదవి, అధికారం, అవసరం లేదు. డబ్బు అసలే వద్దు. కేవలం నా ప్రాణాతిప్రాణమైన ఆక్కని నాశనం చేసినవాడు చిత్రహింసలు అనుభవించేలా చేయాలి. అదే నాకున్న ఏకైక ధ్యేయం.

నేను చాలా పేదవాడినని, స్కూలర్సిప్టో చదివి పైకి వచ్చినవాడినని నీ తండ్రి నన్ను చిన్నచూపు చూశాడు. చూడడమే కాక నీవు నన్ను ప్రేమించిన నేరానికి నా జీవితాన్ని నాశనం చేశాడు. నా ఒక్కగానొక్క అక్కని నాకు కాకుండా చేశాడు.

ఈ ప్రపంచంలో ఎంత అన్యాయం జరిగినా సహిస్తాను. కాని పుట్టుకతోనే కళ్ళు లేని అక్కని అమాసుషంగా రేవ్ చేశారో.. అదే నా కళ్ళకు రక్తాన్ని తెప్పించింది. అందుకే నా ప్రియురాలు తండ్రి అని కూడా చూడకుండా ఆయనని సర్వసాశనం చేశాను. నాకంటే వయసులో ఎంతో పెద్దవాడయిన నీ తండ్రి చేసిన దురాగతానికి నేను విధించిన శిక్ష చాలా చిన్నది. ఇంకొకరయితే బ్రతికినన్నాళ్ళు రోజుా చిత్రహింసలు పెడుతూ శాదిస్తే అట ఆటుకునేవాడు.

అయినా నీ తండ్రిని నేను వేలు కూడా ముట్టుకోలేదు. తాను చేసిన పాపాలను నా వండర్ మిషన్ ద్వారా పదిమందికి చూపించాను. తాను చేసిన ఫోరాలు, అక్కత్వాలు పామై మెడకు చుట్టుకోగా ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

సమీరా! నీ కోసం నా జీవితం మొత్తం నాశనమైంది. అసలు నేనెప్పుడైనా నిన్న ప్రేమించానని చెప్పానా? నీవే నా వెంటపడి వలచావు. వలపించుకున్నావు.

ఆఖరికి నీ తండ్రిని ఒప్పిస్తానని నువ్వు స్టేట్స్ వెళ్ళిపోయావు. నీవు నన్ను ప్రేమించిన నేరం ఖరీదెంతో తెలుసా? నా భవిష్యత్ మొత్తం అంధకారం. నా పిపోచ్.డి.డిగ్రి పోయింది. నేను కనిపెట్టిన కాన్సర్ వాక్సిన్ ఫార్ములాని మీ తండ్రి తస్కరించాడు. ఆఖరికి నా ప్రియాతిప్రియమైన అక్క దారుణంగా రేవ్ చేయ్యబడింది.

అందుకే... అందుకే నా పగను తీర్చుకోవడానికి మీ తండ్రి పరువు, ప్రతిష్టలను మంటగలిపాల్సి వచ్చింది. అంతటితో నా పగ తీరిపోయిందనుకుంటే నీవు పారబడినట్టే!

ఆ రోజు నీ తండ్రి గారి పార్టీకి నలుగురు మంత్రులు హజరయ్యాడు. అందులో ఒకడు నా అక్కని శాదిస్తేకగా రేవ్ చేసి సరకయాతనకు గురిచేసి చంపి ఉంటాడు. కొనస్తూపిరిలో ఉన్న అక్కకు నేను మాట ఇచ్చాను. అతడిని ఎలాగైనా చంపేస్తానని.

అందుకే నీకు నేను సవాల్ చేస్తున్నాను నీవు ప్రధానివి. నీకు మందీమార్పులం ఉన్నాయి. వాటి సహాయంలో ఆ రోజు నా అక్కని రేవ్ చేసిన వారిని గుర్తించి నాకు పట్టించు. అతడిని నేను చిత్రహింసలు పెట్టి చంపాలి. అదే నా కోరిక.

అందుకు చట్టం, న్యాయం, ధర్మదేవతలాంటి కోర్టులున్నాయి కదాని నాకు పిచ్చి కబుర్లు చెప్పవద్దు. కోర్టుకు వెళ్లిన కేసుల్లో ఎంతోమంది ముద్దాయిలు ఎలా తప్పించుకుపోతున్నారో నాకు తెలుసు. విచారణ పేరిట సంవత్సరాలు గడుస్తాయి. బెయిల్ మీద ముద్దాయి బయటకు వస్తాడు. ఇక శిక్ష అనుభవించేది ఎప్పుడు? పోనీ పొరబాటున శిక్ష వేశారనుకో! అది మరణశిక్ష మాత్రం ఉండదు. ఏ యావజ్ఞీవ కారాగాశిక్ష ఉంటుంది. అందుకే నేను ఈ కోర్టులు, పోలీసులను విశ్వసించను. నా అక్కనీ రేవు చేసిన వాడిని ఈ చేతుల్లో పట్టి చిత్రహింసలు పెట్టాలి. అదే నా ఆఖరి కోరిక.

ఈ కోరికను సిద్ధించే ప్రయత్నం నీ మీద పెడుతున్నాను. నీ మంత్రిమండలిలో ఉన్న ఆ నలుగురిలో అసలు దొంగ ఎవరో కనిపెట్టి నాకు అప్పగించు లేదా దేశాన్ని అధోగతికి చేరుస్తాను. ఒక్కో రంగాన్ని నిర్విర్యం చేస్తాను. నేను కనిపెట్టిన ఫార్ములాలోని కాంతి కిరణాలు ఒక్కో రంగాన్ని పని చేయకుండా నిర్విర్యం చేస్తాయి. ముందుగా ఓ శాంపిల్ చూపిస్తాను.

అందుకు శాంపిల్గా మీ ధిల్లీ నగరాన్నే ఎన్నుకుంటున్నాను. ధిల్లీ నగరంలో రెండు రోజులు మొత్తం విద్యుత్థక్తిని నిలిపేస్తున్నారు. ఈ నెల 18 మరియు 19వ తేది ధిల్లీకి చీకటిరోజులు. ఆ రెండు రోజులూ ఎలాంటి కరెంటూ ఉండదు. ఎసీలు పనిచేయవు. ఫాక్టరీలు పనిచేయవు. విమానాలు ఎగరవు.

నేను కనిపెట్టిన వండర్మిషన్ గోడల్ని చీల్చుకుంటూ, గాలిని తోసుకుంటూ అక్కడ దృశ్యాలను ఫోటో తీయడమే కాదు, అక్కడ విద్యుత్థక్తి సష్టయి చేసే ఎలక్ట్రిక్ గ్రిడ్లను పనిచేయకుండా ఓ రకమైన కాంతి పుంజాన్ని వెదజల్లుతుంది. దాని ప్రభావం కొన్ని గంటలు ఉంటుంది. తిరిగి మళ్ళీ నేను ఆ కాంతిపుంజాన్ని వెనక్కి తీసుకునేదాకా దాని ప్రభావం అలాగే ఉంటుంది.

ఇది కేవలం చిన్న శాంపిల్ మాత్రమే. నా వండర్మిషన్ పనితనాన్ని పరీక్షించడం కోసమే సుమా! అంతే కాదు భారత్తలోని ఓ ప్రధానిగా నీవు ఈ పరిస్థితిని ఎలా ఎదుర్కొంటావో ఓ పరిక్ష సుమా! ఈ సామాన్యుడు నన్ను ఏం చేస్తాడులే అన్న నీ అహంకారాన్ని పటాపంచలు చేయడానికి సుమా! ప్రతిపక్షాల్ని, అసమ్మతిని నేను సమర్పంతంగా ఎదుర్కొగలనన్న నీ నమ్మకాన్ని పరిక్ష చేయడానికి సుమా! అంతేకాదు, నా అక్క జీవితాన్ని నాశనం చేసిన మినిస్టర్ని నాకు అప్పజెప్పకపోతే భవిష్యత్తులో

జరిగే పరిణామాలకు నేను బాధ్యడిని కాను సుమా! ఆ మినిస్టర్‌ని నాకు అప్పజెప్పకపోతే ఏం జరుగుతుందో తెలుసా? దేశం మొత్తం అంధకారం చేస్తాయి సుమా! సైన్స్ ధాటికి ఏదైనా సాధ్యమే అని నీకు తెలియజేయడం కోసమే ప్రస్తుతానికి ఈ ధిలీ ప్రయోగాన్ని నేను ఎన్నుకున్నాను.

ఇది ఓ ప్రధాని - సామాన్యడి మధ్య జరిగే పోరాటం మాత్రమే సుమా! ఓ ఇద్దరు ప్రేమికులు ఒకరినొకరు పోటీపడే యుద్ధ వేదిక కూడా సుమా! ఇన్నాళ్ళూ వంటరిగా... అంతలేని వేదనలో... కసిలో... ఆగ్రహంతో ఈ ప్రపంచాన్నే భ్యస్సిపుటలం చేయాలన్న తలంపుతో వెలువడిన నా ఫార్ములా పనితీరు ఈ నెల 18వ తేదీన తెలుస్తుంది. ఒక మహానగరంలో విద్యుత్ఖృత్తిని నిలిపేనే నన్ను ప్రజాద్రోహిగా భావిస్తారు. అయినా నేనేం పట్టించుకోను. నా పగ, ప్రతీకారమే నాకు ముఖ్యం.

దట్టాల్ ప్రైమ్ మినిస్టర్! నా ప్రతీకారానికి వెలువడిన ఈ ఫార్ములా బారి నుండి న్యాధిలీ నగరాన్ని ఎలా ఎదుర్కొంటారో తెలుసుకోవాలని నాకూ సరదాగా ఉంది. ఓ గొప్ప ప్రధానిగా పేరు తెచ్చుకుంటున్న నీకు నా సవాల్ ఇది. దీనిని ఎలా ఎదుర్కొంటావో నేను సైతం చూసి తరిస్తాను.

ఈ ప్రపంచం కసితో కొట్టిన బాధలో నుండి వెలువడిన ఫార్ములా ఇది.

ఇట్లు
నీ మాజీ ప్రేమికుడు
ఆర్యచంద్ర

సమీరలో షాక్!

‘వండర్ మిషన్’

ప్రధాని సమీర భృకుటి ముడివడింది. అసలది సాధ్యమేనా? లేక తన దృష్టిని మీదకు మళ్ళించేందుకు ఆర్య చంద్ర ఆడిన నాటకమా? ఆ ఫార్ములా సమయంతో ఎక్కడ దృశ్యమైన తాను చూడగలననుకుంటున్నాడు. అది సాధ్యమేనా?

ఏది ఏమైనా అతడు నెంబర్వన్ జీనియస్! అతడిని తక్కుపగా అంచనా వేయడానికి వీలు లేదు. ముందుగా విజన్నెట్ అంటే ఏమిలి? అవి ఎలా పనిచేస్తాయో కనుక్కోవాలి. తర్వాత మిగతా విషయాలు ఆలోచించవచ్చు.

తనలో కదుల్లున్న ఆలోచనకు పుల్స్టాప్ పెడుతూ అమె ఇంటర్కమ్ చేతిలో తీసుకుంది. అవతల పర్సనల్ సెక్రటరీ ముకుందం ఫోన్ ఎత్తాడు.

“మిస్టర్ ముకుందం!” ఫిజిక్స్‌లో, టెక్నోలజీలో రెండింటిలో పేరుబడ్డ సైంటిస్ట్‌లు ఎవరైనా న్యూఫ్లీ సైంటిఫిక్ రీసెర్చ్ లాబ్‌లో ఉంటే వారిని నన్న వెంటనే కాంటాక్ట్ చేసేటట్లుగా చూడండి”

“అలాగే మేడమ్”

మరుక్కణం ఫోన్ క్లిక్ మంది.

మరో గంట తర్వాత -

ఆ గదిలో అడుగుపెట్టారు ప్రొఫెసర్ సతీవ్యచంద్ర, రాజాజీలు.

“వెల్కమ్.... కమ్ ఇన్సైండ్” వారిని చూస్తానే కదిలింది ప్రధాని కంటం.

ప్రొఫెసర్ సతీవ్యచంద్ర ఫిజిక్స్‌లోనే డాక్టరేట్ కాగా, ప్రొఫెసర్ రాజాజీ టెక్నోలజీలో ఉద్ధండుడు.

ఇద్దరూ కలిసి ఆమె ఎదురుగా కూర్చున్నారు.

అప్పుడు కదిలింది ప్రధాని సమీర కంరం.

“అనలు విజన్‌నెట్ - ఐ మీన్ కాంతిపుంజాలను మనకు కావాల్సిన ప్రదేశానికి తీసుకెళ్ళి ప్రసరింపజేసి, తిరిగి ఆ దృశ్యాలను మన కంప్యూటర్‌లోకి తీసుకురాగలిగే సామర్థ్యం గల అద్భుతం సాధ్యమా?”

“సాధ్యమే! ఈ శతాబ్దింలోనే అద్భుత ఆవిష్కరణ కూడా” ప్రొఫెసర్ సతీవ్యచంద్ర కంరం కదిలింది.

“ఈజిట్?” సమీర కనుబోమ్మల పైకి లేచాయి.

“అవును! ఐస్టిస్ట్ కనిపెట్టిన సిద్ధాంతాన్ని విస్తరించి ఒక విచిత్రవైన కాంతిపుంజం మనకు కావాల్సిన రూపంలో ఒక నిర్దేశిత ప్రాంతానికి పంపిస్తాం. ఆ కాంతిపుంజం ఎలాంటి అడ్డుగోడనైనా అధిగమించుకుంటూ వెళ్ళి అక్కడ సంఘటనల్ని ఫోటో తీసుంది. జస్ట్ లైక్ రిమోట్‌లాగా అక్కడ సంఘటనలను కాపీ చేసి మనకు పంపిస్తుంది. నిజానికి దీనిని భవిష్యత్తులో ఏ సైంటిస్ట్ అయినా అభివృద్ధి చేయవచ్చు”.

“మైగాడ్” దేనికీ చలించని ఆమెలో షాక్. అయితే ఆర్యచంద్ర చెప్పింది నిజమేనన్నమాట.

“నిజానికి భవిష్యత్తో అభివృద్ధి అయ్య నానోటెక్కొలజీ మరో రూపం ఇదే” కదిలింది టెక్కొలజీ ప్రోఫెసర్ రాజాజీ కంఠం. “ఇది ఇంటర్నేట్ కంటే కొన్ని లక్ష్లల రెట్లు శక్తివంతమైనది. ఇంటర్నేట్లో కేవలం సమాచారాన్ని చూడగలం, ఈ మొయిళ్ళను పంపగలం. ఛాటింగ్ చేయగలం. ఆఖరికి అవతల వారి మొభాలను చూడగలం. అంతకుమించి ముందుకుపోలేం. కాని ఈ విజన్నెట్ వల్ల ఎన్నో ప్రయోజనాలు ఉన్నాయి...”

ఒక క్షణం ఆగి కదిలిందతడి కంఠం.

“నేరస్తులు ఎక్కడున్నారో తెలుసుకోవచ్చు. పెర్రిస్టుల ఆచూకీ పట్టుకోవచ్చు. బంగారం, పెట్రోలు, సిల్వర్, ప్లాటినం భూమిలోపల ఎక్కడెక్కడ ఉన్నాయో తెలుసుకోవచ్చు. ఇన్కంటాన్ని కళ్ళు కప్పి దాచిన నల్లడబ్బు ఆచూకీ బయటపెట్టువచ్చు. బ్యాంకు లాకర్లలో దాచిన ఆభరణాలు, నల్లడబ్బు వివరాలు వెలికి తీయవచ్చు. అంతేనా సముద్రం లోపల, భూమ్యుద రాబోయే భూకంపాలు, సునామీలను పసిగట్టవచ్చు. అంతెందుకు, ఘలానా దేశం ఆఱుబాంబులు ఎన్ని తయారుచేసిందో, రసాయన బాంబులు ఎక్కడ దాచిందో తెలుసుకోవచ్చు..”

సమీర నివ్వేరపోయి వింటోంది. తాను చదివింది మేనేజ్మెంట్ కాని ఈ సైన్స్ గురించి తనకు ఏమాత్రం తెలియదు. సైన్స్తో ఇన్ని అధ్యాతాలు చేయవచ్చని ఇప్పుడు అర్థమవతోంది. అంటే ఆర్యచంద్ర చాలా జీనియస్. ఆ సైన్స్ ద్వారా అధ్యాత మెహిన్ని కనిపెట్టి తనని, దేశాన్ని గుప్పిట్లో పెట్టుకోబోతున్నాడన్న మాట. ఆ సైన్స్ సహాయంతో తన అక్కని చెరిచిన వారిని కనిపెట్టి పగ తీర్చుకోవాలను కుంటున్నాడు.

“అయితే?” ఆమె ఆలోచనల్ని సరున కట్ చేస్తూ కదిలింది రాజాజీ కంఠం “ఈ వండర్ మిషన్ అవతల వేపు చూస్తే ఎన్నో నష్టాలు ఉన్నాయి. ఆడా మగా మైధునాన్ని అందులో చూడవచ్చు. మనిషి జీవితానికి ప్రైవేసీ అనేది ఉండదు. ప్రతిది ఎవరో చూస్తూన్నారన్న అభద్రతా భావం మనిషిని వెంటాడుతుంది. ఇది సంఘవిద్రోహులకు చేతిలో పడితే సర్వనాశనం. పరీక్ష పేపర్లు లీక్ అవుతావు. ఎటీయం పాన్ వర్డ్లు తెలిసిపోతాయి. ఆడవారి అంగంగాలు ఫోటోలు తీసి జల్కమొయిల్ చేస్తారు. ప్రభుత్వం తీసుకునే రహస్య నిర్ణయాలు ముందే తెలిసిపోతాయి. ఇంకా ఎన్నో దుష్పలితాలు జరుగుతాయి.

ఇప్పటికే సిసి కెమెరాల వల్ల తమ ప్రైవెసీ దెబ్బతిందని ఉద్యోగులు నెత్తి నోరూ బాధకుంటున్నారు. అలాంటి ఈ వండర్ మిషన్ మనిషి అంగుళం అంగుళం శోధిస్తుంది. దాంతో మనిషి స్వేచ్ఛను కోల్పోయి దుర్భలుడవుతాడు.”

దిగ్రాంతిగా వింటోంది సమీర. అసలు ప్రమాదం ఇప్పుడే వచ్చిందని అర్థమైంది ఆమెకు.

“టైమ్ మిషన్కు, దీనికి గల తేడా ఏమిటి?”

“టైమ్ మిషన్-భూత, వర్తమాన, భవిష్యత్ కాలంలో జరిగే సంఘటనలను మనకు చూపే యంత్రం. అది కల్పితమైన మిషన్. అది కథల్లోనే సాధ్యం. వాస్తవ జీవితంలో అది సాధ్యం కాదు. వండర్ మిషన్ షైన్ ఆధారంతో రూపుదిద్దుకున్న టెకాల్జీ వండర్.”

క్షణాలు కదుల్చున్నాయ్ ఆ దిగ్రాంతిలోనే.

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది ఆమెకు ఆర్య రాజధాని సగరమైనా ఫిలీలో కరెంట్ని ఆపుతానని శపథం చేసిన విషయం.

మరుక్కణం ఆమె కంరం కదిలింది అందోళనగా.

“ఈ వండర్ మిషన్ ద్వారా ఎలక్ట్రిసిటీని కొన్నాళ్ళపాటు పౌన్చుకుండా ఆపేయువచ్చా?”

“చక్కగా ఆపేయువచ్చు” సత్రున కదిలింది సతీష్వంద్ర కంరం”. అతడు అభివృద్ధి చేసిన కాంతిపుంజానికి విద్యుత్థక్కి గ్రిడ్లో శక్తిని కాకతాళీయంగా ఆపేశక్తి ఉంటుంది. అందువల్ల విద్యుత్థక్కి సరఫరా ఆగే శక్తి ఉంటుంది. తిరిగి ఆ కాంతిపుంజాన్ని అక్కడ నుండి దూరంగా తరలిస్తే విద్యుత్థక్కి మామూలుగా సరఫరా అవుతుంది.”

“మరి ఆ కాంతి పుంజం విద్యుత్థక్కిని ఆపకుండా చేసే ప్రక్రియ ఏదీ లేదా?”

“ప్రస్తుతానికి లేదు” నవ్వాడు నవీన్చంద్ర. “భవిష్యత్తులో ఎవరైనా ఫిజిక్స్ సైంటిస్ట్ ఏదైనా కనిపెడితే తప్ప”.

“కాని... విజన్సెట్ అనేది చాలామంది మూడునమ్మకంగా భావిస్తున్నారు.”

మెరుపువేగంతో కదిలింది రాజుఱీ కంరం.

“ఒకరి నమ్మకం ఇంకాకరికి మూడునమ్మకంగా అన్నించవచ్చు. ఎడిసిన్ బల్యి

కనిపెడుతున్నప్పుడు అంతా మూర్ఖనమ్మకంగా కొట్టేశారు. అలాగే ఇరవై సంవత్సరాల క్రితం సెల్ఫోన్ ద్వారా మాట్లాడుకోవడం లేదా మెసెజీలు పంపుకోవచ్చు అనేది మూర్ఖనమ్మకంగా చెలామణి అయ్యేది. ఇప్పుడది నిజం అయింది. అలాగే ఇంటర్నెట్ నిజమైనప్పుడు విజన్ నెట్ కూడా నిజం అవుతుంది. సైంటిస్ట్ ఆర్ క్రేజీ! వారు తలుచుకుంటే ఏదైనా సాధ్యమే”.

ఆమె అచేతనురాలై కూర్చుండిపోయింది అక్కడ. ఇక తామిద్దరూ అక్కడా వుండి చేసేదేం లేక ప్రథానితో కరచాలనం చేసి వెళ్లిపోయారు నవీన్ చంద్ర, రాజాజీలు.

స్తబ్బగా కూర్చుండిపోయింది సమీర్. శుక్రవారం అంటే ఇంకా రెండు రోజులే ఉంది. ఈ రెండు రోజుల్లో తాను ఆ రేవ్ చేసిన మినిస్టర్ ని కనిపెట్టగలదా? ఇంపాజిబుల్! అలాంటప్పుడు ఆర్యచంద్ర నిజంగానే న్యాధిల్లో విద్యుత్థక్కిని ఆపేస్తాడా? కాలమే జవాబు చెప్పాలి దానికి.

ఆమె చేయి కదిలి ఇంటర్కమ్ నొక్కింది. పిఎస్ ఫోన్ ఎత్తాడు.

“మరో గంట తర్వాత అత్యవసర సమావేశం ఉందని దానికి అటెండ్ కావాలని సిబిఱ, రా, ఐబి డైరెక్టర్ కు ఫోన్ చేయండి.”

“అలాగే మేడమ్”

ఆ హోల్లో నిశ్శబ్దం ఘనీభవించిన మంచులా ఉంది. సిబిఱ, రా, ఐబి డైరెక్టర్లు అమెకేసే చూస్తున్నారు ఉద్యేగంగా. ఆ నిశ్శబ్దాన్ని చెదరగొడుతూ కదిలిందామె కంరం.

“డియర్ డైరెక్టర్! మీరంతా నా నమ్మిన భట్టలు. ఇప్పుడు దేశానికి ఒక సమస్య ముంచుకు వచ్చింది. ఆ సమస్యను ఎలా పరిష్కరించాలో తెలుసుకోవడానికి ఈ సమావేశం ఏర్పాటు చేశాను” అంటూ ఆర్యచంద్ర అక్కను ఆ రోజు గెస్ట్ హాస్టలో రేవ్ జరిగిన విషయం వివరించింది.

“తన అక్కను రేవ్ చేసిన వాడు ఆ నలుగురు మినిస్టర్లలో ఉన్నారని ఆర్య అభిప్రాయం. ఆ నలుగురిలో అసలు వ్యక్తిని పట్టి ఇవ్వాలని, లేని పక్షంలో దేశంలోని ఒకో వ్యవస్థని నాశనం చేస్తానని అతడు పొచ్చరించాడు. అందుకు శాంపిల్గా ఢిల్లీ నగరంలో ఎల్లండు కరెంట్ సరఫరా కాకుండా నిలిపేస్తున్నానని అతడు పొచ్చరించాడు.”

“అతడు చెప్పగానే నిజంగానే కరంట్ ఆగిపోతుందా?” వ్యంగ్యం ఐబి డైరెక్టర్లో.

“అతడు సైంటిస్ట్! అతడు ఒక మిషన్ కనిపెట్టాడు. ఆ మిషన్ మామూలు మెషిన్ కాదు. ఒక ప్రత్యేక కాంతి పుంజం పవర్‌గ్రిడ్ మీద పడి విద్యుత్‌క్రూక్సిని సరఫరా కాకుండా ఆపేస్తుందని సైంటిఫిక్‌గా ప్రూవ్ అయింది”.

“సో..... ఎల్లండి న్యూఫిల్టీ అంధకారంలో ఉండడం ఖచ్చితంగా నిజమేనన్న మాట”. కదిలింది సిబిల చీఫ్ కంరం.

“నూటికి తొంబై శాతం నిజం!”

“ఈ లోగా అతడిని పట్టుకుంటే?” కదిలింది సిబిల చీఫ్ కంరం.

“అతడు దొరకడు. అద్దన్ కూడా లేదు. ఏ కంప్యూటర్ నుండి ఆపరేట్ చేస్తాడో తెలియదు. పైగా మనకున్న తక్కువ సమయంలో అతడిని దొరకబుచ్చుకోవడం కష్టం”.

“నిజమే. సమయం రెండు రోజులే ఉంది” ఒప్పుకున్నాడు రా చీఫ్.

“అతడి సంగతి అలా ఉంచుదాం. ముందు ఎల్లండి జరగబోయే విపత్తుని ఎదుర్కొన్నవడం ఎలాగో ఆలోచించండి”

“ఇందులో ఆలోచించేదేమీ లేదు. జరగబోయే విపత్తును ఎదుర్కొన్నమే”.

“మరి దీని గురించి ప్రజలకేం చెబుతాం?”

“ఏముంది సింపులీ! ఉత్తరం గ్రిడ్‌లో సాంకేతిక సమస్య తలెత్తింది కాబట్టి ఒకటి రెండు రోజుల పాటు పవర్ ఉండడని చెబుదాం”.

“కాని తర్వాత నిజం తెలిస్తే?”

“తర్వాత సంగతి తర్వాత చూద్దాం. ముందు రాబోయే విపత్తు గురించి ఇలాగో చెబుదాం”

“సరే అలాగే చేయండి ప్రథాని కంరం కదిలింది. ఈ సమస్యని ప్రస్తుతానికి ఎలాగో అధిగమిస్తాం. కాని ఈ సమస్యని శాశ్వతంగా పరిష్కరించాలి.”

“అవును” కోరన్‌గా కదిలాయ్ ఐబి, సిబిల డైరెక్టర్ కంతాలు.

“ఈ సమస్యకు రెండు పరిష్కారాలున్నాయి. ఒకటి - ఆర్యచంద్రని పట్టుకొని భవిష్యత్తులో ఇలాంటి వాటిని పాల్పడకుండా ఆపడం, రెండు - ఆ నలుగురు మినిస్టర్లలో అసలు దోషి ఎవరో పట్టుకొని శిక్షించడం”

నిజమేనన్నట్లుగా తలలూపారు మిగతావారు.

తిరిగి కదిలింది ప్రధాని కంఠం.

“సో... ఆర్యచంద్రని పట్టుకోవడానికి ‘రా’ డైరెక్టర్ దేశపాండెని అప్పాయింట్ చేస్తున్నాను. అలాగే నలుగురు మినిస్టర్లలో అసలు దోషిని పట్టుకొనే బాధ్యతను సిబిప డైరెక్టర్ అనంతరామన్కు అప్పజిపుతున్నాను.”

“మీరు నాకిచ్చిన బాధ్యతని పూర్తిగా నిర్వర్తిస్తానని నేను మాట ఇస్తున్నాను” కదిలింది దేశపాండె కంఠం.

“నేను సైతం ఆర్యని పట్టుకోవడానికి ఇవాళ్ళి నుండి పాటుపడతానని మాట ఇస్తున్నాను మేడమ్” అన్నాడు సిబిప డైరెక్టర్ అనంతరామన్.

“గుడ్! ఇక మీటింగ్ ముగిద్దాం పదండి” కదిలింది ప్రధాని కంఠం.

మరుక్కణం అంతా లేచారు వెళ్ళడానికి.

మర్మాడు ఉదయం -

నృథిలీ సగరంలో ప్రభుత్వం విడుదల చేసిన ప్రకటన అన్ని టీవీ ఛానళ్లలో, నృయన్ పేపర్లలో వెలువడింది.

రేపు పుత్రవారం నృథిలీలో ఎలక్ట్రిక్ సిటీ పూర్తిగా బంద్ అవుతుంది. ఉత్తర పవర్‌గ్రిడ్లో సంభవించిన టెక్సికల్ సమస్య వల్ల ఈ అంతరాయం సంభవించ బోతోంది. ఈ అంతరాయం ఒకరోజు, రెండు రోజులా అన్నది ఇప్పుడే తేల్చి చెప్పలేం. కాబట్టి ప్రజలంతా అప్రమత్తులై ఉండాల్సిందిగా కోరుతున్నాం.

ఈ ప్రకటన వచ్చిన గంటలోనే జనాలలో కలకలం బయలుదేరింది. అంతా తమ తమ సెల్ఫోన్లకు, ఇస్ట్రాఫర్లకు ఛార్జింగ్ చేయడం మొదలుపెట్టారు.

10

స్వాధిలీ!

సరిగ్గా శుక్రవారం ఉదయం -

ఆరు గంటలకే పవర్ పోయింది. ఇంకా తెల్లవారకపోవడం వల్ల స్వాధిలీ నగరమంతా అంధకారం అలుముకుంది. నైట్ షిఫ్ట్లో పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీ మెపినలు ఎక్కుడివక్కడ ఆగిపోయాయి. కొన్ని జనరేటర్లు మాత్రం పనిచేస్తున్నాయి.

షాపుల్లో బ్యాటురీలకు విపరీతమైన డిమాండ్ ఏర్పడింది. జనాలంతా బారులు తీరి కొనుక్కుంటున్నారు. ఇదే సమయమని వాటికి రెట్లింపు రేట్లు పెంచేశారు.

మధ్యాహ్నమయింది. ఎందాకాలం వల్ల జనాలు చెమట్లు పడుతున్నారు. ఎసీలు పనిచేయడం లేదు. చాలామంది కంప్యూటర్లు మూతపడ్డాయి. యూపీఎస్ బ్యాటురీ రెండు మూడు గంటల కంటే ఎక్కువ ఛార్జింగ్ ఇవ్వడం లేదు.

సాయంకాలమైంది. జనాలలో అసహనం మొదలైంది. కొంతమంది సెల్ఫోన్లలో బ్యాటురీ అయిపోయింది. దాంతో అసహనంగా చూస్తున్నారు. రేడియోలు, టీవీలు ఎప్పుడో బండ అయిపోయాయి.

రాత్రయింది. బయటగాలి లేదు. ఇంట్లో ఫ్యాన్లు, ఎసీలు లేవు. ఎక్కడో దూరంగా ఒకటారెండు ఇళ్ళలో ఇన్వర్టర్ మీద లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. అవి తప్ప మిగతాదంతా చీకటిగా ఉంది.

జనాలకు పిచ్చెక్కుతోంది. ఇంకా ఎంతకాలం ఈ శిక్ష అని వాపోతున్నారు. పవర్ సరిగ్గా సప్పయి చేయలేని ప్రభుత్వాన్ని బండబూతులు తిట్టుకుంటున్నారు. చాలామందికి ఫ్యానులు, ఎసీలు లేకపోవడం వల్ల ఆ రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు.

మర్మాడు సైతం కరెంట్ రాలేదు. ఛార్జింగ్ లేకపోవడంతో సెల్ఫోన్లు, ఇన్వర్టర్లు, జనరేటర్లు మూతపడ్డాయి. పరిస్థితి మరింత విషమించింది.

హోస్పిటళ్ళలో పేషింట్లు పరిస్థితి మరీ దారుణం. చేయాల్చిన ముఖ్యమైన అపరేషన్లన్నీ ఆగిపోయాయి. ఫ్యాక్టరీల్లో ఉత్పత్తి ఎప్పుడో ఆగిపోయాయి.

ఆ రోజు పాలు రాలేదు. పేపర్ రాలేదు. జనాలంతా పెట్రోలు బంకులు దగ్గర వాహనాలతో బారులు తీరారు. విద్యుత్కృతితో నడిచే ఆ బంకులు సైతం

చేతులెత్తేశాయి. దాంతో ఎక్కడ వాహనాలు అక్కడ నిలిచిపోయాయి. కేవలం అంతకుముందే ట్యూంకునిండా పెట్రోలు కొట్టించుకున్న వాహనాలు అక్కడక్కడ తిరుగుతున్నాయి.

ఏటినన్నింటికంటే టీనేజ్, సాష్ట్ వేర్ ఉద్యోగుల పరిస్థితి వర్ణనాతీతం. మాట్లాడడానికి సెలఫోన్ పనిచేయడం లేదు. ఫేనబుక్ తెరుద్దామంటే కంప్యూటర్ ఆన్ కాదు. సెల్, కంప్యూటర్, ఇంటరైట్ ఓ వ్యసనంలా వున్న యువతకు పిచ్చి పట్టినట్లయింది. ఇంట్లో కూర్చుండామంటే నరకం. బయటకు వెళ్లినా నరకమే. వాహనాల్లో పెట్రోలు లేదు.

సాయంకాలానికి పరిస్థితి మరింత విషమించింది. అప్పోమెంటలలో కరెంటు లేకపోవడంతో ట్యూంక్లో నీరు చేరలేదు. వాటర్ సప్లయ పూర్తిగా ఆగిపోయింది. ప్రజలకు నీళ్లు లేవు. కరెంట్ లేదు. ఫాను లేదు. సెల్ కంప్యూటర్లు లేవు. నరకం అంటే ఎక్కుడో లేదు భూలోకంలోనే ఉంది అనిపించేట్లుగా తయారయ్యింది పరిస్థితి. ఆ రోజు జరగాల్సిన పరీక్షలన్నీ వాయిదాపడ్డాయి.

రెండు రోజుల నుండి కరెంట్ లేకపోవడంతో ప్రజలంతా ఊరేగింపుగా ప్రధాని, మేయర్ ఆఫీసులకు బయలుదేరారు. ప్రతిపక్షాలు ధర్మాలు, ఊరేగింపులు చేశాయి. వారే కాదు, అధికార పక్షంలో కొందరు సభ్యులు సైతం ఊరేగింపులో పాల్గొన్నారు.

పరిస్థితినంతా గమనిస్తున్న ప్రధానిలో దిగ్రాంతి. ఆర్య నిజంగానే అన్నంత పనిచేశాడు. సిటీ మొత్తాన్ని స్థంభింపచేశాడు. ఫైక్షరీలు మూయించేశాడు. ఆఖరికి పెట్రోలు లేకపోవడం వల్ల కూరగాయలు సప్లయ చేసే వ్యక్తులు రాలేదు. దాంతో ప్రజలకు పాలు, బియ్యం, కూరగాయలు లేవు. క్యాండిశ్చు, కిరోసిన్లు ఎప్పుడో అయిపోయాయి. ఆఖరికి ఇంట్లో ఉండడానికి గాలి లేదు. చిమ్ముచీకటి.

ఇదే సమయంలో సంఘవిదోహక శక్తులు చెలరేగిపోయాయి. ధిలీ నగరం పూర్తి అంధకారంలో ఉండడం వల్ల దొరికినది దొరికినట్లుగా దోచుకుపోయారు. పోలీస్ చేప్పలుడిగి చూస్తూండిపోయింది.

దాంతో మేయర్ కొన్నిచోట్ల కర్మాని విధించారు. ఇంకొన్ని చోట్ల 144 సెక్షన్ విధించారు. పోలీసులను అలర్ట్ చేశారు.

ఇంకొక్క రోజు గడిస్తే న్యాధిలీ నగరం అతలాకుతలం అయ్యేదే. చరిత్రలో మాయనిమచ్చగా మిగులుతుంది.

ఆమె గుండెల్లో రాయిపడింది. రేపు, ఎల్లుండు కూడా కరెంట్ రాకపోతే ధిల్లీ ప్రజలంతా పిచ్చాసుపత్తిలో పడతారు. అదెలా ఉన్నా అనమర్గ ప్రభుత్వం ఏం చేస్తుంది అని ప్రతివారూ దుమ్మెత్తిపోస్తారు. దుమ్మెత్తడం తర్వాత హస్పిటల్లో వున్న వేలాది పేషంట్లు నిష్టారణంగా చనిపోతారు.

ఆమె మొదటిసారిగా దేవుడిని తలుచుకుంది. ప్రధాని పదవి ఎక్కుగానే అదే మొదటిసారి దేవుడిని తలుచుకోవడం.

‘స్వామీ! రేపు ఉదయం ఎలాగైనా కరెంట్ వచ్చేటట్లు చెయ్య. లేకపోతే ప్రజలంతా అటవిక రాజ్యంలోకి అడుగుపెడతారు. ఒకరికొకరు చంపుకుంటారు. అలాంటి పరిస్థితి రాకూడదు. చరిత్రలో అత్యంత హీనమైన ప్రధానిగా నన్ను తలుచుకునే పరిస్థితి రాకూడదు!’

ఆమె మొర భగవంతుడు విన్నారో, లేదో ఆర్య తన పట్టుదలను ప్రస్తుతానికి సడలించాడో తెలియదు. మర్మాడు ఉదయాన్నే కరెంట్ వచ్చింది. జనజీవనం సాఫీగా కొనసాగింది. విమానాలు నడవసాగాయి. హస్పిటల్లో పేషంట్లు ప్రాణాలు దక్కాయి. దాంతో ప్రజలంతా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

... జరిగిందంతా టీవీలో చూస్తున్న సమీరలో ఆలోచనలు. ఆర్యా! యూ ఆర్ గ్రేట్! అనుకున్నది చెప్పి మరీ సాధించావు. దేశంలో ఇంతమంది సైన్యం, పోలీస్, మినిస్టర్లు, సిబ్బంది ఉండే కూడా ఏం చెయ్యలేకపోయారు. నీ ఒక్కడి దెబ్బకు ఆర్టీ, నేని, ఎయిర్ఫోర్స్లు సైతం నిశ్చేష్టకు లోనయ్యాయి. ఒక్క మాటలో చెప్పేలంటే మొత్తం పరిపాలనా వ్యవస్థ స్తుంభించిపోయింది. ఒకే ఒక మనిషి లక్షల మందిని ప్రభావితం చేయడం చరిత్రలోనే మొదటిసారి. నీకు నా హట్టాఫ్ ఆర్యా! ముందు ముందు ఇలాంటి ప్రయోగాలకు నీవు పాల్చడకముందే మినిస్టర్లలో అసలు గ్రోహిని నీకు పట్టించే ఏర్పాట్లు చేస్తాను. ఇవాళ్లి నుండి మా ప్రయత్నాలు ముమ్మరం చేస్తాను.

“మైగాడ్! అతడు అన్నంత పనిచేశాడు. కరెంట్ని రెండు రోజుల పాటు ఆపేశాడు” ఆశ్చర్యంగా కదిలింది సిబిఱ చీఫ్ అనంతరామన్ కంరం.

“అవును! ప్రపంచ చరిత్రలో ఒక మనిషి ఇంతగా సంచలనం సృష్టించిన సంఘటన మరొకటి లేదు” కదిలింది ఐబి చీఫ్ కంరం.

ప్రధాని, రా, సిబిఱ, ఐబి చీఫ్లు అర్ధంటగా సమావేశమయ్యారు. ప్రధాని

నమీర మొఖం లంకణాలు చేసినట్లుగా పాలిపోయి వుంది. ఆర్య ఏదో కోపంలో బెదిరిస్తున్నాడు కదాని తేలికగా తీసుకుంది. కాని తనెంత శక్తివంతుడో అతడు రుజువు చేశడు. ప్రపంచ చరిత్రలోనే అంతమంది ప్రజలను ఒంటిచేత్తో ఎంత అసౌకర్యానికి గురిచేయగలడో నిరూపించాడు. తాను తలుచుకుంటే మొత్తం ప్రభుత్వ యంత్రాంగం చేష్టలుడిగి ఉండగలదని చేసి మరీ చూపించాడు.

ఆలోచనల నుండి బయటపడిన ప్రధాని ఎదురుగా ఉన్న వారికేసి చూసింది.

“ఇప్పుడేమిటి చెయ్యడం?” అందరిలో అదే ప్రశ్న కదలాడుతోంది.

“చేసేదేం లేదు” కదిలింది ఐబి చీఫ్ కంరం “ఆర్యను పట్టుకోవడం అంత తేలిక కాదు. అనలే అతడు దెబ్బతిను బెబ్బులిలాంటివాడు. అనవసరంగా అతడి జోలికి వెళ్లే మొత్తం దేశాన్ని అంధకారంలో ఉంచేటట్లు చేయగలడు. అందువల్ల అతడిని వెంటాడే పనిని మానెయ్యడం ఉత్తమం”.

అతడి వాదనలో వాస్తవం అందరి మెదడులోని స్పృశిస్తోంది.

“ఈ నేపథ్యంలో” కదిలింది సిబిబి చీఫ్ ” ఒకే ఒక దారి కనిపిస్తోంది”.

“ఏమిటది?” అడిగాడు ‘రా’ చీఫ్

“వీలైనంత తొందరగా ఆ మినిష్టర్ ఎవడో వెతికి పట్టుకోవడం. అందువల్ల ఆర్య తేజ మరిన్ని దురాగతాలకు పొల్పడకుండా ఆపవచ్చు.”

“అయితే దర్శాప్తుని వెంటనే ప్రారంభిస్తే భాగుంటుంది కదా” కదిలింది ఐబి చీఫ్ కంరం.

“నిజమే! కాని ఇది చాలా సున్నితమైన విషయం. ఆ రోజు ప్రొఫెసర్ ధన్రాజ్ ఇచ్చిన పార్టీకి వెళ్లిన మినిష్టర్లు ఎంతమందో ఎంక్యయిరీ చేయాలి. ఆర్య చెప్పినట్లు ఆ నలుగురు మినిష్టర్లు గత ప్రభుత్వంలోనూ, ప్రస్తుత ప్రభుత్వంలోనూ మంత్రుల్లాగే కొనసాగుతున్నారు” కదిలింది సిబిబి చీఫ్ కంరం.

అంతా ప్రధాని వేపే చూస్తున్నారు. వారికి తెలుసు ప్రొఫెసర్ ధన్రాజ్ ఆమె తండ్రెనని. ఆయనకు పుల్లిర్ ప్రయిజ్ వచ్చిన సందర్భంలో పోర్టీ ఇచ్చాడని, ఆ పోర్టీకి వచ్చిన నలుగురు మినిష్టర్లలోనే అనలైన నేరస్తుడు ఉన్నాడని, ఇదంతా బయట ప్రోఫెసర్ తెలిస్తే చిలికి చిలికి గాలి వాన అవుతుందని వారికి తెలుసు. తెలుసు కాబట్టే ప్రధాని ఆదేశాల కోసం చూస్తున్నారు.

అప్పుడు కదిలిందామె కంఠం సిబిల చీఫ్ కేసి.

“దర్యాష్టుని రహస్యంగా చేయండి. దాని వల్ల ప్రజలకు అసలు విషయం తెలిసే అవసరం లేదు. ఆ నలుగురు మినిస్టర్లలో ఎవరు ఉమనైజరో, డ్రింకరో అన్ని సట్టి చేయండి. ఆ రోజు మెటల్ డిప్యూటీర్ ద్వారా అడుగుపెట్టిన వారి లిస్ట్ని చూడండి. పార్టీ ఎన్ని గంటల దాకా జరిగిందో, పార్టీ తర్వాత ఆ రేప్ జరిగిందో, లేదా పార్టీ జరుగుతున్నప్పుడే ఆ రేప్ జరిగిందో రహస్యంగా దర్యాష్టు చేయండి”.

“అలాగే మేడమ్” వినయం సిబిల చీఫ్ అనంతరామన్.

“మరో విషయం” కదిలిందామె కంఠం. “ఆ నలుగురు మినిస్టర్లకు ఏమాత్రం అనుమానం రాకూడదు. తమ మీద ఎంక్యులీ జరుగుతున్నదని తెలిసిన మరుక్షణం వారు జాగ్రత్తపడతారు. దాంతో నేరస్థడిని పట్టుకునే అవకాశాలు తగ్గిపోతాయి”.

“అలాగే యువర్ మెజస్టీ” వినయం అనంతరామన్లో.

“ఈ ఆపరేషన్కు మిమ్మల్ని ఇన్ఫొర్మేషన్ నియమిస్తున్నాను. రా, మిలటరీ, ఐచి డిపార్ట్మెంట్లు సైతం ఈ విషయంలో మీరు చెప్పే ఆదేశాలు పాటిస్తాయి”.

“అలాగే యువర్ మెజస్టీ” మిగతా డిపార్ట్మెంట్ల చీఫ్లు సైతం అన్నారు.

“ఒక్క విషయం! ఈ దర్యాష్టు విషయం మినిస్టర్లకే కాదు, ప్రెస్కు, ప్రెసిడెంట్కు ఇతరులకు ఎవరికీ తెలియకూడదు. అత్యంత రహస్యంగా చాపక్రింద నీరులా కొనసాగాలి. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మన నలుగురికి తప్ప ఐదో వాడికి ఈ విషయం తెలియకూడదు”.

“తప్పకుండా మేడమ్”

“అదే సమయంలో దర్యాష్టు చాలా వేగంగా కూడా జరగాలి. ఎందుకంటే ఆర్య చాలా కోపంగా ఉన్నాడు. తన అక్కని రేప్ గురిచేసినవాడు మినిస్టర్గా సకల శాఖకర్మాలు అనుభవిస్తున్నాడని ఆగ్రహంగా ఉన్నాడు. ఇంకా లేట్ చేస్తే తన దగ్గరున్న ఆయుధంతో మళ్ళీ ఎవరి మీద విరుచుకుపడతాడో తెలియదు”.

“కరెక్ట్ మేడమ్! కేవలం వారం రోజుల్లోనే అసలు దోషి పేరు మీకు తెలియజేస్తాను”

“గుడ్! యూకెన్ ప్రోసెండ్” కదిలింది ప్రధాని కంఠం.

అంతా లేచాడు వెళ్లడానికి. డోర్ దగ్గరకు వెళ్గానే వెనకనుండి ప్రధాని కంఠం కదిలింది.

“ఆల్ ది బెస్ట్ అనంతరామన్”

“ధాంక్ష్ మేడమ్” అని చెప్పి బయటున్న లిఫ్ట్ లోకి నడిచాడు అనంతరామన్. అతడిని అనుసరించారు మిగతావారు.

వంటరిగా ఆ గదిలో మిగిలిపోయిందామె. మైగాడ్! ఆర్య ఇంటలిజెంట్ అని తెలుసుకాని ఇంతగా సంచలనం సృష్టిస్తాడని అనలు తెలియదు. తన అక్కని రేప్కి గురిచేసిన ఒక వ్యక్తి కోసం న్యాధిలీ నగరాన్ని అంధకారంలో ముంచాడు. రేపు ఆ పథకంలో అసలు వ్యక్తి బయటికి రాకపోతే ఏం జరుగుతుంది? మొత్తం భారతావనినే చీకటిమయం చేస్తాడు. దేశాన్ని రాతియగంలోకి తీసుకెళ్లాడు. సైంటిస్ట్ ఆర్ క్రేజీ అని విస్వది కాని చరిత్రలో తన పగ కోసం క్షణకాలంలో దేశాన్నే అంధకారంలో ముంచగల ఘటన సమర్థుడని తాను అసలు అనుకోలేదు. చివరకు అతడి పగ దేశాన్ని చీకటిమయంగా చేస్తుందో, లేదో కాలమే నిర్ణయించాలి. ఓస్తీ టైమ్ నోస్!

సరిగ్గా అప్పుడు...

వంటరిగా మిగిలిపోయిన ఆమెలో కదిలిక తెప్పిస్తున్నట్లుగా మోగింది ఫోన్.

అన్విష్ట్ ల్యాండ్లైన్ నెంబర్ అది. పర్సనల్ అసిష్టెంట్కు, పి.ఎ.కు చేయకుండా డైరెక్టగా ఆమె అందుకునే పర్సనల్ నెంబర్ అది. చాలా తక్కువమందికి తెలుసా నెంబర్.

ఆమె ఫోన్ ఎత్తింది.

“హాలో...” ఆర్య కంతంలో వంకర నవ్వు.

“హాలో... నీవా?”

“అవును నేనే! ఒకప్పుడు నిన్ను ప్రేమించిన నేరానికి జీవితాన్ని బలి చేసుకున్న వ్యక్తిని.”

“ఆర్య!” మొదటిసారిగా ఆమె కంతంలో అతడి పట్లా జాలి “పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల ఏదో జరిగింది. దానికి నా తండ్రిని బలి తీసుకున్నావు. ఒకే, కాని ఈ సామాన్య ప్రజలేం చేశారు? రెండు రోజులు పాటు కరెంట్ తీసేసి భూలోకంలో యమలోకం చూపించావు”.

“మా అక్కని రేప్ చేసినప్పుడు ఈ సామాన్య ప్రజలు చలించారా? చేయని నేరానికి ఒక యువకుడు కుమిలికుమిలిపోతుంటే ఒక్కరైనా నా పట్లా సానుభూతి చూపించారా? అందుకే నాకు ఈ దేశమన్నా ప్రజలన్నా సానుభూతి లేదు.

“మరి కరెంట్ ఎందుకు తెప్పించావు?”

“నీ కోసం” మెరుపువేగంతో కదిలిందతడి కంఠం. “ఇంకొక్క రెండు రోజులు కరెంట్ రాకపోతే ఈ సామాన్య ప్రజలు ఆవేశంతో ఏం చేస్తారో తెలుసా? మీ పార్టీ అఫీసుని కాల్చేస్తారు. ఇంకా ఆవేశం ఎక్కువైతే మిమ్మల్ని, ఎంపీలను కొట్టినా ఆశ్చర్యం లేదు”.

“అంటే నా మీద నీకు ఇప్పటికీ ప్రేమ ఉందా?”

“ప్రేమా?” వ్యంగ్యం అతడి కంఠంలో “అదెప్పుడో వచ్చిపోయింది. ఇప్పుడు నీ మీద ఉన్నది సానుభూతి. ఎంతలేదన్నా ఒకప్పుడు మనిద్దరం కలిసి తిరిగాం. పైగా ఉన్న తండ్రిపోయాడు. చాలాకాలానికి ప్రథాని పదవి వచ్చింది. వచ్చిన పదవిని నిలుపుకోవాలి. ఏదైనా తేడా వస్తే అదిగో ఆ ఆర్య నా బంగారంలాంటి అవకాశాన్ని పోగొట్టాడు అని విమర్శిస్తావు. ఇదంతా ఎందుకు, నా శక్తేమిటో నీకు తెలిసింది. అది చాలు. అందుకే తిరిగి కరెంట్ని పునరుద్ధరించాను...”

సమీర అప్రతిభురాలైంది. కేవలం తనను, తన పదవిని రాక్షించడానికి అతడు కరెంట్ని పునరుద్ధరించాడు. అంతే కాని ప్రజల కోసం కాదు.

“అన్నట్లు నా పర్సనల్ నెంబర్ నీకు ఎలా తెలిసింది?”

“మనసుంటే మార్గం ఉంటుంది. ఇతరులకు కనిపించనివన్నీ నాకు కనిపిస్తాయి. అలాగే ఇతరులకు తెలియనివన్నీ నాకు తెలుస్తాయి...”

“అది సరే ఆర్య! ఇంకెంతకాలం ఈ ఆజ్ఞాతవాసం? మా డాడీ మీద ఎలాగూ పగతీర్చుకున్నావు. ఇంకెంతకాలం ఇలా..”

“నా అక్కని రేపు చేసిన దుర్మార్గుడిని మీరు నాకప్పగించేదాకా. నాలాంటి సాధారణ వ్యక్తికి అంత పెద్ద మినిష్టర్ని పట్టుకునే స్థాయి లేదు. అందుకే సైన్స్ ఆధారంగా మీలాంటివారి డ్యూరా మినిష్టర్ని పట్టుకోవడానికి ప్లాన్ చేశాను. ఆ మినిష్టర్ని మీరు పట్టుకుంటే కుదరదు. వాడిని నాకు అప్పగించాలి. నేనే వాడిని చిత్రహింసలు పెట్టి చంపాలి. అప్పుడే నాకు శాంతి....”

“ఒకవేళ ఆ మినిష్టర్ని నీకు అప్పగించకపోతే?”

“మొత్తం వ్యవస్థనే ప్రంభింపచేస్తాను. అదెలా చేస్తాను ఇప్పుడే చెప్పాను. చేసి చూపిస్తాను.”

“డోంట్ దూ దట్ ఆర్యా!” ఆమె కంరంలో కొద్దిపాటి బెన్నన్” ఒక్క పదిరోజులు తైవ్ ఇష్వ్య. ఈలోపు ఆ మినిస్టర్ ఎవరో పట్టుకొని మీకు అప్పజెపుతాను. అందుకోసం సిబిప, రా, ఐబి చీఫ్ల సహాయం తీసుకుంటున్నాను...”

“గుడ్! పదిరోజులకు ఒక్కరోజు కూడా ఆగను... సరిగ్గా పది రోజులలో ఆ మంత్రిని నాకు అప్పగించాలి. లేదా పదకొండవ రోజు మొత్తం భారతావనిని స్థంభింపజేస్తాను. దట్టాల్....”

మరుక్కణం ఫోన్ పెట్టేసినట్లుగా క్లిక్ మన్న శబ్దం వచ్చింది. శరీరంలో సర్వశక్తలన్నీ హరించుకుపోయినట్లుగా అలాగే కూర్చుండిపోయింది.

సమయం ఉదయం 9.55.

దేశంలో కొన్ని కోట్ల చేతులు ఆ సమయంలో డైనమిక్ వండర్మిషన్ వెబ్సైట్ అడ్డసుని తైవ్ చేయసాగాయి.

ఇంకాక్క ఐదు నిమిషాలు ఉంది సమయం. అందరిలో ఆశ్వర్యం, ఉత్సాహం, ఉద్రిక్తత, దిగ్రాఘంతి. ఆ రోజు ఏం సెన్సేషనల్ వార్త రాసున్నదోనన్న ఉద్వేగం వారిని పట్టి ఉపేస్తున్నాయ్.

రోజుకో కొత్త సంచలన వార్త సృష్టిస్తున్న ఆ వెబ్సైట్ తాలూకు దృశ్యాలను అప్పటికప్పడు తమ టీవీల్లో ప్రకటించేస్తున్నాయి ఛానళ్ళు. ప్రపంచంలోనే అత్యధిక రేటింగ్స్ లభించాయ్ ఆ వెబ్సైట్కి.

కేవలం భారతదేశంలోనే కాదు, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆ వెబ్సైట్ని చూసే వాళ్ళు ఉన్నారు. లైవ్ మిషన్ ద్వారా ప్రత్యక్షంగా అసాంఖ్యిక చర్యలకు పాల్పడేవారి బండారాలను బయటపెట్టే ఆ వెబ్సైట్కు ప్రకటనలు ఇష్వదానికి ఎంతోమంది రెడీగా ఉన్నారు. అయినా అలాంటి వాటిని స్వీకరించే ఉద్దేశం లేదని, తమ వెబ్సైట్ కేవలం సమాజ సంక్లేషనానికి పాటుపడే ఉద్దేశంలో ప్రారంభించిందని ఆ వెబ్సైట్వారు పేర్కొన్నారు.

ఆ వెబ్సైట్కు సమచారం ఇచ్చేది ఆర్యేనని ఎవరికీ తెలియదు.

గడియారం మీద ముళ్ళు పదిగంటలు చూపిస్తున్నాయ్. అప్పుడు తెరుచుకుంది ఆ వెబ్సైట్. తెరుచుకుంటూనే ఆ రోజు సంచలన వార్తని ప్రకటించింది.

ఐక్యరాజ్యసమితి మీచింగ్‌కని వెళ్లిన మంత్రి రాసలీలలు

సరిగ్గా ఇదే సమయానికి ఐక్యరాజ్యసమితి మీచింగ్‌లో పాల్గొని మన దేశం మీద పాక్ టెర్రిస్టుల దాడి ఖండించాల్సిన మన విదేశాంగ మంత్రి ఈ సమయంలో ఆ సమావేశానికి వెళ్ళకుండా, అదే సిటీలో నలుగురు విదేశాంగ వనితలతో రాసక్రిడలు నడిపిస్తున్నాడు. మనదేశపు ఖర్చుల మీద విమానంలో వెళ్లి, అక్కడ సమావేశంలోనే పాల్గొనకుండా, అదే సిటీలోని మరో గెస్ట్‌హాస్టలో పూర్తి మద్యం మత్తులో విదేశాంగ అతివలతో శృంగార క్రీడలు నడిపిస్తున్నాడు... అంటూ ఆ వెబ్‌సైట్ ఆ దృశ్యాలను ప్రదర్శింపసాగింది.

మంత్రి ఒంచిమీద నూలు పోగు కూడా లేదు. ఆయన చుట్టూ వున్న నలుగురు విదేశీ అంగనలు ఆయన సేవలో ఉన్నారు. ఒక యువతి మద్యం అందిస్తుండగా, మరో యువతి ఆయన శరీరాన్ని సూచెతో మసాజ్ చేస్తోంది. ఆయన చేతులు మిగతా ఇధ్వరి అంగనల అంగాంగాలు ఆబగా తడుముతున్నాయ్.

... ఆ దృశ్యాలను చూసిన రాజకీయ నాయకులు నివ్వేరపోయాడు. నిత్యం నామాలు పెట్టుకొని, మెడలో రుద్రాక్షలు వేసుకొని పంచ కట్టుకొని పవిత్రంగా కనిపించే తన సహచరుడు పూర్తిగా మరో రూపంలో కనిపించేసరికి నివ్వేరపోయారు. వారే కాదు, ఎంపీలు, సామాన్య ప్రజలు అవాక్కయి చూస్తుండిపోయారు.

ఇవేమీ తెలియని ఆ మంత్రి పూర్తి శృంగార ఘుటనల్లో నిమగ్నులై ఉన్నాడు.

మరో రెండు గంటల తర్వాత... తన గెస్ట్‌హాస్టకు వచ్చిన ఆయనను విలేఖరులు ఇంటర్వ్యూ చేస్తున్నారు.

“సార్! ఐక్యరాజ్యసమితిలో మన దేశ వాదన విన్నించారా?”

“ఆ! చాలా బాగా వినిపించాను” తిరిగి పాత గెటప్పేలో ఉన్న ఆ మంత్రి కంఠం ఉత్సాహంగా కదిలింది” నా వాగ్దాబికి అంతా అదిరిపోయారు. అసలు పాక్ దే తప్పని కూడా నిరూపించాను. నన్న పూర్తిగా సపోర్ట్ చేశారు”.

“అలాగా” ఓ విలేఖరి కంఠం వ్యంగ్యంగా కదిలింది “ఇవాళ అంతా అక్కడే ఉన్నారా సార్?”

“అవను” విజయగ్ర్యంతో కదిలిందా మంత్రి కంఠం” ఉదయం నుండి సాయంకాలం దాకా ఆ సమావేశంలోనే నేను వాడివేడిగా విషయాలు చర్చించాను. మనదేశానికి వచ్చాక మరిన్ని విషయాలు చెప్పాను.”

“అప్పటిదాకా అవసరం లేదు సార్! దైనమిక్ వండర్ మిషన్ వెబ్‌సైట్ మీరు కష్టపడిన దృశ్యాలన్నింటినీ ముందే చూపించేసింది...”

అక్కడ సూది పడితే వినపడేటంత శబ్దం ఏర్పడింది. ఆ నిశ్శబ్దంలోనే ఒక విలేఖరి తన లాప్‌టాప్‌లో ఆ వెబ్‌సైట్ దృశ్యాలను ఆయనకు ప్రదర్శించాడు.

తన కాళ్ళ క్రింది భూమి కదిలిపోతున్నట్లుగా అనిపించింది ఆయనకు. అలా చూస్తుండగానే ఒక విలేఖరి సెల్ శబ్దం చేసింది. వెంటనే ఉత్సాహంగా కదిలింది.

“ఇప్పుడే అందిన వార్త సార్! మిమ్మల్ని మంత్రివర్గం నుండి బర్తరఫ్ చేశారట ప్రథాని. ఇక మిమ్మల్ని పూర్తిగా ఆ రాసత్రీడల్లోనే నిమగ్నులై ఉండమని వారి కోరిక కాబోలు”

వంట్లో సత్తా లేనట్లుగా అలాగే కూర్చుండిపోయాడు ఆ మంత్రి మెడలో కండువాని తలకు కప్పుకుంటూ.

విలేఖరులు నవ్వుకుంటూ అక్కడ నుండి కదిలిపోయారు.

సిబిఱ హెడ్ క్వార్టర్స్.

తన ముందు సబ్‌మిట్ చేయబడిన రిపోర్ట్ కేసి కదిలాయి చీఫ్ అనంతరామన్ కంరం.

“ఆ రోజు కపిలవర్ధ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ ధన్‌రాజ్ ఏర్పాటు చేసిన పార్టీకి మొత్తం రెండు వందల మంది వచ్చారు. అందులో నలుగురు మినిస్టర్లు, దజన్‌మంది ఎంపీలు ఉన్నారు. మిగతావారిలో రిసెర్చ్ స్కూలర్లు, ఆర్యచంద్ర, ఇతరులు ఉన్నారు.

పార్టీ రాత్రి ఎనిమిదింటికి మొదలైంది. ఒక ప్రక్కన విస్మృ స్కూచ్‌లు సెక్షన్, మరో ప్రక్కన పుడ్ సెక్షన్, ఇంకో వైపు ఎంటర్‌టైన్‌మెంట్ సెక్షన్ నడిచింది. పుడ్ సెక్షన్‌లో అన్ని రకాల వంటకాలు ఉదాహరణకు పంజాబీ, బెంగాలీ, సౌత్ ఇండియన్ పుడ్లు ఉంచారు. మద్యం సెక్షన్‌లలో ప్రపంచంలో దొరికే రకరకాల విస్మృలు, బ్రాండీలు, రమ్మలు, బీర్లు ఉంచారు.”

“మరి ఎంటర్‌టైన్‌మెంట్?” అడిగాడో అనంతరామన్.

“దేశంలో ప్రముఖ గాయనీగాయకులతో పాటలు, సినీతారలతో నాట్య ప్రదర్శనలు ఉంచారు” అన్నాడు సిబిల ఇన్సెప్షనర్ సుదేష్వన్.

“పార్టీకి వచ్చిన నలుగురు మినిస్టర్లు ఎవరు?” కదిలింది అనంతరామన్ కంరం.

“ఫైనాన్స్ మినిస్టర్ జయేష్వరంజన్, హోమ్ మినిస్టర్ రామ్ అవతార్, విదేశాంగ మంత్రి కైలాససింగ్, రక్షణమంత్రి కిరణ్ జైస్వాల్లు ఉన్నారు”

“ఒక్కొక్కుసారి పర్సనల్ హిస్టరీ షిట్ చూశారా?”

“ఫైనాన్స్ మినిస్టర్ జయేష్వసింఘాల్, విదేశాంగమంత్రి కైలాస్ సింగ్లు అరవై సంవత్సరాలు నిండినవారు. ఇక హోమ్ మినిస్టర్ రామ్ అవతార్ రక్షణ మంత్రి కిరణ్ జైస్వాల్లు నలబై సంవత్సరాలు ఉంటాయి.”

“అంటే ఆర్థిక మరియు విదేశాంగమంత్రిని లిస్ట్లో నుండి తీసేయ్యవచ్చా?”

“చెప్పలేము. ఇటీవల ఒక రాష్ట్ర గవర్నర్ ఎనబై సంవత్సరాలలో కూడా శృంగార కాండ నడిపిస్తూ పట్టుబట్ట విషయం తెలిసిందే కదా”

“అవును! శృంగారానికి, వయసుకు సంబంధం లేదని మానసిక శాస్త్రవేత్తలు నిరూపించారు కూడా”

“ఒకే! అయితే అందరి మూవ్ మెంట్స్ మీద ఓ కన్సూ వేయాల్సిందే అన్నమాట”

“అవును సర్”

“అయితే ఆ నలుగురు మినిస్టర్ల చరిత్ర, గతంలో వారి మీద వచ్చిన ఆరోపణలు, వారి బలహీనతల మీద రిపోర్ట్ ఇవ్వాలి.”

“అలాగే సర్”

“ఆ రిపోర్ట్ని వీలైనంత త్వరగా ఇవ్వాలి. ఎందుకంటే ఇది ప్రధాని ప్రత్యేకంగా కోరింది కాబట్టి”.

“అలాగే సర్”

సమావేశం ముగిసింది. ఇద్దరూ లేచారు.

కాని వారికా సమయంలో తెలియదు కథ వూహించని రీతిలో కదలనుస్వదని.

11

వండర్ మిషన్ ని ఓపెన్ చేశాడు ఆర్యచంద్ర. అతడికెందుకో దాక్షాయణిని చూడాలనిపిస్తోంది. ఆ అమ్మాయే ఓ అద్భుతం. జీవితాన్ని ఆనందంగా ఎలా మలుచుకోవాలో తనకు తెలుసు. అందరిలా హడావిడి, పరిగెత్తడం, ఆయాసపడడం చేయదు. తనకేం కావాలో ఆమెకు తెలుసు.

వెంటనే ఆత్రుతగా దాక్షాయణి అడ్రసు టైప్ చేశాడు. అతడు సూచించిన విధంగా కాంతిపుంజం బయలుదేరింది.

మరో క్షణం టీపీలో స్ట్రీన్ కనిపించింది. దాక్షాయణి ఇల్లు తాళం వేసుంది.

‘ఏమయింది దాక్షాయణికి? ఈ సమయంలో ఎక్కడికెళ్ళిందో’ అనుకుంటుండగా అతడికి ఆకస్మాత్తుగా గుర్తొచ్చింది ఆమె చెప్పిన మాటలు.

‘నేను ఉదయం 10 గంటల నుండి మధ్యాహ్నం రెండింటిదాకా కాలేజీలో ఉంటాను. రామ్లహాన్ కాలేజీలో ఎం.ఎ. వదువుతున్నాను’.

వెంటనే కంప్యూటర్ గూగుల్ సెర్చింజన్లో రామ్లహాన్ కాలేజీ అడ్రసుని శోధించాడు. రామ్లహాన్ కాలేజీ, సైఫాబాద్, 36, ప్రైదరాబాద్ అన్న అడ్రసుని టైప్ చేశాడు.

మరుక్షణం రామ్లహాన్ కాలేజీ స్ట్రీన్లో ప్రత్యక్షమైంది. అతడు మాన్సతో ఎం.ఎ. అని క్లాసులో ఉన్న చోటకు కదిలించాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో -

తెలుగు మాస్టరు మార్గందేయ ఆ క్లాసులో అడుగుపెట్టాడు. విద్యార్థులంతా లేచి నిలబడ్డారు. ఆయన తృప్తిగా తలాడించారు. అంతా కూర్చున్నారు.

లెక్కర్ మార్గందేయకు అహం ఎక్కువ. ఆ మాటకొస్తే ప్రతి మనిషిలోనూ అహం అంతో ఇంతో ఉంటుంది. కానీ లెక్కర్ మార్గందేయకు నూటికి నూరు పాళ్ళ అహం ఎక్కువ. తాను చాలా గొప్పవాడినని, ఈ పాటికి యూనివర్సిటీలో ఉండాల్సిన వాడినని, పిల్లల్ని ఉద్ధరించడానికి ఆ కాలేజీలో వడ్డానని అతడి అభిప్రాయం.

దాంతో పారం చెప్పడం మానేసి తన తాతతండ్రుల గొప్పతనం, కుటుంబ ప్రభ్యాతుల గురించే చెప్తాడు.

“ఆ రోజు మా ముత్తాతగారు నడిచి వెళ్తుంటే బ్రిటీష్ దౌరలు బండి ఆపి మరీ ఎక్కించుకునేవారట. ఆయన ముహూర్తాలు పెట్టునిదే బ్రిటీష్వారు ఏమాత్రం ముందుకు ఎదిలేవారు కారట” అనేవాడు. ఎవరైనా పొరబాటున బ్రిటీష్ వారికి అలాంటి నమ్మకాలే లేవు కదా అని అన్నారా అంతే సంగతులు.

“అసలు నమ్మకాలు మనకంటే వారికి ఎక్కువ. ఈస్థిందియా కంపెనీ స్థాపించే టప్పుడే వారు అన్ని తిథి, నష్టత్తం చూసుకునే బయలుదేరారు. అదిగో ఆ ముహూర్తం దెబ్బకు వారు దేశాన్ని రెండొందల సంవత్సరాలు అవిత్రాంతంగా పరిపాలించారు. అసలు బ్రిటీష్వారి గొప్పతనం మీకేం తెలుసు? చాలా చిన్న దేశం వారిది. అలాంటి వారు ప్రపంచంలో సగం దేశాలను గుప్పిటిలో పెట్టుకున్నారు. దీనికి కారణం ఆ రోజుల్లో మా ముత్తాతలు ముహూర్తం పెట్టడమే”

ఆయన పారం చెప్పడం మానేసి కొన్ని సంవత్సరాలు అయింది. క్లాసుకు రావడం రావడమే తమ వంశ గొప్పతనం మొదలుపెడతాడు. ఆయనే పోడి ఆఫ్ డిపార్టమెంట్ కావడం చేత విద్యార్థులు కొద్దిపోటి భయభక్తులు చూపిస్తారు. మార్కులు ఎక్కువగా ఆయన చేతిలో ఉండడం ఒక కారణం కూడా.

ఇక తన కుటుంబం గురించి టాపిక్ వచ్చిందా విజృంఖించేస్తాడు.

“అసలు మా పెద్దబ్యాఖ్యా ఉంటాడు. వాడు ఈ కాలంలో పుట్టాలిన వాడు కాడు. ఎప్పుడూ చూసిన పుస్తకం పట్టుకునే ఉంటాడు. ఎలాంటి చెడు అలవాట్లు లేవు. సినిమాలు, షికార్లు అసలే లేవు. నేను ఎంత చెబితే అంత వింటాడు. మా ఆపిడ గురించి ఎంత చెప్పినా తక్కువ. భర్తకు ఎంత గౌరవం ఇవ్వాలో ఆమెకు తెలిసినట్లుగా ఎవరికి తెలియదు. రోజూ స్నానం చేసి నా కాళ్కు దండం పెట్టునిదే ఆమె దినచర్య మొదలుపెట్టదు.

కాని అతడి పెద్దకొడుకు ఈ మధ్యనే ఓ వ్యభిచార కేంద్రంలో పోలీసులకు పట్టుబడిన విషయం చాలా తక్కువ మందికి తెలుసు. అలాగే వాళ్ళావిడ చెప్పినట్టే ఇతడు వింటాడని, ఆమె కూర్చోమంటే నోర్చుసుకుని పడుంటాడని చాలామందికి తెలుసు.

ఇటీవల ఓ వూరు పూరూ లేని పత్రికలో ఆయన వ్యాసం వచ్చింది. దానిని పొతిక కాపీల తీసి అందరికి పంచిపెట్టాడు. ఆ వ్యాసాన్ని చదివిన వారికి ఒక్క

ముక్క కూడా అర్థం కాలేదు. అలాంటి వ్యాసాన్ని ఆ పత్రికవాడు ఎందుకు వేశాడో కూడా చాలామందికి అర్థం కాలేదు. భూలోకంలో యమలోకం కనిపించింది. కాని ఆయనకు అవేమీ పట్టటు. తన వ్యాసంలో విషయాలు మహాపండితులకే అర్థం అప్పుతాయని అతడి అభిప్రాయం.

“అసలు నన్నడిగితే నాకు జ్ఞానపీఠ అవార్డ్ ఇవ్వాలి దానికి. కాని ఆ మరికి రాజకీయాల చూశారు. అవే నాకు ఆ అవార్డ్ రాకుండా చేశాయి” అని చెప్పుకుంటుంటాడు.

అలాంటి మార్గందేయ క్లాసంటే ఆ విద్యార్థులకు హడల్. తనకు తానే చాలా గొప్పగా ఫీలయ్య అతడిని భరించడం కష్టంగానే వున్నా, తప్పదు కాబట్టి ఆ నరకయాతన భరించేవారు.

ఎప్పటిలా ఆ రోజు కూడా మార్గందేయ టివిగా ఉత్తరియం సర్దుకుంటూ నన మొదలుపెట్టాడు.

“మొన్న మా ఇంటికి ఓ పబ్లిషర్ వచ్చాడు. మీరు తెలుగు సాహిత్యం మీద ఒక మంచి పుస్తకం రాయాల్చిందే సార్ అని బ్రతిమాలాడు. భ్లాంక్ చెక్కు ఇస్తాను, మీకెంత కావాలంటే అంత వేసుకోండి అని కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు. నేను ‘అభ్యే! నాకు టైమ్ లేదయ్యా’ అన్నా వినడం లేదు. సర్లే, ఆలోచిస్తాను అన్నాక వెళ్ళిపోయాడు. అదేమిటో నేను చాలా బిజీ అన్నా వినిపించుకోరు ఈ పబ్లిషర్లు...”

విద్యార్థులకేం చేయాలో పాలుపోలేదు. ఆయన మళ్ళీ మొదలుపెట్టబోతుండగా మొదటి బెంచిలో ఉన్న దాక్కాయణీ కనిపించింది. ఆమెని చూస్తే చాలు అతడికి పూనకం ఎక్కుతుంది. చక్కబీ ఆరోగ్యంతో మిసమిసలాడుతున్న ఆమేకేసి ఆరాధనగా చూసి మళ్ళీ మొదలుపెట్టాడు.

“అసలు హ్యోరిపోటర్ పుస్తకాలకు ఎంత గిరాకీ ఉందో మీకు తెలిసిందే. సమకాలీన రాజకీయాల మీద ఉంటాయని. నేను రాస్తే వాటిని మించి పోతానని ఆ పబ్లిషర్ చెప్పాడు. ఆయన నాకు ఇంట్రాస్ లేదని చెప్పాను.

ఓ క్లాసం ఆగి తిరిగి కదిలిందతడి కంరం.

“ఇటీవల ప్రీఫెనీ మేయర్ అనే ఆయన పుస్తకాలు హాట్కేకులుగా పోతున్నాయి. అతడి పుస్తకాలు ఓ మాదిరి ట్రైమ్ నవలల్ ఉంటాయి.”

దాక్కాయణీ అసహనంగా కదిలింది. చాలారోజుల నుండి ఆమెకు వంటి

మీద తేళ్ళు, జెర్రులు పాకినట్లుంది. ఆయన చెప్పేవన్నీ అపశ్యతులు. ఒకటి కూడా కర్క్ కాదు. మనసున్న మనిషి ఇలాంటి అపస్యరాలు భరించలేదు.

మరుళ్ళణం వినయంగా నిలబడింది దాక్కాయణి.

“సార్! స్టీఫెన్ మేయర్ మగవాడు కాదు. లేడీ సార్”.

అప్పుడు అక్కడ సూది పడితే వినిపించేటంత నిశ్శబ్దం ఏర్పడింది. తెలుగు మాస్టరు అపసమ్మకంగా చూశాడు. అతడి మొఖం ఎర్రబడింది. ఇప్పటివరకూ తాను చెప్పేదే శాసనం. కానీ ఇలా ఎదురు ప్రశ్నించినవారు లేరు.

“నీకు తెలియదులే...” వినురుగా అన్నాడు. “స్టీఫెనీ మేయర్ పేరు చూస్తా తెలియదంలా మగవాడే! తెలియకుండా అలా మాటల్లడకూడదు”.

“అది కాదు సార్! స్టీఫెనీ మేయర్ ఖచ్చితంగా లేడీ రైటర్. కావాలంబే కనుక్కోండి. అంతేకాదు, హ్యారీపోట్టర్ పుస్తకాలు రాజకీయాల గురించి అని మీరు చెప్పారు. అవి మంత్రశక్తులు, దెయ్యాలకు సంబంధించిన సబ్జెక్టు సార్! అలాగే స్టీఫెన్ మేయర్ పుస్తకాలు క్రైమ్ రచనలకు సంబంధించినవి కావు. అవి రోమాన్స్ ప్రధానంగా ఉండే హర్టర్ పుస్తకాలు...”

ఆయన మొహం కత్తితో గాటు పెట్టి కనిపించేటంత ఎర్గా మారిపోయింది. తన పరువు తీసిన దాక్కాయణిని మింగేసేటట్లుగా చూశాడు. ఆ అమ్మాయి తాను అనుకున్నంత అమాయకురాలు కాదని, ప్రపంచ సాహిత్యం గురించి అవగాహన వుందని ఆయనకు అర్థమైనా ఆ విషయం ఒప్పుకోవడం ఇష్టం లేదు.

ఈలోపు బెల్ అయింది. బ్రతుకు జీవుడా అన్నట్లుగా అటెండెన్స్, డస్టర్ చేతిలో పట్టుకొని వెళ్ళిపోతూ దాక్కాయణి వంక చూశాడు. ‘నీ సంగతి చూస్తాను’ అన్నట్లుగా ఆ మొహంలో కని కనిపిస్తోంది.

అప్పుడు కాని దాక్కాయణికి తాను చేసిన పొరబాటు గుర్తు రాలేదు. అనవసరంగా తాను విషయాన్ని కెలికింది. ఇప్పుడు తనను టార్డెట్ పెట్టుకొని సతాయించడు కదా! ఆమెకు భయం వేసింది మొదటిసారిగా. చేసేదేం లేక బిక్కుబిక్కుఘుంటూ కూర్చుంది.

ఆ సాయంకాలం ఇంటర్వూల్ మార్కుల లిస్ట్ నోటీసు బోర్డులో పెట్టాడు. ఎప్పుడూ క్లాసు ఘస్తే వచ్చే ఆమె ఆ పరీక్షలో ఫెయిలయ్యాంది.

లెక్కర్ మార్కుండేయ కనిగా మొదటి దెబ్బ కొట్టాడు.

ఇంటికి ఎలా వచ్చి పడిందో ఆమెకే తెలియదు. అనవసరంగా నోరు పెట్టింది. ఫలితంగా అనుభవించింది. జీవితంలో తొందరపడకూడదని తెలుసు. కానీ అన్నీ అపస్వరాలే పలుకుతున్న మాస్టరికి నిజం చెప్పాలని నోరు తెరిచింది. దానిని ఆయన పాజిటివ్‌గా తీసుకోకుండా దారుణంగా దెబ్బకొట్టాడు.

ఆమె అలా విచారంగా పదుకున్న సమయంలో ఫోన్ గ్రైగింది గణగణ మంటూ.

‘అనలే నా సమస్యలో నేనుంటే, మధ్యలో ఇదొక గౌల’ విసుక్కుంటూ రిసీవర్ ఎత్తింది.

“హాలో...” అవతల నుండి ఆర్య కంఠం.

“హాలో...” నీరసం ఆమెలో

“అదేమిటి అంత డల్గా ఉన్నారు? ఎనీ ప్రాబ్లమ్?”

“ఏం లేదు” ముఖావం ఆమెలో.

“ఏమంటాడు మీ మార్గండేయుడు? స్థిఫేనీ మేయర్ ఇంకా మగ రచయితే అంటున్నాడా?”

అదిరిపడింది దాక్కాయణీ! మైగాడ్. అతడికెలా తెలిసింది తన కాలేజీలో విషయం? ఏది ఏమైనా అతడు మామూలు మనిషి కాడు. అన్నీ తెలుసుకుంటున్నాడు.

“మీ వండర్ మిషన్‌ని మా కాలేజీ క్లాసురూమ్‌కు సైతం తీసుకొచ్చారా?”

“అవను! మీ కోసం వెతికాను. మీలాంటి ఆత్మీయులను చూడాలనిపించింది. ఇంట్లో లేరు. దాంతో కాలేజీ వేపు ఫోకస్ చేశాను. మొత్తం విషయమంతా తెలిసింది”.

“అనవసరంగా తొందరపడ్డాను. సార్ నన్ను ఫెఱిల్ చేశారు”.

ఇంత జరిగినా ఆమె లెక్కర్‌ని మిగతా విద్యార్థుల్లా వాడూ, వీడూ అని తెలికగా మాట్లాడడం లేదు. లెక్కర్‌ని సార్ అని గౌరవిస్తుంది. ఇవాళా, రేపూ కాలేజీల్లో ఎంత బాగా చెప్పిన లెక్కర్ల గురించి అవాకులు, చవాకులు మాట్లాడుకునే వారిని చూశాడు. కానీ ఇంత జరిగినా లెక్కర్లను సార్ అని గౌరవించడం ఆమె సంస్కరానికి నిదర్శనం. అదీ ఆ లెక్కర్ దగ్గర సరుకు లేదని తెలిసినా గురువు అన్న దృష్టితో గౌరవించడం ఆమె సభ్యతకు అద్దం పడుతోంది.

“ఒకే దాక్కాయణీ! మీ లెక్కర్ సంగతి నేను చూసుకుంటాను. మీరు నిశ్చింతగా నిద్రపోండి”

“నో... ఆయన్ని మీరేం భయపెట్టవద్దు. మనకు చదువు చెప్పే గురువు భగవంతుడితో సమానం. అలాంటి సరస్వతీపుత్రులను భయపెడితే అది మనకే దెబ్బ”.

“ఆయన సరస్వతీ పుత్రుడా? రోడ్డు మీద పెడితే రూపాయికి కూడా విలువ చెయ్యడు. అలాంటివాడిని?”

“ప్లీజీ! ఆయనని వదిలెయ్యండి. ఈ ఇంటర్వుల్ పరీక్షలో ఫెఱలయినా నెక్కు ఇంటర్వుల్ ఎగ్జమ్సులో ప్యాస్ అవడానికి ప్రయత్నిస్తాను...”

“నెక్కు ఎగ్జమ్సులో కూడా మిమ్మల్ని ఫెఱల్ చేస్తే?”

“చేస్తే చేయనీయంది. మహా అయితే ఒక సంవత్సరం వృథా అవుతుంది. అయితే అవనీయంది...”

“నో. అలా కాకూడదు. నాకు ఒక అవకాశం ఇవ్వండి...”

“వద్దు. ఆయన మీద మీ ప్రయోగాలు చేస్తే నా మీద ఒట్టే సుమా!”

అతడు కదలిపోయాడు. తనకు చెడు చేసినా గురుబ్రహ్మ సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ స్వరూపం అన్నట్లుగా ఆమె ఆయన మీద ఎలాంటి చర్యకు ఉపక్రమించకపోవడం అతడికి దిగ్ర్మాంతిగా ఉంది. ఆమెలోని పాజిటివ్ దృక్ప్రథానికి ముచ్చబేసింది. ఇవాళ, రేపు అమ్మాయిఉఱు చిన్న అన్యాయం జరిగితే చాలు. ప్రిన్సిపాల్కు, రిపోర్ట్ చేయడం, తోటి విద్యార్థులను కూడగట్టుకొని ధర్మ చేయడం లాంటివి చేస్తున్న ఈ రోజుల్లో దాక్షాయణీ లాంటి విద్యార్థులు ఉండడం అరుదు.

“ఒకే దాక్షాయణీ! నీ ఇష్టం. బై గుడ్ నైట్...” అంటూ ఆమె నుండి వీడ్జ్‌లు తీసుకున్నాడు అతడు.

12

ఆదే సమయంలో సాఫీగా సాగుతున్న భారతదేశం మీద పిడుగు పడ్డట్లుగా దురాక్రమణ మొదలైంది. ఆ ప్రమాదం అంతర్గత శత్రువుల వల్ల వచ్చింది కాదు. టెర్రిరిస్ట్ల వల్ల, మాఫియావల్ల వచ్చింది కాదు. ఓ పెద్ద అగ్రరాజ్యం వల్ల సంభవించింది.

ప్రథాని సమీరకు అసలు సిసలు సవాలు అప్పుడే ఏర్పడింది.

దానికి కారణం... చైనా మన దేశం మీద దాడి చేయడం. క్రమక్రమంగా భారత భూభాగాన్ని ఆక్రమిస్తూ అన్నాం ప్రాంతం వేపుగా తమ సైన్యాన్ని రంగంలోకి దించింది. ఇది ఊహించని భారత పొక్క తింది.

యుద్ధమంటే దేశంలో అన్ని రంగాల మీద ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. రేట్లన్నీ పెరిగిపోతాయి. పెట్రోలు, బంగారం ప్రియమైపోతాయి. అదే సమయంలో రియల్ ఎస్టేట్ రంగం కుదేలవుతుంది. తిండి గింజలు ప్రియమైపోతాయి. ప్రజలంతా భీతిల్లి చూస్తుంటారు. ఎప్పుడు ఏం జరుగుతుందో తెలియక టెన్సన్స్‌తో ఉండిపోతారు. అసలు తమ అస్థిత్వానికి జీవం ఉంటుందో, లేదో తెలియక అయ్యామయంలోకి జారిపోతారు.

అన్నింటికంటే పెద్ద సమస్య - ఆ యుద్ధాన్ని ఎదుర్కొనే దేశ ప్రధానికి ఎదురవుతుంది. తాను తీసుకునే చర్య మీదే యుద్ధం ఆధారపడి వుంటుందని ఆమెకు తెలుసు.

అసలే కొత్త ప్రధాని, దానికి తోడు ఇలాంటి పరిస్థితిని ఆమె అంతకుముందు ఎదుర్కొన్ని ఉండలేదు. ఈ నేపథ్యంలో ఏమి చేయాలో అర్థం కాక ఆమె అస్థిమితానికి లోనవసాగింది.

అదిలా ఉండగా రోజు రోజు చైనా ముందు ముందుకు కదులుతోంది. ఇప్పటికే భారతోని వేల కిలోమీటర్ల భూభాగాన్ని కబళించింది. ఇంకా సమరోత్సాహంతో ముందుకు కదుల్లుంది. అసలే పెద్ద దేశం, భారత కంటే రెండు రెట్లు అధిక సైనికులు గలది. నౌకాయాన పాటవంలో, వైమానిక పాటవంలో భారతోని మించిపోయింది. అందుకే తన తడాఖా చూపడానికి ఉవ్విళ్ళారుతోంది.

ఆ ఉద్దిక్త పరిస్థితులలోనే ఆమె భారత ఆర్థి, నేపి చీఫ్లతో సమావేశం అయింది. నిజానికి భారత యుద్ధానికి సిద్ధంగా లేదు. అదీ గాక శాంతికాముక దేశం. గత పదివేల సంవత్సరాలలో భారత ఒక్క దేశాన్ని కూడా ఆక్రమించుకోలేదు. ఇది చరిత్ర చెపుతున్న నిజం.

అందుకే ప్రధాని సమీరలో టెన్సన్. తాను తీసుకునే ఒక నిర్ణయం.... ఒక ఒక నిర్ణయం.... ఎన్నో వేల, లక్షల సైనికుల భవిష్యత్తోని, వారి కుటుంబాలను ప్రభావితం చేస్తుంది. చేసేది లేక ఆమె ఈ విషయాన్ని ఐక్యరాజ్యసమితికి నివేదించింది. సమితి సమావేశమైంది. కానీ చైనా వాగ్దాటికి సమితి మిన్సుకుండిపోయింది. తమంటే పడని దల్లెలామాకు భారత ఆశ్రయమిచ్చి, మత భావాలు రెచ్చగొట్టి తమ దేశంలో

ప్రజల మీద రుద్దుతుందని చైనా వాదన. అది సరైన కారణం కాదని తెలిసినా వీటో పవర్ గల చైనాకు ఎదురు తిరిగే శక్తి లేక సమితి చేతులు ఎత్తేసింది.

దాంతో చైనా మరింత వేగంగా ముందుకు ఉరికింది. పెద్దన్నలాంటి షక్యరాజ్యసమితే ఏం చేయలేనని చేతులు ఎత్తేశాక ఇక తమకు తిరుగులేదని ఉత్సాహంగా కదనరంగంలోకి దూసుకెళ్ళసాగింది. దాంతో ప్రధాని సమీరకు కాశ్చ చేతులు ఆడనట్టయింది. ఏం చేయాలో తోచక ఆర్ధీ, నేవీ, ఎయిర్ పోర్ట్ చీఫ్లతో సమావేశమైంది.

అంతా ఉద్దేగంగా ఆమెకేసి చూస్తున్నారు. యుద్ధం చేయడమా, లేక చేతులు ఎత్తేసి చైనా అడిగిన హిరణ్య కక్ష వరాలకు తలవంచడమా అన్నదే ప్రస్తుత సవాల్.

అప్పుడు వచ్చింది బీఫ్ శబ్దం ఆమె లావ్ టావ్ నుండి. ఆలోచనల్లో ఉన్న సమీర లాప్టాప్ట్స్ కేసి చూసింది. తనకేదో ఇ-మెయిల్ వచ్చింది. తర్వాత ఓపెన్ చేడ్చామనుకుంది. కాని అది అత్యవసరమైనదని సిక్క సెన్స్ తెలపడంతో ఆమె చేయి కదిలింది మానసిసి.

మరుక్కణం ఆ ఇ-మెయిల్ ఓ పువ్వులాగే విచ్చుకొని ఆమె ముందు ప్రత్యక్షమైంది.

అందులో కొన్ని ఫోటోలు ఉన్నాయి.

అవి - భారత్ దాడిలో చైనా ఉపయోగించే ఆధునిక ఆయుధ సామాగ్రిని ఎక్కడెక్కడ ఉంచింది తెలియజేసే ఫోటోలు. ఆ ఆయుధ సామాగ్రిని అటాక్ చేయడానికి వీలుగా మ్యాప్లైన్లో ఆ ప్రదేశాన్ని గుర్తించి పిలిపించారు. దాని క్రిందే ఆ మెయిల్ మేనేజ్ ఇలా ఉంది.

“ప్రస్తుతం భారతదేశం మీద దాడి చేసే ఆయుధ సామాగ్రి గిడ్డంగులు మొత్తం మూడు. వాటి మీద భారత్ వైమానిక దళంతో అటాక్ చేసి నాశనం చేస్తే, చైనా ఆయువు పట్టమీద కొట్టినట్టే! కొన్ని కోట్ల ఖరీదు గల ఆయుధ సామాగ్రి నాశనం అయితే చాలు, ప్రస్తుతానికి చైనా తోక ముడుచుకుని వెనక్కి వెళ్ళపోతుంది. మళ్ళీ అంత ఖరీదైన అత్యంత ఆధునాతన ఆయుధాలు సమకూర్చుకోవడానికి కొన్ని సంవత్సరాలు పడుతుంది. అటాక్ దెమ్”.

ప్రధాని సమీర కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి. ఎవరు పంపించారు వాటిని? దేశంలో అత్యంత శక్తివంతమైన రాడార్లు సైతం పసిగట్టలేని విషయాన్ని ఎవరు కనిపెట్టారు?

వాటిని తమకు ఎవరు పంపించారు? సరే ఆ పంపించిన వారి సంగతి తర్వాత చూద్దాం. ప్రస్తుతానికి అసలు విషయానికి వద్దాం అనుకుంటా వెంటనే అప్పటికప్పుడే ఓ ప్రింజెక్టర్ తెప్పించి అందులోకి ఆ దృశ్యాలను ప్రదర్శించింది.

“ఈ మూడు ప్రదేశాలలో మనం ఇప్పుడు పై నుండి అటాక్ చేయాలి” వైమానిక దళాధిపతికేసి చూస్తూ ప్రింజెక్టర్లో ఆ ప్రదేశాలను స్థిక్తో చూపిస్తూ కదిలిందామె కంఠం.

‘పైగాడ్’ తమ శరీరంలో పేరుకున్న కంపన వారికి తెలుస్తోంది. వైమానిక దళాధిపతి వాటిని జాగ్రత్తగా నోట్ చేసుకుంటున్నాడు.

“ఇప్పుడు” కదిలిందామె కంఠం “రాత్రికి రాత్రే ఆ ప్రదేశాలలో అటాక్ చేయండి. ఒక్కటంటే ఒక్క ఆయుధం కూడా మిగలకూడదు. దాంతో మళ్ళీ చైనా తిరిగి మన దేశం వేపు చూడకూడదు”.

ఆమె చెప్పిన ప్రదేశాలను ఆకలింపు చేసుకున్న వైమానిక దళాధిపతి తన తదుపరి ప్లాన్‌ని సిద్ధం చేసుకుంటున్నాడు. మొత్తం ఎన్ని యుద్ధ విమానాలు ఆ ప్రదేశాలకు వెళ్లాలి, అక్కడ పై నుండి ఎలాంటి బాంబులు లేదా లాంచర్లు ఉపయోగించి వాటిని ఎలా నాశనం చేయాలా అని వైమానిక దళాధిపతి ఆలోచిస్తున్నాడు.

సమావేశం ముగిసింది. అంతా లేచారు. ఆమె వైమానిక దళాధిపతిని ఆగమంది.

అంతా వెళ్ళిపోయాక కదిలిందామె కంఠం.

“జాగ్రత్త! ఒక చిన్న పొరబాటు... ఒక చిన్న మిస్టేక్ మనల్ని ప్రపంచం ముందు తలవంపులు చేస్తుంది. అంతేకాదు, దేశాన్ని దేశ ప్రజలకు అంధకారంలో దింపుతుంది. మూడవ ప్రపంచ యుద్ధం ముంచుకు వచ్చినా ఆశ్చర్యం లేదు. అందుకు జాగ్రత్తగా డీల్ చేయండి.”

అలాగే అన్నట్లుగా తలవూపి వెళ్ళిపోతూ కదిలింది అతడి కంఠం. “ఈ విషయం సర్వసైన్యాధికారి అయిన రాష్ట్రపతికి చెప్పాలా, అవసరం లేదా?”

“అయిన విషయం నేను చూసుకుంటాను. మీరు మీ పనిని నిర్వహ్యంగా కానీవ్యంది. ఆల్ ది బెస్ట్”.

అనుకున్నట్లుగానే అంతా నిర్విష్టంగా జరిగిపోయింది. భారత్ వైమానిక దళం మెరుపుదాడికి మొత్తం మూడు ఆయుధ గిడ్డంగులు ధ్వంసమయ్యాయి. మెరుపు వేగంతో అర్థరాత్రి జరిగన ఆ దాడిని ప్రతిఫుటించే లోపు వైమానిక దళం వాటిని నాశనం చేసింది. అసలే అర్థరాత్రి... కొత్త ప్రదేశం... ఎటువైపు నుండి దూసుకొస్తు న్నారో చైనా సైన్యాధికారులకు తెలియని పరిస్థితి.

ఆ కన్వ్యాజన్లోనే వైమానిక దళం ఆ ఆయుధాల గిడ్డంగుల మీద మెరుపుదాడి చేసింది. మొత్తం ఆయుధాలు నాశనం అయ్యాయి.

తాము చేసేదే అక్రమ దురాక్రమణ. ఆ మోసాన్ని భారత్ మోసంతోనే జయించిన విషయం అర్థమైంది చైనాకి. దాంతో చేసేదేం లేక ప్రపంచశాంతి దృష్ట్యా, వివిధ దేశాల ప్రజల విజ్ఞప్తుల దృష్ట్యా ప్రస్తుతానికి యుద్ధాన్ని విరమిస్తున్నామని పేర్కొని వైపు వెనక్కి తిరిగింది.

అప్పుడు కురిశాయ్ భారత్లో ప్రశంసల వెల్లువ ఆమె పైన. వేనోళ్ళ పొగిడాయి పత్రికలు ఆమెని. ఆమెంత డైనమిక్ ప్రధాని లేదని కితాబు ఇచ్చాయి టీవీ చానళ్ళు. అలా భారత రాజకీయ చరిత్రలో ఆమె తన స్థానాన్ని సుస్థిరం చేసుకుంది.

◆ ◆ ◆ 13

వండర్మిషన్‌ని వరల్డ్ వెదర్ ఫోర్కేస్‌ింగ్‌కేసి ఎక్కుపెట్టాడు ఆర్య. మొత్తం గ్లోబంతా అతడికి కనిపిస్తుంది. మౌన్‌ని అలా అన్ని దేశాలు, ప్రాంతాల కేసి ప్రసరించాడు.

అప్పుడు ముడిపడింది అతడి భృకుటి.

సముద్ర తీరాల్లో అంటార్చికా పక్క స్థలంలో అలలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. సముద్రతీరం లోపల భూముల్లోని అలల కదలికల్లో ఏదో తేడా కనిపిస్తోంది.

మరుక్కణం ఆ దృశ్యాలను పెద్దవి చేసి చూశాడు.

అంతే! మరుక్కణం కీబోర్డు మీద అతడి వేళ్లు చకచకా కదిలాయి. ఇంటర్వెపనల్ సునామీ అలర్ట్ డిపార్ట్‌మెంట్‌కు ఇ-మెయిల్ ట్రైవ్ చేశాడు.

“ఇండోనేషియా సముద్ర తీరం ప్రాంతంలో పెద్ద ఎత్తున సునామీ రాబోతోంది.

ఇంకో రెండు రోజుల్లో సముద్రాలు పొంగిపోవచ్చు. కనీసం పది దేశాలు ఈ ప్రభావానికి లోనుకావచ్చు. కాబట్టి వెంటనే అన్ని దేశాలకు రెడ్డిలర్ని జారీచేయండి”.

దానిని అంత సీరియస్‌గా తీసుకోలేదు వరల్డ్ అలర్ట్ డిపార్ట్‌మెంట్. ఎందుకైనా మంచిదని వాళ్ళు కూడా తమ టెలిసోఫ్ట్‌ల ద్వారా అటువైపు ధృష్ణిని సారించారు. నిజమే! సముద్రతీరంలో అలల తాకిడులు విపరీతంగా ఉన్నాయి. సమ్భింగ్ ఈజ్ రాంగ్!

వెంటనే అన్ని దేశాలకు హాచ్చరికలు జారీచేశారు. ఆయా దేశాలన్నీ అలర్ట్ అయ్యాయి. సముద్రతీరం పక్కనే ఉన్న అఱు రియాక్టర్లలో ప్రమాదం జరగకుండా ముందే చర్యలు తీసుకున్నాయి.

మరో రోజు గడుస్తూండగా... అప్పుడు విరుచుకుపడింది సునామీ. ఇప్పటివరకూ వచ్చిన అన్ని సునామీల కంటే బలంగా విరుచుకుపడింది ప్రపంచం మీద. ప్రపంచం గజగజలాడింది ఆ తాకిడికి.

అయితే ముందే చర్యలు తీసుకోవడం వల్ల ప్రమాదం అంతగా జరగలేదు. సునామీ అలర్ట్ డిపార్ట్‌మెంట్ ముందు చూపుకు థియావాదాలు అర్పిస్తూ ఇ-మెయిళ్ళు ప్రవాహంలూ వచ్చాయి.

కాని ఆ సునామీ అలర్ట్ డిపార్ట్‌మెంట్‌కు అర్థం కానిది ఒకటే. తాము ఎంతో అత్యంత ఆధునాతన పరికరాలు ఉపయోగిస్తూ ఉన్నా కూడా తమకు తెలియని సునామీ సమాచారం ముందున్నగా ఆ ఇ-మెయిల్ పంచిన వారికి ఎలా తెలిసిందా అనేదే అర్థం కాని సమస్యగా మారింది.

ఆ ఇ-మెయిల్‌కి ఆ డిపార్ట్‌మెంట్‌వారు తిరిగి రిప్లయి ఇచ్చారు. ఆ ఇ-మెయిల్ ఇచ్చిన వారి ఆచూకీ వివరాలు తెలియజేయమని మెనేజ్ పంపారు.

కాని ఆ ఇ-మెయిల్ నుండి తిరిగి వచ్చింది ఒకే ఒక్క చిన్న మెనేజ్!

“ప్రస్తుతానికి ప్రమాదం తప్పింది కదా! అది చాలు.. మా వ్యక్తిగత వివరాలతో మీకు పనిలేదు”.

వండర్ మిషన్ దేశవ్యాప్తంగా సంచలనం సృష్టిస్తోంది. కాని అది ఓ ఈది అమీన్, హిట్లర్, బిన్‌లాడెన్‌లాంటి వేతుల్లో పడితేనే ప్రమాదం. అప్పుడు ప్రపంచానికి పెనుసవాల్ ఎదురవుతోంది.

సరిగ్గా వండర్ మిషన్ అలాంటి వ్యక్తి చేతిలోనే పడింది.

అతడి పేరు హసన్ డిస్కోర్డ్ ఫోన్. ఎలా పడిందో వండర్ మిషన్ అతడి చేతిలో పడింది.

అంతే! దానిని ఆధారంగా చేసుకొని తనకు ఇష్టం వచ్చిన సినీ హీరోయిన్లు బాతరూమ్లలో స్వానం చేస్తున్నప్పుడు, ప్రోడ్యూసర్లు, హీరోలతో ఉన్నప్పుడు బ్లూఫిల్ట్లుగా సినిమాలు తీసి బ్లూక్మెయిల్ చేయడం ప్రారంభించాడు. తనకు కొన్ని కోట్ల రూపాయలు ఇవ్వాలని కొంతమందిని, తనతో గడపమని, తన వికృత కోరికలు తీర్చాలని ఇంకొంతమందిని అతడు బ్లూక్మెయిల్ చేయసాగాడు. అతడి తాకిడికి తట్టుకోలేక ఎక్కుపమంది వోనంగా తమలో తాము రోదిస్తున్నారు. కేవలం సినీ హీరోయిన్లు, మోడళ్ళను మాత్రమే కాక తనకు నచ్చిన కాలేజీ అమ్మాయిలనే కాక అందంగా ఉండే కుటుంబ గృహిణులను సైతం బెదిరించసాగాడు. అతడు తాకిడికి తట్టుకోలేక కొంతమంది విచ్చేళ్ళయిపోయారు. ఇంకొంతమంది ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు.

అదలూ ఉండగా కేవలం సెక్స్ పిచ్చే కాకుండా రాజకీయ నాయకులను, అయ్యేవన్, పరిశ్రమాధిపతులను సైతం బెదిరించసాగాడు. వాళ్ళ తమ పరిశ్రమలకు, కంపేనీలకు ఎంతెంత లంచాలిచ్చి ఆర్డర్లు పొందిందో రుజువులతో సహా తన దగ్గర ఉన్నాయని మెనేజ్లు పంపించారు. దాంతో వాళ్ళంతా గజగజ వణక్కుంటూ అతడు కోరిన డబ్బు సమర్పించుకుంటూ కాలం గడపసాగారు.

అంతేనా! ఐపటీ, మెడిసిన్ సీట్లు సైతం అతడి కంట్రోల్లోకి తీసుకున్నాయి. ఆ పేపర్ సెట్ చేసిన వారి మహిళల ఫోటోలు తీసి బ్లూక్మెయిల్ చేసేవాడు. దాంతో ప్రశ్నపత్రాలు అతడి చేతికి వచ్చేవి. వాటి ఆధారంతో విద్యార్థుల దగ్గర కోట్ల మింగేవాడు.

ఇక బ్యాంకులో ఇంటర్నెట్ ద్వారా ఆపరేట్ అయ్యే వారి పాస్వర్డ్లను చూసి డబ్బుని డ్రా చేసుకునేవాడు. ఏటియం కార్డుల్లోని పిన్ నెంబర్ని గ్రహించి సంఘవిద్రోహులకు ఇచ్చేవాడు. వారు నకిలీ కార్డులు తయారుచేసి, ఆ పిన్ నెంబర్ సాయంతో డబ్బు డ్రా చేసుకునేవారు. దాంతో బ్యాంకింగ్ రంగం కకావికలైపోయింది.

అంతటితో ఆగాడా! లేదు! స్టోక్ మార్కెట్లో సైతం బడా బ్రోకర్లు ఏ ఏ పేర్లను ఆపరేట్ చేస్తున్నారో వండర్ మిషన్ ద్వారా గ్రహించి, వాటిని కొనేవాడు.

తన అనుచరులకు చెప్పేవాడు. అవన్నీ అధిక రేట్లకు రాగానే అమ్మేనేవాడు. బోకర్లను, ఆపరేటర్లను బెదిరించి తాము ఆ రోజు అధిక రేట్లకు పేర్లను అమ్ముతామని, అందువల్ల ఆ రోజు ఆ అధిక రేటుకు తీసుకెళ్లమని చెప్పి మొత్తం పేర్లు అమ్మేనేవాడు.

ఈక సాష్ట్యవేర్ కంపెనీలను వదల్లేదు. డిఫెన్స్‌లలో, అంతరిక్షంలో ఆయుధాలు, రాకెట్లు తయారీలలో వాడే కంప్యూటర్ల పాస్‌వర్డ్లను విదేశాలకు అమ్మేసి, కోట్ల దబ్బుని కూడబెట్టుకోసాగాడు.

అంతేనా, అఖరికి పేరు పొందిన టెర్రిస్ట్లను సైతం బెదిరించి వాళ్ళు ఆచూకీని ప్రభుత్వానికి తెలియజేస్తానని వారిని లోబరుచుకున్నాడు. వారి ద్వారా తనంటే పడని వారిని ఏకంగా పైకి పంపించేటట్లుగా చేసుకునేవాడు. తనకు లొంగని వారిని, సిన్మియర్ ఆఫీసర్లకు టెర్రిస్ట్లల చేత హతం చేయించేవాడు. అంతేకాదు, ఇండియా సూపర్ కంప్యూటర్ పాస్‌వర్డ్ అతడికి తెలిసింది. దాంతో అణ్ణయుధాలు ఎక్కడున్నాయో, రాకెట్లని పైకి ఎలా పంపాలో, ఏవి ప్రదేశాలను టూర్టెట్ చేయాలో అతడికి తెలిసిపోయింది.

అక్కడితో ఆగాయా అతడి ఆకృత్యాలు? లేదు. ఇంకా ముందుకెళ్ళి ప్రథాని, ఇతర మంత్రుల ఫోటోలు తీసి వారిని సైతం జ్లూక్‌మెయిల్ చేయసాగాడు. తాను చెప్పిన వ్యక్తులకే ఎం.పీ. ఎమ్ముల్చే సీట్లు ఇవ్వాలని వేధించసాగాడు. అలా ఇవ్వకపోతే వాళ్ళ బండారాలు బయటపెడతానని బెదిరించసాగాడు. దాంతో వాళ్ళ అతడికి లొంగిపోక తప్పలేదు.

దాంతో మొత్తం ప్రభుత్వం అతడికి దాసోహం అయింది. అతడి ధాచికి దేశం దేశమంతా గగ్గులైత్తిపోయింది.

ఈ దేశాన్ని అదువులో ఉంచుకోవడమే తన ధ్యేయమని ప్రకటించేవాడు. ఈ దేశానికే అధిపతి కావాలని తనకు ఎదురు తిరిగిన వారిని నిర్దాశ్కించింగా అణిచేవాడు. ఈ దేశంలో పార్సమెంట్ని రద్దు చేసి అధ్యక్ష పాలనని ప్రవేశపెట్టి ఈ దేశ నియంత కావాలని అతడి కోరిక. దాంతో దేశం దేశమంతా అల్లాడిపోసాగింది. ప్రథాని ధర్మపేరం సైతం కదలసాగింది.

....గబుక్కున మేలుకువ వచ్చింది సమీరకు. వళ్ళంతా చెమట్లు పట్టేశాయి. మైగాడ్! ఎంత భయంకరమైన కల వచ్చింది. నిజంగా వండర్ మిషన్ ఎంత

పనిచేసింది? ఇది కల కాబట్టి సరిపోయింది. అది నిజమైతే ఈ దేశంలో శాంతిభ్రద్రతలు ఏమవుతాయి? సంఘవిద్రోహకశక్తులు చెలరేగిపోతాయి. అయినా ఆర్యతేజ అలాంటిది ఎలా కనిపెట్టడు? ఆ మిషన్ ఏండి అమీన్, హిట్లర్, బిన్‌లాడెన్ చేతిలో పడితే ఏమవుతుంది? అగ్రరాజ్యాల ఆయుధాలు, సైనిక పాటవాల మీద గురిచేసి లాంచర్లతో, రాకెట్లతో దాడి కొట్టి అల్లకల్లోలానికి గురిచేసేవారు.

ఏది ఏమైనా ఇప్పటిదాకా అలాంటి విధ్వంసం జరగలేదు. అలాంటి ప్రమాదం సంభవించలేదు. అందుకే తాను చేసేది ఏం లేదు. ఆ వండర్ మిషన్ సంఘవిద్రోహుల చేతిలో పడకుండా కాపాడమని ఆ భగవంతుడిని ప్రార్థించడం తప్ప.

14

“అవినీతి కాన్సర్ లాంటిది. దానిని నిర్మాలించడం అంత తేలిక కాదు. అయినా నా ప్రయత్నం నేను చేస్తున్నాను అంకుల్”.

“గుడ్!” కదిలింది పార్టీ చీఫ్ సిన్ఫో కంరం “నీవు చేస్తున్న ప్రయత్నాలు ఇప్పుడిప్పుడే సఫలీకృతం అవుతున్నాయి కూడా”.

“ఏమిటి ప్రధాని, పార్టీ చీఫ్లు మంతనాలు మొదలుపెట్టారా?” అంటూ వచ్చాడు తుపార్.

“రండి!” అతడిని చూస్తూ ఉత్సాహంగా కదిలింది సమీర కంరం. అతడిని చూస్తే ఉత్సాహం వస్తుంది ఆమెకు. పార్టీ చీఫ్ ఏక్లెక్ కొడుకు అతడు. ఆక్సఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో పొలిటికల్ సైన్సలో పిహాచ.డి. చేశాడు. గత ప్రధాని (బాబాయ్) హయంలో సహాయ కేంద్రమంత్రిగా కూడా పనిచేశాడు. ఆ తర్వాత తాను ప్రధాని అయ్యాక ఏదైనా పదవి ఇద్దామనుకుంది. అయితే తుపార్ తృణికరించాడు.

నిజానికి ఆమెను ప్రధానిని చేసింది పార్టీ చీఫే. కాని తన కొడుకు తుపార్ సలహా ఇచ్చిన మేరకే ఆమెని ఎన్నిక చేశానని చెప్పాడు. ఎందుకంటే సమీరలాంటి యంగ్ డైనమిక్ వ్యక్తులే ఆ పదవికి అర్పులని తుపార్ ఉద్దేశ్యం. దాంతే తండ్రి చక్కం తిప్పి ఆమెకు పదవి వచ్చేలా చేశాడు.

ఆమె ప్రధాని అయ్యాక తుపార్కు ఏదైనా పదవి ఇవ్వాలని అనుకుంది. కాని తుపార్ నవ్వి ప్రజాసేవ చేయడానికి పదవులే అక్కరలేదు. కావాలంటే బయట

ఉండి సలవోలు ఇస్తానని పదవిని సున్నితంగా తిరస్కరించాడు. ఒకవేళ పదవి ఇచ్చానా పార్టీ చీఫ్ తన కొడుక్కి పదవి ఇప్పించుకోవడానికి ఆమెని ప్రథాని చేశారని అరోపణలు వస్తాయని తుషార్ అభిప్రాయం.

పేరుకు పదవి లేకపోయినా తుషార్ ఆమెకు సలవోలు ఇస్తంటాడు. ఆమె తండ్రిని కలుసుకోవడానికి వచ్చిన ప్రతిసారి అతడు కూడా చర్చలో పాల్గొంటుంటాడు. వారి ముగ్గురి చర్చల్లో ముఖ్యంశం - దేశం ఎదుర్కొంటున్న అవినీతిని అంతమొందించడం.

“ఏమిటి దీర్ఘలోచనలో మునిగిపోయారు?” తుషార్ పెదవుల మీద నవ్వ.

“అబ్బే ఏం లేదు” నవ్వుతున్న అతడి మొహం చూస్తూ కదిలిందామె కంతం.

“ఎలా ఉన్నాయి రాజకీయాలు?”

“ఇప్పుడిప్పుడే అలవాటవుతున్నాయి.”

“నాకు మటుకు హాయిగా ఉంది. పదవి ఉన్నప్పుడు ఇంటికి త్వరగా రావాలన్నా రాకపోయేవాడిని. ఇప్పుడు హాయిగా యోగా, ప్రాణాయామం చేసుకుంటున్నాను. వచ్చిన పుస్తకం చదువుకుంటున్నాను” అన్నాడు తుషార్.

“మీ హాయి చూస్తుంటే నాకు కన్ను కుడుతోంది. మీకేదైన పదవి ఇవ్వాలన్నిస్తోంది”.

“పైగాడీ! ఆ పని మాత్రం చేయకండి. నేను ఏదైనా, కాలేజీలో ప్రాఫెసర్గా జాయిన్ అవ్వాలనుకుంటున్నాను.”

“నిజానికి లెక్కర్ జాబ్ని మించిన జాబ్ లేదు. హాయిగా రెండు క్లాసులు చెప్పి బయటికి పదవచ్చు.”

పార్టీ చీఫ్ కలగజేసుకున్నాడు.

“త్వరలో తుషార్కి పెళ్ళి చేద్దామనుకుంటున్నాను.”

తన పెళ్ళి మాటరాగానే తుషార్ ఎవరో పిలుస్తున్నట్లుగా అక్కడ నుండి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

పార్టీ చీఫ్ మోడి కంతం కదిలింది. “మొన్న గట్టిగా నిలదీసి అడిగాను, అతడి మనస్సులో ఎవరైనా ఉన్నారా అని”

సమీర హానంగా వింటోంది.

“అప్పుడు బయటపడ్డాడు” పార్టీ చీఫ్ కంరం కదిలింది. “వాడి మనస్సులో వన్నది ఎవరో కాదు”.

ఒక్క క్షణం ఆగి కదిలింది ఆయన కంరం.

“నీవేనట”

ఆమె ప్యాక్ తగిలినట్టుగా చూస్తుండిపోయింది. ఆయన కొనసాగించాడు. “అపును! నాకు సమీర నచ్చింది. ఆమెను చూశాక వేరే వారినెవరిని చేసుకోవాలన్నించడం లేదన్నాడు”.

సమీరలో నిశ్చేష్టత. తుప్పార్టో తను ఎన్నోసార్లు కలిసింది, చర్చించింది. అతడి సన్నిధి మనోహరంగా ఉంటుంది. గల గల మాటల్లాడుతూ అవతల వారిని ఉత్సాహపరుస్తాడు. వీటికి తోడు అందగాడు. ఆస్థిపరుడు, చదువుకున్నవాడు. అలాంటివాడు తనని ఇష్టపడ్డాడా?

ఆమె అలా దిగ్రాఖింతిలో వుండగానే ఆయన కంరం కదిలింది.

“వాడి నిర్ణయం విన్నాక నేను నిన్ను ఆ దృష్టితో చూశాను. వాడి నిర్ణయం అన్ని విధాల సమంజసమేనన్నించింది. కాకపోతే ఇంతకుముందు నిన్ను నా కూతురుగా భావించాను. ఇప్పుడు తుప్పార్ మాటలు విన్నాక నీవు నా కోడలయితే బాగుంటుందనిపించింది. నీకు ఇష్టమేనా? కాదో ఆలోచించి చెప్పు”.

సమీర ఇంకా ప్యాక్ లోనే వుంది. చాలా సాధారణమైన అమ్మాయి తను. తండ్రి మరణించాడు. ఎవరూ లేరనుకున్నాక ఒంటరితనంతో అలమటించింది. అప్పుడు ప్యార్టీ చీఫ్ మోడి, అతడి భార్య సుప్రియ, కొడుకు తుప్పార్ తనని వాళ్ళ కుటుంబంలోని మనిషిలా ఆదరించారు. మీకు నేనున్నామని భరోసా ఇచ్చారు. అంతటితో ఆగారా, కలలో సైతం ఊహించని ప్రధాని పదవికి తన పేరు సిఫార్సు చేశాడు. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే వాళ్ళు తనకు పునర్జన్మ ఇచ్చారు. ఇప్పుడు తిరిగి ఆ ఇంటి కోడలుగా చేసుకుంటామంటున్నారు. పైగా తుప్పార్ అంటే తనకు అయిష్టం లేదు. ఓ ఆత్మియుడిని చూసిన ఫీలింగ్ ఉంది.

ఏది ఏమైనా ఈ విషయంలో తాను ఇంకా ఓ నిర్ణయానికి రాలేకపోయింది. ప్రధాని పదవికి పెళ్లి ఓ అడ్డంకులా మారుతుందా?

ఆమె మనసులోని భావాలు చదివేసినట్టుగా కదిలిందాయన కంరం.

“పదవికి, పెళ్ళికి లంక లేదమ్మా! పెళ్ళేనా సలహాలు ఇవ్వడానికి నేనున్నాను, తుఫార్ ఉన్నాడు. పెళ్ళేనా ఆ పదవిని నీవు సమర్థవంతంగా నిర్వహించడానికి మనమంతా శాయశక్తులా ప్రయత్నించాడు”.

సమీర ఇంకా ఏమి తేల్చుకోలేకపోతోంది. ద్వంద్వ భావాలతో సతమత మవుతోంది.

“అంకులీ! ఈ విషయం ఇప్పుడే కదా మీరు నాకు చెప్పారు. నాకు ఆలోచించు కోవడానికి కొంచెం సమయం ఇవ్వండి. నా నిర్ణయం ఓ వారం, పది రోజుల్లో చెపుతాను.”

“అలాగేనమ్మా” అనునయం ఆయనలో “నీ ఇష్టం వచ్చినంత సమయం తీసుకొని ఆలోచించు, మీరిద్దరూ తెలివైనవారు, బాగా చదువుకున్నవారు, జీవితాన్ని అర్థవంతం చేసుకుంటారనే ఉద్దేశ్యంతో అలా ప్రపోజ్ చేశాను. బాగా ఆలోచించే నీ నిర్ణయం నాకు తెలియజేయమ్మ”

“అలాగే అంకుల్”

ఆమె బయలుదేరడం చూసి దూరంగా ఉన్న పర్సనల్ సెక్రటరీ కదిలాడు. మరుక్కణం బ్లాక్ క్యాట్ కమెండోలు అలర్ట్ అయ్యారు. ఆమె బయటికి రాగానే త్రిపర్చ పతాకం ఉన్న కారు వచ్చి ఆగింది.

వినయంగా డోర్ తీసి పట్టుకున్నాడు పర్సనల్ సెక్రటరీ. ఆమె ఎక్కుగానే సెక్యూరిటీ చీఫ్ తల పరికించాడు. ముందు నాలుగు కార్లు, వెనకాల మరో నాలుగు కార్లు అనుసరిస్తుండగా ఆమె కారు కదిలింది.

15

“తనకు, తుఫార్కు పెళ్ళి”

ఆ ఊహే ఆమెకు గమ్మత్తుగా అనిపించింది.

తుఫార్ ఆహ్లాదకరమైన వ్యక్తి. అద్భుతంగా సంభాషిస్తాడు, చూడగానే రాజకుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తిలా అనిపిస్తాడు. మాటల్లో రాజసం, చేతల్లో లీవి కనిపిస్తాయి. వాళ్ళ పూర్ణీకులు రాజకుటంబీలకులు కావడం వల్ల అనేక రాజబహనాలు, రత్నకాంతులు వారసత్వంగా అతనికి సంక్రమించాయి. పువ్వుకు సువాసన అద్దినట్లుగా రాజకీయాలు ఆ సంపదకు కలికుతురాయిగా నిలిచాయి.

నిజానికి తుపోర్ రాజకీయాల్లో తనకంటే సీనియర్. అతడు మానవ వనరుల సహాయక మంత్రిగా నాలుగేళ్ళ పదవి నిర్వహించాడు. ఆ నాలుగేళ్ళలో ఒక్కటంటే ఒక్క అవినీతి ఆరోపణ లేదు. డమ్మి యూనివర్సిటీలను మూయించేశాడు. అక్రమ దెఇకల్ కాలేజీల స్థాపనని నిరసించాడు. వాటి మీద ఎంక్యూయిరీ వేసి అక్రమాలు బయటపెట్టాడు. ఫారిన్ యూనివర్సిటీలు ఇండియాలో అడుగుపెట్టడానికి దారులు తెరిచాడు. విద్యావ్యవస్థను పటిష్టం చేశాడు. అతడి చర్యలకు విద్యావంతుల ప్రశంసలు లభించాయి. అలా దేశంలో అనేక విషపూత్తుకమైన మార్పులు తెచ్చాడు.

తుపోర్ సమక్షంలో తనని తాను మర్చిపోతుంది. ఆర్యచంద్ర దెబ్బతో జీవితంలో మరే మగాడిని నమ్మకూడదనుకుంది. కాని తుపోర్ మాటలు, తెలివితేటలు తిరిగి తనను మామూలు ప్రపంచంలో పడేసాయి. కేవలం తుపోరే కాదు, వాళ్ళ అమృగారు చాలా మంచి మనిషి. తనని ప్రధానిగా కాక ఓ కూతురిగా చూసుకునేది. ఆమెకు ఈ రాజకీయాలు తెలియదు. తను వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడల్లా తల్లిదండ్రులు లేని కూతురని కొసరి తిన్నిచేది. వారి అభిమానానికి తనకు కళ్ళు చెమర్చేవి.

అలాంటి కుటుంబంలోకి వారు తనని నూతన వథువుగా ఆహ్వానిస్తున్నారు. ఎటోచ్చి తన అంగీకారం కోసమే ఎదురుచూస్తున్నారు.

తాను ఎంత ప్రధాని అయినా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు పెళ్ళి చేసుకోవాల్సిందే. ఇలా ఎంతకాలం ఒంటరిగా ఉంటుంది? తను పగలంతా ఎంత బిజీగా ఉన్నప్పటికీ రాత్రయ్యే సరికి ఒంటరితనం తనని ఆవహిస్తుంది. తనకు ఓ తోడు కావాలి. తోడు కావలంటే ఎవరినో ఒకరిని పెళ్ళి చేసుకోవాలి. ఆ చేసుకునేదేదో తనని ఇష్టపడే తుపోర్నే చేసుకుంటే సరి.

అలా అనుకోగానే ఆమె ఫోన్‌ని చేతిలోకి తీసుకోబోయింది. కాని అంతకు ముందే అది వ్రోగింది. అన్వితిస్టేడ్ నెంబర్ ది. చాలా తక్కువ మందికి తెలుసు. అలాంటిది ఇప్పుడు తనకు ఎవరు ఫోన్ చేశారు?

“హాలో సమీరా....” వ్యంగ్యంగా కదిలింది అవతల నుండి ఆర్యచంద్ర కంరం.

“నువ్వు? ఏమిటి?” కరుకుగా కదిలిందామె కంరం.

“ఎంతవరకు వచ్చింది మా అక్క జీవితం నాశనం చేసిన వాడిని పట్టుకోవడం”.

“ప్రయత్నిస్తున్నాం” విసుగ్గా ధ్వనించింది సమీర కంరం “అయినా ఎంతసేపు నీకు అదే గోలా? అయినా మా ప్రయత్నం మేము చేస్తున్నాం”

“సరిగ్గా ఐదు రోజులే ఉంది సమయం ఇంకా. ఐదో రోజుకల్లు అతడిని నాకు అప్పజెప్పాలి.

సమీరకు చిరాకు వచ్చింది. తన ఇష్టం వచ్చిన సమయంలో ఫోన్ ఇష్టం వచ్చినట్టుగా మాటల్లాడుతన్నాడు. ఆ సైన్స్‌ని అడ్డం పెట్టుకొని తనలాంటి ప్రధానినే భ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు. మామూలుగా అయితే తన పోదాకు అతడిని రెండు నిమిషాల్లో లోపల పదేయించగలడు. కానీ అతడి చేతులో ఉన్న ‘సైన్స్’ అనే ఆయుధానికి భయపడాల్సి వస్తుంది. రెండోది తన ఆచాకీ తెలియకుండా డీల్ చేస్తుంటాడు. ఎక్కడో పబ్లిక్ బూత్ నుండి ఫోన్ చేస్తాడు. ఇలాంటి వారిని పట్టుకోవడం అంత తేలిక కాదు.

“ఏం సమీరా? ఏదో రామాంటిక్ ఊహాల్లో తేలుతున్నట్లున్నావ్? ఎవరి గురించి..” ఆమెని ఉడికించాలని అన్నాడు.

“నా తండ్రిని ఆత్మహత్యకు కారకుడైన నీ గురించి ఆలోచించడం ఎప్పుడో మానేశాను...” కంపరంగా కదిలింది ఆమె కంఠం.

“ఏమిటి నీవు అంత గొప్పదానివా? దేశంలో నీలాంటి అందగత్తెలు లేరనా? లేదా ప్రధాని అన్న అహంకారమా? నిన్న ప్రేమించిన నేరానికి నేనెంత చిత్రహింసలు అనుభవిస్తున్నానో తెలుసా?”

“అంతా నీలాగా ఉండరు” అక్కసుగా కదిలింది “నీకంటే ఉన్నతమైన వాడిని, నీకంటే సంస్కరం ఉన్నవాడిని, నీకంటే కుటుంబ స్టేట్స్ ఉన్న వారినే నేను చేసుకుంటాను. అంతేకాని చీకట్లో దాక్కుని వృథ ప్రేలాపనలు ప్రేలేవాడిని కాదు”

“సమీరా...” కదిలిందతడి కంఠం ఆగ్రహంగా “నీవు ఎవరిని చూసుకుంటే నాకేమిటి? ఆ మాటకొస్తే నేను నిన్న ఎప్పుడో మర్చిపోయాను. నాకు కావల్సిన అమ్మాయినే నేను కోరుకుంటాను. నేనంటే ప్రాణం ఇచ్చే వారినే...”

అతడి మాట పూర్తికాకుండానే ఆమె కంఠం కదిలింది.

“రేపు ఉదయం పేపరు చూడు. నా ఎంగేజ్‌మెంట్ తాలూకు వార్త వస్తుంది. అది చూసి కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడుద్దువులే”.

అవతల నుండి కొడ్డిసేపు నిశ్చిభం. ఆ తర్వాత కదిలింది ఆర్య కంఠం.

“అలాగా! కంగ్రాట్స్! నాకంటే ఉన్నతమైన వాడినే నీవు చేసుకోవాలని నా

ఆశ. నా జీవితం ఎలాగూ నాశనమైంది. నాకు అదృష్టం లేకపోతే ఇంకొకరికి అది ఉండకూడదనుకొనే మనస్తత్వం కాదు నాది. విష్ యు ఆల్ ది బెస్... బె”

మరుక్కణం ఫోన్ పెట్టేసినట్లుగా క్లిక్ మంది.

మర్చాడు అన్ని స్వాన్ పేపర్లు, టీ.వి. ఛానళ్ళు చెలరేగిపోయాయి.

ప్రధాని సమీరకు, పార్టీ చీఫ్ తనయుడు తుపార్టో వివాహం నిశ్చయం.

స్వాధీనీ 20, మార్చి 2013; భారత సూతన ప్రధాని సమీర తనకు కాబోయే వరుడిని ఎన్నుకుంది. వరుడు ఎవరో కాదు. పార్టీ చీఫ్ సిన్సా తనయుడు తుపార్. అతడు గతంలో మానవ వనరుల శాఖ సహాయమంత్రిగా అత్యంత సమర్థుడిగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. సమీరని ప్రధానిగా నిలబెట్టి సిన్సా ఆమె మీద అభిమానంతో ఆమెని తన కోడలిగా చేసుకొంటున్నానని చెప్పారు.

ఏది ఏమైనా పెళ్ళయిన తర్వాత నుండి తుపార్ కూడా పార్టీలో, రాజకీయాల్లో క్రియాశీలక వ్యక్తిగా చెలామణి కావచ్చని అభిజ్ఞ వర్గాలు అంచనా వేస్తున్నాయి.

కొన్ని టీ.వి. ఛానళ్ళయితే సమీర, తుపార్ ఫోటోలు పక్క పక్కనే ఫ్లాష్ చేసి, అప్పుడే పెళ్ళి పాటలు వినిపించసాగాయి. ఇంకొన్ని ఛానళ్ళయితే తుపార్ ఇంటి దగ్గరే కాపలాకాశాయి.

ఏది ఏమైనా ఆ వార్త దేశంలో చర్చానీయాంశమైంది. సమీర అంటే ఆరాధన ఉన్న యువకులు ఆ వార్తని చూసి నిరాశపడ్డారు. కొంతమంది అమ్మాయిలు తుపార్ని చూసి అచ్చేరువొందారు. కలల రాకుమారుడిలా ఉన్నాడని సమీర అదృష్టానికి కొద్దిగా జెలసి కూడా ఫీలయ్యారు. ఆ వార్త వినగానే వేల వేల టెలిగ్రామ్లు, ఉత్తరాలు ముంచెత్తాయి సమీరని అభినందనలతో

సరిగ్గా అదే సమయంలో -

తన ఫ్లాట్లో టీ.వి.ల్లో ఆ దృశ్యాలను చూస్తున్నాడు ఆర్యచంద్ర. అతడి కనుకొలనుల్లో ఒక నీటి చుక్క నిలిచింది.

ఒకప్పుడు సమీర తన ఆరాధ్య దేవత. తనంతట తానే వలచింది, వలపించు కుంది. తండ్రితో చెప్పి పెళ్ళికి ఒప్పిస్తానన్నది. అభిరికి ఆ తండ్రి తనకు, తన

కుటుంబానికి యమకింకరుడయ్యాడు. తన అక్క నాశనానికి కారకుడయ్యాడు. చివరకు తాను అజ్ఞతంలోకి సెట్టబడ్డాడు. ఆమెకు మటుకు తండ్రి, పిసతండ్రి మరణించిన సెంటిమెంట్సిని అడ్డుపెట్టుకొని ప్రధాని అయింది. చివరకు తన స్టేటస్కు తగిన రాకుమారుడిని వలచి అతడినే పరిణయమాడటానికి నిశ్చయించుకుంది. నిశ్చయించు కుంటే నిశ్చయించుకుంది, కాని తనను, తన స్టేటస్కు హేళన చేసింది. తన కంటే ఉన్నతమైన వాడిని, స్టేటస్, డబ్బు ఉన్నవాడిని, పైగా చీకట్లో దాక్కుకుండా స్వచ్ఛగా తిరిగే వాడినే చేసుకుంటానని సవాల్ చేసి మరీ చూపించింది. ఫలితంగా దేశమంతటా ఆమె పెళ్ళి నిశ్చయ వేడుకల్లో కళకళలాడుతోంది. తను మటుకు నిజంగా దిక్కులేని వాడిలా ఈ అపార్టమెంట్లో వంటరిగా... ఏకాకిగా... ఆలోచిస్తూ పడిపున్నాడు.

అతడికెందుకో దుఃఖం పొరలు పొరలుగా వచ్చింది. ఒకప్పుడు... అక్క మరణించిన రోజు వచ్చింది దుఃఖం. ఇప్పుడు మళ్ళీ తన ప్రేయసి తనని అవమానించి, ఇంకొకరితో ఎంగేజ్మెంట్ వార్త ప్రకటించినందుకు దుఃఖం వచ్చింది. తనంత దురదృష్టపంతుడు మరొకరు ఉండడేమో! ఈ ప్రపంచంలో తనని అర్థం చేసుకునేవారే లేరా?

దుఃఖాన్ని కంటోలు చేసుకుంటూ ఉండగా అప్పుడు గుర్తొచ్చింది దాక్కాయణీ.

అపును! ఆమె ఒకతే తనకు ఈ ప్రపంచంలో మిగిలున్న ఆత్మీయురాలు. ఆమె ఒకటే తనని అర్థం చేసుకోగలుగుతోంది.

అద్రసు వెంటనే అతడు వండర్మిషన్ ద్వారా దాక్కాయణికి కనెక్ట్ చేశాడు.

దాక్కాయణి భోజనం చేస్తోంది. ఇంట్లో ఎవరూ లేరు.

ఆమె భోజనం పూర్తయ్యే దాకా ఆగి అతడు ఆమెకు రింగ్ చేశాడు.

“హాలో”

“నేనే....”

“ఎలా ఉన్నారు?”

“ఎదో ఇలా పడున్నాను”

“అదేమిటి? ఏం జరిగింది? మీరెప్పుడూ ఇంత డల్గా లేరు. ఏమయ్యాందీ వేళ?”

“ఏమిటో దాక్కాయణీ! ప్రపంచం మీదే విరక్తి పుట్టేస్తోంది”

“ఎందుకలా అన్నిస్తోంది? ఏం జరిగింది?” అందోళన ఆమెలో.

అతడు బరష్ట్ అయ్యాడు. కంఠం గాద్దికంగా తయారయ్యాంది. తను సమీరని ప్రేమించడం, ఆమె ప్రధాని కావడం, తనను హేళన చేయడం - మొత్తం వివరించాడు.

క్షణాలు గడుస్తున్నాయి... ఆ ఉద్యేగంలోనే

“మీరు ఇప్పటికీ ఆమెని ప్రేమిస్తున్నారా?”

“లేదు” కదిలిందతడి కంఠం “ఎప్పుడైతే ప్రధాని అయ్యాక ఆమెను కలవాలనుకొని వెళ్ళినప్పుడు సెక్కుయిరిటీతో నన్ను కుక్కని కొట్టించినట్లు కొట్టించిందే ఆ రోజే ఆమె మీద ప్రేమ సగం పోయింది. దానికి తోడు ఎప్పుడైతే తుపార్కతో ఎంగేజ్మెంట్ జరిగిందో అప్పుడు ఆమె మీద ప్రేమ మొత్తం పోయింది. కాని ఆమె ఎప్పుడైతే నేను స్టేటస్ తక్కువ గలవాడినని, చీకట్లో దాక్కునే వాడినని అన్నదో అప్పుడే నా మనస్సు విరిగిపోయింది. ఆ మాటలే హృదయాన్ని తూట్లు తూట్లు పడేశాయి. దాంతో విరక్తి పుట్టింది”.

“డోంట్ ఎక్స్యూట్! ఫ్లీజ్ డోంట్ ఎక్స్యూట్” దాక్కాయణి అనుసయించింది అతడిని.

“ఇందులో నా కష్టం ఎవరూ అర్థం చేసుకోవడం లేదన్న బాధ నా హృదయాన్ని మెలిపెడుతోంది”.

“నేనున్నాను కదా” అనునయం దాక్కాయణితో “నేను ఉన్నంతవరకు మీరు బాధపడక్కరలేదు. మీ గురించి నాకు బాగా తెలుసు. ఉత్తమ సంస్కరపంతులు. ఆడవారిని గురించి నీచంగా మాట్లాడడం నేనెప్పుడూ చూడలేదు. మీరంటే నాకు గౌరవం”.

“దాక్కాయణి” అతడి గొంతు గుండెల్లో కొట్టుకులాడుతోంది.

“అవును ఆర్యగారు! మీకు నేనున్నాను. సమీర అంత స్టేటస్, చదువు నాకు లేకపోవచ్చు. కాని మీ జీవితాన్ని ఓ మధుర భావనగా మలుచుతానన్న నమ్మకం నాకుంది”.

నోట మాట రానట్లుగా అలాగే ఉండిపోయాడు. కానేపయ్యాక కదిలిందతడి కంఠం ఉద్యేగంగా.

“ధ్యాంక్ష్ దాక్కాయణి! ధ్యాంక్ష్! ఈ ప్రపంచంలో నా కోసం చూసేవారొకరు

ఉన్నారన్న భావన చాలు. నిన్ను నిన్నగా ప్రేమించుటకు, నీ కోసం నేనాకరిని ఉన్నావన్న ఫీలింగ్ చాలు. ఈ మిగిలిన జీవితాన్ని నేను తృప్తిగా బ్రతికేస్తాను”.

“తుపార్ నీకంతే ఉన్నతుడు, సంస్కరంతుడు, ఉన్నత కుటుంబానికి చెందినవాడు”.

సమీర ఆ రోజు ఫోన్‌లో అన్న మాటలు ఆర్యని తిరిగి తూట్లు పొడుస్తున్నాయి. తనను ప్రేమలోకి దింపి, తన జీవితాన్ని గాడి తప్పించి, తుదకు ప్రధాని అయి తుపార్తో ఎంగేజ్‌మెంట్‌కు మానసికంగా సిథ్డం అయి తనని హేళన చేసిందామె. తన స్టేటస్‌ని కించపరిచిందామె. తన లేమితనాన్ని హేళన చేసిందామె. నిజంగా తుపార్ ఉన్నతవంతుడు కావచ్చు, సంస్కరవంతుడు కావచ్చు. ఇంకేదైనా కావచ్చు. కానీ ఒక మనిషిని మరో మనిషితో పోల్చుడం తప్ప. ఈ ప్రపంచంలో ఎవరి గొప్పతనం వారిదే. ఒకరు చేసే పని ఇంకొకరు చేయలేరు.

అతడికెందుకో తుపార్ గుర్తొచ్చాడు. అతడిని తన టీవీలో ఒకటి, రెండుసార్లు చూశాడు. హ్యాండ్సమ్గా ఉంటాడు. సమీరకు ఈడూ జోడులాగే ఉంటాడు.

అతడికెందుకో ఒకసారి వండర్ మిషన్‌ని ఉంచి తుపార్ని చూడాలన్నించింది. వెంటనే గూగుల్ సెర్చ్ ఇంజన్‌లో తుపార్ అడ్రసుని టైప్ చేశాడు. మరుక్కణం గూగుల్ రంగులు విరజిమ్ముతూ అతడి అడ్రసుని చూపించింది.

ఆర్య వండర్‌మిషన్‌ని తుపార్ ఇంటికేసి కనెక్ట్ చేశాడు.

మరుక్కణం ధగధగ మెరిసే రాజభవనంలాంటి తుపార్ భవనం కన్నించింది. అక్కడ అఱువు అఱువు బంగారం అద్దినట్లుంది. ఆ ఇంట్లో అలంకరణ అల్రా మోద్దన్‌గా ఉంది. ఆఖరికి కుర్చీలు, మంచాలు కూడా బంగారంతోనే చేసినట్లున్నాయి.

హోల్లో పార్టీ భీఫ్ సిన్మా కూర్చొని ఉన్నాడు. అతడి చుట్టూ పార్టీ సభ్యులు, ఎంపీలు ఉన్నారు. దేశం ఎదుర్కొంటున్న పరిస్థితులు, పార్టీ సభ్యుల్లో కీచులాటల గురించి వారు వర్చించుకుంటున్నారు.

ఆర్య మౌని లోపలి రూమ్‌కేసి కదిలించాడు. లోపల మాస్టర్ బెడ్‌రూమ్‌లో తుపార్ యోగా చేస్తున్నాడు. సైట్ డ్రెస్‌లో ఉన్న అతడు క్రింద జింక చర్చం పైన కూర్చొని యోగా చేస్తున్నాడు. కండలు తిరిగిన చర్చం.

సమయం గడుస్తోంది. అప్పటికే రెండు గంటలు అయింది. ఆర్య అతడికేసి వండర్ మిషన్‌ని ఫోకన్ చేసి. ఆ రెండు గంటల్లో యోగా, ప్రాణాయామం, ధ్యానం విడవకుండా చేస్తునే ఉన్నాడు. అన్ని సెల్ఫోన్‌లు, ల్యాండ్‌లైన్‌లు ఆఫ్ చేసి మరీ దీక్షగా యోగా చేస్తున్నాడు.

“ఇంకా ఎంతసేపురా నీ యోగా?” తల్లి కంఠంతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు తుపార్.

“అమ్మా! నా టీచింగ్ జాబ్‌లో నేను కష్టపడేది తక్కువ. మిగతా వారంతా అఫీసుల్లో తెగ కష్టపడుతుంటే నేను కనీసం ఉదయం రెండు మూడు గంటలైనా కష్టపడకపోతే ఎలా? కొద్దిగా ఆగమ్మా”

ఆమె కొడుకుని ముద్దగా చూస్తూ అక్కడే కూర్చుంది. ఆర్యకు ఆమెను చూస్తే ముచ్చటేసింది. తల్లంటే ఇలా ఉంటుంది కాబోలు! తను జీవితంలో తల్లిని కోల్పోయాడు. తండ్రి పుట్టకముండే పోయాడు. నిజం చెప్పాలంటే తుపార్కు అన్నీ వున్నాయి. అటు అమ్మ అనురాగం, ఇటు తండ్రి ప్రేమాభిమానాలు, ఆస్తి, అంతస్తలు, వీటికి తోడు ప్రధానిగా ఓ అందాల భరణి భార్యగా రావడం....

... ఆలోచనలు ఆపి టివీ స్నైన్‌కేసి చూశాడు ఆర్య. తుపార్ యోగా ముగించి తల్లి ఇచ్చిన పండ్ల రసం తాగుతున్నాడు.

“రేపు సమీర నీ భార్యగా ఇక్కడ అడుగుపెడితే నీవు కూడా రాజకీయాలలో బింబి అయిపోతావనుకుంటాను”.

“పాపం తాను ఒక్కతే ఇప్పటికి బాగా కష్టపడుతుంది. తనకు హెల్ప్ చేయాలి కదమ్మా”

“అప్పనురా! తల్లి తండ్రి లేని పిల్ల! ఆ లోటు మనమే తీర్చాలిరా పిల్లకు” అంటూ ఆమె లోపలికి వెళ్ళిపోయింది గ్లాసు లోపల పెట్టడానికి.

తుపార్ అటు తిరిగి డ్రాయర్‌లో ఓ ఫోటో తీశాడు. అది సమీర ఫోటో.

“హోమ్ దార్లింగ్! ఇంకో పదిహేను రోజుల్లోనే మన పెళ్ళి” పరవరంగా అనుకుంటున్నాడు.

అతడి భావావేశంలోనే క్షణాలు గడుస్తున్నాయ్.

మరో పది నిమిషాల తర్వాత స్నానం చేసి పూజ మొదలుపెట్టాడు తుపార్. అర్థగంటపాటు నిష్టగా పూజ చేశాడు.

ఆ తర్వాత టిఫిన్ చేసి యూనివర్సిటీకి బయలుదేరాడు. తన మాన్సిని అతడి కారు వెంటనే అనుసంధానించాడు ఆర్య.

తన ప్రియురాలు కాబోయే భర్త గురించి సమాచారం తెలుసుకోవాలని అనుకున్నాడు. కానీ తుపొర్ వ్యక్తిత్వంలో అతడికి ఎలాంటి పొరబాటు కనిపించడం లేదు.

యూనివర్సిటీ దగ్గర కారు ఆగింది. సూటు, బూటు, టై కట్టుకొన్న తుపొర్ హుందాగా నడుస్తున్నాడు. అతడి చేతిలో చిన్నపాటి బ్రీఫ్కేస్ ఉంది.

అతడిని చూస్తూనే కారిడార్లో విద్యార్థులు వినయంగా పక్కకు తప్పుకున్నారు. ఒక అటెండర్ పరుగుపరుగున వచ్చి అతడి చేతిలోని బ్రీఫ్కేస్ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

తుపొర్ హుందాగా నడుస్తూ తన పర్సనల్ ఛాంబర్లోకి నడిచాడు. ‘తుపొర్ మోడి, విజిటింగ్ ప్రోఫెసర్’ అన్న నేమ్ ప్లేట్ టూమ్బల్‌లైట్ వెలుగుకు మొరుస్తోంది.

బెల్ కాగానే చేతిలోకి డస్టర్, మార్కర్ పట్టుకొని క్లాసురూమ్లోకి నడిచాడు. స్టూడెంట్స్ లేచి నిలబడ్డారు.

“గుడ్ మార్చింగ్ స్టూడెంట్స్! ప్లీజ్ బీ సీటెడ్” అంటూ పారం మొదలుపెట్టాడు.

అద్భుతమైన గొంతు అతడిది. కేవలం గంభీర స్వరమే కాదు, మెలోడియస్ వాయిస్ కూడా! విద్యార్థులంతా ట్రాన్స్‌లో వున్నట్లుగా వింటున్నారు. అతడు ఒకసారి చెబితే, మళ్ళీ టెస్ట్‌బుక్ చూడాల్సిన అవసరం లేదు. అంత చక్కగా చెప్పగలరు.

మధ్యమధ్యలో చిన్నపాటి జోక్స్ వేస్తూ ఆహోదకరంగా ఉపన్యసిస్తున్నాడు. క్లాస్‌లో అమ్మాయిలు అతడినే ఆరాధనగా చూస్తున్నారు. చాలా మంచి లెక్చరర్ అతడు. మంచి పర్సనాలిటీకి తోడు అద్భుత వాక్యాతుర్యం ఉండడం ఆదృష్టం. ఆర్య తనలో తాను అనుకున్నాడు.

... క్లాస్‌రూమ్లో తుపొర్ లెక్చర్ ముగిసింది. స్టూడెంట్సంతా ‘ధాంక్స్’ చెబుతున్నారు. అతడు చిరునవ్వుతో అందరికి అభివాదం చేసి తన పర్సనల్ ఛాంబర్కేసి నడిచాడు.

అలా మధ్యాహ్నం దాకా మూడు క్లాసులు తీసుకొని కారులో ఇంటికి వచ్చాడు. రాగానే కుటుంబ సభ్యులతో భోజనానికి కూర్చున్నాడు.

అతడు ఎక్కువగా సాత్మ్వికాపోరం తీసుకున్నాడు. చికెన్, మటన్ లాంటి పదార్థాలు అక్కడ వున్న తుపొర్ ఎక్కువగా సంప్రదాయ వంటలు మీద పడ్డాడు.

“కాస్తూ చికన్ వేసుకోరా” తల్లి వడ్డించబోయింది.

“వద్దమ్మా! మాంసాహరం మానేశాను. దానివల్ల ఎన్నో దుష్టులితాలు సంభవిస్తున్నాయి” అంటూ కొబ్బరి చట్టీ వేసుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత కొద్దిపాటి పెరుగుస్తుం తిని చేయి కడుక్కున్నాడు.

“సమీరకు ఫోన్ చేశావా?” తండ్రి అడిగాడు వెనకాల నుండి.

“చేయలేదు నాన్న! తను మీటింగ్లతో బిజీగా ఉండి ఉంటుంది. తనని డిస్ట్రిబ్యూ చేయడం ఎందుకని చేయలేదు. వీలైతే రాత్రికి చేస్తాను”.

“మీరిద్దరు కలసి ఒకసారి కూర్చుంటే పెళ్ళి ఎలా చేయాలో, ఎక్కడ చేయాలో, ఎంతమందిని పిలవాలో నిర్ణయించుకోవచ్చు”.

“తొందరేముంది డాడీ! తనకు కాస్త తీరిక దొరికాక వస్తుంది. లేదా ఆమె బిజీగా ఉంటే మనమే వెళ్లాం”.

“అలాగే”

ఆర్య సంభ్రమంగా చూస్తున్నాడు. తుపార్ పరిస్థితులకనుగుణంగా నడుచుకుని వాడని తెలుస్తోంది. సమీర అంటే అతడికి ఇష్టం. ఆమె కష్టపడడం అతడు చూడలేడని పిస్తోంది.

... ఆ తర్వాత తుపార్ ఏదో సెమినార్కు పేపర్ రాసుకున్నాడు. నాలుగింటికి ‘టీ’ తాగి, బ్యాట్స్‌మెంటన్ కోర్టుకు బయలుదేరాడు.

అతడిని చూస్తూనే కేరింతలు కొడుతూ ఉత్సాహంగా వచ్చారు మిత్రులు.

“హాయ్ తుపార్! కంగ్రాచ్యులేపన్నీ! ప్రధానితో నీ పెళ్ళి ఫిక్సుయిండట”.

“నీకంటే అదృష్టవంతుడు లేడు. అందానికి అందం, పదవికి పదవి ఉన్నాయి ఆమెకు...”

“రియల్ గ్రేట్! దేశంలో ఇంతమంది ఉండగా ఆమె నిన్నే ఎన్నుకోవడం”

“గురూ! పెళ్ళి ఫిక్సుయన సందర్భంగా పార్టీ ఇవ్వవా?”

అంత అతడిని అభినందిస్తున్నారు. పేక్స్‌హోండ్లు ఇస్తున్నారు. అతడు మాత్రం చిరునవ్వ నవ్వి బ్యాడ్సింటన్ కోర్టుకు వెళ్ళి ఆడసాగాడు.

శరీరమంతా చెమట్లు వచ్చేలా రెండు గంటలు బ్యాడ్సింటన్ ఆడాడు. ఆట అయిపోయాక అక్కడున్న టర్మిటవర్టో ముఖం, కాళ్ళు, చేతులు తుడుచుకున్నాడు”.

“గురూ! పెళ్ళి ఫిక్సుయింది కదా! ఇంక రేపట్టుంచి ఆడతావా?” ఓ మిత్రుడు అడిగాడు.

“తప్పకుండా ఆడతాను. మన శరీరంలో మలినాలు చెమట ద్వారా బయటికి రావాలంటే రోజుకు రెండు గంటలు ఆడాలి”.

“గుడ్”

“అది సరే గురూ! దేశంలోనే అత్యన్నత పదవిలో ఉన్న ఆమెతో పెళ్ళి ఫిక్సుయింది కదా! మరి పార్ట్ ఇవ్వవా?”

“తప్పకుండా” ఓ క్షణం ఆలోచించి “ఎల్లుండి పొట్టల్ సవేరాలో రాత్రి ఏడింటికి డిస్టర్కి రండి. అక్కడ మీ కోసం మూడొందల పటమ్మ రెడీ చేయస్తాను”.

“ఓహ్” అంటూ గంతులు వేశారంతా ఆనందంగా.

ప్రైంట్ నుండి వీడ్యూలు తీసుకొని కారు వైపు నడిచాడు. డ్రైవర్ వినయంగా తలుపు తీశాడు. తుపార్ కూర్చున్నాక కారులో టేచ్ రికార్డ్ ఆన్ చేశాడు. మహ్యద్రఫీ పాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

అతడు కళ్ళు మూసుకున్నాడు రిలాక్సింగ్‌గా అలాగే ఇంటిని సమీపించాడు.

ఇల్లు రాగానే తలారా స్నౌసం చేశాడు. ఈలోగా తల్లి గబగబా వచ్చింది.

“సమీర ఫోన్ చేసింది. రాత్రి ఎనిమిదింటికి ఇక్కడకు వస్తుందట” తల్లి చెప్పింది.

అతడి హృదయం మానస సరోవరంలో విహరించినట్లయింది. ఆమె పేరు తలుచుకుంటున్నకూడ్ది అతడిలో ఉత్సాహం పరవళ్ళ త్రైక్యతోంది.

సరిగ్గా ఎనిమిదయింది.

ఆ భవనం ముందు కోలాహాలం వినిపించింది. ముందు రెండు కార్లు, వెనకాల మరో రెండు కార్లలో సెక్యూరిటీ కమెండోలు వాచ్ చేస్తుండగా సమీర దిగింది. ఆమెలోపలికి అడుగుపెట్టగానే సెక్యూరిటీ అంత బయటే నిలబడిపోయారు.

“రామ్యా! లోపలికి రా....” అంటూ ఎదురేగి ఆహ్వానించాడు సిన్నా.

సమీర ఆ రోజు ప్రత్యేకంగా అలంకరించుకుంది. అందంగా, రీవిగా కనిపిస్తోంది. సోఫాలో దర్జాగా కూర్చుంది.

“హోయ్ సమీ....” అంటూ మెట్లు దిగి వచ్చాడు తుపార్.

“హోయ్...” ఆమెలో మధురోహిలు, నిన్నటి దాకా అతడు ఓ ఫ్రైండ్! ఇవాళ్లి నుండి అతడు తన వుడ్చబీ.

ఇద్దరు ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు తుపార్ నవ్వుతూ జోక్కు వేస్తున్నాడు. ఆమె కూడా అతడికి తగినట్లుగా జోక్కు వేస్తోంది.

క్షణాలు కదుల్చున్నాయ్ అక్కడ చతురోక్కులతో.

ఆ తర్వాత సిన్నా దంపతులతో డిస్నూర్కు కూర్చున్నారు. ఆమెకు సిన్నా దంపతులు కొసరి కొసరి వడ్డించారు. కాబోయే కోడలు కాబట్టి చాలా అభిమానంగా ఆప్యాయంగా చూసుకుంటున్నారు.

డిస్నూ ముగిశాక అందరికి గుడ్నేట్ చెప్పి ఆమె కదిలింది.

ఆమెని చూస్తూనే బ్లాక్ క్యాట్ కమెండోలు అలర్ట్ అయ్యారు. ఆమె కూర్చున్నాక కార్లు కదిలాయి.

... ఓ కలలా జరుగుతూ ఉన్న దానిని అలాగే చూస్తున్నాడు ఆర్యచంద్ర.

“ఒక రకంగా చూస్తుంటే తుపార్ని ఎంపిక చేసుకొని సమీర మంచి పనే చేసినట్లనిపిస్తోంది. తుపార్ దినచర్యని ఒక రోజుంతా పరిశీలించాను. అతడు ఎంతో క్రమశిక్షణ గల వ్యక్తి అని తెలుస్తోంది” కదిలింది ఆర్య కంరం.

“ఎలా చెప్పగలరు?” దాక్కాయణి కంరం కదిలింది. “ఒక రోజులోనే మనిషి గాపుతనం తెలుస్తుందా?”

“ఎందుకు తెలియదు దాక్కాయణి? అన్నం ఉడికిందా, లేదా అన్నది ఒక మెతుకు చూస్తే తెలుస్తుంది. అతడి దినచర్యని మొత్తం వండర్ మిషన్ ద్వారా చూశాను” అంటూ ఆ రోజు తను చూసినంత ఆమెకు వివరించాడు.

దాక్కాయణి మానంగా వింటోంది. అప్పుడు కదిలిందతడి కంరం తిరిగి “దీనిని బట్టి చూస్తే అతడు సెల్వ్ డిసిప్లిన్ మనిషని, నిముషం కూడా టైమ్ వేస్ట్ చేసే మనిషి కాదని తెలుస్తోంది. ఎవరి కోసమో కాక తనకోసం తాను సెల్వ్ డిసిప్లిన్లో బ్రతికే మనిషని అర్థమవుతుంది. అటు ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుంటూనే నిముషం సమయం వృధా చేయలేదు. కంప్యూటర్లో ఇ-మెయిల్సు మాత్రమే చెక్ చేసుకొని మూనేశాడు.

ఈ కాలపు యువకుల్లా ఛాటింగ్, పోర్నోగ్రఫీ వెబ్‌సైట్లు ఓపెన్ చేస్తూ సమయం వ్యధా చేయలేదు. ఏది ఏమైనా సమీర అధ్యాపణంతురాల క్రింద లెక్క”.

దాక్కాయణి ఆలోచనలో పడింది. ఆర్య చెప్పున్నట్లు తుషార్ చక్కటి క్రమశిక్షణ గల వ్యక్తి కావచ్చు. టైమ్ మేనేజ్‌మెంట్, హార్ట్ మేనేజ్‌మెంట్‌ని పొందిగ్గా తీర్చిదిద్దుకునే వ్యక్తి కావచ్చు. కానీ ఒక మనిషిని అంచెనా వేయాలంటే ఈ లక్ష్ణాలు చాలా?

“ఏమిటి దాక్కాయణి ఆలోచిస్తున్నావు?” ఆర్య ప్రశ్నతో అక్కడ నిశ్చబ్దం తన వునికిని కోల్పోయింది.

“ఏమి లేదు. ప్రతి ఒక మనిషి వెనకాల ఎక్కడో ఒక రకపు శాచిజం లేదా రాక్షసత్వం ఉంటుందని ఎక్కడో చదివాను. నేను మగవారిని అంత తేలికగా నమ్మును. ఏదో ఒక పార్శ్వ కోణంలో అతడిలో అవకరం కనిపిస్తుంది. అందుకే మగవారి మీద నేను అంత త్వరగా ఒక నిర్ణయానికి రాలేను”.

“అంటే నీవు నన్ను కూడా నమ్మువా?” అశ్వర్యం ఆర్యలో.

“ఛ... మీలాంటి ఉత్తమ పురుషులను అలా అంటే కళ్ళపోతాయి. మిమ్మల్ని తప్ప ఈ ప్రపంచంలో నేను ఎవరిని నమ్మలేను”.

“నాలో అంత గొప్పతనం ఉందా? ఉంటే సమీర నన్ను ఎందుకు వదిలేసింది.”

“కొంతమందికి హోదా, డబ్బు, పదవి నచ్చతాయి. బహుశ ఇవి కూడా కారణం కాకపోవచ్చు. తన తండ్రి ఆత్మహత్యకు మీరే కారకులని ఆమె మనస్సులో నమ్మకం అయిండోచ్చు. ఏది ఏమైనా ఆమె దేశానికి ప్రథాని అయితే మీరు ఆమెని మించిన సృష్టికర్త. మీ వండర్ మిషన్ సహాయంతో ఎంతోమంది అవినీతిని, అక్రమాలను బయటపెడుతున్నారు. దేశంలో అన్ని రంగాలలో ఉన్న కుళ్ళని, కుతంత్రాలను వెలికి తీస్తున్నారు. సమీరకు అలా అన్ని రంగాలలో కుళ్ళని తీయడం కష్టం. కాని మీరు ప్రపంచానికి తలమానికంలాంటివారు. మీ మిషన్ లాంటిది ఒకటి చాలు. మొత్తం ప్రపంచాన్ని స్వీచ్ఛామలం చేయవచ్చు. మీరు అజ్ఞాతంలో ఉండటం వల్ల మీ గొప్పతనం ప్రపంచానికి తెలియకపోవచ్చు. అయినా చేతిలో ఇంత అద్భుతమైన పరికరాన్ని ఉంచుకొన్న ఇంత నిరాడంబరంగా ఉండడం ఇంకొకరి వల్ల కానే కాదు. అలాంటి మీ ముందు తుషార్ లాంటి మామూలు మనిషి ఎంత? అన్నట్లూ తుషార్ అంటే గుర్తు వచ్చింది. మీరు తుషార్ని మరింతగా వాచ్ చేస్తే ఏదో ఒక లోపం దొరకవచ్చు”.

“లేదు! తుపోర్ అంత తొందరగా బయటపడే మనిషి కాదు. అన్నట్లు ఇందాక మీరు అతడి గురించి చెప్పంచే గుర్తొచ్చింది. అతడు ఎల్లండి ప్రైంట్స్కు ఏదో హాటల్లో పార్ట్ ఇస్తానని చెప్పాడు కదా”.

“అవును! హాటల్ సవేరాలో రాత్రి రోజు హాటల్లో అతడికేసి ఎక్కుపెట్టండి. అక్కడ ఏదైనా లోపం దారికితే దొరకవచ్చు. తన మిత్రుల దగ్గర త్రాగేసి ఎన్నో విషయాలు గుప్పిట విష్పవచ్చు”.

“అసలు అతడు నాన్వెజ్ సరిగ్గా తీసుకోవడం లేదు. అలాంటిది త్రాగుడు అలవాటు ఉంటుందా?” విసుగ్గా కదిలింది ఆర్య కంరం.

“చెప్పలేము, మామూలుగా బయటపడని వికృత స్వరూపాలు అలాంటి పార్ట్లో బయటపడవచ్చు. ఒక రాయి వేసి చూడండి. పండు క్రింద పడవచ్చు”

“సరే! ఎల్లండి సాయంకాలం నాకు అర్జుంట పని వుంది. ఇప్పన్ని వాచ్ చేయాలంటే కష్టం కష్టం కదా”.

“వేరీ సింపులీ!! వండర్ మిషన్ని ఆ హాటల్ సవేరాలో వాళ్లండే రూమ్కి అటాచ్ చేసి మీ పని మీరు చేసుకోండి. ఆ తర్వాత మీరు భాశీ ఉన్నప్పుడు రికార్డ్ చేసిన ఆ వీడియో క్లిప్పింగ్స్ చూడండి”

“గుడ్ ఐడియా! అలాగే చేస్తాను... బై...”

“సీ యూ... ఆల్ ది బైస్”.

మరుసటి రోజు....

డైనమిక్ వండర్ మిషన్ వెబ్సైట్ వెబ్సైట్ మరో బాంబుని పేల్చింది.

నేషనల్ హైవే దిక్కు మార్చిన మంత్రులు

సాఫీగా సాగుతున్న పది రోడ్ల ధిల్లీ నేషనల్ హైవేని కావాలని తమకు ఇష్టం వచ్చినట్లు దిక్కుగా మార్చుకున్నారు కొందరు మంత్రులు, మామూలుగా సాగే నేషనల్ హైవేను వంకరగా మార్చే ఉద్దేశంతో వేల వేల ఎకరాలు కొన్నారు. ఆ తర్వాత అంతకుముందే నిర్ణయించిన దారిలో ఇశ్శు ఎక్కువ పోతాయన్న ఉద్దేశంతో తమ తమ భూముల ద్వారా వెళ్ళటట్టుగా ధిల్లీ రోడ్ల శాఖలోని పట్టుకుని అనుకూలంగా మార్చుకున్నారు.

ఈ విషయంలో జరిగిన సంఘటనల్ని ఈ వెబ్‌సైట్ దృశ్యాలుగా తీసి పాతకులకు సమర్పించింది.

ఆ దృశ్యాలలో... ఓ ఇద్దరు కేంద్రమంత్రులు ఆ జాతీయ రహదారిని తమ భూముల కేసి మార్పుడానికి డబ్బుల కట్టల్ని ముట్టజెపుతున్న దృశ్యాలు మాటలతో సహ కనిపించాయి.

అంతా అయ్యాక దైనమిక్ వండర్ మిషన్ వెబ్‌సైట్ ఇలా వ్యాఖ్యానించింది.

“ప్రజలు ఎంతో కష్టపడి పెరుగుతాయన్న ఉద్దేశంతో ఎన్నో లక్షలు పోసి ఆ స్థలాల్లో భూములు కొన్నారు. కాని ఇలాంటి రాబందులు వారి ఆశలను అడియాసలు చేస్తూ తమ అంతస్తులను పెంచుకుంటున్నారు. అలా ఆలైన్‌మెంట్‌ని మార్చడం వల్ల జాతీయ సంపద హరించుకుపోవడమే కాక ఎన్నో ఆశలతో స్థలాలు కొన్న ప్రజల పొట్టు కొట్టడమే!”

... అంతే! ఆ వార్తని చూసిన ప్రతిపక్షాలు పార్ట్‌మెంట్‌లో గోలగోల చేశాయి. ప్రధాని అంతే పడని అసమ్మతి వాదులు కూడా వారితో గొంతు కలిపి ఆరవసాగారు. ప్రజా పౌర సంఘాలు, మానవ హక్కుల సంఘాలు ధర్మాలు చేశాయి, బంద్లు నిర్వహించాయి.

దాంతో ప్రధాని సమీర ఆ ఇద్దరు మంత్రుల రాజీనామా కోరక తప్పలేదు. అలా దైనమిక్ వెబ్‌సైట్ ఇద్దరు కేబినేట్ మంత్రుల రాజీనామా చేయడానికి కేంద్ర బిందువుగా నిలిచింది.

దాంతో దైనమిక్ వండర్ మిషన్ వెబ్‌సైట్ ఎవరిదా అని ఎంక్షయిరీ చేశారంతా. కాని దానిని తమ దగ్గర ఎవరో అనామకులు రిజిస్టర్ చేయించుకునానరని ఆ సైట్ నిర్వహకులు అమెరికా నుండి తెలియజేయడంతో అంతా మిన్నకుండిపోయారు.

సమీర ప్రధాని పీరం దద్దరిల్లేలా ఓ పెద్ద ప్రమాదం వచ్చి పడింది.

ఆ రోజు ఉదయం అన్ని న్యాస్ పేపర్లలో, టివి ఛానళ్లు సంచలనాన్ని సృష్టించాయి.

ఆ సంచలనానికి కారణం... బోయింగ్ 737 విమానం హైజాక్.

విమానంలో ప్రయాణిస్తున్న 200 ప్రయాణికుల హైజాక్

ఇరాన్ నుండి భారత్ వస్తున్న బోయింగ్ విమానాన్ని కొంతమంది దుండగులు తమ ఆధీనంలోకి తీసుకున్నారు. సుమారు 200 ప్రయాణీకుల్లో 10 ఎం.పీ.లు, భారత ఉప రాష్ట్రపతి, 20 మంది పారిశ్రామిక వేత్తలు, 15 మంది దౌత్యవేత్తలు ఉన్నారు. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే వీరంతా భారత ప్రభుత్వానికి పునాది లాంటివారు. ఈ విమానాన్ని ప్రైజాక్ చేసిన దుండగులు తమ డిమాండ్లను భారత ప్రధాని ముందు పెట్టారు.

వారి డిమాండ్లు ఇవి:

1. ప్రపంచంలోనే అత్యంత భయంకర టెర్రిస్ట్ సుఖదేవ్ భాన్‌ను రిలీజ్ చేయాలి.
2. ప్రస్తుతం భారతదేశంలో పర్యాటిస్తున్న అమెరికన్ వైన్ ప్రైసిడెంట్ నికోర్క్ నీ మాకు అప్పగించాలి.
3. భారతదేశ నెంబర్ వన్ సినీతార అనుపమ రాయ్‌ని మా నాయకుడు ఇష్టపడ్డాడు. ఆమెను అయినకు అప్పగించాలి.

ప్రైజాకర్ల డిమాండ్లు అసమంజనమైనవే కాక సభ్య సమాజం హర్షించనవి. అతి భయంకర టెర్రిస్ట్ సుఖదేవ్ ని కొన్ని వందల కుటుంబాల మరణాలకు కారకుడు. బాంబు దాడిలో ఎంతోమందిని పొట్టన పెట్టుకున్నాడు. అతడికి ఇచ్చేవలనే సుప్రీంకోర్పు మరణ శిక్ష విధించిన విషయం తెలిసిందే!

ఇక ఆమెరికా వైన్ ప్రైసిడెంట్ మన దేశాన్ని సందర్శించిన సందర్భంలో అయినను కిడ్నైప్ చేయాలనుకున్నారు. కానీ అత్యంత భద్రత కారణాల దృష్టి అది కుదరక, దుండగులు ఈ ప్రైజాకింగ్‌కు పాల్పడి ఉంటారని తెలుస్తోంది. ఒక దేశపు ఉపాధ్యక్షుని టెర్రిస్ట్లకు అప్పజెప్పే సాహసం ఎవరికీ లేదు. ఒకవేళ అలాంటి ప్రయత్నం ఏదైతే జరిగితే అమెరికా లాంటి అగ్రదేశం చేతులు ముదుచుకుని కూర్చోదన్న విషయం తెలిసిందే.

ఇక ఆఖరి డిమాండ్ - భారతీయ సినీరంగంలోనే నెంబర్ వన్ హీరోయిన్ అనుపమ రాయ్‌ని ప్రైజాకర్లకు అప్పజెప్పడం చరిత్రలోనే అత్యంత హీన విషయమని అలా చేయడం భారతదేశ సంస్కృతికి, సంప్రదాయానికి విరుద్ధమని విజ్ఞలు భావిస్తున్నారు.

కాబట్టి ఎటు నుండి చూసినా కిడ్నొపర్ డిమాండ్లు సమంజసం కాదని తెలుస్తోంది. అయితే తన డిమాండ్లని ఆమోదించని పక్కంలో అందరిని చంపేస్తామని కిడ్నొపర్లు హెచ్చరించడం ఆందోళనకు గురిచేస్తోంది... అటూ టీవీ ఛానళ్ళు ఆ వార్తని పదే పదే చూపిస్తున్నాయి.

ఫలితంగా దేశమంతటా సంచలనం. ఎక్కడ చూసినా ప్రజలు ఆ విషయాలే చర్చించుకోవడం మొదలెట్టారు. టీవీ ఛానళ్ళు మాటిమాటికి హైజాకర్ల విమానం పైల్ ఫోటోని చూపిస్తున్నాయి. ఆ ప్రక్కనే ప్రధాని ఫోటోని ఫ్లావ్ చేస్తున్నాయి.

ప్రతిపక్షాలు ధర్మాలు ప్రారంభించాయి. ఎన్నడూ నోరు విప్పని రాష్ట్రపతి సైతం ఆందోళన వ్యక్తపరిచాడు. ముంబాయి సినీరంగం హైజాకర్ల డిమాండ్లను ఖండించింది. అనుపమరాయ్ని వారికి అప్పగిస్తే ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఊరుకోమని హెచ్చరించింది. సుట్రీంకోర్ట్ సైతం ఓ ప్రజావాజ్యం ఆధారంగా ప్రధానిని ఈ విషయం మీద త్వరగా స్పందించాలని కోరింది.

అదలా ఉండగా ఈ వార్త ప్రపంచ వ్యాప్తంగా చర్చనీయాంశం అయింది. హైజాకర్ల డిమాండ్లలో అమెరికా వైస్ ప్రైసిడెంట్ ప్రసక్తి ఉండటం వల్ల అది అంతర్జాతీయ సంచలన వార్తగా మారింది. అన్ని దేశాల వార్తాపత్రికలు, టీవి ఛానళ్ళు ఆ వార్తను ప్రసిద్ధంగా పేర్కొన్నాయి. ప్రముఖ టెలిరిస్ట్ సుభదేవ్ సింగ్ హాస్టం కేవలం భారతదేశంలోనే కాదు, తమ దేశపు బాంబుదాడుల్లో సైతం ఉండని, అతడిని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ పదలకూడదని ఇతర దేశాలు భారతదేశాన్ని హెచ్చరించాయి.

తన గదిలో టీవీ ఛానళ్ళనే చూస్తున్న సమీరలో నిశ్చేషిత... ఇంకో వారం రోజుల్లో తుప్పార్టీ తన పెళ్ళి. ఆ హదావిడిలో ఉండగానే ఆశనిపాతంలా ఈ సంఘటన చోటుచేసుకుంది.

‘ఇప్పుడేం చేయాలి?’ ప్రశ్న ఆమెలో. హైజాకర్ల డిమాండ్లు సాధ్యం కానివి. ఒప్పుకునే ప్రసక్తే లేదు. ఒప్పుకోకపోతే తమ ఎంపీలను, ఇతర ప్రముఖులను చంపేస్తారు. అప్పుడు దేశమంతటా గగ్గోలు మొదలవుతుంది. చేతకాని ప్రధాని పదవి నుండి దిగి పోవాలంటూ ఈసారి ప్రజల నుండి నిరసన మొదలవుతుంది. చరిత్రలోనే అత్యంత చేతకాని ప్రధానిగా తన పేరు నమోదు అవుతుంది.

ఆమె బాధగా నుదురు చేత్తో పట్టుకుంది. ఇప్పటివరకు రాజకీయాలు నత్త క్రింద నల్లేరులా సాగాయి. ఇప్పుడు ముంచుకొచ్చింది అసలైన సమస్య.

గంట క్రితం ఆమె జాయింట్ స్టీరింగ్ కమిటీ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేసింది. సిబిఐ, రా, ఐబి, మిలిటరీ, ఇంటలిజెన్స్ కలయికతో ఏర్పడిన జాయింట్ స్టీరింగ్ కమిటీలో ఆమె ఆ సమస్యన్ని నివేదించింది. ఆ సమస్యకు పరిష్కారం తెలియక కమిటీ చేతులు ఎత్తేసింది. అందుకే ఏం చేయాలో ఆర్థం కాక ప్రధాని కోరిక మేరకు ఆ కమిటీ తన చర్చలను ప్రస్తుతానికి వాయిదా వేసి నిప్పుమించింది.

... ఆలోచిస్తున్న ఆమెకు తుషార్ గుర్తొచ్చాడు. ఈ సమస్యకు అతడేమైనా పరిష్కారం చెప్పగలడేమానన్న ఆలోచన వచ్చింది.

వెంటనే అతడి నెంబర్కు రింగ్ చేసింది.

“హోమ్... సమీ...” అవతల నుండి తుషార్ కంఠం వినిపించింది.

“హోమ్...” నీరసంగా కదిలిందామె కంఠం.

“టీటీలో చూశాను హైజాకింగ్ గొడవ. మన పెళ్ళి దగ్గరకు రాగానే ఈ గొడవ రావడం నిజంగా దురదృష్టం” నిస్సుహగా కదిలింది తుషార్ కంఠం.

“ఛ... బ్యాడ్లక్... రాజకీయాలంటే ఏదో అనుకున్నాను కాని ఇంత దారుణంగా ఉంటాయని అసలు అనుకోలేదు”

“అందుకే నేను ప్రస్తుతం మంత్రి పదవి వద్దనుకున్నాను. కాని నాస్కగారు రాజకీయాల్లో ఉండడం వల్ల నాకు అంతో ఇంతో రాజకీయాలు వంటబట్టాయి. ఈ పరిస్థితుల్లో ఎవరైనా నీరు కారిపోవడం సహజం. అయినా ప్రధానికేమైనా వేయి కళ్లుంటాయా అన్నింటిని పట్టించుకోవడానికి? హైజాకర్లను బ్రతిమాలడం తప్ప వేరే వద్దతి కనిపించడం లేదు”.

“నిజమే కాని హైజాకర్లు కరుడు కట్టిన టైరిస్టులు. వారు మాట వింటారని నమ్మకం లేదు”.

“సమీ... డోంట్ ఎక్స్యాట్! కాలమే కొన్ని సమస్యల్ని పరిష్కరిస్తుంది. లెటజ్ సీ..”

“ఓ.కె. తుషార్! బై...”

ఆమె నిరాశగా ఫోన్ పెట్టేసింది. అతనేదో పరిష్కారం చెబుతాడేమాననుకుంది.

కాని సరైన పరిష్కారం రాలేదు. అయిన ఈ సమస్య చాలా జటిలమైనది. ఈ విషయంలో ఎవరైనా ఏం చేయగలరు?

క్షణాలు కదుల్తున్నాయ్ ఆ ఉద్యేగంలోనే

ఈ సమస్యకు పరిష్కారం ఏమిటి? అప్పుడే అమెరికా హ్యోటీలైన్ నుండి ఫోన్ కూడా వచ్చింది. తమ వైస్ ప్రైసిడెంట్‌ని రేపే అమెరికాకు పంపించేయుమని. అదలూ ఉండగా ప్రముఖ సినీతార అనుపమరాయ్ ముంబై హైకోర్టులో కేసు కూడా వేసింది. తనను హైజాకర్లకి అప్పగించకూడదని, అది రాజ్యంగంలోని వ్యక్తిగత స్వప్నకు భంగమని ‘స్టే’ కూడా తెచ్చుకుంది. అంటే కిడ్న్యూపర్ డిమాండ్‌లో రెండింటిని అమోదించే అవకాశం లేదు. ఇక మిగిలింది ఒకటే. అది అంతర్జాతీయ టెర్రిట్స్‌ని విడుదల చేయడం. దానికి కూడా అంతర్జాతీయ వ్యవహరంగా నిరసనలు వ్యక్తమవుతున్నాయి. పైగా ప్రభుత్వం చేతకాక అలా చేసిందన్న విమర్శలు చెలరేగుతాయి కూడా! మీరేం చేయ్యాలి?

క్షణాలు కదుల్తున్నాయ్... ఆ ఉద్రిక్తతతోనే అమెని ఆలోచనల్లోంచి మోగింది బయటపడేస్తూ.

“హాలో”

ఒక్క క్షణం నిశ్చబ్దం. ఆ తర్వాత వినిపించింది.

“హాలో సమీరా! నేను ఆర్యసు...”

అమెకు చిర్పుతుకు వచ్చింది. అసలే తను క్లిఫ్షమైన సమస్యతో సతమత మపుతుంటే, మధ్యలో ఇతడి గొడవేమిటి? అసలు అతడిని చూస్తేనే తనకు చికాకు అలాంటిది. తన పర్సనల్ ఫోన్ నెంబర్ తెలుసుకొని మాటిమాటికి ఫోన్ చేసి తనని విసిగిస్తున్నాడు. పైగా తను ఈ హైజాకింగ్ సమస్యతో సతమతమవుతుంటే చూసి శాంసిక్కగా ఎంజాయ్ చేయాలనుకుంటున్నాడేమో!

“ఏమిటి?” కటువుగా కదిలిందామె కంరం.

“అదే హైజాకింగ్ విషయం...”

“దానితో నీకేమిటి సంబంధం? అసలు నీవెందుకు ఫోన్ చేశావు?” కోపంగా అరిచిందామె.

“అది కాదు సమీరా...”

ఏదో చెప్పబోతున్న అతడిని మధ్యలోనే కట్ చేస్తూ కదిలిందామె కంఠం.

“అది నీకు సంబంధం లేని విషయం”

“ఒక్కసారి నా మాట విను సమీరా...” ఆర్య కంఠం కదిలింది అనునయంగా.

“విమిటి?” అనుమానంగా కదిలిందామె కంఠం.

“ఆ హైజాకింగ్ వారిని నేను నీకు పట్టిస్తాను...”

“నీవా... జోకా...” ఆమెకు పిచ్చెక్కింది. “ఏం పిచ్చిపిచ్చిగా ఉందా? సిబిఐ, రా, ఐబి లాంటి డిపార్ట్‌మెంట్ చేతులత్తేశాయి. మామూలు వ్యక్తిని. నీవేమన్నా ప్రైడర్ మ్యాన్‌వా? ఇలా అర్థరాత్రి సమయంలో ఫోన్‌చేసి నా టైమ్ తినెయ్యకు”.

“సమీరా! ప్లీజ్ నేను నీకు సహాయం చేయడానికి ఫోన్ చేశాను. ఒక్కసారికి నా మాట విను...”

“విమిటిది?” అనుమానం ఆమెలో.

“నా దగ్గరున్న వండర్ మిషన్ సహాయంతో నేను హైజాకర్లు ఎక్కడున్నారో చెప్పాను. నీవు ఐబి, రా లలో శిక్షణ పొందిన నలుగురు కమెండోలను రహస్యంగా ముండో కంటికి తెలియకుండా అక్కడికి పంపు. గుట్టు చప్పుడు కాకుండా వారిని మట్టుపెట్టవచ్చు”

“అది ... అది సాధ్యమా?” అనుమానం తిరిగి ఆమెలో.

“విది వీలుకానప్పుడు ఏదోకటి చేయాలి కదా! ఎలాగూ వారి డిమాండ్‌లను మీరు తీర్చులేరు. వారు ప్యాసింజర్లను చంపేస్తారు. అలాంటప్పుడు మనం ఒక ఛాన్సీ తీసుకోవడంలో తప్పు లేదు కదా!”

అతడి మాటలు ఆమె మెదడులోకి కన్స్యూనింగ్‌గా నాటుకుంటున్నాయి.

ఆమె మౌనంగా ఉండటం చూసి ఆర్య కంఠం కదిలింది.

“నీవు చేయాల్చిందల్లా ఒకటే. మెరికల్లాంటి ఓ నలుగురి కమెండోలను ఏర్పాటు చెయ్యి. వారికి శబ్దం చేయని సెల్‌ఫోన్‌లు ఇవ్వు. ఆ నలుగురి సెల్‌ఫోన్ నెంబర్లకు నేను ఆ అడ్సులోని ఫోలోలు, మ్యాప్‌లతో సహా నా కంప్యూటర్ నుండి పంపిస్తాను. ఆ రూట్ మ్యాప్‌లను బట్టి ఆ బెర్రిరిస్ట్‌లను హతం చేయవచ్చు”.

ఆమె అప్రతిభుర్మాలైంది. ఆర్య తనకు సహాయం చేయడం కోసమే అష్టకప్పొలు పడి ఫోన్ చేస్తూన్నాడు. తన మెషిన్ సహాయంతో తనకు సహాయం చేస్తానంటున్నాడు.

సరే, నిండా మనిగాక ఏ రాయి అయితేనేం? ఇతడు చెప్పింది సమంజసంగానే కనిపిస్తోంది. పైగా ఇప్పుడున్న పరిస్థితుల్లో మరో ప్రత్యామ్మాయం కూడా లేదు.

“ఓకే ఆర్యా” ఆమె కంఠంలో కొద్దిపాటి ఉత్సాహం “నీవు చెప్పినట్టే ఒక గంటలో మెరికలాంటి నలుగురు కమెండోలను ఏర్పాటు చేస్తాను. వారి ఫోన్ నెంబర్లు నీకు ఇస్తాను...”

“ఓకే సమీరా! మరో గంట తర్వాత నీకు కాల్ చేస్తాను”

మరో గంట తర్వాత -

ఆర్య ఫోన్ చేశాడు. అంతకుముందే మిలటరీ ఇంటలిజన్స్ భీఫ్స్తో అత్యంత రహస్యంగా మాటల్లాడి ఆమె నలుగురు కమెండోలను, అత్యంత అధునాతన పరికరాలను సమకూర్చి ఆవరేషన్కు రెడీ అవమని ఆజ్ఞాపించింది.

ఆ తర్వాత ఆ నలుగురు నెంబర్లను ఆర్యకు తెలియజేసింది.

ఇండియా-పాకిస్తాన్ బోర్డర్ రెడ్ క్లివెల్సును దగ్గర జెట్ విమానంలో దిగారు ఆ నలుగురు కమెండోలు. అంతకు ముందే పాక్ ప్రధానితో సమీర మాటల్లాడడం వల్ల ఆ కమెండోలకు పాక్ అధికారులు స్వీగతం పలికారు.

అక్కడ నుండి ఇంకా యాష్టై కిలోమీటర్ల దూరం ఉంది కిడ్నీపింగ్ జరిగిన స్థలం. పాకిస్తాన్ - ఆఫ్సనిస్తాన్ సరిహద్దుల దగ్గరకు వెళ్ళాలి. మిలటరీ జీపులో వేగంగా బయలుదేరారు ఆ కమెండోలు. కొండలు, గుట్టలు ఉన్న ప్రదేశంలో దిగారు.

అక్కడ నుండి ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరంలో హైజాకింగ్ స్థలం ఉందని వారి సెల్ఫోన్లో మ్యాప్లో చూపిస్తుంది. ఆ జీవని వదిలేసి అక్కడ నుండి కొండల్లో, గుట్టల్లో ఒక్క కిలోమీటర్ను అధిగమిస్తూ కదుల్కున్నారు. వారికి తెలుసు తాము వేసే ఒక్క తప్పటడుగు రెండొందల మందిని పొట్టన బెట్టుకుంటుందని. అయితే వారికి ఆశ్చర్యం గౌలిపేడి ఒకటే - మ్యాప్ మాత్రమే కాక హైజాకింగ్ ధృత్యాలు సైతం తమ సెల్ఫోన్లో కనిపిస్తుండడం.

మొత్తం పదిమంది కిడ్నీపర్లు కనిపిస్తున్నారు. ఒక్కాక్కరి చేతుల్లో ఆయుధాలు ఉన్నాయి. ప్యాసింజర్లందరినీ సీటుల్లోనే తాళ్ళతో కట్టేశారు. నలుగురు కాపలా

కాస్తుండగా మిగతా టెర్రిస్టులు నిద్రపోతున్నారు. ప్రయాణీకులలో ఎక్కువమంది నిదలో మునిగి వున్నారు.

కమెండోలకు తమ గుండె చప్పుడు తమకే వినిపిస్తోంది. చేతిలోని కమెరాలోని దృశ్యాలు వారి కళ్ళ ఎదుట ఓ లైవ్ సినిమాలా కనిపిస్తున్నాయి. అసలు అలాంటి ఆధునాతన టెక్నాలజీ తమ ఫోన్‌లోకి ఎలా సంభవమో వారికి అర్థం కాలేదు. అయినా కర్రవ్యం కళ్ళ ముందట కదలాడడంతో ఒక్కొ అడుగు ముందుకు వేస్తున్నారు.

తాము బయలుదేరేటప్పుడు ప్రధాని సమీరకు సెల్యూల్ కొట్టినప్పుడు ప్రతిగా అమె అన్న పలుకులు గుర్తుకొస్తున్నాయి.

“జూగ్రత్త! మీ చేతిలో రెండొందల మంది ప్రాణాలు ఉన్నాయి. ఒక పొరబాటు... చిన్న పొరబాటు చాలు వారి ప్రాణాలే కాదు. మీ ప్రాణాలు కూడా బలైపోతాయి. అంతేకాదు, దేశ ప్రతిష్ట మొత్తం మంట గలుస్తుంది”.

డైనమిక్ ప్రైమ్ మినిస్టర్ అమె. తమకు పూర్తి అధికారాలు ఇచ్చింది. అమె వచ్చాక మిలటరీ ఇంటలిజన్స్ కి కొత్త రక్తం వచ్చింది. అంతకుముందు మన్న తిన్న పాముల్లా ఉన్న డిపార్ట్‌మెంట్‌లో అమె వల్ల జవసత్యాలు వచ్చాయి. సిబిప, రా, ఐబిలను నమ్మకుండా అమె తమ డిపార్ట్‌మెంట్‌కి ఈ ఆపరేషన్‌ని కట్టబెట్టడం తమ ప్రతిష్టకు చిహ్నం. అలాంటి ఈ ప్రతిష్టాత్మక ఆపరేషన్‌లో తాము ప్రాణాలు పణంగా పెట్టి ప్రధానికి పేరు తేవాలి.

క్షణాలు కదుల్లున్నాయి ఆ ఉద్దిక్తతలోనే.

రావాల్సిన గమ్యానికి ఇంకా కిలోమీటర్ ఉండని సెల్ఫోన్‌లో మ్యావ్ చూపిస్తోంది. వారి గుండెవేగం పోచ్చింది.

సెల్ఫోన్‌లో విమానం లోపల దృశ్యం కనిపిస్తోంది. నలుగురు టెర్రిస్టులూ స్టేంగా కాపలా కాస్తున్నారు. ప్రయాణీకులను సీట్లలోనే కట్టేశారు. కాబట్టి నింపాదిగా ఉన్నారు ఆ నలుగురు టెర్రిస్టులు.

చుట్టూ కీచురాళ్ళ శబ్దం. అప్పుడప్పుడు చెట్ల తాలూకు గాలి తప్ప మరేది కనిపించడం లేదు.

క్షణాలు కదుల్లున్నాయ్... ఆ నిశ్శబ్దంగా

గమ్యస్థానానికి వండ అడుగుల దూరంలో ఉన్నారు కమెండోలు. అక్కడే తమ ప్రాటజీని అమలు చేయాల్సిన సమయం వచ్చింది.

“ముందుగా సైలెన్సర్ ఉన్న పిస్తళ్ళతో విమానం బయట గుడారాలలో నిద్రపోతున్న ఆరుగురు టెర్రిస్టులను చంపెయ్యండి. అప్పుడు క్లొం కూడా ఆలస్యం చేయకండి. ఆ విమానానికి వంద అడుగుల దూరంలో ఒక బాంబు పేల్చుండి. దాంతో ఆ నలుగురు టెర్రిస్టులు అటుగా పరిగెడుతారు. మీరు విమానం వెనకాల నుండి మెరుపు వేగంతో ఆ నలుగురిని మట్టుపెట్టండి”.

తమ కళ్ళ ముందు సినిమా దృశ్యం కనిపిస్తున్న ఆ దృశ్యాలు ఆ కమెండోలను ఉత్సాహపరుస్తున్నాయి. ఎన్నో ఆపరేషన్లలో పాల్గొన్నారు. కాని ఇలా సినిమా దృశ్యాల్ల కళ్ళ ముందు ప్రత్యర్థుల డెన్ కనిపిస్తుంటే అటాక్ చేయడం ఇదే మొదటిసారి.

గమ్యస్థానం సమీపించారు. తమ బాట్లు తీసి పడేశారు శబ్దం రాకుండా ఉండడానికి.

మరుక్లణం...

తమ గూఢారాలలో నిద్రపోతున్న టెర్రిస్టుల మీద సైలెన్సర్తో మెరుపు వేగంతో దాడి చేస్తూనే దూరంగా బాంబు పేల్చారు.

ఆ బాంబు దాడికి దూరంగా నిప్పులు కనిపిస్తున్నాయి. ఫైట్లో ఉన్న టెర్రిస్టులు ఉలిక్కిపడి అటుగా పరుగుతీశారు శత్రువులు అక్కడ ఉన్నారేమోనని.

అప్పుడు...

లోపల ఆరుగురు టెర్రిస్టులను సైలెన్సర్తో చంపేసిన కమెండోలు వెనకాల నుండి మెరుపువేగంతో ఆ నలుగురిని తమ ఏకె 57 రైఫిళ్ళతో మట్టుపెట్టేశారు.

ఆ శబ్దానికి విమానంలో ప్రయాణికులంతా ఉలిక్కిపడి నిద్రలేచారు.

ఒక నిముషం తర్వాత ... అక్కడ సెల్ఫోన్లో చూశారా కమెండోలు.

ఒక్కరు కూడా ప్రాణాలతో మిగిలి లేరన్సుట్లుగా దృశ్యం చూపించాయి సెల్ఫోన్స్.

మరుక్లణం అక్కడ తమతో తెచ్చిన టార్పులైట్లు వెలిగించారు కమెండోలు. ప్రయాణికుల కట్లు విప్పేశారు.

ప్రయాణికులకు అర్ధమైంది భారత కమెండోలు విజయవంతంగా టెర్రిస్టులలోమట్టుపెట్టి తమని కాపాడారని.

ఒక్కసారిగా అనందోత్సాహాలు వెల్లువిరిశాయి అక్కడ.

ఆకాశం మిరుమిట్లు గొల్పినట్లుగా, వేల వేల నక్కతాలు మెరిసినట్లుగా ఆ విజయం అద్భుతంగా, అనూహ్యంగా, అపురూపంగా భాసించింది సమీరకు.

ఈ డైనమిక్ ప్రధానిగా సరైన నిర్ణయాలు తీసుకొనే ప్రధానిగా ఆమెను ఆకాశమంత ఎత్తుకు తీసుకెళ్ళాయి పేపర్లు, టీవీ చానళ్ళు. ప్రపంచంలో మరే ప్రధాని అంతటి సాహసాపేతమైన నిర్ణయం ఇప్పటిదాకా తీసుకోలేదని పత్రికలు ప్రశంసించాయి. కరుడు కట్టిన టైరిస్ట్లను అత్యంత లాఘవంగా మట్టపెట్టిన ఆమె ప్రతిభనీ వేసోళ్ళ ప్రశంసించాయి టీవీ చానళ్ళు. ఇక ప్రజల దృష్టిలో అయితే ఆమె ఆరాధ్యదేవత అయిపోయింది.

కేవలం దేశంలోనే కాదు, విదేశాల్లో సైతం ఆమె తీసుకున్న సాహసేతర నిర్ణయానికి అచ్చేరవొందారు. నిజానికి రెండొందల మంది ప్రయాణీకుల ప్రాణాలు గాలిలో ఉంచి మెరుపు వేగంతో నిర్ణయాలు తీసుకున్న ఆమె ప్రతిభకు జోహోర్లు అర్పించారు.

ఆమె సాధించింది తక్కువ విజయం కాదు. అనేక దేశాల్లో హిట్లిస్ట్లో ఉన్న సుఖదేవ భాన్ని మట్టపెట్టించింది. అతడు తలపై అన్ని దేశాలలో కలిపి దాదాపు ఇరవై కోట్లు ప్రైజ్ మనీ ఉంది. ఆ డబ్బంతా ప్రైమ్ మినిస్టర్ నిధికే పంపిస్తున్నామని వారు పేరొన్నారు.

ఆమె దానిని దేశరక్షణ నిధికి ఇచ్చేసింది. ఆపరేషన్లో పాల్గొన్న నలుగురు కమెండోలకు ఆమె ప్రమోపన్లు, స్థలం, ఇతర సౌకర్యాలు ప్రకటించి వారిని స్వయంగా ఆమె అభినందించింది.

నా దేశంలో ఈ కుక్క కూడా ఆకలితో మాడకుండా ఉండాలి.

- వివేకానందుడు

ఆమె కూర్చున్న టేబుల్ పైన ఆ క్యాప్సన్, వివేకానందుడి ఫోటో కనిపిస్తున్నాయి.

ఉదయం నుండి రాత్రిదాకా ఎంతోమంది కలిసి అభినందించారు. రాత్రయినా ఆమె అలిసిపోలేదు. ఇంకా ఉత్సాహంగా ఉంది.

ఆమె తర్వాత రోజు చేయాల్సిన పెడ్యాల్ చూస్తుంది. అప్పుడు మ్రోగింది ఫోన్. ఫోన్ ఎత్తగానే వినిపించింది.

‘అభినందన మందార మాల

వేయి వేఱవలు నిన్నే పిలవగా,
విజయం సాధించిన ధీర వనితవు” అంటూ

ఒక క్షణం అర్థం కాలేదు. ఎవరు తుషారా? అతడు అంతకుముందే అభినందనలు చెప్పేశాడు. పార్టీ చీఫ్ మోడీ, ఆయన సతీమణి సైతం తని నివాసానికి పర్సనల్గా వచ్చి మరీ చెప్పారు. తమ కాబోయే కోడలు దైర్యసాహసాలను పత్రికా ముఖంగా వర్ణించారు. మరెవరు?

అప్పుడు... అప్పుడు ట్రైక్ అయిందామెకు.

“ఆర్యా...”

“అవను నేనే! కంగ్రాచ్యులేషన్స్....”

కళ్ళమృటు నీళ్ళు తిరిగాయి ఆమెకు. నిజానికి ఆ విజయం తనది కాదు ఆర్యదే. అతడిచ్చిన గైడ్లైన్స్ మాత్రమే తాము అనుసరించారు. అభినందనలు. పొగడ్తలు తను అందుకుంది. కమెండోలు అందుకున్నారు. కానీ అసలు వ్యక్తి అందుకోలేదు. అజ్ఞతంలోనే ఉన్నాడు. తను అతడిని భీకొట్టింది. అతడిని కాదని తుషార్ని ఎన్నుకుంది. అయినా సరే అతడు తన శ్రేయస్సు కోరి మరీ ఫోన్ చేసి తనకు వ్యాహం ఎలా అమలు చేయాలో చెప్పాడు. అతడు చెప్పిన వ్యాహస్ని తను అనుసరించింది. ఇందులో తను చేసిందేమి లేదు. న్యాయంగా క్రెడిట్ అంతా అతడికే దక్కాలి.

“వాట్ సమీర... మౌనంగా ఉండిపోయావేం? నా మీద కోపం ఇంకా కోపంగా ఉందా?”

ఇక నిగ్రహించుకోలేకపోయిందామె.

“కోపమెందుకు ఆర్యా? ఈ రోజు నీవు పెట్టిన భిక్షు ఇది. లేకపోతే ఆ బెద్రిస్త్సులు ప్రయాణీకులను చంపేసి ఉండేవారు. అప్పుడు ప్రధానిగా ప్రజలు నా మీద దుష్టుపోసేవారు. నేను ఎప్పటికీ తల ఎత్తుకు తిరిగే దానిని కూడా కాదు. రాజీనామా కూడా చేయాల్సి వచ్చేది”

“డోంట్ ఎక్స్యాట్ సమీరా! ప్రేమ ఎప్పుడూ త్యాగం కోరుకుంటుంది. తన ప్రియురాలు సుఖంగా ఉండాలన్నదే అవతల వారి మనోగతం. అంతే తప్ప వేరే ఆలోచన లేదు”

సమీర ఒక్కసారిగా బరస్తే అయింది.

“ఆ కృతజ్ఞత ఎంతమందికి ఉంటుంది అంది? నా తండ్రి మరణానికి కారకుడయ్యావని నీ మీద ఆగ్రహం పెంచుకున్నాను. కాని నీవు అదేమీ పట్టించు కోకుండా నాకు సహాయం చేశావు. అది... అదే నన్ను నిలువునా కోసేస్తోంది”.

“సమీరా! ఒకటి మాత్రం చెప్పగలను. నీ తండ్రి ఆత్మహత్యకు నేనే కారకుడనుకున్నావు. తల్లి లేని నిన్ను గారంగా పెంచాడనుకున్నావు... కాని”

అతడి మాటలను తుంచేస్తూ కదిలిందామె కంరం.

“ఆ విషయంలో మటుకు తిరుగేలేదు. ఒక్కగానొక్క నా తండ్రిని ఆత్మహత్య చేసుకునే పరిస్థితులు నెలకొల్పినందుకు నిన్ను ఎప్పటికీ నేను క్షమించలేను ఆర్యా”

“బక్క నిముషం నేను చెప్పేది విను” ఆర్య కంరంలో ప్రాధేయత” నీ తండ్రి ఆ రోజు ఆత్మహత్య చేసుకోకపోయినా నెల తర్వాత ఎలాగూ చనిపోయేవాడు తెలుసా?”

“నో... నేను నమ్మను. నీవేదో కట్టుకథ అల్లుతున్నావు”

“ఈ ఆర్య ఇంతవరకు జీవితంలో అబద్ధం చెప్పలేదు, చెప్పడు కూడా! మీ తండ్రికి క్యాస్సర్ ముదిరిపోయింది, నాలుగో స్టేజ్...”

“నిజమా?” ఆకాశంలో నుండి ఓ బాణం రివ్వున తన మెడకు నాటుకున్నట్టుగా బాధ ఆమెలో.

“అవును! కావాలంటే నీ తండ్రి పర్సనల్ రూమ్ కెట్టు. అక్కడ ఆయన భీరువాలో మెడికల్ రిపోర్టులు చూడు. ఆయనకు బ్లడ్ కాస్పర్. ఇంకో నెలకంటే ఎక్కువ బ్రతికే అవకాశం లేదని డాక్టర్ పరాంపజే చెప్పాడు. డాక్టర్ పరాంపజ్సని కలిసినా ఆ విషయం బయటికి వస్తుంది”

“మైగాడ్” షాక్ లోనే ఆమె పాదాలు కదిలాయి తండ్రి పర్సనల్ ఛాంబర్లోకి. ఆమె చేతులు వఱుకుతున్నాయి.

తండ్రి పర్సనల్ మెడికల్ రిపోర్టులు తీసింది. నిజమే! బ్లడ్ కాస్పర్ ఆఖరి స్టేజ్ అని అవి చూపిస్తున్నాయి.

“సమీరా! ఒకసారి అలోచించు. నా పిహెచ్.డి. కలను ఆయన నాశనం చేశారు. నేను కనిపెట్టిన ఫార్ములాని తన ఘనతగా ఆయన చాటుకున్నారు. ఆఖరికి అంధరాలైన అక్క జీవితం నాశనం కావడానికి ఆయనే కారణం. అలాంటప్పుడు నాకు పగ ఉండడా?”

బక్క క్షణం ఆగి తిరిగి కదిలిందతడి కంఠం.

“పైగా ఆయన చేసినవన్నీ అన్యాయాలు, అక్రమాలే. పిహాచ.డి. కోసం వచ్చిన యువతులను వలలో వేసుకోవడం, డబ్బు తీసుకొని పిహాచ.డి.లు ఇవ్వడం, యూజిని ఘంచ్చిని అక్రమంగా తినేయడం... ఇష్టస్నేషు ఆయన చేసిన అక్రమాలు. అలాంటి వాటిని నేను బయటపెట్టాను. అది సక్రమమని నీవు చెప్పగలవా?”

ఆమె కళ్ళు శూన్యంలోకి చూస్తున్నాయి. ఆయన ఎంత అవినీతిపరుడైనా, అక్రమాలు చేసినా, పాపాలు చేసినా ఆయన తన కన్నతండ్రి. ఆయన పరువు బజారు ఎక్కిందంటే తన పరువు బజారుకెక్కిస్తట్టే!

ఆమెలో కదిలిన ఆలోచనల్ని కనిపెట్టినట్లుగా కదిలింది ఆర్య కంఠం.

“నీకో భయంకర నిజం చెప్పనా? ఇన్నాళ్ళు నీవు బాధపడతావని చెప్పలేదు. ఇప్పుడు చెప్పనా?”

ఆమె ఇంకా నిశ్చేష్టతలో ఉంది. అతడి మాటలకు ఆమె నిశ్చేష్టత నుండి బయటికి వచ్చింది.

“ఏమిటది? ఇంతకంటే భయంకరమైన నిజం ఉందా?”

“అవును అది చెప్తాను. నీకు డైజెస్ట్ చేసుకునే మనస్తత్వం ఉందా?”

ఆమెలో ఉద్యోగం. అసలే షాక్టో మొద్దుబారి ఉంది మెదడు. ఇంకా వార్తలు ఉన్నాయా?

“చెప్పు ఆర్య! ఒకటి విన్నా, రెండు విన్నా ఒకటే, నిండా మునిగాక చలేమిటి?”

అప్పుడు దూసుకొచ్చాయి పదాలు ఆర్య నోట రివాల్యూర్లోంచి దూసుకొచ్చిన బులెట్లల్లా.

“మీ అమృగారు సహజంగా చనిపోలేదు.. మీ నాస్తి ఆమెని చంపేశారు”

బయట ఆకాశం బ్రద్దలైన ఫీలింగ్. కాళ్ళ క్రింద భూమి కదులుతున్నట్లని పిస్తోంది.

అప్పుడు ఆమె స్వరపేటికను బ్రద్దలు కొడుతూ కదిలాయ్ పెదాలు.

“నో... నేను నమ్మను! ఎన్నో రాత్రులు నేను నిద్ర మధ్యలో లేచే సరికి ఆయన అమృ ఫోటో ముందు కూర్చుని కన్నిళ్ళు పెట్టుకోవడం చూశాను. నేను నమ్మను, కట్టుకథలు చెప్పవద్దు”.

ఆర్య కంతం మెరుపువేగంతో కదిలింది.

“అదంతా నాటకం. నీ ముందు ఉత్తమ తండ్రిలా నటించడానికి ఆయన అడిన నాటకం”

ఆ పదాలు ఆమె మెదడుని చేరుకొని రక్తనాళాల్ని బద్దలు కొడుతున్నాయి.

“నో... నీవు మా నాన్న మీద నాకు అన్ని నూరిపోస్తున్నావు”

“అలా చేస్తే నాకేం వస్తుంది సమీరా! నీ కంప్యూటర్ ఆన్ చేయ్. అందులో - నేను నీకు కొన్ని వీడియోలు ఇ-మెయిల్ ద్వారా పంపించాను. అవి ఒకసారి చూడు”

మరుక్కణం ఆమె చేతులు ఇంటర్నెట్ ఎక్స్ప్లోరర్ మీద కదిలి జి-మెయిల్ ని ఓపెన్ చేశాయి. అక్కడ కొత్తగా వచ్చిన ఉత్తరాలలో ‘ఆర్య’ అన్నదాని మీద క్లిక్ చేసింది.

మరుక్కణం ఆ లెటర్ ఓపెన్ అయింది. దాని ఫ్రిండనే ఉన్న ‘అటాచ్‌మెంట్స్’ మీద క్లిక్ చేసింది. మరుక్కణం ఆర్య పంపిన మినీ క్లిప్లు యూట్యూబ్ ద్వారా కనిపించసాగాయి.

ఒక వీడియోలో... తండ్రి - తల్లి ఫోటో ముందు కూర్చొని శాడిప్రైక్ గా నవ్వుతున్నాడు.

“హీబా! యూనివర్సిటీలో నీవు నా సహవిద్యార్థివి కదా ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాను. ఆ రోజుల్లో నాకు అంతగా ఉద్యోగం లేదు. కేవలం స్కూలర్షిప్స్తో బ్రతికేవాడిని. అలాంచిది నేను, మా తమ్ముడు ప్రధాని కావడం వల్ల కోట్లకు పడగలు ఎత్తాను. అప్పుడు నీవంటే నాకు చిరాకు వచ్చింది. నా చుట్టూ సీతాకోణచిలుకల్లా అమ్మాయిలు. దాంతో నీ మీకు నాకు మోజపోయింది. అందుకే నీవు నా సరదాలకు అడ్డు వస్తున్నావని పాలల్లో నిద్రమాత్రలు కలిపి ఇచ్చి పైకి పంపేశాను. ఇప్పుడు అడ్డు చెప్పేవారే లేదు. మన కూతురు కూడా స్టేట్స్ వెళ్ళపోయింది. అందుకే నేను హర్షితగా విందు, వినోదాలలో మునిగి జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తున్నాను”

బయట ఉరుముతున్న ఆకాశం వచ్చి తన తలలో బ్రద్దలవుతున్న ఫీలింగ్ ఆమెలో. ఇన్నాళ్ళు తండ్రిని దేవుడు కంటే ఎక్కువగా భావించింది. కాని అతడు రాక్షసుడికంటే హినంగా తన తల్లిని అడ్డు తొలిగించాడు. ప్రాణప్రదంగా ప్రేమించి

పెళ్ళి చేసుకున్న తల్లి అతడికి పాతదైపోయింది. చినిగిపోయిన వస్త్రాన్ని తీసి పారేసినట్లుగా ఆమెను వదిలించుకొని తన దారిన తాను జల్సా చేస్తున్నాడు.

ఆమె చేయి స్తబ్ధుగా కదిలింది మరో వీడియో కేసి. రెక్కలు విష్ణుకున్నట్లుగా ఆ వీడియో కనిపించింది.

ఆ వీడియోలో తండ్రి చుట్టూ వున్న పడుచు అమ్మాయిలతో రాసక్రీడలు జరుపుతున్నాడు. అందులో యాక్టివ్‌గా కదులుతున్న ఓ అమ్మాయి అడిగింది.

“సారీ! మీ ఆవిడ ఎలా వుండేవారు? మీకులా అందంగా ఉండేవారా?

“అదా! అంత అందగత్తే కాదు. ఆమె తండ్రికి ఆస్థి కలిసి వస్తుందని ఆమెని చేసుకున్నాను. కాని దావాలో ఆమె ఆస్థి మొత్తం పోయింది. దాంతో నాకు ఆమె మీద మోజు పోయింది. పైగా నా రాసక్రీడలకు అడ్డుపడసాగింది. నేను విడాకులు ఇస్తూన్నాను. తను ఒప్పుకోలేదు. కోర్టుకు లాగుతానని బెదిరించింది. ఇక గత్యంతరం లేక...” నవ్వాడు తండ్రి పొరలుపొరలుగా.

ఆమెకు కాకులు గుర్తొచ్చాయి. పిండాన్ని కొరుక్కునే కాకులు.

తిరిగి ప్రక్కనే ఉన్న ఫోన్ ప్రోగింది. ఆమె చేతులు నిర్లిప్తంగా రిసీవర్‌ని ఎత్తాయి.

“ఐయాం సారీ సమీరా!” ఆర్య గొంతులో బాధ “ఈ విషయం నీకు ఎప్పుడో చెబుదామనుకున్నాను. నీవు బాధపడతావని చెప్పలేదు. కాని నీవు మాటిమాటికి నా కన్నతండ్రిని నీవే చంపావు అంటుంటే నా మనస్సి తూట్లు పడేస్తున్నట్లనిపించి ఎప్పటికైనా నిజం చెప్పాలని రుజువులతో సహా చూపించాను. ఈ వీడియోలన్నీ నా వండర్ మిపన్ ద్వారా నీవు ఫారిన్ వెళ్ళినపుడు ఆయన గదికి ఫోకన్ చేసి రికార్డు చేశాను. వాటినే వాటినే నీకు ఇ-మెయిల్ ద్వారా పంపించాను. ఐయాంసారీ సమీరా! నీ మనసు బాధ పెట్టినందుకు నన్ను క్షమించు” షాక్స్‌లో నుండి ఇంకా తేరుకోలేదు ఆమె.

తండ్రి అంటే ఎంతో ఎత్తుమీద ఉండే వాడనుకుంది. కాని ఆర్య అది తప్పని నిరూపించాడు. ఈ ప్రపంచంలో తనకు మిగిలిన ఏకైక శ్రేయోభిలాషి తండ్రే అనుకుంది. కాని తన నమ్మకాల వంతెనని తండ్రి బ్రహ్మలు కొట్టారు. అసలు ప్రపంచంలో మగవారంతా ఇంతేనా?

అప్పుడు గుర్తొచ్చాడు తుపోర్ ఆమెకు. అతడు ఎలాంటి వాడో? చూడటానికి అతడు మంచివాడిలా కన్నిస్తున్నాడు. ఆ మాటోకొస్తే తన తండ్రిలాంటి ఉత్తముడు ఈ భూమీద మరొకరు లేడనుకుంది. కానీ తన నమ్మకాన్ని వమ్ముచేశాడు. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్న తన తల్లి జీవితాన్ని కాలరాశాడు. మరి తుపోర్ ఎలాంటి వాడో?

మరుక్కణం అదే ప్రశ్న ఆమె నోటిసుండి బయటికి వచ్చింది.

“ఆర్యా! తుపోర్ గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?”

జవాబుగా ఆర్య నోట వేగంగా వచ్చాయి పదాలు.

“చాలా మంచివాడు. నీకు తగినవాడు. మీ ఇద్దరి ఈడు జోడూ బాగుంటుంది కూడా”

“నీకెలా తెలుసు?”

“ఎప్పుడైతే నీవు అతడిని పెళ్ళిచేసుకుండామని అనుకున్నావో అప్పుడు నేను అతడి దినచర్యని ఒక రోజంతా పరిశీలించాను. చాలా క్రమశిక్షణ గల వ్యక్తి. ఒక నిమిషం కూడా టైమ్ వేస్ట్ చేయని కాలిక్యులేట్ మనిషి. తన ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవడం అతడికి తెలుసు. అన్నింటికి మించి సెల్ఫ్ డిసిప్లైన్ గల వ్యక్తి. తనకేం కావాలో అతడికి బాగా తెలుసు. జీవితాన్ని తనకు అనుకూలంగా మార్చుకొనే వ్యక్తి. వీటికి తోడు నీపైన అపరిమితమైన ప్రేమాభీమానాలు ఉన్నాయి. పైగా అతడి తండ్రి మీ పార్ట్ థీఫ్. మీరు ప్రధాని. ఆ కుటుంబంలో నీవు హాయిగా ఉండవచ్చని నా అభిప్రాయం.”

“కాని నా తండ్రి కూడా ఒకప్పుడు ఇలాగే ఉండేవాడు”

“ఉండోచ్చు, కాని వండర్ మిషన్ ద్వారా తుపోర్ని నిశితంగా పరిశీలించాను. ఎక్కడ లోపం కన్నించలేదు”

“అంటే అతడు పూర్తిగా వందశాతం పరిపూర్ణ పురుషుడా?”

“99 శాతం మాత్రం నేను గ్యారంటీ ఇవ్వగలను. మిగతా ఒక శాతం రేపు పార్ట్లో అతడి క్యారెక్టర్ని విశ్లేషించి చెప్పగలను”.

“ఏమో ఆర్యా! నాకు చాలా దిగులుగా ఉంది” అమె కంఠంలో ఆవేదన “నా తండ్రి గురించి తెలిశాక ఈ జీవితంలో మగవాడిని నమ్మలంటే భయం వేస్తోంది.”

“బీ బ్రైవ్ సమీరా! దేశానికి ప్రధానివి. నీకు భయం ఎందుకు? ఏ మగవాడిలో లోపం కన్నించినా నీ అధికారంతో నీవు లొంగతీసుకోవచ్చ కదా”

“అధికారం పక్కన ఉంచు. వివాహం అనేది నూరేళ్ళ పంట. అందుకే తుషార్ నాకు సరైన ఎన్నికేని నేను భావించాను. కానీ నా తండ్రి నిజస్వరూపం తెలిశాక నేను చేసుకునే వాడిని సైతం అనుమానించాల్సి వస్తుంది.”

“దోంట వర్లి సమీరా! రేపు సాయంకాలం పార్ట్ తర్వాత నేను తుషార్ మీద నీకు రిపోర్ట్ ఇస్తాను. అది వందశాతం పాజిటివ్‌గా ఉంటుందని నా ఆశ.”

“నా ఆశ కూడా అదే ఆర్య! మంచికో, చెడుకో అతడినే నా భర్తగా నిర్ణయించు కున్నాను. దేశ ప్రజల దృష్టిలో మా ఇద్దరికి నిశ్చితార్థం జరిగింది. ఇప్పుడు నేను కాదనుకుంటే ప్రజల దృష్టిలో నేను చులకనకు గురవుతాను అదే నా బాధ.”

“ఓకే సమీర! చాలా రాత్రి అయింది. ఇవేం ఆలోచించకుండా హాయిగా నిద్రపో! నాకు తెలిసే తుషార్ ఉత్తమమైన వ్యక్తి. అతడి మీద ఎలాంటి అపవాదులు రాపు. రేపు అతడిచే పార్ట్‌లో అతడి పద్ధతులు పరిశీలించి రిపోర్ట్ ఇస్తాను. మామూలుగా దొరకని వారు ఇలాంటి పార్ట్‌లో దొరికే అవకాశం ఉంది. ఎనీ హా విష యు ఆల్ ది బెస్ట్ సమీరా! గుడ్ నైట్”

“గుడ్ నైట్ ఆర్య”

16

పెళాటల్ సవేరా!

రాత్రి ఏదుగంటలు కావస్తోంది. తుషార్ తన పార్ట్‌కి వచ్చిన వారిని ఆహ్వానిస్తున్నాడు. పూర్తి సూట్‌లో ఉన్న అతడు హ్యండ్సమ్‌గా కన్చిస్తున్నాడు.

వచ్చిన ఫ్రెండ్స్‌కి వెల్కమ్ చెపుతూ పేక్‌హ్యండ్ ఇస్తున్నాడు. ఇంకొంత మందిని గాఢంగా భుజాలకు హత్తుకుంటున్నాడు.

ఆక్కడ దాదాపు 95 శాతం మగవారే. మిగతా 5 శాతం ఆడవారిని తుషార్ చిరునవ్వతో చేతులు జోడించి నమస్కరించి లోపలికి ఆహ్వానిస్తున్నాడు.

మంద్రస్థాయిలో సంగీతం విన్నిస్తోంది. డ్రెంప్ సర్వ చేయబడుతున్నాయి. అందరి చేతుల్లో గ్లాసులు తళతళలాడుతున్నాయి. తుషార్కు మందు అలవాటు లేదు కాబోలు ఒక కూల్‌డ్రింక్ బాటిల్ పట్టుకొని కొద్దిగా సిప్ చేస్తున్నాడు.

లండన్‌లో అతడితో పాటు చదువుకున్న ఫ్రెండ్ ఉజ్జ్వల్ సింఘాల్ వచ్చాడు.

అతడిని గాఢంగా కౌగిలించుకున్నాడు. అతడిని తన టేబుల్ దగ్గర కూర్చొండ బెట్టుకున్నాడు తుపోర్.

ఈలోగా అనొన్స్ మెంట్ విన్నించింది. “ఇప్పుడు ప్రముఖ గాయని ఉపాభండార్కుర్ తన సంగీతంతో మిమ్మల్ని ఓలలాడిస్తారు” అంటూ.

మరుక్కణం అక్కడ నిశ్శబ్దం తన ఉనికిని కోలోయింది. ఉపాభండార్కుర్ పాట మనోహరంగా విన్నిస్తోంది. పెళ్ళి కావాల్సిన ఇద్దరు ప్రేమికుల ఆర్థాటాన్ని ఆమె తన పాటతో ప్రస్తావిస్తోంది.

దూరంగా ఓ ప్రియక్కర్లాంటి స్నైన్ మీద తుపోర్-సమీరల ఎంగేజ్ మెంట్ ప్రోగ్రాం ప్రదర్శింపబడుతోంది. వారం క్రిందట జరిగిన ఎంగేజ్ మెంట్ తాలూకూ దృశ్యాలు అందులో చకచక ప్రదర్శింపబడుతున్నాయి.

తుపోర్ అంటే ఆ పోరాటల్ మేనేజర్లు, స్టీవార్టులు, బేరర్లు అతివినయం చూపిస్తున్నారు. కాబోయే ప్రధాని భర్తగా అతడి పట్ల విపరీతమైన భయభక్తులు చూపిస్తున్నారు.

కాని తుపోర్ ఇవేమి పట్టించుకోవడం లేదు. ఎలాంటి డాబూ, దర్శం ప్రదర్శించడం లేదు. చాలా సింపుల్గా అందరిని పలకరిస్తున్నారు. మేనేజర్, స్టీవార్టుల భుజం మీద చేయి వేసి చిరునవ్వుతో ఆర్డర్ ఇస్తున్నారు. ఎక్కడ గర్వంగాని, అతిశయం గాని లేకుండా అందరితో కలిసిపోతున్నాడు.

వేదిక మీద ఉపాభండార్కుర్ గొంతెత్తి పాడుతోంది. తదనుగుణంగా సంగీత వాయిద్యాలు మారుప్రోగుతున్నాయి.

మందు అక్కడ ఏరులై పారుతోంది. తుపోర్ చేతిలో కూల్ డ్రింక్ మాత్రం పూర్తి కాలేదు. ఏదో మర్యాదకు తాగాలి కాబట్టి దానిని పట్టుకొని తిరుగుతున్నాడు.

క్షణాలు కదులుతున్నాయ్ అక్కడ ఉత్సాహంగా.

మందు ప్యార్టీ తర్వాత రకరకాల మాంసాహార, శాఖాహార పదార్థాలు సప్లయ చేయబడ్డాయి. పంజాబి, బెంగాలి, అన్ధాం లాంటి నార్క్ ఇండియన్, ఆంధ్ర, కర్ణాటక వంటకాలు ఘుమఘుమలాడుతున్నాయి. ఇవి కాక 40 రకాల టిఫిన్లు, వంద రకాల స్వీట్లు, హట్లు, బస్క్ క్రీమ్లు అక్కడ ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

అంతా వంటకాల మీద పడ్డారు. తుపోర్ తను లండన్ ఫ్రెండ్ ఉజ్జీల్

సింఘాల్తో పాటు ఓ టేబుల్ దగ్గర సెటిల్ అయ్యారు. వారిద్దరూ నవ్వుకుంటూ డిన్సర్ తీసుకోసాగారు.

ఉజ్జ్వల్ సింఘాల్ చిలిపిగా తుషార్ ని ఏదో అడుగుతున్నారు. తుషార్ చిరునవ్వుతో జవాబిస్తున్నాడు.

గాయని ఉషాభండార్కుర్ పాట తాలూకు సంగీత హౌరు వల్ల ఆక్కడ ఎవరి మాటలూ వినిపించలేదు. దూరంగా ప్రాజెక్టర్లలో మటుకు తుషార్ - తన నెచ్చెలి సమీరకు ఎంగేజ్మెంట్ ఉంగరం తొడుగుతున్న దృశ్యం కనిపిస్తోంది. దానిని చూసి తుషార్ నవ్వుతూ తన మిత్రుడికి ఏదో వట్టిస్తున్నాడు.

వారిద్దరూ చిలిపిగా నవ్వుకుంటున్నారు.

పార్ట్ ముగింపుకు వస్తోంది. ఉషాభండార్కుర్ ఊగిపోతూ పాటుతోంది. క్లైమాక్స్ కు వస్తున్నట్లుగా స్వరం పెంచింది. అంతా చప్పట్లు కొట్టారు.

పార్ట్ అయిపోవస్తోంది. ఒకొక్కరు తుషార్కు శుభాకాంక్షలు చెప్పి నిప్పు మిస్తున్నారు. తుషార్ అందరికి ఫేకహ్యండ్లు ఇచ్చి సాగనంపుతున్నారు. అడవారికి మాత్రం వినయంగా చేతులెత్తి నమస్కరిస్తున్నాడు. పార్ట్కి వచ్చినందుకు థ్యాంక్స్ చెప్పి బయట ఊర్ దాకా వచ్చి బై చెబుతున్నాడు.

అంతా నిప్పుమించాక అతడు కూడా ఇంటికి బయలుదేరాడు.

... తన వండర్ మిషన్లో ఈ దృశ్యాలన్నీ చూస్తున్న ఆర్యతేజకు ఇందులో అసహజమైనది ఏమీ కనిపించలేదు. తుషార్ చాలా చురుకైన వ్యక్తిని, అతడిలో ఎనర్జీటీక్ లెవెల్లు చాలా హైస్ట్రాయిలో ఉన్నాయని, సింప్లిసిటీకి అతడు నిదర్శనమని తెలుస్తోంది. పుట్టింది రాయల్ కుటుంబంలో అయినా నిరాడంబరంగా బ్రతకడం అతడి ప్రత్యేకతను తెలుపుతోంది. ఏది ఏమైనా సమీర అదృష్టవంతురాలు. ఇవాళ, రేపు ట్రింక్స్, సిగరెట్లు ఫ్యాషన్ అయిన రోజుల్లో సమీరలాంటి ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన యువకుడిలో అలాంటి ఛాయలేమీ కనిపించడం లేదు. పైగా అతడిలో ట్రై కాంక్ష అసలు లేదని తెలుస్తోంది. ఒక మగవాడు ట్రైని చూసే తీరులోనే అతడు ట్రై కాంక్ష కలవాడా, కాదా అని తెలిసిపోతుంది. కాని తుషార్లో అలాంటి ఛాయలేమీ లేవు. తన లేడి క్లాన్స్ మేట్స్ ని కూడా చిరునవ్వుతో మిగతా బాయ్ ప్రైంట్లా ఆహ్వానించాడు. ఎక్కడ వారి పట్ల అతి ప్రేమగాని, అభిమానంగా చూడటంగాని

లేదు. సో... ఇతడికి కీన్ సర్టిఫికెట్ ఇచ్చేయవచ్చు. ఇతను సమీరకు పర్ఫెక్ట్ మ్యాచ్. ఈ విషయం రాత్రి సమీరకు ఫోన్ చేసి చెప్పాలి.

అతడికి ఉన్నట్లుండి దాక్కాయణి గుర్తాచ్చింది. తను ఇప్పుడేం చేస్తుందో అనుకుంటూ వండర్ మిషన్ని ఆమె అడ్రసుకు కనెక్ట్ చేశాడు. ఆమె ఖళీగానే కనిపించడంతో ఫోన్ చేశాడు.

“హోయ్....” ఉత్సాహం ఆమెలో. మొదట్లో సిగ్గు ఉండేది ఆమెలో. ఇప్పుడు ధైర్యంగా మాట్లాడుతోంది.

“హోయ్! ఏం చేస్తున్నావు?” ఆర్య కంరంలో మెస్సురిజం.

“మీకు తెలుసు కదా! వండర్ మిషన్లో చూసే ఉంటారు కదా” చిలిపితనంతో కదిలిందామె కంరం.

“భోజనం చేశావా దాక్కాయణి?”

“ఓ పుల్గా! మీరేం చేస్తున్నారు అక్కడ?”

“తుషార్, అదే సమీర కాబోయే భర్త ఇవ్వాళ తన ఫ్రైండ్స్కి తన పెళ్ళి సందర్భంగా పార్టీ ఇచ్చాడు...” అంటూ మొత్తం వివరించి “అతడిచ్చిన పార్టీలో ఎక్కడ వెకిలివేషాలుగాని, ఆకతాయి పనులు గాని లేవు. పేరుకు లండన్లో చదివి వచ్చినా భారతీయ సంస్కృతికి నిదర్శనంగా ఉన్నాడు. ఏ మగవాడిలోనైనా బలహినతలు పట్టుకోవచ్చు. కానీ తుషార్లో మటుకు నాకు అలాంటి చిహ్నాలేమీ కనిపించలేదు?”

“అవునా? ఏమో నాకు మటుకు ఈ మగవారిపైన నమ్మకం లేదు. అంతెంతుకు పక్కింటి రామారావు అంకుల్ మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడల్లా” ఏమ్మా! నాస్నగారు లేరా?” అంటూ ముఖం చూస్తాడు. నేను కొద్దిగా పక్కకి తిరిగేసరికి నా పైట వెనకాల ఎక్కురే తీస్తాడు. మొన్న అటువైపు తిరిగినప్పుడు అద్దంలో అతడి వాలకం అర్థమైంది. కాబట్టి ఘలానా అతడు ఆదర్శపురుషుడు, రాముడులాంటి వాడు అని సర్టిఫికెట్ అంత త్వరగా ఇవ్వలేం. అయినా మీకొక విషయం తెలుసా? మొరిగే కుక్క కరవదు, కరిచే కుక్క మొరగదన్నట్లుగా సంస్కృతయుతంగా వుండేవారిలో అసలు లక్ష్మణాలు అంత త్వరగా బయటకు రావు”.

ఆర్యకు మతిపోయింది. దాక్కాయణి ఎంతగా ఎదిగిపోయింది. మొన్నటికి మొన్న రాడీలకు, పోలీసులకు భయపడుతూ మేకపిల్లలా ఉండే దాక్కాయణి ఈ

రోజు మగవారి మనస్తత్వాల మీద కాచి వడబోసినట్లుగా మాట్లాడుతోంది. ఆడపిల్లలు ఎంతగా ఎదిగిపోతారు?

“ఏమిటి ఆలోచనల్లో మునిగిపోయారు? ఈ పిల్ల చాలా ఎక్కువగా మాట్లాడుతుందేమిటనా?”

“అబ్బే అది కాదు” తడబడ్డాడు ఆర్య. “నీవు ఎన్ని చెప్పు తుపార్టలో మటుకు అలాంటి లక్ష్మణాలేమి కనిపించవు”.

“ఈజిటో? ఓ పని చేయండి. అతడు పార్ట్ ఇచ్చిన సిద్ది కాపీ నాకు ఒకటి నా కంప్యూటర్లోకి ఇ-మెయిల్ చేయండి. నేను కూడా పరిశీలిస్తాను. సరేనా?”

“అందులో చూసేదేమి లేదు. అంత పర్ఫెక్ట్గా ఉంది. అయినా పంపమంటే పంపిస్తాను. అయినా నీకు కంప్యూటర్ లేదు కదా”

“అదిగో అటు చూడండి” అంటూ దూరంగా కనిపిస్తున్న టాబ్లెట్ పీసిని చూపించింది. “మా నాన్నగారి ఆఫీసులో ప్రతి ఉద్యోగికి వాళ్ళ కంపెనీ తరఫున టాబ్లెట్ పీసి గిఫ్ట్ ఇచ్చారట. ఇంటర్నెట్ కనెక్షన్ కూడా దానికి ఇచ్చారు. నాన్నగారు ఇంటికి తీసుకొచ్చి “నీకేమైనా పనికి వస్తుందేమో, చూడమ్మా” అంటూ అక్కడతెచ్చి పెట్టారు. నిన్నంతా దాంతోనే కుస్తిపట్టాను. నా ఫ్రైండ్ ని తీసుకొచ్చి ఇ-మెయిల్ని తెరవడం, తదితర ప్రోగ్రామ్ల మీద పడ్డాను. ఎందుకంటే మీ ప్రోఫెషన్ అది కదా! రేపు మీకు ఏదైనా సహాయపడాలంటే నాకు కూడా ఎంతో కొంత కంప్యూటర్, ఇంటర్నెట్ పరిజ్ఞానం ఉండాలి కదా”

దిగ్రాంతిగా చూస్తూండిపోయాడు ఆర్య, ఒకప్పుడు దాక్కాయణికి సెల్, కంప్యూటర్ అంటే విముఖత, కాని తన కోసం ఆమె తన ఇష్టాలను వదిలిపెట్టి వాటిని నేర్చుకుంది. ఇతరులకు అనుగుణంగా పరిస్థితులను మార్చుకునే ట్రై ఎప్పుడూ ఉత్తమరాలే! కార్బోమంత్రి, కరణ్ పు దాసీ అని ఇలాంటి వారిని చూసే అంటారేమో! ఏది ఏమైనా దాక్కాయణిలాంటి అమ్మాయి దొరకడం తన అదృష్టం.

ఆలోచనల్లోంచి తేరుకొన్నాక కదిలింది ఆర్య కంఠం.

“అలాగే దాక్కాయణి! నీవు కోరినట్లే తుపార్టకు సంబంధించిన పార్ట్ దృశ్యాలు నీకు ఇ-మెయిల్ ద్వారా పంపిస్తాను. అన్నట్లు నీకు ఇ-మెయిల్ ఐడి వుందా?”

“ఉంది! నిన్ననే నా ఫ్రైండ్ నాకు క్రియేట్ చేసింది. దాక్కాయణి 19#3* @ జి-మెయిల్కు పంపండి.

“ఓహో! అయితే వెంటనే నేను ఇ-మెయిల్ చేస్తాను. బై”
“బై... సీయూ అగైన్”

17

మరో పది నిముషాల తర్వాత దాక్కాయణి తన టాబ్లెట్ పిసీని తెరిచింది. వైర్‌లెన్ ఇంటర్‌నెట్ కనెక్షన్ గల ఆ టాబ్లెట్ పిసీ టచ్ స్క్రీన్ ద్వారా నడుస్తుంది. దాక్కాయణి తన వేళ్ళను సుతారంగా కదిలిస్తూ ఆర్య పంపిన ఇ-మెయిల్ తాలూకు అటూచేమెంట్ని తెరిచింది.

పార్ట్ మొత్తం మూడు గంటలు జరిగింది. రాత్రి ఏడింటి నుండి పది దాకా కోలాహలంగా జరిగింది.

ఆమెకు ఎక్కడ ఎలాంటి అసహజత్వం కనిపించలేదు. ఆర్య చెప్పినట్టే తుషార్ చాలా చురుకైన యువకుడు. తను ఓ పార్ట్ చీఫ్ కొడుకనిగాని, కాబోయే ప్రధాని భర్తను గర్వంగాని అతిశయం గాని కనపడడం లేదు. ఆఖరికి స్టీవార్ అడిగిన వాటికి కూడా ఓపికగా జవాబు చెబుతున్నాడు. ఆ పార్ట్‌కి ఒకరిద్దరు వృద్ధులు కూడా వచ్చారు. వారిని సగౌరవంగా కూర్చోబెట్టారు. వారు ఏదో అడుగుతుంటే అతడు లేచి వినయంగా జవాబు ఇచ్చాడు.

ఎట్టోచ్చి మాటలు మాత్రం వినపడడం లేదు. మామూలుగా వండర్ మిషన్ అయితే ఎలాంటి శబ్దాన్నయినా రికార్డు చేస్తుంది. కానీ అదే సమయంలో గాయని ఉషాభండార్కర్ తన సంగీత వాయిద్యాలతో ఆ వాతావరణాన్ని మోత ఎక్కించడంతో మాటలు వినపడడం లేదు.

దాక్కాయణికి కూడా అందులో అనుమానస్వదంగా ఏమీ కనిపించలేదు. అయినా పురుషులలో పుణ్య పురుషులు వేరయా అన్నట్లుగా ఈ ఆధునిక ప్రపంచంలో అక్కడక్కడ తుషార్ లాంటి వారు ఉండవచ్చు).

వెంటనే అదే విషయాన్ని ఆర్యకు ఆమె ఇ-మెయిల్ ద్వారా పంపించింది.

ఆ తర్వాత పిసీని ఆఫ్ చేస్తూ మైండ్ ప్రశాంతంగా ఉన్నప్పుడు ఆ మూవీ కిష్కిలను మరోసారి చూడాలనుకుంది.

ఆ రోజు రాత్రి పదింటికి -

సమీరకు ఆర్య ఫోన్ చేశాడు.

“సమీరా! తుషార్ ఎన్నిక విషయంలో నీ నిర్ణయం సమంజసంగానే ఉంది. అతడు నిన్న ఇచ్చిన పార్టీలో ఎలాంటి అసహజత్వంగాని, అవకరంగాని కనిపించలేదు. ఈ పరిపూర్ణ పురుషుడికి ఉన్న లక్షణాలన్నీ ఉన్న అసలు సిసలు మగాడులా ఉన్నాడు తుషార్. పొందాలో, చదువులో, స్టేట్స్‌లో, అలవాట్లలో అతడు అన్ని విధాలా నీకు తగిన వ్యక్తేనిపిస్తోంది...”

“ధ్యాంక్ష్య ఆర్యా!” సమీర కంఠంలో ఉత్సాహం “ఈ లోకంలో మగవాళ్యంబేనే ఏవగింపు కలిగిన నాకు ఈ విషయంలో రిలీఫ్‌ని ఇచ్చావు. నీవు చేసిన సహాయానికి ధ్యాంక్ష్య”

“స్నేహాతుల మధ్య ధాంక్ష్య అవసరం లేదు సమీర! ఔఁ... గుడ్ నైట్...”

సమీర కళ్యాల్ నీళ్య తిరిగాయి. ఆర్యని తను అపార్థం చేసుకుంది. తన తండ్రి మరణానికి కారకుడనుకుంది. కాని తన తండ్రి పెద్ద విలన్ అని అతడు నిరూపించాడు. అంతేనా తను తుషార్లాంటి స్టేట్స్ ఉన్న యువకుడిని ఎన్నుకుంటే అతడిని అన్ని విధాలా పరిక్షీంచి అతడికి సర్దిఫికెట్ ఇచ్చాడు. అదే ఇంకొకరయితే తనను ప్రేమించిన అమ్మాయికి కాబోయే భర్త గురించి కావలానే నెగిటివ్ రిపోర్ట్ ఇచ్చేవాడు. కాని ఆర్య,... అలాంటివేం మనసులో పెట్టుకోకుండా తన వండర్ మిషన్ ద్వారా తుషార్ నభిశిఖ పర్యంతం పరిశీలించి మరీ మంచి కండక్ట్ సర్దిఫికెట్ ఇచ్చాడు. నిజంగా ఆర్య తన శ్రేయోభిలాషి. తాను బాగుండాలనే తన కోసం తపించి అన్ని విధాల తనకు రక్షణగా నిలుస్తున్నాడు. హ్యోట్సాఫ్ టు హిమ్!

రాత్రి పదకొండు అవుతోంది.

పేరుకు పడుకుంది కాని దాక్కాయణిని ఎక్కుడో ఏదో సందేహం చుట్టుముడు తోంది. తుషార్ నిజంగా పరిపూర్ణ పురుషుడేనా? ఆ వీడియోలో ఎక్కుడో ఏదో అసహజత్వం కనిపిస్తోంది. అదేమిటో తెలియడం లేదు.

ఒకటి

రెండు

మూడు... క్షణాలు కదుల్లున్నాయ్ ఆ ఉద్దిక్తతలోనే

అప్పుడు లేచిందామె తన విదిలించి. మరోసారి టాబ్లెట్ పిసీని చేతిలోకి తీసుకొని డెస్క్టాప్‌లోకి దాన్‌లోడ్ చేసిన తుషార్ పొట్ వీడియోని ఓపెన్ చేసింది.

మరుక్కణం ఆ వీడియో దృశ్యాలు పిసీని ఆక్రమించాయి.

చాలా పరీక్షగా చూడసాగింది దాక్కాయణి. తుషార్ గెస్ట్‌లో రిసీవ్ చేసుకోవడం, అందరితో కరచాలనం చేయడం, అందరికి డ్రింక్స్ సర్వ్ చేయడం, తాను మాత్రం కూల్‌డ్రింక్ సీసా పట్టుకొని తిరగడం... ఇక్కడ వరకూ బాగానే ఉన్నాయి.

ఎటోచ్చి అతడు - తన ఫ్రైండ్ ఉజ్జ్వల్ సింఘూల్తో ఓ టేబుల్ దగ్గర కూర్చొని మాట్లాడుతున్న దృశ్యమే ఆమెకు అనుహాజంగా అన్నించింది. మరోసారి ఆ దృశ్యాలను ఆమె పెద్దవిగా చేసింది.

ఆ టేబుల్ దగ్గర తుషార్, ఉజ్జ్వల్ సింఘూల్ నవ్వుకుంటూ మాట్లాడుతున్నారు. ఉజ్జ్వల్ సింఘూల్ ఏదో అడుగుతున్నాడు. అప్పుడు తుషార్ అతడి వంక కన్నగీటి ఏదో చెప్పాడు. అదేమిటి ఆ సంగీత హోరులో వినిపించడం లేదు.

అక్కడే దాక్కాయణిలో ఏదో అనుమానం పొడసూపింది. ఆ సమయంలో తుషార్ అతడితో ఏం మాట్లాడాడు? కన్నగీటి చిలిపిగా మాట్లాడడం వెనకాల ఏముంది? మామూలు విషయమేనా? ఏదైనా అనుహాజత్వం ఉందా?

ఉన్నట్టుండి ఆమె చేయి కదిలి తుషార్ లిప్ మూమెంట్స్ వైపు దృశ్యాన్ని పెద్దది చేస్తూ కదిలింది. కేవలం మూవ్‌మెంట్ మాత్రమే కన్నిస్తుంది. కాని శబ్దం వినిపించడం లేదు. అదే... అదే.. దాక్కాయణిలో ఏదో అనుమానాన్ని స్పృష్టిస్తోంది.

‘ఆ సమయంలో అతడు ఏం మాట్లాడాడు?’ ప్రశ్న ఆమెలో.

ఆ ఒక్కటి తెలిస్తే చాలు. తుషార్ వంద శాతం పరిపూర్ణ పురుషుడా, కాదా అన్నది తెలుస్తుంది.

ఏదన్నా అద్భుతం జరిగితే తప్ప ఆ విషయం తెలియదు.

ఆమె మనసంతా ఉద్యోగంతో ఊగుసులాడుతోంది. ఆ విషయాన్ని ఎలా తెలుసుకోవడం అన్నదే ఆమె ముందున్న సందేహం.

ఒకటి

రెండు.. క్కణాలు జారుతున్నాయి ఆ ఉద్యోగంలోనే

సరిగ్గా అప్పుడు...

ఆకాశంలో ఓ మేఘం ఫోటిల్లున గర్జిస్తున్నట్లుగా మెరిసిందా ఐడియా ఆమె తలలో అది...

ఇంటర్నెట్లో లిప్ మూవ్మెంట్స్‌ని గుర్తించి మాటలు చెప్పే సైట్ ఒకటుందని తన క్లాసురూపులో ఒకప్పుడు ఒక స్నేహితురాలు చెప్పిన విషయం గుర్తొచ్చింది.

మరుక్కణం తన శరీరంలో ఏర్పడిన కంపనని అదిమిపెడుతూ కదిలిందామె చేయి గూగుల్ని ఓపెన్ చేస్తూ.

గూగుల్ సెర్చ్ ఇంజన్లో ఆమె లిప్ మూవ్మెంట్ సైట్‌కోసం టైప్ చేసి వెతికింది.

మెరుపు వేగంతో రంగులు విరజిమ్ముతూ ఆ సైట్ కన్నించింది.

వెంటనే ఆ సైట్‌కు తన లిప్ మూవ్మెంట్ గల తుషార్ వీడియో క్లిప్‌ని పంచించి, తన ఇ-మెయిల్ అడ్రెస్ ఇచ్చింది.

తన రిక్వెస్ట్ ప్రాసెన్ అవుతుందని, కొద్ది క్షణాలపాటు వెయిట్ చేయమని ఆ సైట్ తాలూకు మెనేజ్ కన్నించింది.

మరో రెండు నిమిషాలు గడిచాయి... ఆ ఉద్దేశ్యంలోనే.

అప్పుడు ఆ సైట్ తాలూకు సమాచారం కన్నించింది.

“మీరు పంచిన వీడియో క్లిప్ తాలూకు లిప్ మూమెంట్‌ని మా సైట్ అనుభవజ్ఞులు ఢీ కోడ్ చేసాక సమాచారం మీ ఇ-మెయిల్‌కు పంపబడుతుంది”.

దాక్కాయణిలో ఉద్దేశ్యం. మరికొద్ది క్షణాల దాకా ఓపిక పట్టాలా అన్న టెస్స్ ఆమెలో. చేసేది లేక ఇ-మెయిల్ కోసం చూస్తూ కూర్చుంది.

ఆమె టైమ్ చూసింది. పన్నెండవతోంది. పక్కగదిలో తండ్రి నిద్రపోతున్నాడు. అర్థరాత్రి కాబట్టి వాతావరణమంతా ప్రశాంతంగా, నిశిభూంగా ఉంది.

ఆలోచనల్లో వన్న దాక్కాయణి బీప్ మన్న సౌండ్ విని కంప్యూటర్ కేసి చూసింది. కొత్త ఇ-మెయిల్ వచ్చినప్పుడల్లా అలా బీప్ సౌండ్ వచ్చేలా ఏర్పాటు చేసుకుంది.

లిప్ మూవ్మెంట్ డాట్కామ్ నుండి కొత్త ఇ-మెయిల్ వచ్చినట్లుగా ఎర్రటి గుర్తు కన్నిస్తోంది.

వడివడిగా కొట్టుకుంటున్న గుండెలతో ఆమె వేలు ఆ ఇ-మెయిల్‌ని ఓపెన్ చేశాయి. ఆ మెనేజ్ చూస్తూ ఆమె కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి. ఆ కంప్యూటర్లో అక్కరాలు వేలాదిగా ఎగురుకుంటూ మెదడుని తాకిన భావన.

“సింఘాలీ! ఆరు నెలల క్రితం నేను ఓ గుడ్డిదానిని అనుభవించాను. ఆ అనుభవం ఎంత రంజుగా ఉంటుందో తెలుసా? తన మీద ఉన్నది ఎవరో దానికి తెలియదు. మామూలు దానిని ఎంజాయ్ చేస్తే మజా ఏముంటుంది? అందుకే ఆ రోజు కళ్ళు లేని కన్నెపిల్లని బలవంతంగా రేప్ చేశాను. పిట్ట కూడా చక్కటి వాటంగా, ఎవరి చేయి పడని విధంగా ఉంది. జాగ్రత్త! ఇది ఎవరితో చెప్పకు. నా ప్రాణస్నేహితుడివి కాబట్టి నీకు మాత్రమే చెప్పున్నాను. ఆ గుడ్డి దాని తర్వాత నేను పేస్తే చేయబోయేది సమిరనే...”

‘మైగాడ్! తుపార్ ఎంతకు తెగించాడు? అతడి వెనకాల ఇంత కథ ఉందా? మరెందుకు అలా రాముడు మంచి బాలుడు అన్నట్లుగా ఇంటా, బయటా నటించాడు?’ ప్రశ్నలు ఆమె మెదడుని తూట్లు పొడుస్తున్నాయి.

అప్పుడు స్ట్రోక్ అయ్యిందామెకు తుపార్ ఎందుకలా నటించాడో, ప్రధాని కాబోయే భర్తగా అతడి మీద డ్రెస్, పార్టీ సభ్యులు వేయి కళ్ళతో కనిపెడుతుంటారు. అతడిలో ఏ మాత్రం అవకారం దొరికినా వెంటనే పత్రికలు, టీవీ చానళ్ళు రోడ్సు మీదకెక్కిస్తాయి. అందుకే ప్రధానితో పెళ్ళయ్యేదాకా ‘రాముడు మంచి బాలుడు’లా నటిస్తున్నాడు. అలా నటించి మంచి మార్పులు కొణ్ణిస్తాడు. పెళ్ళయ్యాక ఎన్ని వెధవ్యాపాలు వేసినా ఎవరూ పట్టించుకోరు. బంగారు కలశం దొరికే దాకా అద్భుతంగా నటించాలి. ఒకసారి బంగారు కలశం దొరికాక ఇక తన విశ్వస్యరూపం చూపించినా ఎవరూ ఏం చేయలేరు. అది అతడి ప్లాన్!

మరుక్కణం ఆమె చేయి కదిలింది ఆ లిప్ మూవ్మెంట్ ఫీకోడ్ మెసేజ్‌ని అర్య ఇ-మెయిల్‌కు పంపిస్తూ. దానితో పాటు అసలు తనకు వచ్చిన సందేహమేమిటో, దానిని లప్పమూవ్మెంట్‌కు ఎందుకు పంపించానో వివరంగా రాసి ఇ-మెయిల్‌తో జత చేసింది.

కంప్యూటర్‌లో ఆ ఇ-మెయిల్ తాలూక మెసేజ్ వచ్చింది.

“Your mail has been successfully sent. Congratulations”
అంటూ ఆమె పిసిని ఆఫ్ చేసింది. ఇప్పడు ఆమె మనసు ప్రశాంతంగా ఉంది.
వెంటనే లైట్ తీసేసి, నిద్రకు ఉపక్రమించింది.

కాని ఆ క్రణంలో ఆమెకు తెలియదు తను ఫీకోడ్ చేసిన ఆ సమాచారం దేశ రాజకీయాలను సమూలంగా మార్చనున్నదని.

18

ఉదయం ఏడు గంటలయింది.

ఆర్య బద్ధకంగా వళ్ళు విరుచుకున్నాడు. రిమోట్‌లో ఎదురుగా టీవిని ఆన్‌చేశాడు.

“మరో నాలుగు రోజుల్లో ప్రధాని సమీర వివాహం” అంటూ వివరాల్లోకి వెళ్ళిపోయాయి.

“ప్రమథు పార్టీ భీఫ్ వీరేంద్రసిన్ఫ్ ఏక్కెక తనయుడు తుషార్తో ప్రధాని సమీర వివాహం జరగనున్నదని ప్రధాని కార్యాలయం ప్రత్యేక సెక్రటరి హసత్ ఆలీ పేరొన్నారు. ఈ వివాహ వేదికను ప్రజలంతా తిలకించదానికి న్యాధిలీలోని ప్రగతిమైదానంలో జరగనుందని, అందుకు అత్యంత ప్రతిష్టాకరమైన బందోబస్తు మధ్య జరగనున్నదని ప్రధాని కార్యాలయం సెక్రటరి పేరొన్నారు.”

అన్ని టీవీ చానళ్ళలో ప్రధాని ఫోటో ష్లోష్ చేసి చూపిస్తున్నారు. అరోజు ప్రత్యేక వార్త ఏది లేకపోవడంతో ఆ వార్తనే పదే పదే ష్లోష్ చేస్తున్నాయి టీవీ చానళ్ళు. ఇంకొన్ని చానళ్ళయితే ప్రధాని, ఆమె ప్రక్కనే కాబోయే భర్త తుషార్ ఫోటోని చూపిస్తూ బ్యాక్‌గ్రోండ్ నుండి పెళ్ళి పాటల ప్రసారం చేస్తున్నాయి.

వాటినే చూస్తూ ఆర్య బ్లెష్ చేసుకొని మొఖం కడుక్కున్నాడు. ఆ తర్వాత కాఫీ తయారుచేసుకొని, లావ్చట్టాప్సని తెరిచాడు.

మరో ఇరవై సెకన్డు తర్వాత మెరుపులు మెరుస్తూ విండోస్-8 ఓపెన్ అయింది. అతడు ఇంటర్నెట్‌ని తెరిచి బ్రౌజర్‌మీద క్లిక్ చేశాడు.

సైట్‌కి వెళ్ళి తనకేమైనా ఇ-మెయిల్స్ వచ్చాయేమోనని చెక్ చేశాడు.

Dhakshaayani అని కన్నించింది. వెంటనే దానిని తెరిచాడు.

తుషార్ పెదాల కదలికను బట్టి డీకోడ్ చేసిన మేసేజ్‌ను దాక్కాయణి పంపించింది. తుషార్ పెదాల్లోంచి వచ్చిన పదాలు ఇలా కన్నించాయి.

“సింఘూలి? ఆరు నెలల క్రితం నేను ఓ గుడ్డి దానిని అనుభవించాను. ఆ అనుభవం ఎంత రంజుగా ఉంటుందో తెలుసా? తన మీద ఉన్నది ఎవరో దానికి తెలియదు. మామూలు దానిని ఎంజాయ్ చేస్తే మజా ఏముంటుంది? అందుకే ఆ

రోజు కళ్ళు లేని కన్నెపిల్లను బలవంతంగా రేవ్ చేశాను. విట్ట కూడా చక్కటి వాటంగా, ఎవరి చేయి పడని విధంగా ఉంది. జ్ఞాగ్రత్త ఇది ఎవరితో చెప్పుకు. నా ప్రాణస్నేహితుడివి కాబట్టి నీకు మాత్రమే చెప్పున్నాను. ఆ గుడ్డి దాని తర్వాత నేను టేట్ చేయబోయేది సమీరనే...”

‘బాస్టర్’ ఆ మాటలు అర్య స్వరపేటికను బ్రాడ్ఫులు కొడుతూ బయటికి వచ్చాయి. అతడి శరీరంలో రక్తనాళాలు అంగుళం వంతున వచ్చాయి. ఎంత మోసం చేశాడు తుపార్. మైగాడ్! తేనే పూసిన కత్తిలా ఎంత బాగా నటించాడు. తన నటనతో తనంతట ఆదర్శమ్యక్తి లేనట్లుగా జీవించాడు. అవను! దాక్కాయణి చెప్పినట్లుగా ప్రెస్, టీవి ఛానళ్ళ కళ్ళు గప్పడానికి మేకవన్నె తోలు కప్పుకున్నాడు. వండర్ మిషన్ లేకుంటే ఇలాంటి మేక వన్నె పులులు ప్రాణులను భక్షిస్తాయి.

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది ఆర్యకు ఒక విషయం. నిన్న రాత్రే తను తుపార్ గురించి వందశాతం సర్టిఫికెట్ ఇచ్చాడు. తనని నమ్మి ఆమె నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది. ఇప్పుడు ఆమె సాలెగూడులో చిక్కుకుంది. ఎలా ఆమెను కాపాడం? పైగా దేశ ప్రజల దృష్టిలో ఆమె పెళ్ళి భిక్షుయిపోయింది. ఇప్పుడు పీటల మీద ప్రజల దృష్టిలో ఆమె పరువు, ప్రతిష్టలు ఏమవుతాయి?

అతడి తల పగిలిపోతోంది. మెదడులో రక్తనాళాలు ఒకదానికాకటి కలిసిపోయి చీడ్రం చేస్తున్నాయి. ఇంకనేపు అలాగే ఉంటే పిచ్చెక్కుతుందనిపిస్తోంది.

దాంతో గభాలున లేచి చక్కటి నీళ్ళలో మొఖం కడుక్కున్నాడు. షాట్స్‌లో వేడి వేడి టీని కప్పులో పోసుకొని సివ్ చేయసాగాడు. తిరిగి ఆలోచనలు కందీరీగల్లా అతడి చుట్టుముట్టాయి.

‘ఇప్పుడేం చేయాలి? ఈ విషయాన్ని సమీరకు చెప్పాలా? చెబితే తానే కావాలని ఆమె పెళ్ళి చెడగొట్టడానికి ఇలా చేస్తున్నాడనుకుంటుందా? కేవలం లిప్ మూవ్స్‌మెంట్ ద్వారా మెసెజ్సని ఢి కోడ్ చేశామంటే ఆమె నమ్ముతుందా? అసలు ఆ లిప్ మూవ్స్‌మెంట్ సైట్ విషయాన్ని సరిగ్గా ఢికోడ్ చేసిందా? ఒక చిన్న పొరబాటు.. ఒక చిన్న తప్పు ఓ నిండు జీవితాన్ని నాశనం చేస్తుంది. అందువల్ల ఆ లిప్ మూవ్స్‌మెంట్ కరెక్ట్, కాదా తెలుసుకోవాలంటే తను మరోసారి తుపార్ని వాచ్ చేయాలి. అంతే కాదు, అతడి ఫ్రెండ్ సింఘూలని కూడా వండర్ మిషన్ ద్వారా మరోసారి పరిశేలించాలి.

ఆ ఆలోచన వచ్చిన మరుక్కణం అతడు వండర్ మిషన్‌ని తుపార్ ఇంటికేసి దృష్టిని సారించాడు.

అప్పుడు ప్రత్యక్షమయ్యాయి దృశ్యాలు. తుషార్ అతడి తండ్రి సిన్నా మాట్లాడుకుంటున్నారు రహస్యంగా. ఆర్య తన సౌండ్ సిస్టమ్ ని పెంచాడు.

“ఇక మనకు తిరుగులేదు డాడీ! అది పెళ్ళికి గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చేసింది. ఇయ భయపడాల్సిన అవసరం లేదు. ప్రైస్, టీవి ఛానళ్ళ, కోసం ఎంతగా నటించాల్సి వచ్చిందో?

“నీ సంగతి సరే” సిన్నా కంరం కదిలింది. “దానిని ప్రధాని చేసేటప్పుడు ఈ ప్లాన్ నా మెదడులో అంకురార్పణ దిద్దుకుంది. అది ఇప్పటి ప్లాన్ కాదు. దీని వెనకాల కొన్ని నెలల నుద్దిర్చ శ్రమ, మేధస్సు ఉంది తెలుసా? ఎప్పటికైనా ప్రధాని పదవి మన కుటుంబానికి రావాలన్న ఉద్దేశంతో ఆ రోజు పార్టీలో ఎంపీల మద్దతు కూడగట్టుకొని దానిని ప్రధానిని చేశాను. ఆ తర్వాత క్రమక్రమంగా అది మన కుటుంబం వైపుకు ఆకర్షితురాలయ్యేటట్లు ఒక్కో పావుని ముందుకు జరుపుకుంటూ వచ్చాను. ఆ తర్వాత నీవు రంగంలోకి దిగావు. నీ వాక్యతుర్యంతో, నీ అద్భుత నటనతో దాని మనసు కొల్లగొట్టి ఈ స్థితికి తీసుకొచ్చావు. ఇదంతా ఎందుకు చేశాం? ప్రధాని పదవిని ఎలాగైనా మన కుటుంబంలోకి తీసుకురావాలన్న కోరిక వల్ల. పెళ్ళయ్యాక దానిని ఓ మూలపెట్టి ఈ దేశాన్ని మనమే పాలిస్తాం...”

ఇద్దరు చేతుల్లో ఖరీదైన విస్తృతాంగా బాటిల్ ఉన్నాయి. తండ్రి కొడుకులిద్దరూ కలిసి మందు కొడుతూ రాక్షసానందంతో మంతనాలు జరుపుతున్నారు.

“కాని....” తుషార్ కంరం కదిలింది “పెళ్ళయ్యాక అది మన నిజస్వరూపాలు తెలుసుకొని ఎదురు తిరిగితే?”

“తిరిగితే దానిని పైకి పంపించడమే! పెర్రరిస్టులు జరిపిన కాల్పుల్లో అది చస్తుంది. దాంతో సానుభూతి పవనాల్లో దాని మొగుడైన నీవు ప్రధాని అవుతావు...”

“అభ్యా... ఏం బుర్ర డాడీ నీది?” తండ్రి బట్టతలని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు తుషార్.

కళ్ళు పెద్దవి చేసి అలాగే చూస్తుంటే పోయాడు ఆర్య. అతడిలో నిశ్చేషిత. అతడి వ్యాదయం మౌనంగా రోదిస్తోంది. అతని బాధంతా సమీర గురించి. ఎన్నోన్నో కష్టాల తర్వాత అమె జీవితానికి ఓ ఆలంబన లభించిందనుకున్నాడు. కాని ఇలాంటి గోముఖ వ్యాఘ్రాలపాలిట పడుతుండనుకోలేదు. కథ ఎటుపోయి ఎటు తిరుగుతోంది?

మరుక్కణం అతడు తన వండర్ మిషన్సు తుషార్ మిత్రుడైన సింఘాల్ వైపు

దృష్టి సారించాడు. తుపార్ తన మిత్రులందరిని ఖరీదైన ఓ హోటల్లో పెట్టాడాన్ని పార్టీలో మాటల మధ్య తెలిసింది. ఫిలీలో అలాంటి సెవన్ స్టార్ హోటళ్ళు రెండున్నాయి.

మరో పది నిముషాలు అతడి చేతి వేళ్ళు కీబోర్డు మీద, నిరంతరాయంగా కదిలాయి. ఆఖరికి తాజ్ ఓబెరార్మ్ హోటల్లో సింఘూల్ ఉన్నట్లుగా తెలిసింది.

మరుక్కణం ఆర్య - సింఘూల్ సూట్ నెంబర్ 203ని పైప్ చేశాడు.

వెంటనే ఆ సూట్ దృశ్యాలు వండర్ మిషన్లోకి ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

సింఘూల్ ఓ అందమైన అమ్మాయిలో రాసక్రీడలో ఉన్నాడు. ఇద్దరి వంటిమీద నూలుపోగు లేదు. ఆమె మీద ఉన్న సింఘూల్ రసానందంతో ఊగిపోతున్నాడు. ఆ అమ్మాయి కూడ అతడికి తగ్గినట్లుగా సహకరిస్తోంది.

మరో పది నిమిషాల తర్వాత సింఘూల్ ఆ అమ్మాయి మీద నుండి లేచాడు తృప్తిగా. ఆ అమ్మాయి సైతం లేచి బట్టలు వేసుకోసాగింది.

“అబ్బా! నా ఫ్రైండ్ తుపార్ నీలాంటి చక్కటి అమ్మాయి పొందు కల్పిస్తాడను కోలేదు. లండన్లో నాకు ఎప్పుడూ నీలాంటి పసందైన పిల్ల తగల్లేదు. అవున్నా! నాకొక సందేహం! తుపార్ నిన్నెప్పుడన్నా టచ్ చేశాడా?”

“లేదు, కాని అతడు టచ్ చేస్తే నాకు చాలా ఇష్టం”

“అవున్నా! అయినా తుపార్ నీలాంటి సెకండ్ హోండ్ పిట్టల్చి టచ్ చేయడు. అతనిదంతా ఓరిజినల్ ఛాయిస్. ఒకే ఒకప్పుడు ఒక షైండ్ కన్సెప్టల్ పొందు చూశాడట. ఆ తర్వాత మళ్ళీ లేదట. మరో రెండు రోజుల్లో అతడి పెళ్ళి కదా! తాను చాలా బిజీగా ఉండి ఉంటాడు....”

ఆర్య వినడం లేదు. అతడి కళ్ళు శూన్యంలోకి చూస్తున్నాయి. తాను పొరబాటుపడ్డానని అనుకున్నాడు. అది పొరబాటు కాదు. వాస్తవమేనని తెలిసింది. అదే తన మెదడుని తూట్లు పొడుస్తున్నాయ్. తన ప్రియనెచ్చలిని తిరిగి అగాధంలోకి నెట్టబోతున్నాడు. ఆమె బ్రతుకు సాలెగూడులో చిక్కుకున్న పురుగు బధంలా మారబోతుంది.

‘ఇప్పుడేం చేయాలి?’ అన్నదే అతడికి మింగుడు పడని విధంగా తయాబంది.

వెంటనే దాక్కాయణికి ఫోన్ చేశాడు. తాను వండర్ మిషన్ ద్వారా చూసిన దృశ్యాలన్నీ ఆమెకు వివరించాడు. అంతా విన్న దాక్కాయణి కంరం కదిలింది.

“మీరు చూసిన విషయాలన్నీ ఆమె ఇ-మెయిల్ వెంటనే పంపించేయండి. ఆ దృశ్యాలన్నీ అటాచ్ చేసి పంపండి”

“కానీ... దీనిని ఆమె ఎలా తీసుకుంటుందోనన్న భయంగా ఉంది”

“చూడండి ఆర్యా!” స్థిరంగా కదిలింది దాక్షాయణి కంరం “మనకు తెలిసింది మనం తెలియజేయాలి. తెలిసే తప్పులు దాచిపెట్టుకూడదు....”

ఆర్యలో దిగ్రాంతి, ఇంకా ఏవేవో సందేహాలు చుట్టుముడుతున్నాయి.

ఈలోగా అవతల నుండి దాక్షాయణి కంరం కదిలింది. “చూడండి! ఇందులో మీ తప్పేమీ లేదు. అసలు వండర్ మిషన్ అనేదే లేదనుకోండి. అప్పుడు తుషార్ చేసిన దురంతాలు ఎలా బయటికి వస్తాయి? రావు కదా! వండర్ మిషన్ ఉన్నా, లేకపోయినా తుషార్ దోషే కదా! అందులో తిరుగులేదు. కాకపోతే వండర్ మిషన్ ఉండటం వల్ల మనం వాటినే ముందు బయటపెట్టాం. ఇక నిర్ణయాన్ని సమీరకు వదిలెయ్యడం ఉత్తమం”

“అంతేనంటావా?”

“అంతే! సమయం ముంచుకొస్తుంది. మీరు వెంటనే విషయాన్ని సమీరకు తెలియజేయండి. ఆమె ఏదో ఒక నిర్ణయం తీసుకుంటుంది.”

“ఓకే” మరుక్కణం అతడు ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఆ తర్వాత అతడి చేతులు మెషన్లో కదిలాయి. సమీరకు ఇ-మెయిల్కి ఆ దృశ్యాలన్నీ అటాచ్ చేసి తన స్వంత మెనేజని ఇలా టైప్ చేసాడు.

“అయామ్ వెరీ సారీ సమీరా! తుషార్ గురించి నిన్ననే నేను పాజిటివ్ రిపోర్ట్ ఇచ్చాను. కానీ ఇంతలోనే ఆ నిర్ణయాన్ని మార్చుకోవలసి వచ్చింది. దీనికి కారణం - తుషార్ అద్భుత నటనాకౌశల్యం. ప్రపంచంలో ఏ యాక్టర్ అంత అద్భుతంగా నటించి వుండడు. అందుకే వండర్ మెషన్ సైతం అతన్ని పట్టుకోలేకపోయింది. కానీ, అతడు చేసిన చిన్న పొరపాటుని డీకోడ్ చేస్తే బయటికి వచ్చింది. అది ఓ మిత్రురాలు రాత్రంతా కూర్చుని లిప్ మూవ్మెంట్స్ ని విశ్లేషించి తీసుకొన్న నిర్ణయం ఇది. తను ఎక్కడో పొరబడిందేమోనన్న మిఱుకు మిఱుకు ఆశతో నేను వండర్ మిషన్ని తిరిగి తుషార్ వైపు, అతడి లండన్ మిత్రుడి వైపు దృష్టిని సారిస్తే విషయాలు బయటికి వచ్చాయి. ఇలాంటి విషయాలు నీకు డైరెక్టగా చెప్పే సాహసం లేక ఇలా ఈ మెయిల్ ద్వారా పంపిస్తున్నాను. అయామ్ వెరీ సారీ, గుడ్ బై...”

ఆ లెటర్లోపాటు తుషార్ - మోడిలు మందు కొట్టినప్పుడు మాట్లాడుకున్న దృశ్యాలు, లండన్ మిత్రుడు సింఘాల్ పెలాటల్ లో ఓ అమ్మాయితో రాసక్రీడల్లో వుండి తుషార్ గురించి మాట్లాడిన దృశ్యాలు కూడా అటాచ్ చేసి పంపించాడు.

19

ప్రైవ్ మినిస్టర్ ఆఫీసు

బిజీబిజీగా వున్న సమీరా చుట్టూ ప్రజలు గుమిగూడి ఉన్నారు.

అదే సమయంలో ఆమె హేబుల్ మీద వున్న ల్యాప్‌టాప్‌లో ఇ-మెయిల్ వచ్చినట్లుగా ఎర్రరంగు బటన్ వెలువడింది.

మామూలుగా అయితే ఆమె ఇ-మెయిల్‌ని ఆ సమయంలో ఓపెన్ చేసేదే కాదు. కాని ఆర్యచంద్ర నుండి మెనేజ్ రావడంతో ఆమె ల్యాప్‌టాప్‌ని తీసుకుని పక్కనే వున్న తన పర్సనల్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళి దానిని తెరిచింది.

తెరిచిన వెంటనే అందులోని పదాలు ఒక్కాక్కటి బాకుల్లా పొడుచుకొచ్చి గుండెల్లో గుచ్ఛుకున్న భావన. శరీరంలో ఒక్కాక్కు నరాన్ని ఎవరో అదిమేస్తున్న ఫీలింగ్.

ఇంకో రెండు రోజుల్లో తుషార్తో తన పెళ్ళి. కాని ఈ లోపు అతని నిజ స్వరూపం బయటపడింది. అతడొక గ్రోముఖ వ్యాప్తుంలాంటి వాడు. తనని చూసి కొక తన పదవిని చూసి ముందుకు వచ్చినవాడు. అతడి తండ్రి సిన్నా తన తండ్రిలాంటి వాడనుకుంది. ఆఖరికి ప్రధాని పదవిని తన కుటుంబానికి దక్కేటట్లుగా ప్రణాళి వేసి తనని పదవిలోకి ఎక్కించాడు. అవసరం తీరిపోయాక తనని చంపేసి పదవిని దక్కించుకోవాలన్న దుర్బిధ్యతో చేసిన పనని కలలో కూడా తను వూహించలేదు.

ఆలోచిస్తున్న ఆమె కళ్ళు రక్తంలో ముంచినట్లుగా ఎర్రబడ్డాయి. ఆమె చేతుల్లో మౌన్ నలిగిపోతుంది, మొఖంలో రక్తనాళాలు ఉబ్బాయి.

సరిగ్గా అప్పుడు.....

ఆకాశంలో ఓ మేఘం ఘేచిల్లున ప్రేలినట్లుగా మెరసిందా వూహ అమెలో.

ఇంతకు ఆ వూహ ఏమిటంటే -

తుషార్ ఒక గుడ్డి దానిని అనుభవించాడు. ఆర్యచంద్ర అక్క కూడా గుడ్డిదే. ఈ రెండింటికి ఏదైనా సామ్యం ఉందా?

మరుక్కణం ఆమె ఆ ఇ-మెయిల్‌ని మరోసారి చదివింది.

అప్పును! కరెక్ట్‌గా ఆరునెలల క్రితమే ఆర్యచంద్ర అక్క రేవతో గురయి చనిపోయింది. ఆ రేవ సమయంలో ఆమె చనిపోతూ తనని రేవ చేసిన వాడు ఓ మినిస్టర్ అని చెప్పింది. దాంతో తన దృష్టి ఆ సలుగురూ కేబినెట్ మినిస్టర్ మీదే ఉంది.

అప్పుడు గుర్తొచ్చిందామెకు గత ప్రభుత్వంలో తుషార్ కూడా మినిస్టరేనని. అయితే అతడు సహాయక మినిస్టర్. ఆర్యచంద్ర అక్కయ్య చనిపోతూ తనని రేవ చేసినవాడు ‘మినిస్టర్’ అంది. అంటే ఏ మినిస్టరైనా కావచ్చు. కేబినెట్ లేదా సహాయక మినిస్టర్లో ఎవరైనా కావచ్చు. ఆ రెండింటికి తేడా తెలియక ఆమె మినిస్టర్ అనుండవచ్చు.

ఇక కథలో తేలాల్చింది, ఆ సమయంలో తుషార్-తన తండ్రి ఇచ్చిన పార్టీకి వచ్చాడా, లేదా అన్నదే. ఆర్యచంద్ర ఈ కోణంలో ఆలోచించి ఉండకపోవచ్చు. అతడి దృష్టి ఎంతసేపు తనకు కాబోయే భర్తగా తుషార్ సరైనా వాడా, కాడా అన్న దాని మీదే ఉంది. కాని తన అక్కని రేవ చేసిన వ్యక్తి మీదలేదు. దాంతో గుడ్డి దానిని రేవ చేశానన్న తుషార్ని ఆర్యపుత్ర అతడి వైపు నుండి ఆలోచించి ఉండడు. అదృష్టవశాత్ ఆ ఐడియా తనకు వచ్చింది. ఇప్పటికైనా మించిపోయిందేమీ లేదు. ఆర్యపుత్ర తనకు ఎంతో సహాయం చేశాడు. అతడు చేసిన సహాయానికి తను బదులు తీర్చుకోవాలి, అంతే!

ఆమె దిగ్నన లేచింది. సిబిలులో అత్యంత నమ్మకస్తుడైన వ్యక్తి ఎవరా అని అలోచించింది.

అప్పుడే గుర్తొచ్చాడు సిబిల ఎక్సిక్యూటివ్ డైరక్టర్ అలెక్స్ టాండన్.

వెంటనే తన ల్యాప్‌టాప్‌లో జెట్‌లుక్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో అతడి ఫోన్ నెంబర్ తీసి రింగ్ చేసింది.

“హలో....”

“హలో... దిసిజ్ ఇండియన్ ప్రైమ్ మినిస్టర్ సమీర్” మెరువు వేగంతో కదిలింది సమీర్ కంరం.

“చెప్పండి యువర్ ఆనెస్టీ...”

“నీవు వెంటనే నన్ను కలుసుకోవాలి”

“జప్పుడే వస్తున్నాను మేడమ్! ఇంకో అర్థగంటలో మీ ముందుంటాను”

మరో అర్థగంట తర్వాత-

అలెక్స్ టాండన్ ఆమె పర్సనల్ రూమ్లో ఉన్నాడు. అతడు వచ్చాక ఆమె తన పర్సనల్ సెక్రటరీ, కేబినెట్ సెక్రటరీలను బయటకు పంపించింది.

“చెప్పండి మేడమ్! అయామ్ ఆల్వెజ్ అట్ యువర్ సర్క్స్ మేడమ్”

ఆమె చెప్పడం ప్రారంభించింది. ఘలానా రోజు ప్రొఫెసర్ ఇచ్చిన పార్టీకి అప్పటి సహాయక మంత్రయిన తుషార్ వచ్చాడా? ఆ సమయంలో తుషార్ ఎక్కడున్నాడు? ఆ పార్టీకి ఇవతల వేపు ఉన్న గట్ట హాస్టలో ఒక కళ్ళు లేని అమ్మాయి రేప్కి గురయిందని, ఆ అమ్మాయిని రేప్ చేసింది తుషారా లేక ఇతర మంత్రుల్లో ఒకరా? ఇవన్నీ కనుక్కాని తనకు పూర్తి సమాచారం ఇవ్వమని ఆర్డర్ చేసింది.

“జీ హుజూర్ మేడమ్” తుషార్ పేరు వినగానే అతడి కళ్ళు కొద్దిగా పెద్దవైనా వెంటనే మామూలు అయిపోయాడు. పర్సనల్ విషయాలు ఎక్కువగా ఆలోచించడం అతడికి అలవాటు లేదు. స్వామీ కార్యం చేసుకురావడమే అతడి ప్రథమ ధ్యేయమని ఆమెకు తెలుసు. అందుకే అతడిని ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొని పిలిపించింది.

అతడు బయలుదేరబోతుండగా వెనకాల నుండి కంరం విన్నించింది.

“అలెక్స్! ఈ రాత్రికల్లా మొత్తం ఇన్ వెస్టిగేషన్ పూర్తి చేసి అర్థరాత్రయినా సరే నాకు పూర్తి రిపోర్ట్ ఇవ్వ....”

“అలాగే మేడమ్! రాత్రికల్లా ఈ రిపోర్ట్ మీ చేతిలో వుంటుంది.”

ఆపరేషన్ చేపట్టిన అలెక్స్ మెదడు మెరుపు వేగంతో పనిచేయసాగింది.

ముందుగా ప్రొఫెసర్ ధనరాజ్ - పార్టీ రోజు పంపిన అతిథులకు పంపిన ఇన్విటేషన్లల లిస్ట్ చెక్ చేశాడు.

అందులో నలుగురు కేబినెట్ మినిస్టర్లు, పదిమంది ఎంపీలు, ఇద్దరు సహాయక మినిస్టర్లు, విద్యార్థులు తదితర ఆహ్వానితులు ఉన్నారు.

సహాయక (డిప్యూటీ) మినిస్టర్ పేర్లు ఇవి:

ఒకరు... మహేంద్రదేవ్, రక్షణ సహాయమంత్రి

రెండు.. తుపార్, మానవ వసరుల సహాయమంత్రి

ఒకసారి లిష్ట్ లో తుపార్ పేరు ఉండని నిర్ధారించుకున్నాక, అసలు అతడు పార్టీకి వచ్చాడా, లేదా అన్నది తెలుసుకోవాలని అలెక్స్ నిర్ణయించుకున్నాడు.

ముందుగా పార్టీ జరిగిన రోజు రిసెప్షనిష్ట్ దగ్గర, మెటల్ డిపెక్టర్ దగ్గర ఉన్నవారిని ప్రశ్నించాలనుకున్నాడు. అంతేకాక పార్టీకి వచ్చిన కొంతమందిని అడిగి తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

అయితే రిసెప్షనిష్ట్ ఉద్యోగం మానేసి వెళ్ళిపోయాడని తెలిసింది. ఎక్కడికి పోయాడా, ఎందుకు వెళ్ళిపోయాడో తెలియదు. ఇక ఏగిలింది మెటల్ డిపెక్టర్ ఇన్చార్జీ పంకజ్ నాథ్ ని కలిశాడు.

ఆశ్చర్యం... ఆ రోజు పార్టీకి వచ్చిన వారిలో తుపార్ లేడని తెలిసింది. పంకజ్ నాథ్ పొరబడ్డాడేమానని ఆ రోజు పార్టీకి వచ్చిన రీసెర్చ్ విద్యార్థులను అడిగాడు. వాళ్ళు కూడా అదే చెప్పారు.

అంటే ఆ పార్టీకి పిలుపు వచ్చినా తుపార్ వెళ్ళలేదు. అంటే తన అనుమానితుల జాబితాలో తుపార్ లేదు.

మరి ఇంకెవరు ఆ గుడ్డి అమ్మాయిని రేవ్ చేసింది? ప్రధాని అయితే తన అనుమానాన్ని తుపార్ మీదే వ్యక్తం చేసింది. కాని తుపార్ ఆ రోజు పార్టీకి రాలేదు.

ఐపియస్ అయిన అతడి సునిశిత మెదడు ఆలోచిస్తోంది. రిసెప్షనిష్ట్ ఎక్కడికి పోయాడు ? అతడి అడ్డసు ఎందుకని దొరకడం లేదు. ఎక్కడో ఏదో తిరకాను ఉంది. ఆ తిరకాను ఏమిటి? ఆ రోజు తుపార్ ఏమయ్యాడు? ఆ పార్టీ జరిగే సమయంలో తుపార్ ఎక్కడున్నాడు?

మరో గంట తర్వాత ఎంక్వయిరి చేస్తే తెలిసింది, తుపార్ ఆరోజు పార్టీ ఆఫీసులోనే ఉన్నాడని. అయితే సమయంలో తేడా కన్నిస్తుంది. తుపార్ తన ఆఫీసులోనే ఉన్నాడని. ఎనిమిదిన్నర దాకా ఆఫీసులోనే ఉన్నాడు. మరి ఆ కపిలవస్థ గెష్ట్పాన్ లోపల ఉన్న కళ్ళు లేని అమ్మాయిని చెరిచిందెవరు?

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది అతడికి తుపార్ కార్డ్ డ్రైవర్ గురించి. తుపార్ మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు సలీమ్ అనే డ్రైవర్ని నియమించుకున్నాడు. అతడి జీతభత్యాలన్నీ ప్రభుత్వమే చెల్లించేది.

ఇప్పుడెక్కడ ఆ సలీం? వెంటనే ఎంక్యుయిరీ మొదలు పెట్టాడు. మరో పొవగంట తర్వాత తెలిసింది సమాచారం అతడికి.

ఆ డ్రైవర్ సలీమ్ ఇప్పటికీ తుషార్ పర్సనల్ డ్రైవర్గానే ఉన్నాడని. అతడి కనుబోమ్మలు ముడిపడ్డాయి. ప్రభుత్వ డ్రైవర్ అతడు. అలాంటి అతడు ఇంకా ప్రభుత్వ సర్వీసులోనే ఉండకుండా ఆ జాబ్కి రిజైన్చెసి, తుషార్ దగ్గర పర్సనల్ డ్రైవర్గా ఎందుకు చేరాడు? బహుశా తుషార్ అతడికి రెండు, మూడు రెట్లు జీతం ఎక్కువ ఇస్తుండాలి లేదా తన రహస్యాలన్నింటిని కాపాడుకోవడం కోసం అతడిని తన పర్సనల్ డ్రైవర్గా ఉంచుకొని ఉంటాడు.

మరుణణం ఆ రోజు సలీమ్ ఎక్కడున్నాడో ఎంక్యుయిరీ మొదలుపెట్టాడు అలెక్స్ టాండన్.

ఆ రోజు సలీమ్ డ్యూటీకి రాలేదు. వంట్లో బాగోక ఇంట్లో వున్నాడని తెలిసింది.

మరో పది నిమిషాల తర్వాత న్యాధిభీలోని డ్రైవర్ అడ్రస్ తీసుకొని బయలుదేరాడు అలెక్స్ టాండన్.

ఇన్వెస్టోగేసన్ అతడికి చాలా ఇష్టమైన రంగం. ఆ ఇన్వెస్టోగేసన్ పడితే ఎన్ని గంటలైనా ఇట్టే గడిపేయగలడు. పైగా ఇన్వెస్టోగేసన్కి ఆదేశించింది దేశానికి సుట్టిం కమాండరైన ప్రథాని. అందుకే అతడే స్వయంగా మనుషులెవరినీ పెట్టుకోకుండా బయలుదేరాడు.

కారు డ్రైవర్ సలీం ఇంటిని సమీపిస్తుంది. అతడు కారుని దూరంగా ఆపి, సలీమ్ ఇంటికి స్వయంగా బయలుదేరాడు.

మరో నిముషం తర్వాత అతడు సలీమ్ ఇంటి ముందు ఉన్నాడు. సలీమ్కు పెళ్ళి కాలేదు. ఒక్కడే దూరంగా ఉంటున్నాడు. ఆ ఇంటి చుట్టూ ఇశ్శు కూడా లేదు.

తలుపు తట్టడు అలెక్స్. లోపలి నుండి ముప్పెట్ట సంవత్సరాల వ్యక్తి తలుపు తీశాడు. అతడే సలీమ్ అని అర్థమైంది అలెక్స్ టాండన్కి. తలుపు తీసిన వెంటనే తను లోపలికి ప్రవేశించి తలుపు గడియ పెట్టాడు.

దౌర్జన్యంగా లోపలికి వస్తున్న అతడిని చూసి సలీమ్ కంగారుపడ్డాడు. మరుణణం సలీమ్ చేయి ప్యాంటు జేబులోకి కదలబోయింది రివాల్వర్కేసి. కాని అంతకుముందే అలెక్స్ టాండన్ చేతిలో ప్రత్యక్షమైంది పిస్టల్.

“జాగ్రత్త! ఈ పిస్టల్ బులైట్ నీ నుదుటిని బ్రద్దులు కొడుతుంది. ఫలితంగా మెదడు ముక్కలు ముక్కలవుతుంది” అంటూనే మెరువు వేగంతో తన పిస్టల్ని అతడి కనితకు ఆనించి, అతడి జేబులోని రివాల్వర్ని తీసుకొని తన జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

అంత వేగంగా మనుషులు కదుల్కారని తెలియదు సలీమ్కి. అవతల వ్యక్తి మామూలు వ్యక్తి కాదని అర్థమైంది. అర్థమైన మరుక్కణం అతడి చొక్కాకు వ్రేలాడుతున్న ఐడి కార్డు మీద పడింది సలీమ్ దృష్టి.

“అలెక్స్ టూండన్”

ఎగ్గిక్కుయాటీవ్ డైరెక్టర్

సెంట్రల్ బ్యారో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్

ఒక్కసారిగా మొదలైంది భయం సలీమ్ నరనరాలలో. మెదడులో జౌరాబడ్డ ఆ భయం అక్కడ నుండి గుండెల్లోకి, అక్కడ నుండి కాళ్ళలోకి నిలువెల్లా ప్రాకింది. కాళ్ళు వణకసాగాయి.

“చెప్పు! నేనడిగిన ప్రశ్నలకు మర్యాదగా జవాబు చెప్పు. లేకపోతే నిన్ను చిత్రహింసలు పెట్టాల్సి వస్తోంది” అంటూ సలీమ్ని ఒక కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి తనతో పాటు తెచ్చిన బాణ్లోంచి నైలాన్ తాళ్ళతో కట్టేశాడు.

సలీం కళ్ళు భయంతో పెద్దవయ్యాయి.

“చూడు సలీమ్! నేను అడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానాలు సరిగ్గా చెప్పు. ఏమాత్రం తేడా వచ్చిందా ఇదిగో ఈ డైనమెట్ నీ కాళ్ళ దగ్గర ఉంచుతున్నాను. దానిని పేట్చేస్తాను. దాంతో నీ శరీరం ముక్కలు ముక్కలవుతుంది”

సిబిల అనడంతో సగం షాక్లో ఉన్నాడు సలీమ్. ఇక డైనమెట్ కాళ్ళ క్రింద పేలిస్తే తను జీవితంలో దేనికి పనికిరానన్న విషయం సలీమ్కి అర్థమైంది. అర్థమైన మరుక్కణం తల ఊపేశాడు చెబుతానన్నట్లు.

“కపిల వర్ధ దీవి తెలుసు కదా! ఆరు నెలల క్రితం ప్రొఫెసర్ ధనరాజ్ అక్కడ పాట్ ఇచ్చాడు”

సలీమ్ మెదడు వెనక్కి వెళ్ళసాగింది ఆ జ్ఞాపకాలను తెచ్చుకోవడానికి.

“అవును” తల అడించాడు సలీం.

“ఆ రోజు అక్కడికి మీ సార్ అంటే అప్పటి సహాయకమంత్రి తుషార్ వచ్చాడు కదూ”

సలీం కంఠం కదిలింది.

“ఆ రోజు మేము అసలు పార్టీకి వెళ్లేదు”

“ఇదిగో దీనితో డైనమైట్ పేలుస్తున్నాను. ఇప్పటికైనా నిజం చెప్పు”

“నిజం! ఆ రోజు... వెళ్లేదు” భయంగా కదిలింది సలీం కంఠం. అయితే అలెక్స్ సిగరెట్ లైటర్ని నిజంగానే డైనమైట్ దగ్గరకి తీసుకెళ్తున్నాడన్న విషయం అర్థం కాగానే అరిచాడు.

“నిజం చెప్పాను. కాల్చిధ్వని... ఫీజ్ సన్ను కాల్చిధ్వని...”

“గుడ్ బాయ్ అంటే అలా ఉండాలి” అని ఆ సిగరెట్ లైటర్తో సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు అలెక్స్.

“చెప్పు... ఆ రోజు ఏం జరిగింది?”

సలీం మాటల్లాడడం మొదలుపెట్టాడు. అలెక్స్ టాండన్ అతడి మాటలను తన సెల్ఫోన్లోని వీడియోతో రికార్డు చేయసాగాడు.

“ఆ రోజు నేను, తుషార్ సార్ పార్టీకి తొమ్మిదించికి బయలుదేరాము. కాల్ఫోనే తుషార్ సార్ బాగా మందు కొట్టాడు. మందు కొట్టినప్పుడల్లా తుషార్ సార్ నాతో చాలా చనువుగా మాటల్లాడుతాడు. ఆ రోజు కపివర్ధ దీవికి వెళ్ళేసరికి తొమ్మిదిన్నర అయింది. తుషార్ సార్కి పూర్తి మత్తు ఎక్కింది. ‘ఓరే సలీం! నాకు అమ్మాయి కావాలిరా. చూడరా ఎవరైనా దొరుకుతారేమో. నీకు లక్ష రూపాయలైన ఇస్తారా?’ అన్నాడు. కారు దీవిలో పార్టీ జరుగుతున్న ఎంట్లన్న దగ్గర ఆపాను. ‘చూస్తాను సార్! ఇది దీవి. ఇక్కడ పార్టీవారు తప్ప వేరే వారు ఎవరూ లేరు’ అని నేను మెటల్ డిపెక్టర్ దాటి లోపలికి వెళ్ళాను. దూరంగా దీపాల వెలుగులో పార్టీ జరుగుతోంది. పార్టీకి ఇవతల గెస్ట్హాస్‌లు కట్టబడి ఉన్నాయి. నేను ఒకో గెస్ట్హాస్ రూమ్‌ని దాటుతుండగా ఓ కళ్ళులేని అమ్మాయి కనిపించింది. నా అలికిడి వినిపించి ‘ఎవరూ తమ్ముడా’ అంది. దాంతో నాకు మొత్తం అర్థమైంది. నేను వెంటనే ‘నేను ఉదయ్యని! మీ తమ్ముడు ఫ్రెండ్‌ను. నిన్ను తీసుకు రమ్మని తమ్ముడు పంపించాడు’ అన్నాను. అమె నమ్మి నాతో వచ్చింది. నేను తిరిగి మెటల్ డిపెక్టర్ దగ్గరకు వచ్చాను. అప్పటికే మెటల్ డిపెక్టర్ దగ్గరున్న కాపలా మనిషి తాగి పడిపోయి ఉన్నాడు. నేను ఆమెని

మా కారు దగ్గరకి తీసుకెళ్తుంటే రిసెప్షనిస్ట్ చూశాడు. అయితే మినిస్టర్ గారి డ్రైవర్ నని తెలిశాక నోర్చూసుకుని కూర్చున్నాడు.

ఆ తర్వాత ఆ అమ్మాయిని మా బాస్ తుషార్ దగ్గరకు తీసుకెళ్నాను. ఆ అమ్మాయిని చూస్తేనే భాస్ కళ్ళు మెరిశాయి. ‘శభావ్! కళ్ళు లేని చక్కటి అమ్మాయిని తీసుకొచ్చావు. వెరైటీ అంటే ఇలా ఉండాలిరా’ అన్నాడు. నేను గర్వంగా “మినిస్టర్ గారికి తగిన టేస్ట్ సార్” అన్నాను. ఈ లోగా ఆ అమ్మాయికి విషయం అర్థమై అక్కడ నుండి పారిపోసాగింది. అయితే కళ్ళు లేకపోవడం వల్ల ఆ దీవిలో చెట్లువైపుకు పారిపోబోయింది. నేను, తుషార్ సార్ ఆమె వెంట పరిగెత్తాము. ఆమెను నేను బలవంతంగా పట్టుకొని క్రింద పడుకోబట్టి కాళ్ళూ చేతులు చెట్లుకు కట్టేశాను. తుషార్ సార్ రేవ్ చేశాడు. ఆ బలవంతంలో కొన వూపిరితో మిగిలిపోయింది. తుషార్ సార్ ఆమెను రెండుసార్లు మానభంగం చేశారు. రెండోసారి ఆమె జరిగిన తొకిస్తలాటలో ఆమె ఆఖరి క్షణాల్లో వుంది.

దాంతో నేను, తుషార్ సార్ భయపడ్డాం. అయితే తుషార్ సార్ మినిస్టర్ కావడంతో ఊపిరి పీల్చుకుని, ఆ అమ్మాయి కట్లు విప్పి గస్టహాస్‌లో దింపి రమ్మని చెప్పాడు. నేను దింపి వచ్చాను. ఎవరు చూడలేదు. రిసెప్షనిస్ట్ తప్ప. అతడికి తుషార్ సార్ పది లక్షలు ఇచ్చాడు. జరిగింది ఎవరికి చెప్పాడని, చెబితే చంపేస్తామని శ్రీలంకకి పంపించాడు. అక్కడ తనకు తెలిసిన వారితో మాట్లాడి అతడికి జాబ్ ఇప్పించాడు”

‘మైగాడ్’ తన జీవితంలో ఎన్ని మిస్టర్ కేసులు సౌల్య్ చేసిన అలెక్స్ టూండన్ సైతం ఆ క్షణం దిగ్రాంతికి లోనయ్యాడు.

అందుకేనన్నమాట తుషార్ ఆ రోజు పార్టీ లోపలికి రాలేదు. పార్టీలో తననెవరూ చూడలేదు. కాబట్టి వెంటనే ఆ అమ్మాయిని రేవ్ చేసి అట్టుంచి అటే ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. చూసే వారికి అసలు అతను పార్టీకి రాలేదన్న భ్రమ కలిపించాడు. దాంతో ఎంతసేపూ ఆ నలుగురు కేబినేట్ మినిస్టర్ల వైపే చూపు ఉంది. కాని ఇలా గోద చాటున దాగిన పిల్లి విషయం తనకు తెలియదు.

మరుక్షణం అలెక్స్ టూండన్ చూపులు సలీం వైపు కదిలాయ్. సలీం భయంతో వఱకుతున్నాడు.

“సార్ నిజం చెప్పేశాను సార్! ఇక నన్న వదిలెయ్యండి. ఇలా చెప్పిన విషయం తుషార్ సార్కు తెలిస్తే నన్న బ్రతకనీయడు” అంటూ ప్రాథేయపడసాగాడు.

అలెక్స్ దవడ కండరం బిగుసుకుంది. అసలు ఆ గుడ్డి అమ్మాయి రేవ్కి కారణం సలీమ్! ఆ రోజు ఆ అమ్మాయిని ఈ నీచుడు పట్టి తేకపోతే ఈ రేవ్ జరిగేది కాదు. ఇలాంటి వాళ్ళు బ్రతికి ఉండకూడదు.

మరుక్కణం అలెక్స్ టాండన్కి ప్రధాని మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి.

‘అలెక్స్! ఈ ఆపరేషన్లో ఎంత పెద్ద తలకాయలు అడ్డువచ్చినా లెక్కచేయకు. నీకు నేను పూర్తి అధికారాలు ఇస్తున్నాను. ఎంతమంది ప్రాణాలు తీయాల్సి వచ్చినా లెక్కచేయకు. ఇది చాలా కాన్సిడెన్సియల్ మ్యాటర్. మీపై వాళ్ళకెవరికీ నీవు బాధ్యత వహించాల్సిన అవసరం లేదు. నీవు నీ ఒక్కరికే జవాబుదారుడివి. చట్టాన్ని, న్యాయాన్ని లెక్కచేయకు. నిర్దాక్షిణ్యంగా వ్యవహరించు”.

మరుక్కణం అలెక్స్ చేతిలో సైలెన్సర్ ప్రత్యక్షమైంది. అది చూసి అరవబోయాడు సలీం.

అలెక్స్ చేతిలో సైలెన్సర్ తాలూకు గుళ్ళు సలీం అంగుటిలో దూసుకుపోయి భిరుం చేశాయి. నెత్తురు వరదలై పారుతుండగా సలీం తల వాల్సేశాడు.

మరుక్కణం అలెక్స్ టాండన్ బయటికి వచ్చాడు. దూరంగా ఆగిన కారు వైపు నడిచాడు.

మరో రెండు నిముఖాల తర్వాత కారు బయలుదేరింది ప్రధాని ఆఫీసుకేసి.

21

జడత్వం కోల్పోయిన దానిలో అలెక్స్ టాండన్నే చూస్తుండిపోయింది ప్రధాని సమీర.

అయిపోయింది! అంతా అయిపోయింది. తన వల్లనే ఆర్యచంద్ర జీవితం జీవితం నాశనమైంది. అతడి అక్క రేవ్కు గురై మరణించింది. తనకు కాబోయే భర్త వల్ల ఆమె మరణించింది. ఈ విషయం ఆర్యచంద్ర ఎలా తీసుకుంటాడు? జన్మ జన్మలకు తనను అసహ్యంచుకుంటాడేమో! అదలా ఉండనీ! ఎల్లండే తుషార్కు, తనకు పెళ్ళి! ఇప్పుడు తను ఈ పెళ్ళి వద్దనుకుంటే దేశంలోని ప్రజలు, రాజకీయ నాయకులు ఏమనుకుంటారు? పెళ్ళి చేసుకుంటే ఒక తంటా, పెళ్ళి వద్దనుకుంటే మరొక తంటా. అయినా అభం శుభం తెలియని ఓ కళ్లు లేని అమ్మాయిని రేవ్

చేసిన తుపార్ని తను ఎలా పెళ్ళిచేసుకుంటుంది? నెవర్... తను అతడిని చేసుకోదు. మరి ఇప్పుడేం చేయాలి?

అలెక్స్ ఆమె వంకే చూస్తున్నాడు నిశ్చబ్దంగా. ఆమె మానసిక పరిస్థితి అతడికి కూడా అర్థమైంది.

క్షణాలు గడుస్తున్నాయ్ ఆ ఉద్యేగంలోనే.

సమీర పెదాలు వణకుతున్నాయి. దవడ కండరం బిగుసుకుంటోంది. ఇంతకు ఇంతా తీర్చుకోవాలన్న కసి ఆమె మొహస్ని మరింత ఎర్రగా మారుస్తోంది. మెదడులో రక్త కణాలు వేగంగా పరుగెడుతున్నాయి.

ఆప్పుడు రూపుదిర్చుకుంది పథకం ఆమె మెదడులో. ఆ దుర్మార్గుల దురాగతాలకు తగిన శిక్షగా ఆమె మెదడులో ఓ ప్లాన్ రూపుదిర్చుకుంది.

మరుక్షణం ఆమె పెదవులు కదిలాయ్. తన పథకం తాలూకు ప్లాన్ని ఎలా అమలు చేయాలో తెలుపుతూ కదిలిందామె కంరం.

ఆ ప్లాన్ విస్తు అలెక్స్ టాండన్ నోరు పెద్దదైంది ఆశ్చర్యంగా. అయినా ప్రభుభక్త పరాయణదు కావడంతో నోరు విప్పకుండా తల వూపాడు.

“జాగ్రత్! ఈ పథకం నీకూ-నాకు మధ్య వుండాలి. మూడో కంటికి తెలియకూడదు. ముఖ్యాని ముఖ్యతోనే తీయాలి. ఈ విషయంలో ఎవరూ అడ్డుపడ్డా కేర చేయకు. నీకు పూర్తి అధికారాలు ఇస్తున్నాను”

“అలాగే మేడమ్” ఆమెకు సెల్యూట్ చేసి బయలుదేరాడు అలెక్స్.

“విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్...” కదిలింది సమీర కంరం.

“థ్యాంక్ యూ మేడమ్...”

‘కలుగులో ఉన్న ఎలుకను ఎలా బయటికి రాబట్టాలి?’ ఆలోచిస్తూ బయలుదేరాడు అలెక్స్ టాండన్.

ఆప్పుడు శబ్దం చేసిందతడి ఫోన్ ఏదో మెనేజ్ వచ్చినట్లుగా.

అంతకుముందే అతడు తన సిబిఱ ఏజంట్లకు ఫోన్ చేశాడు. సిటీలో దాగున్న ఏ పెరరిస్ట్ అడ్సెస్‌నైనా ట్రైన్ చెయ్యమని.

దాని ఫలితంగా ఓ సిబిప ఏజంట్ నుండి వచ్చింది మెసేజ్.

‘ప్రముఖ టైరరిష్ట్ అయ్యాబ్భాన్ దర్శన్ గంజీలో దాగి వున్నాడు. అతడి ప్లాట్ నెంబర్ 102’ అన్న మెసేజ్ కనిపించింది.

మరో అర్థగంటలో అతడి కారు దర్శన్ గంజీలో ఆగింది. మరో పది నిమిషాల తర్వాత అతడు టైరరిష్ట్ అయ్యాబ్భాన్ని జీవు ఎక్కించాడు. అతడి చేతులకు బేడీలు ఉన్నాయి.

అయ్యాబ్భాన్ మీద పది రేవేలు, ఇరవై మర్చు కేసులు ఉన్నాయి. రెండు బాంబుల దాడుల కేసులు ఉన్నాయి. అతడి తలమీద కోటి రూపాయల ప్రైజ్ మనీ ఉంది.

మరో అర్థగంటలో కారు తుషార్ ఆడే బ్యాడ్మెంట్ కోర్టుకు కొద్దిదూరంలో ఆగింది. అయ్యాబ్భాన్ సంకెళ్ళు తొలగించాడు అలెక్స్.

అయ్యాబ్భాన్ భయంగా చూశాడు అతడి వైపు. అలెక్స్ గురించి అతడు అంతకు ముందే విన్నాడు. తన అనుచరులు పది మందిని గత సంవత్సరం నడి బజారులో కాల్చి చంపాడు. నేరస్తుల దృష్టిలో అలెక్స్ అంటే సింహాస్వప్నం. అవతల వాడు ఎవరు, ఏమిటి అని చూడకుండా మెరుపు వేగంతో కాల్చి పారేస్తాడు. దానికి కారణం అలెక్స్ టూండన్ ఒంటరివాడు. పెళ్ళికాలేదు. తన వెనకాల ఎవరూ లేకపోవడంలో ప్రాణాలకు తెగించి నేరస్తులను పట్టుకొని చట్టానికి అప్పజెప్పాడు లేదా తనకు అధికారాలు ఉంటే నడిబజార్లోనే కాల్చి చంపుతాడు. అందుకే అతడిని గత ప్రభుత్వం ఓ అప్రధాన శాఖకు బదిలీ చేశారు. అయితే ప్రస్తుత ప్రధాని సమీర అలాంటి సామర్థ్యంగల ఆఫీసర్లను తిరిగి పిలిపించి అపరిమిత అధికారాలు కట్టబెట్టింది.

“చూడు” అయ్యాబ్భాన్ కేసి కదిలింది అలెక్స్టాండన్ “ఇప్పుడు టెన్నిస్ కోర్టు నుండి ఇంచికి బయలుదేరడానికి మాజీ మంత్రి తుషార్ బయటకు వచ్చి కారు ఎక్కుతాడు. అతడు కారు ఎక్కేలోపే నీవు పిస్తులతో కాల్చివేయాలి. దాంతో నిన్న నేను ఎలాంటి శిక్ష వేయకుండా పదిలేస్తాను లేదా నేను ఇక్కడికక్కడే చంపేస్తాను. ఏది నిర్ణయించుకుంటావో నిర్ణయించుకో”

అయ్యాబ్భాన్లో అనుమానాలు. తానెందుకు తుషార్ని చంపాలి? చంపకపోతే ఇతడు తనను చంపేస్తాడు. దాని బదులు తుషార్ని చంపేసి ఇతడికి కూడా దొరకకుండా అటువైపు నుండే పారిపోతే సరి అనుకున్నాడు.

ఆ ఊహ కదలిన ఆయూబ్భాన్ తల వూపాడు తుషార్ని చంపడానికి.

తుషార్ బ్యాట్మింటన్ ఆట ముగించుకొని బయటకు వచ్చాడు.

ఆయూబ్భాన్ పిస్తల్ తీసుకొని అతని వైపు బయలుదేరాడు. తుషార్ బాటీగార్టులు తుషార్ ముందు నడుస్తున్నాడు.

సరిగ్గా అప్పుడు...

మెరుపు వేగంతో కదిలింది ఆయూబ్భాన్ చేతిలో పిస్తల్. ఆ గుండు రెప్పపోటు కాలంలో దూసుకెళ్ళి తుషార్ గుండెని చీల్చుకుంటూ పోయింది.

అనుచరులు అలర్ట్ అయ్యేలోపు ఆయూబ్భాన్ చేతిలో పిస్తల్ మరోసారి నిప్పులు కక్కింది. ఈ సారి గుళ్ళు తుషార్ మెదడుని చీల్చుకుంటూ లోపలికి ప్రవేశించాయి. తుషార్ మెదడు బ్రద్దత్తె సెరిబ్రమ్ బయటకు వచ్చింది.

మెరుపులా జరిగిన దానికి దిగ్రాంతిలో వన్న తుషార్ అనుచరులు అప్పుడు అలర్ట్ అయ్యారు... పిస్తల్ పేళ్ళి పారిపోతున్న ఆయూబ్ భాన్ వైపు ఏక 47 రైఫిళ్ళతో కాల్చారు అనుచరులు.

ఆ గుళ్ళు ఆయూబ్భాన్ శరీరాన్ని జల్లెడ చేశాయి. “ఎ...” అనుకుంటూ క్రింద పడిపోయాడు.

అదే సమయంలో ఇద్దరు అనుచరులు తుషార్ వైపు పరుగెత్తుకు వెళ్ళారు హోస్పిటల్కి తీసుకెళ్ళామని. అప్పటికే తుషార్ శరీరంలో ఊపిరి ఆగిపోయింది.

ఒక కళ్ళలేని కభోదిని కామించి, ఆ విషయాన్ని దాచి, ఈ దేశపు ప్రధానిచే చేపడదామని హైన్ వేసిన తుషార్ ఆఖరికి తన ప్రాణాలు తానే పోగొట్టుకున్నాడు.

అదే సమయంలో ఆయూబ్భాన్ ఊపిరి సైతం ఆగిపోయింది.

మరుక్కణం అక్కడ పోలీసులు, న్యూన్ పేపర్, టీవీ చానళ్ళ విలేఖరులు వ్యాసు వస్తున్న శబ్దం విన్చించింది. ఆ వార్త స్టేడియం బయట కాపు కాస్తున్న విలేఖరులకు చేరడం, పోలీస్ స్టేషన్కుడా స్టేడియం ప్రక్కనే ఉండడం వల్ల పోలీసుల జీవులు, టీవీ చానళ్ళ అక్కడ చుట్టుముట్టాయి.

జరిగిందంతా దూరం నుంచి చూసిన అలెక్స్ ఆ హడావుడిలో అక్కడ నుండి ప్రక్కకు తప్పుకున్నాడు నిశ్శబ్దంగా. శత్రుశేషం ముగిసోయినందుకు అతడికి తృప్తిగా ఉంది.

అందుకే తన సెల్లలో ప్రధానికి మెసేజ్‌ని పంపాడు.

“ఆపరేషన్ స్కైన్సప్టల్” అంటూ.

జరిగిందంతా తెలిసిన దేశం గగ్గోలెత్తిపోయింది. ప్రధాని కాబోయే భర్తని మర్దన చేస్తే ఈ దేశంలో సామాన్యాలకురక్షణ ఏమిటని ప్రతిపక్షాలు నలదీశాయి.

టీవీ చానళ్ళు క్షణ క్షణానికి మర్దన జరిగిన దృశ్యాలను పదే పదే ప్రకటిస్తున్నాయి. తుపార్ భౌతికకాయాన్ని నిరంతరాయంగా చూపిస్తున్నాయి. దానితోపాటు అప్పుడప్పుడు ఆయూబ్భాన్ మృతదేహాన్ని సైతం ప్రదర్శిస్తున్నాయి.

టీవీ చానళ్ళు ఆ రాత్రి నిరంతరాయంగా ఆ సంచలన వార్తలని ప్రదర్శించాయి. ఇప్పుడు ప్రధాని పరిస్థితి ఏమిటని ఒక ఛానల్, ప్రధాని-తుపార్ పెళ్ళి ఫోటోలు, ఆ ప్రక్కనే తుపార్ భౌతికకాయం చూపిస్తూ మరో చానళ్ళు పోటీపడ్డాయి. మరో ఛానల్ అయితే పార్టీ భీఫ్ ఇంటికి ఫోకస్ చేసి, కొడుకు పార్టీవ దేహం ప్రక్కనే విలపిస్తున్న సిన్మాని పదే పదే చూపిస్తుంది.

మరో గంటలో ప్రధాని కార్యాలయం నుండి అధికారిక వార్త వెలువడింది.

‘విల్యూండి జరిగే ప్రధాని వివాహం కొన్నిల్ అయింది’ అని.

ఆ వార్త తెలిసిన పత్రిక విలేఖరులు, టీవీ చానళ్ళు ప్రధాని ఇంటికిసి బయలుదేరాయి. కానీ ప్రధాని ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఎవరిని కలుసుకునే పరిస్థితుల్లో లేరని ఆమె అధికార ప్రతినిధి రాధేశ్యం బయటకొచ్చి తెలియజేశారు.

22

“మామూలుగా అయితే చట్టం, కోర్సులు అంటూ కొన్ని సంవత్సరాలు పడుతుంది. దాంతో నేరస్థడు బెయిల్ మీద కొన్ని సంవత్సరాలు బయటే స్వేచ్ఛగా తిరుగుతాడు. ఈ లోపు ప్రభుత్వం మారిపోతుంది. నేరస్థల మీద కేసులు వీగిపోతాయి. నేరస్థలు రొమ్ము విరుచుకొని తిరుగుతారు. ఈ గౌడవంతా లేకుండా ముల్లని ముల్లతోనే తీయాలనుకొని ఇలా చేశాను...”

ప్రధాని సమీర ఫోన్‌లోంచి పదాలు ఆర్యచంద్రని చేరుతున్నాయి.

తిరిగి సమీర పెదాల్లోంచి పదాలు కదిలాయి.

“ఐ యామ్ సారీ ఆర్యా! నీ అక్కని చంపిన వారిని నీకు స్వయంగా పట్టించలేక పోయాను. నేనే చట్టాన్ని చేతిలోకి తీసుకొని దోషులను శిక్షించాల్సి వచ్చింది. ఎందుకంటే ఈ లోగా దోషులు పారిపోయే ప్రమాదం ఉంది. లేదా సాక్షులు తారుమారు చేయవచ్చు. కనీసం వాడిని పట్టించలేకపోయినా రూపుమాపేశానన్న ఆనందం నాలో ఉంది...”

ఆర్యలో ఇక నిశ్చేషింపుత. షాక్ నుండి తేరుకోలేనట్లుగా నిశ్చబ్దం. కథ ఎటు తిరిగి ఎటు వెళ్తుందో అర్థం కావడం లేదు ఆర్యతేజకు.

మళ్ళీ కదిలింది సమీర కంఠం. “నిజానికి నీ మీద కసితో ఏదో అధికారం కావాలన్న కోరికతో ఈ ప్రధాని పదవిని అంగీకరించాను. కానీ అదే ప్రధాని పదవి - తుషార్ లాంటి వాడి కుహన రాజకీయ నాయకుడిని మట్టుపెట్టడానికి పనికి వచ్చింది. నిజం చెప్పాలంటే అలాంటి గోముఖ వ్యాఘ్రులను రూపుమాపాలంటే అంతకంటే పెద్ద పదవి ఉంటేనే వీలవుతుంది. ఆర్యా! నీవు ఈ విషయంలో వ్యక్తిగతంగా పగ తీర్చుకుంటే అది చట్టరీత్యా నేరం అవుతుంది. అదే ఓ పోలీన్ ఆఫీసర్ చేస్తే చట్టబద్ధం అవుతుంది. టెర్రిరిస్టులు అంటే బాంబులు పెట్టివారు, మనుషుల్ని చంపేవారే కాదు. తుషార్ లాంటి క్రిమినల్ బ్రైయిన్ వున్న వాళ్ళు కూడా టెర్రిరిస్టులే! అలాంటి టెర్రిరిస్ట్స్ నీ మరో టెర్రిరిస్ట్ చేత చంపించడం న్యాయం కూడా! అలా చంపించాలంటే పెద్ద పదవి కావాలి! ఈ ప్రధాని పదవి వల్ల నేను చేసిన పనులలో ఇదే ఉత్తమమైన పనని నా మనస్సాణ్ణి చెబుతోంది. అది చాలు నాకు. నేనేం చేసినా చేయకపోయినా అదొక్కటి చాలు. కరుడు కట్టిన ఒక దుర్మార్గుడిని అంతం చేశానన్న తృప్తి ఒకటి చాలు. ఇక ఈ ప్రధాని పదవి ఉన్నా, లేకపోయినా ఒకటే...”

అమె మాటలు ఒక్కొక్కటి ఆర్య గుండెని తూటు పదేస్తున్నాయి. నిజమే! అమె చెప్పున్నదంతా సత్యమే! తన కాబోయే భర్త అని కూడా చూడకుండా అతడని మట్టు పెట్టించింది ఎంతగా ఎదిగిపోయిందామె. ఒకనాడు కపిలతీర్థ వద్ద ఓ మామూలు అడ్డినిప్పేటర్గా వున్న అమె నేడు భారత ప్రధానిగా ఎంతగా ఎదిగిపోయింది. ముల్లుని ముల్లుతోనే తీయాలని తనంతట తానే తన అక్కని రేవ్ చేసిన వారిని కనిపెట్టి గుట్టు చప్పుడు కాకుండా హతం చేయించింది. హ్యాట్సాఫ్ టు హర్స!

“ఆర్యా! ఆర్ యూ దేర్క?” సమీర పలకరింపుతో ఈ లోకానికి వచ్చాడు.

“ఉన్నాను సమీరా! ధ్యాంక్స్! నా అక్కని రేవ్ చేసిన వారిని నిర్దాక్షిణ్యంగా హతం చేయించావు. నాకు నీవు చేసిన సహాయానికి ధన్యవాదాలు...”

“ఆర్య! “ఆమె గుండె గొంతుకలో కొట్టమిట్టాడుతోంది” ఒకప్పుడు మనం ప్రేమికులం. ఇప్పుడు నాకు ఎవరూ లేరు. నీకు ఎవరూ లేరు. నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే ఓ లవ్ యూ...”

ఆర్యలో షాక్ తిరిగి. ఇన్నాళ్ళ తర్వాత ఆమె తనను ప్రేమించానంటుంది. తామిద్దరి జీవితాల్లో ఎన్నో మలుపులు. తనని ప్రేమించింది, దేఖించింది. వేరే వ్యక్తితో ఎంగేజ్మెంట్ జరిపించుకుంది. తిరిగి తనని ప్రేమిస్తున్నానంటుంది. అది సాధ్యమేనా?

అతడలూ ఆలోచనల్లో వుండగానే ఆమె కంరం కదిలింది.

“ఆర్య! జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇక మనకు ఈ ప్రపంచంలో ఆత్మియులు ఎవరూ లేరు. నాకు నీవు, నీకు నేనే ఆత్మియులం...”

ఆర్య తనలో తాను అనుకున్నాడు ‘తప్ప సమీర! నాకు ఓ ఆత్మియురాలు ఉంది. ఎవరూ లేరనుకోవడం పొరబాటు’.

అటువైపు నుండి సమీర కంరం ఉత్సాహంగా కదులుతోంది.

“ఆర్య! నా చేతిలో ప్రధాని పీరం ఉంది. నీ చేతిలో వండర్ మిషన్ ఉంది. ఆ వండర్ మిషన్ సహాయంతో నన్ను నీవు ఎన్నోసార్లు విపత్సర పరిస్థితుల నుండి కాపాడావు. ఇప్పుడు నీ వండర్ మిషన్, నా ప్రధాని పదవి కలిస్తే ఈ ప్రపంచంలో ఏ శక్తి మనల్ని విడదీయలేదు...”

ఆర్య వింటున్నాడు. ఆమె మనసేమిటో అర్థమవుతోంది.

“ఆర్య! నా తప్పులను నేను ఒప్పుకుంటున్నాను. ఇకనైనా మనిద్దరం ఒకట్టి ఈ దేశాన్ని పాలిధ్యం. ఈ ప్రజలను పీడితుల నుండి రక్షిధ్యం. ఈ దేశ సౌభాగ్యానికి, సంస్కృతికి కృషి చేధాం. నా చేయి పట్టుకొని నడవడం నీకు ఇష్టమే కదా”

ఆర్య ఇంకా షాక్ లోనే ఉన్నాడు. అతడి స్థితిని కనిపెట్టినట్టుగా అవతల నుండి సమీర కంరం కదిలింది.

“ఓకే ఆర్య! నీవు ఇంకా నీ అక్కని చంపిన వాడి షాక్ నుండి కోలుకున్నట్లు లేదు. నేను చెప్పిన ప్రపాజల్ ఆలోచించు చెప్పు. ఇప్పుడు కాదు, ఒకటి రెండు రోజులు సమయం తీసుకో. అప్పుడే ఆలోచించి చెప్పు తొందరేం లేదు. ఓకేనా?”

“ఓకే సమీరా! బై గుడ్ నైట్”

“బై... సీ యూ ఆగైన్”

అది జరిగిన మరో గంట తర్వాత -

దాక్షాయణికి అతడు ఫోన్ చేశాడు.

“దాక్షాయణి! నాదాకా తీసుకురాకుండానే సమీర తనంతట తానే - నా అక్క జీవితాన్ని పొడు చేసిన తుషార్ని చంపించేసింది....” అంటూ జరిగిందంతా వివరించాడు.

“చాలా మంచి పని చేసింది...” మెచ్చుకుండి దాక్షాయణి “అలాంటి దుర్మార్గులకు అదే సరైన శిక్ష కూడా! ఏది ఏమైనా నేటితో మీ పగ తీరిపోయింది..”

“పగ తీరిపోయింది. కాని మరో సమయ ప్రారంభమయ్యాంది. సమీర మళ్ళీ నన్న ప్రేమిస్తున్నాను, పెళ్ళి చేసుకుందామని ప్రపోజల్ పెట్టింది...”

అవతల వేపు నుండి దాక్షాయణి నిస్తేజంగా వింటోంది. ఆమె మనసులో ఏముందో తెలియడం లేదు ఆర్యకి.

మరో క్షణం తర్వాత కదిలింది దాక్షాయణి కంరం.

“చేసుకోండి!! ఆమె దేశానికి ప్రధాని. ఈ దేశంలో ప్రతి ఆడపిల్ల కోరుకునే లక్షణాలన్నీ ఆమెలో ఉన్నాయి. పైగా ఇన్నాళ్ళ తర్వాత....”

“ఎంత తేలికగా చెపుతున్నాను దాక్షాయణి! ఇలా మాటి మాటికి మనసులు మార్చుకోవడమంటే నేనేమైనా మనిషినా, వండర్ మిషన్ ననుకుంటున్నావా?”

“అన్నట్లూ వండర్ మిషన్తో పని అయిపోయింది కదా! ఇంకెందుకు అది. దానిని తీసి బయట పారెయ్యండి.... అదొక ప్రాణం లేని యంత్రం కదా!”

“అదేమిటి దాక్షాయణి” విస్యుయం ఆర్యలో “ఆ వండర్ మిషన్ సహాయంతో దేశాన్ని ఇంకా సస్యశ్యామలంగా చేద్దామని సమీర అంటోంది. నీవేమో అదొక పనికిరాని యంత్రంలా భావిస్తున్నారు”.

“మనిషి జీవిత లక్ష్యం ఏమిటి?” సూటిగా ప్రశ్నించింది దాక్షాయణి.

“సుఖంగా బ్రతకడం”

“అవునా! ఆ సుఖంగా ఎలా బ్రతుకుతాము? కష్టపడి సంపాదించడం ద్వారా! అవునా, అలాంటప్పుడు వండర్ మిషన్ ద్వారా అన్ని ఆయాచితంగా పొందుతుంటే మనిషి ఇంకా ఏం కష్టపడతాడు? ఎక్కడ బంగారం దొరుకుతుందో, ఎక్కడ పెట్రోలు దొరుకుతుందో అన్ని దానిలో చూస్తూ ఉంటే ఇంకా మనిషి ఏం కష్టపడతాడు?

అన్నీ ఆయాచితంగా దొరుకుతుంటే మనిషి పని తిని కూర్చోవడమేగా! అది మనిషి ధైయం కాదు కదా!

ఇంకో విషయం - మనిషి జీవితానికి పైవసీ చాలా అవసరం. ప్రతి మనిషి తనకంటూ ఓ పైవసీని ఏర్పాటు చేసుకుంచాడు. అది లేక బ్రతుకులు బహిరంగమై జీవితాలు భిద్రమైపోతాయి. సృష్టికర్త ప్రతి మనిషికి ఎంతో అందమైన జీవితాన్ని ప్రసాదించాడు. ఘలానా ఇంట్లో ఘలానా వ్యక్తి ఏం చేస్తున్నాడో అని అనుక్షణం వాచ్ చేస్తుంటే జీవితానికి భద్రత ఏముంటుంది?

మన ఇంట్లో మనం స్వేచ్ఛగా కూర్చోలేం పని చెయ్యలేం. బాత్రూమ్కెళ్ళాలన్నా, లైఫ్ పార్ట్నర్స్‌తో మైధునంలో పాల్గొలన్నా ప్రతిక్షణం భయపడుతూ ఉండాల్సిందే. ఇప్పటికే సిసి కెమెరాల ద్వారా మనిషిని యంత్రంలా తయారు చేశారు. ఇక దానికి అద్వాన్స్ వెర్సన్ అయిన వండర్ మిషన్ ద్వారా మనుషులంతా యంత్రాల్లా, రాబోర్ట్లా తయారుచేస్తారు. మనిషి జీవితాల్లో స్వేచ్ఛత, ఆర్థత అనేవి వుండవు. ఆధునిక టెక్నాలజీ ఇప్పటికే దేశాన్ని అధోగతికి తీసుకెళ్ళింది. విద్యార్థుల దగ్గర నుండి వృద్ధుల దాకా పనిపాటులు మానేసి సెల్లోకే ఉత్తరాలు, మాటలు, ఫోటోలు, పాటలు, ఆఖరికి వీడియోలు, సినిమాలు చూస్తున్నారు. అలాంటిది మీరు కనిపెట్టిన వండర్ మిషన్ ఈ ప్రపంచాన్ని మరింత జడత్వహినులుగా, నీరసంగా తయారుచేస్తుంది.

నిజానికీ మీరు కనిపెట్టాల్సింది వండర్మిషన్ కాదు. ఆడవారి మనసుల్లో ఏముందో కనిపెట్టే యంత్రం కావాలి. దాని వల్ల మధ్య తరగతి మహిళలు మగవారి ఆధిపత్యం క్రింది ఎలా నలిగిపోతున్నారో తెలుస్తుంది. దానివల్ల అవతల మనసుల్లోని భావాలు బహిర్భూతమవుతుంటే ఇతరులు కొద్దిగానైనా చలించే అవకాశం ఉంది. నిజానికి వండర్మిషన్ ఉండాల్సింది సిబిఐ, పోలీస్ దగ్గర మాత్రమే! అంతేకాని ఇంటర్నెట్లా ప్రతి ఇంట్లో కాదు!”

‘మైగాడ్!’ ఆర్యలో దిగ్రాంతి. వండర్ మిషన్ని దాక్కాయణీ ఎంతగా విశ్లేషించింది. ఆమెలో ఇంత విశ్లేషణ శక్తి ఉందని తానెప్పుడూ అనుకోలేదు.

అప్పుడు కదిలిందా అనుమానం ఆర్యలో.

“దాక్కాయణీ! మరి ఇన్నాళ్ళూ ఆ వండర్ మిషన్ని నా విషయంలో ఎందుకు సహార్థ చేశావు?”

“మీ పగ తీరడం కోసం! మీ ఆశయం నెరవేరడం కోసం. కేవలం ఒక ప్రత్యేక ఆశయం నెరవేరడానికి తప్ప దానిని జీవితాంతం నేను సహార్థ చేయలేను...”

“అది కాదు దాక్కాయణీ! వండర్ మిషన్ ద్వారా మనం కోట్లు కోట్లు సంపాదించవచ్చు కదా”

“అలా మిషన్ల ద్వారా సంపాదించే కోట్లు మనిషి మనుగడకు అచ్చిరావు. నాకు ఇష్టం లేదు కూడా. నా ఉద్దేశంలో వండర్ మిషన్ లేకుండానే మనం కష్టపడి, ఆ ఫలాన్ని సంతోషంగా అరగించాలి తప్ప అప్పనంగా, తేలికగా వచ్చి పడే డబ్బుతో గడిపే బ్రతుకు జీవితం కాదు”

“అంటే వండర్ మిషన్తో వచ్చే నన్ను నీవు చేపట్టవా?”

“మిమ్మల్ని మిమ్మల్నిగా చేపడతాను కాని వండర్ మిషన్తో కాదు. నా రుష్టిలో ఆర్య అంటే నా భర్త. అంటే డబ్బు తేలికగా సంపాదించే యంత్రం కాదు. మిమ్మల్ని మిమ్మలుగా ప్రేమించాలి తప్ప డబ్బు, ఆస్తి, అంతస్తు, పొజిషన్తో కాదని నా అభిప్రాయం.

నిశ్చేషుత ఆర్యలో. దాక్కాయణీ ఎంతగా ఎదిగిపోయింది. రోజురోజుకు ఆమె వ్యక్తిత్వం ఇంతింతై అన్నట్లుగా పెరిగిపోతోంది.

“ధాంక్స్ దాక్కాయణీ! నా జీవితంలో నేనాక కీలక నిర్ణయం తీసుకోవాలను కున్నాను. నీ మాటలతో నేను ఎటువైపు వెళ్ళాలో నిర్ణయించుకున్నాను. ధాంక్స్...”

ఉపసంహరం

సమీరకు ఉద్దేశ్యంగా ఉంది. ఆర్య నుండి వచ్చే నిర్ణయం కోసం ఆమె చకోర పక్కిలా ఎదురుచూస్తోంది.

తన జీవిత కాలంలో అంత టెస్సన్ ఎప్పుడూ పడలేదు. ఆర్యంటే ఆమెకు క్షణక్షణానికి ప్రేమ పెరిగిపోతుంది. ఆర్య సహృదయం అర్థమైన ఆమెకు అతడి మీద ఆరాధన భావం నిమిష నిముఖానికి పెరిగిపోతుంది. అతడు తన పక్కనుంటే చాలు, ఎన్ని శక్తులు ఎదురైనా జయించవచ్చు. తనకూ, అతడికి అంతస్తులు, పొజిషన్లో తేడాలు ఉండవచ్చు. కాని భావాలు ఎన్నో అయిన హృదయాలు ఒకటే అన్నట్లుగా తామిద్దరూ తేలికగా కలిసిపోగలరు.

సమయం గడుస్తోంది. క్షణాలు నిమిషాలుగా, నిముషాలు గంటలుగా పరిణామం చెందుతున్నాయి. ఆర్య ఫోన్ కోసం ఆత్రుతగా ఎదురుచూస్తోందామే. ఆర్య ఇ-మెయిల్ కోసం కంప్యూటర్ ని పదే పదే వెతుకుతోంది.

సరిగ్గా రాత్రి పదకొండు గంటలయ్యాక... కంప్యూటర్ లో బీప్ శబ్దం వచ్చింది. వేగంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెలతో ఆమె కంప్యూటర్ కేసి చూసింది.

ఆర్య నుండి మెయిల్

ఆమె హృదయం ఆనందంతో ఉప్పుంగిపోయింది. శరీరంలో పరవశంతో నాట్యం చేస్తోంది.

ఒక్కదుటున ఆమె మౌనంతో ఆ మెయిల్ ని ఓపెన్ చేసింది.

సమీరా,

ఇన్నాళ్ళా పగ తీర్చుకోవడం కోసం అపోంగాత్రులు వ్రమించాను. నేడు అది తీరిపోయింది.

దాంతో నాకు ఈ ప్రపంచం మీద, మనుషుల మీద విరక్తి పుట్టింది. ఇప్పటికే నేను బాగా అలిసిపోయాను.

ఒకప్పుడు నేను నిన్ను మనసా, వాచా ప్రేమించాను. కాని మీ తండ్రి కొట్టిన దెబ్బకు నా జీవితమే చెల్లాచెదురయ్యాంది. నన్ను ప్రాణప్రదంగా చూసుకొనే ఒక్కగానొక్క అక్క చనిపోయింది.

నాకు జరిగిన అన్యాయాన్ని నీకు చెబుదామని ప్రయత్నిస్తే నీవు చీదరించుకున్నావు. నన్ను అసహ్యించుకున్నావు. ఆభరికి నీ సెక్యూరిటీటో నన్ను చిత్రపీంసలు పెట్టించావు అయినా అవేం పట్టించుకోలేదు నేను.

నీవు ప్రధాని అయ్యాక నీవంటే పడని శక్తులు నీ మీద దాడి చేయడానికి ప్రయత్నించాయి. తండ్రి లేని అమ్మాయిని... వంటరిగా బ్రతుకూడిస్తున్న నిన్ను ఆ స్థితిలో వదిలెయ్యకూడదని ఫోన్ వండర్ మిషన్ సహాయంతో నిన్ను ఎన్నోసార్లు కాపాడాను. దానికి కారణం నీ మీద నాకు ఇంకా ప్రేమ మిగిలి ఉండడమే.

కాని.... ఎప్పుడైతే తుపార్టో ఎంగేజ్మెంట్కు ఒప్పుకున్నావో ఆ రోజ్ నా మనసు విరిగిపోయింది. అంతేకాదు, ఆ సమయంలో ఫోన్ చేసిన నన్ను హేళన చేశావు. తుపార్టో పోలిస్తే నాకు అస్తి అంతస్తులు, స్టేట్స్, అధికారం... ఏది లేదని

అవహేళన చేశావు. ఆ రోజే నా మనసు పూర్తిగా పగిలిపోయింది. నీమీద ప్రేమ తునాతునకలైపోయింది. ఒకసారి మనసు పగిలిపోతే, మళ్ళీ అతుకోడు కష్టం.

అందుకే నీ ప్రేమని నేను అంగీకరించలేకపోతున్నాను. ఐయామ్ సారీ సమీరా! నా పగ జీవితంలో, నా వంటరితనంలో నాకు చేయాతనిచ్చిందో యువతి.

అమె నీలా ప్రధాని కాదు, అంతగా ఆస్తి, అంతస్తు ఉన్న యువతి కాదు. నీలాగే నా వండర్ మిషన్ని ఆశించి వచ్చే అమ్మాయి కాదు. నన్ను నన్నుగా ప్రేమించడానికి ముందుకొచ్చి సాధారణ యువతి. ఆ అమ్మాయి చేయి పట్టుకొని ముందుకు నడవడానికి నేను మానసికంగా సిద్ధం అయ్యాను.

ఇదంతా నీ మీద కోపంతో చేయడం లేదు. మొదట్టుంచి... అంటే నా ప్రారంభం నుండి అమె నాతో భావాలు పంచుకుంది. మానసికంగా అలసిపోయిన నాకు స్వాంతన చేకూర్చింది. నాకేం కావాలో అలా అన్ని రకాలుగా తనను తను తేలికగా మార్చుకునేది. నిజానికీ ఆమె తుషార్ లిప్ మూవ్మెంట్ని బట్టి అతడు దోషి అని తేల్చింది. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే తుషార్లాంటి వాడి అసలు స్వరూపం కనిపెట్టడానికి, నా అక్క మరణానికి కారకులైన వారిని ఆమె తన అద్భుత పటిమతో కనిపెట్టింది.

ఐయాం సారీ సమీరా! నిన్ను మళ్ళీ వంటరిగా వదిలేస్తున్నందుకు ఈ ప్రపంచంలో.

అయితే నీ శ్రేయోభిలాషిగా, మాజీ ప్రేమికుడిగా నీకో కానుకని వెళ్తున్నాను. అదేమిటో తెలుసా? నేను రాత్రింబవళ్ళ కనిపెట్టిన, వండర్ మిషన్ని నీకు ప్రేమతో ఇచ్చి వెళ్తున్నాను.

ప్రేమ ఎప్పుడూ త్యాగాన్ని కోరుకుంటుంది. అందుకే వండర్ మిషన్ని ప్రేమ కానుకగా ఇచ్చి నిప్పుమిస్తున్నాను. నేను ఉన్నా లేకపోయినా వండర్ మిషన్ నీకు బాగా ఉపయోగపడుతుంది. ఆ వండర్ మిషన్ ఫార్ములాని, సాష్టవేర్ని ఈ ఇ-మెయిల్తో పంపిస్తున్నాను. ఇక పాలించు ఈ దేశాన్ని! తరతరాలుగా నీ ప్రజల్ని మెప్పించి చరిత్రలో సమర్థురాలైన ప్రధానిగా నీవు పేరు తెచ్చుకోవాలని నా ఆశ.

ఇక నేను నీకు మళ్ళీ కనిపించను. వండర్ మిషన్ లేని నేను ఎలా బ్రతుకుతానో అన్నదే నీ సందేహం కదూ! నేను ఏ కాలేజీలో పాఠాలు చెప్పుకున్న ఎంతో కొంత డబ్బు వస్తుంది. నాతో కూడా వచ్చే అమ్మాయి కూడా తన కొచ్చిన సంగీతం,

చిత్రలేఖనంతో పదిమందికి ఆలంబన చూపిస్తానని చెప్పింది. ఆ చిరు సంపాదన చాలు మా ఇద్దరికి.

అన్నట్లు నా కోసం వెతికే ప్రయత్నం చేయకు. నేను వండర్ మిషన్ సైతం అందని దూరతీరాలకు వెళ్తున్నాను. బ్రతికినన్నాళ్ళు ఆక్కడే బ్రతికి తనువు చాలిస్తాను. ఈ అభాగ్యుడి కోసం ఆరాటపడవద్దు.

గుద్దొచ్చి... మళ్ళీ కలుసుకుండాం... వచ్చే జన్మలో.

నీ

అర్య

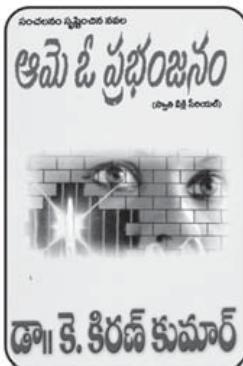
ఒక సాధారణ పౌరుడిగా జన్మించి, ప్రపంచ ప్రభ్యాతి గల వండర్ మిషన్‌ని కనిపెట్టి, తుదకు తిరిగి సాధారణ పౌరుడిగా దూరతీరాలకు వెళ్లిపోతున్న ఆర్య కోసం సమీర కళ్ళల్లో రెండు నీటి బొట్లు వెలువడ్డాయి.

‘ఒకే ఆర్య! ఈ జన్మలో నీలాంటి సుగుణాల రత్నాన్ని జారవిదుచుకున్నాను. నాకు మరుజన్మ అంటూ ఉంటే అది నీకే ఆర్య’ అనుకొని కళ్ళ నీళ్ళు తుడుచుకుంది.

(అయిపోయింది)

డా. కె. కిరణ్కుమార్ రాస్టర్ మరో అత్యంత స్నేహిత నవల

“ఆమె ఓ ప్రభంజనం”

రు. 80/-

తన భర్తని చంపిన వ్యక్తుల మీద పగ తీర్చుకోవడానికి ఆమె హైకింగ్‌ని నేర్చుకొంది. ముందుగా బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థని స్తంభించింది. ఆ తర్వాత స్టాక్ మార్కెట్ ఆర్థిక వ్యవస్థని స్తంఖింపజేసింది. ఆ తర్వాత సెల్ఫోన్లు, బీవీలు, కంప్యూటర్లు, ఇంటర్నెట్లు పనిచేయకుండా చేసే ప్రయత్నం కొనసాగించింది. ఆమె ధాటికి ఆర్థిక మంత్రి, ఐటి మినిస్టర్ రాజీనామా చేయాల్సి వచ్చింది. అయినా ఆమె లొంగలేదు. తన భర్తని చంపిన జ్ఞానమానిని పట్టించేదాకా ఆ ప్రభంజనాన్ని కొనసాగిస్తానని ప్రతిని బూనింది.

అప్పుడు ప్రధాని ఏం చేశారు? ఆమె అట కట్టించాడా? లేదా ఆమె సెల్ఫోన్లను స్తంఖించే యత్నాన్ని సఫలం చేశాడు? విఫలం చెందాడా? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం కోసం సంచలన నవల ‘ఆమె ఓ ప్రభంజనం’ చూడండి.

వివరాలకు:

శ్రీ వైభవ పట్లికేషన్స్

102, దివ్యసాయి అపార్ట్‌మెంట్స్

1-9-285/9/1, విద్యానగర్, హైదరాబాద్-44

ఫోన్ : 040-27090541

డా. కె. కిరణ్ కుమార్ మరో సంచలన నవల ఓ హృదయం లేని ప్రియురాలా!

(‘స్వత్స’ సపరి వారపత్రిక అధ్యాత సీరియల్)

తనతో పాటు డాక్టర్ కోర్సు చదువుతున్న
ఆ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తాడు అతడు.
ఆ ప్రేమని నిరాకరిస్తుందామే. కాలక్రమేణ
ఆ అమ్మాయి దేశ ప్రధాని అవుతుంది.
ఆ పదవిని సమర్థవంతంగా నిర్వహించాలంటే
ప్రేమ, పెళ్ళిలాంటి వాటికి దూరంగా
ఉంటానని మరణశయ్య మీదున్న తండ్రికి
మాట ఇస్తుంది. ఆ అమ్మాయిని చూద్దామని వెళ్ళిన ఆ అబ్బాయిని
కుక్కని కొట్టినట్లుగా కొట్టి చెత్తకుండీలో పడేస్తారు సెక్కారిటీ
సిబ్బంది. అప్పుడా యువకుడు ఎలా పగ తీర్చుకున్నాడు?
ఆ అమ్మాయి ప్రేమని సామాన్యాడైన అతడు గెలుపొందాడు!

ఆ తర్వాత ఏం జరిగింది?

అత్యధ్యాత కథనంతో రాచరిక వ్యవస్థలోని జీవన పద్ధతులను
కళ్ళకు కట్టినట్లుగా చిత్రీకరించిన నవల.

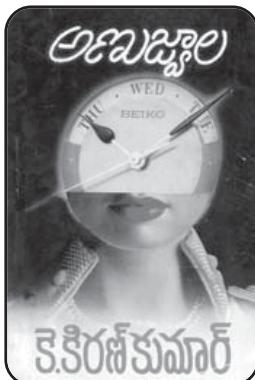
డా. కె. కిరణ్ కుమార్ మాత్రమే రాయగలిగిన అసామాన్య నవల.

ఓ హృదయం లేని ప్రియురాలా!

మార్కెట్లలో ఉంది... చదవండి....

డా॥ కె. కిరణ్కుమార్ రాస్తన మరో అత్యంత స్నేహిత్ నవల

ఆచార్యులు

రూ. 60/-

ఈ వ్యవస్థ మీద విసిగిపోయిన ఓ సైంటిష్ట్ ఆటంబాంబుని తయారుచేసి ధీలీ నగరం మీద వేస్తానని పగబూనుతాడు. అందుకు శాంపిల్గా గోవా సముద్రంలో ముందుగా ఓ బాంబు పేలుస్తాడు. అది కొన్ని వందల, వేల ఉన్నుల రేడియోఫన్‌ని వెదజల్లుతుంది. ఆ భయంకర విధ్యంసం చూసి అతడిని ఎలాగైనా ఆపాలని భారత ప్రధాని తన సైన్యాన్ని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అందుకు ధీలీ నగరాన్ని కూడా భాళీ చేయస్తాడు. చివరికేం జరిగింది? ఆ ఆటంబాంబు పేలిందా?

సైంటిష్ట్ పగ తీరిందా!

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానమే డా॥ కె. కిరణ్కుమార్ రాసిన అధ్యాత్మ కథనం.

ఆచార్యులు

(స్వాతి సీరియల్స్)

ప్రచురణ

శ్రీ వైభవ పుస్తికేష్వర్

వ్యాట్ నెం. 102, దివ్యసాయి అపార్ట్‌మెంట్స్

ఇం.నెం. 1-9-285/9/1, విద్యానగర్

హైదరాబాద్-44. ఫోన్ : 27090541

e-mail: srivaibhavapublications@gmail.com

అభ్యర్తియే కెథనీం, అనీస్ట్రామోగ్స్ కెథతారీ కొడిగె అత్యద్ధతీ సీవీల
డా. కె. కిరణ్కుమార్ అక్షమృత నుంచి

ఈ ప్రేమ వర్షం ఏ మేఘానిదో

మనిషి ఆరోగ్యరీత్యా ఎంతకాలం బ్రతకగలడో చూపించే వండర్ మిషన్‌ని కనిపెడుతుంది సైంటిస్ట్ శర్మిష్ట. తన ద్రెస్ కాస్ట్‌రెస్ట్‌లో జ్యోతిష్టోన్‌ని విమర్శిస్తుంది. అది చూసి దేశంలో నెంబర్‌వ్స్ జ్యోతిష్ట్ ఆచార్యులు మండిపడతాడు. టీవీలో కనిపిస్తున్న ఆమె చేతి రేఖలను బట్టి ఆమెను చేసుకునేవాడు అరు నెలలకంటే ఎక్కువ బ్రతకడని సపాలు చేస్తాడు. దానికి శర్మిష్ట సమాధానమిస్తూ తను చేసుకునేది ఎవరినో కాదని, ఆ జ్యోతిష్టుడి కొడుకునేనంటుంది. దేశం తీవ్ర సంచలనానికి లోనపుతుంది. వారి ఎంగేజ్‌మెంట్ సమయంలో ఆమె కాటోయే భర్త సరదాగా వండర్ మిషన్‌ని ఎక్కుతాడు. అప్పుడా మిషన్ పెద్ద అక్షరాలలో “ఈ వ్యక్తి అరు నెలలకంటే ఎక్కువ బ్రతకడు” అని చూపిస్తుంది. దేశమంతటా తిరిగి సంచలనం.

అప్పుడు సైంటిస్ట్ శర్మిష్ట ప్రపంచంలోనే కనీపినీ ఎరుగని సాహసానికి పొల్చుదుతుంది. ఆ తర్వాతేం జరిగింది? డా. కె. కిరణ్కుమార్ మాత్రమే రాయగలిగే అద్భుత నవల జడి.

‘ఈ ప్రేమవర్షం ఏ మేఘానిదో’

చదవండి!

ఓ టీవిలో చిక్కుకుస్తూ జంటల కథాపమాపంరం

డా. కె. కిరణ్కుమార్ అష్టుత నుంచి

సెలయేరు

శ్రీమత నగర జణ్ణెల్లిపెతో బిసిగిపోయిన నలుగురు సైంటిస్టులు, వారి భార్యలతో కలిసి ఓ కంపెనీ ఛైర్మన్ ఓ టీవిలోకి తెళ్లారు. అత్యండ్రి ఉపాయి పిప్పక్కతో రెండు గ్రూపులుగా విడిపోయి ఒకలనొకరు కాల్చుకొనే ఆట ఆడుతారు. ఆ ప్రక్రియలో ఒక నిజమైన పిప్పలీ వర్షుంచి. అటి కొంతమంచి బిలగింటుంచి. ఆ పిప్పలీ ఎవరి? ఎక్కువుంచి వచ్చించి! ఇందిలా ఉండగా డిరోజు ఉదయిన వారి కుక్కలు, పనివారు అకప్పాత్తుగా వాయం అవ్యతారు. అప్పలేం జలగించి? ఇలాండి అత్యద్ధత కథ, కథనంతో చక్కచక్కా నడిపించే అద్భుత రచయిత డా. కె. కిరణ్కుమార్ చేతి నుండి తెలువరించిన అద్భుత నవల

సెలయేరు

చదవండి!

A Magnificant Story of a wife who experiences from a series of incidents

డా. కె. కిరణ్ కుమార్ అత్యద్యుత నవల

మేల్కెప్పావు

(పుయూల పత్రిక సీరియల్)

దేశంలో నెంబర్ వన్ పాలిత్రామికవేత్త భవానీ ప్రసాద్ తను చనిపోతూ ఓ వీలునామా రాస్తాడు. ఆ వీలునామా ప్రకారం - తను చనిపోయిన తర్వాత తన భార్య అలేఖ్మా ఎవలతోనూ అతమ సంబంధం పెట్టుకోకూడదని, అలా పెట్టుకుంటో ఆస్తి మొత్తం అనాధారమానికి పోతుంది.

ఆ తర్వాతేం జిలగింది? చిత్ర విచిత్ర మలుపులతో పారకులను సంబ్రమాశ్చర్షాలకు లోసుచేసే అధ్యత నవల ‘మేల్కెప్పావు’.

భార్యాభర్తల సున్నిత సంబంధాలను సైతం సరికొత్త కోణంలో

ఆవష్యాలింపచేసిన అధ్యత నవల “మేల్కెప్పావు”

కయసు క్రగ్గించే ఫార్మ్యూలో కథిస్టుస్టరోం

డా. కె. కిరణ్ కుమార్ అస్ట్రోట్ కథక్

వయసే ఒక పూర్వాలతాంతు

(స్వాతి విశ్వా సీరియల్)

కొత్తగా కాలేజీలో చేరిన అమ్మాయిని సతాయిస్తుంటాడు అతడు. ఆ అమ్మాయి తల్లి షైటిష్ట్. వయసు తగ్గించే పార్యూలాని కనిపెడుతూ ల్యాబోలో ఆ పార్యూలా ఎలా పనిచేస్తుందో పరీష్కించడానికి దానిని తన మీద తన ప్రయోగించుకుంటుంది. పరితంగా ఆమె వయసు ఇరవై సంవత్సరాలు తగ్గిపోతుంది.

అదే రాత్రి కాలేజీలో తనని పరాభవించిన కూతురిని కిడ్న్య్ చేద్దామని వచ్చి అతడు వయసు తగ్గి కన్నిస్తున్న తల్లినే కూతురిగా భ్రమించి కిడ్న్య్ చేస్తాడు. ఆ తర్వాతేం జిలగింది?

చిత్ర విచిత్ర మలుపులతో, కథనంతో వెలువడిన అధ్యత నవల

వయసే ఒక పూర్వాలతాంతు

డా॥ కె. కిరణ్ కుమార్

ఇతర అభ్యర్థియ రచనలు

కంప్యూటర్ పుస్తకాలు

1. కంప్యూటర్ శాస్త్రం	రూ. 150	8. 'సి' నేర్చుకుండాం	రూ. 100
2. A to Z ఇంటర్నెట్	రూ. 100	9. జావా	రూ. 200
3. ఎం.ఎస్. ఆఫీస్	రూ. 150	10. కంప్యూటర్ గైడ్	రూ. 60
4. ఫోటోఫోటోవ్	రూ. 150	11. ఇంటర్నెట్ గైడ్	రూ. 60
5. డిటిపి	రూ. 200	12. కీబోర్డ్ షెర్కట్స్	రూ. 50
6. ట్యూలీ	రూ. 200	13. A to Z వెబ్సైట్స్	రూ. 40
7. ఓరాకిల్	రూ. 150		

ఇంగ్లీషు లెర్నింగ్ పుస్తకాలు

1. స్టోకెన్ ఇంగ్లీష్	రూ. 50
2. కమ్యూనికేటివ్ ఇంగ్లీషు	రూ. 50

ఇతర పుస్తకాలు

1. మీరూ లక్ష్ములు సంపాదించగలరు	రూ. 150
2. ప్రతిభావంతుల విజయానికి 150 మార్గాలు	రూ. 125
3. ఎమ్సెట్ విజయానికి 150 మార్గాలు	రూ. 60
4. ఎగ్జమ్ సక్సెస్ సీక్రెట్స్	రూ. 80
5. డబ్బు ఆదా మార్గాలు	రూ. 40
6. స్టోక్ మార్కెట్లో సంపద పెంచుకోవడం ఎలా?	రూ. 50
7. స్టోక్ మార్కెట్లో ఉత్తమ షేర్లు కొనడం ఎలా?	రూ. 100
8. మ్యూచువల్ ఫండ్స్	రూ. 50
9. స్టోక్ మార్కెట్ విజయ రహస్యాలు	రూ. 50

